

கிழக்கு மாகாணத்தில் அதிகாரத்தைப் பலிர்தல்:

இ வது அரசியல் யாப்பு திருத்தத்தை அமல்படுத்துதல்
மற்றும் பொது மக்களின் கருத்துக்கள்

2008-2010

ISBN: 978-955-1655-62-4

முதற்பதிப்பு: ஆகஸ்ட் 2010

அச்சுப் பதிப்பு: கலோப் பிரின்டாங் வேர்க்ஸ், தொலைபேசி: +94(11)2689259

Friedrich Naumann
STIFTUNG **FÜR DIE FREIHEIT**

பெற்றிக் நியுமான் மன்றத்துடன் (FNF) இணைந்து இப்பிரசரம் வெளியிடப்படுகின்றது. சுதந்திரம் பொறுப்புடைமை என்பவற்றின் விழுமிய மதிப்பீட்டுடன் இம் மன்றத்தின் நடவடிக்கைகள் குவிமையப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. புதிய கருத்திட்டங்களின் ஊடாக பெற்றிக் நியுமான் மன்றம் (FNF) அனைத்து மக்களின் சுதந்திரம், மானுட மாண்பு என்பவற்றுடன் சமாதானமாக வாழக்கூடிய உலகை சிறுஷ்டிப்பதற்கு பங்களிப்பு செய்கின்றது. இப்பிரசரத்தின் உள்ளடக்கம் பற்றிய வகைப்பொறுப்பு மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தைச் சாரும்.

CENTRE FOR POLICY ALTERNATIVES
சிறந்த ஒரேயர் கீழ் ஏடு
மாநாடு கொண்டாலோ நிலையம்

மாற்றுக்கொள்கை நிலையமென்பது சுயாதீன், அரசியல் கட்சி பேதமற்ற அமைப்பொன்றாவதோடு பிரதானமாக அரசாக்கம், முரண்பாடுகளைத் தீர்த்தலும் அதனுடன் இணைந்த முரண்பாடுகளின் பால் அவதானம் செலுத்தும். மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம் 1996ம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டதற்கான காரணம் பொது மக்களின் கொள்கை தொடர்பான சம்பாசனைக்கான சிவில் சமூகத்தின் நேரடி ஒத்துழைப்பு தேவைப்படுவதாலும், அதைப் பலப்படுத்த வேண்டும் என்பது தொடர்பாக மிகுந்த நம்பிக்கையைக் கொண்டுள்ளது. பொது மக்களின் கொள்கை விமர்சன ரீதியாக விமர்சிக்கப்படல், மாற்று வழிகளை இணங்காணல், அதை விரிவாக்கல் தொடர்பான ஆப்வி, அழுத்தம் கொடுக்கும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களுக்காக மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் அர்ப்பணித்துள்ளது.

விலாசம்: 24/2, 28வது ஒழுங்கை ப்.ாவர் வீதி,
கொழும்பு - 07

தொலைபேசி: +94(11) 2565304/5/6
.பக்ஸ்: +94(11) 4714460

இணையதளம்: www.cpalanka.org
மின் அஞ்சல்: info@cpalanka.org

இலங்கையின் வரைபடம்

உள்ளடக்கம்

முன்னுரை

5

பகுதி 1 - ஒற்றையாட்சிக்குள் அதிகாரப் பகிர்வு: கிழக்கு மாகாண அனுபவங்களின் உசாவுகைபுடனான பதின்மூன்றாவது திருத்தத்தின் ஒரு அரசியலமைப்பு ரீதியான மதிப்பீடு 7

1. அறிமுகம்.	8
2. 13வது திருத்தம்: ஒற்றையாட்சிக்குள் அதிகாரப் பரவலாக்கம்	11
2.1 இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம்.	13
2.2 13வது திருத்தம் தொடர்பானது: உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு	15
2.3 வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களின் பிரிப்பு.	20
2.4 நிறுவனக் கட்டமைப்பு: செயற்பாட்டாளர்களும் அவர்களுடைய தொழிற்பாடுகளும்.	23
3. சட்டவாக்க அதிகாரம்.	26
3.1 நிறுவன மற்றும் செயன்முறை சட்டக அமைப்பு: பாரானுமன்றமும் மாகாண சபைகளும்.	27
3.2 மாகாண சபையின் சட்டவாக்கச் செயன்முறை.	33
3.3 விடயங்களைப் பங்கீடு செய்தல்: மாகாண ஒதுக்கப்பட்ட மற்றும் தற்போதுள்ள விடயங்கள்.	34
3.4 கிழக்கு மாகாணத்தில் நியதிச்சட்ட உருவாக்கம்.	39
3.5 முடிவுரை	43
4. நிறைவேற்று அதிகாரம்.	45
4.1 ஆளுனர்.	48
4.2 முதலமைச்சரும் அமைச்சர்கள் சபையும்.	54
4.3 ஐனாதிபதி.	57
4.4 ஒரு சாதாரண நடத்தையற்ற உடைந்த நிறைவேற்று அதிகாரம்: கிழக்கு மாகாணத்தின் ஆளுனரும் அமைச்சர்கள் சபையும்.	59
4.5 முடிவுரை	63
5. நீதித்துறை அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கல் : மாகாணங்களின் உயர் நீதிமன்றம்	65
6. நாணய மற்றும் அரச சட்டக அமைப்பு.	67
6.1 கிழக்கு மாகாணத்தில் பொது நிதியின் சட்டக அமைப்பு.	70
7. 13வது திருத்தத்தின் முழுமையான அமூலாக்கம்: செய்யவேண்டியது என்ன?	71
7.1 கட்டமைப்பு ரீதியான மாற்றங்கள்.	72

7.2 அரசியல் மற்றும் நிர்வாக கலாசாரம்.	74
7.3 முடிவுரை	76
பதங்களின் விளக்கம்.	77
அதிகாரப் பரவலாக்கலோடு தொடர்புடைய பாரானுமன்றச் சட்டங்கள்.	78
அதிகாரப் பரவலாக்கல் தொர்பாக உச்ச நீதிமன்றங்களின் தீர்மானங்கள்.	79
மேலதிக வாசிப்புக்காக	81
நேர்காணப்பாட்டவர்களின் நிரல்.	82
 பகுதி 11 - வேலையில் ஈடுபடும் புதிதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட சபையின் மதிப்பீடு:	
ஒரு உச்சமட்டக் கருத்துக் கணிப்பு.	83
 சாராம்சம்	84
நோக்கம்	85
விடயம் மற்றும் செய்முறைகள்	85
குறிகாட்டி முறை	87
பிரதான அறிமுகம்	87
மாகாண சபையின் பிரதான பிரச்சினைகள்	90
மக்கள் பிரச்சினைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட தீர்வு தொடர்பான கருத்துக்கள்	92
அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள்	95
கிழக்கு மாகாணத்தினுள் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகள்	98
மாகாண சபையின் இன்றைய செயற்பாடுகள்	100
மாகாண சபை உறுப்பினர்கள் மற்றும் உத்தியோகத்தர்கள் தொடர்பான மக்களின் கருத்து	104
ஊடகம் பற்றிய எண்ணக்கரு	106
நிறுவனங்களுடன் தொடர்புடையதற்குள்ள சந்தர்ப்பங்கள் பற்றிய கருத்துக்கள்	107
மாகாண சபைகளுக்குரிய அதிகாரங்கள்	109
பத்திரிகை அறிக்கையிடல் தொடர்பான ஆய்வு - சுருக்கம்	112
முதலமைச்சர் உட்பட அமைச்சர்கள் மற்றும் சபைத் தவிசாளரின் கருத்துக்கள்	115
 பிரதிநிதித்துவ மக்கள் பரம்பல்	121
ஆய்வை மேற்கொள்ள உதவியோர்	122
 ஊடக அறிக்கையிடல் தொடர்பான ஆய்வு - சாராம்சம்	123
ஆளுனர் மற்றும் அமைச்சுக்களின் செயலாளர்களின் கருத்துக்கள்	124

முன்னுரை

எல்ரீஸ் அமைப்பின் தோல்விக்குப் பின்னர் இலங்கை எதிர்நோக்கும் யுத்தத்துக்குப் பிந்திய சவால் அதிகுறைவான அடிப்படை நிலையாக மோதல் முரண்பாட்டுக்கான காரணங்கள் நிலைபோராக இல்லாம்பிபோயுள்ள, நிச்சயமாகவே மீண்டும் அவை தோன்றுமுடியாத ஒன்றென வரைவிலக்கணப்படுத்தக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை நோக்கிச் செல்வதாகும். இது இலங்கை மக்களிடையே மீண்ணக்கம், நல்லாட்சிமுறை, மற்றும் ஜனநாயகத்துடன்கூடிய சமாதானம் என்பவற்றை ஏற்படுத்துவதை முன்னுரிமைப்படுத்தலை அவாவிநிற்கின்றது. இது அவர்களிடையிலான தேசிய ஜக்கியத்தை மேலும் வலுப்படுத்தும். இதன் பிரகாரம், இதற்கு அவசியமான முன்னிப்பந்தனை இன் மோதலுக்கான ஓர் அரசியல் தீர்வாகும். பதின்மூன்றாவது திருத்தம் சம்பந்தமான தற்போதைய வாத விவாதங்களை வைத்து நோக்கும்போது, இச்சவாலை இலங்கை வெற்றிகொள்வதற்கு அது ஏற்பாடுசெய்யும் மாகாண அதிகாரப்பகிர்வு முறைமை குறிப்பாக மிகவும் இயைபுள்ள ஒரு விடயமாகும்.

இதை அங்கீகிக்கும்வகையில், மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் (CPA) அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தம் மற்றும் சமாதானம் சம்பந்தமான அதன் ஆய்வில், அதிகாரப்பகிர்வு அனுபவங்களைப் பதிவுசெய்து, அதை வலுப்படுத்தும் வழிமுறைகளை இன்னக்கானும் குறிக்கோண்டன், இலங்கையில் நிலையான, ஜனநாயக சமாதானத்துக்கான அடிப்படை என்றவகையில் மாகாண சபைகள்மீது தனது கவனத்தைச் செலுத்தியுள்ளது. 2008ஆம் ஆண்டு CPA “மாகாண சபை முறைமையை வலுப்படுத்துதல்” என்னும் தலைப்பில் ஓர் ஆய்வறிக்கையை வெளியிட்டது. அது முதலமைச்சர்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் மற்றும் தலைமைச் செயலாளர்கள் போன்றவர்கள் உள்ளிட்டவகையில் முக்கியமான மாகாண செயற்பாட்டாளர்களின் கருத்துக்களைப் பதிவு செய்திருந்தது. இந்த ஆய்வு CPA யின் சட்ட மற்றும் அரசியலமைப்பு அலகின் சிரேஷ் ஆய்வாளர் அசங்க வெளிக்கலவின் கிழக்கு மாகாணம் சம்பந்தமாக மாகாண அதிகாரப்பகிர்வுகுறித்த ஒரு சட்ட மற்றும் அரசியலமைப்புப் பகுப்பாய்வினாடாக, அதை மேலும் விரிவாக்கம் செய்கின்றது. இந்த ஆய்வறிக்கையின் 2ஆம் பகுதி கிழக்கு மாகாணத்தின் தெரிவுபெற்ற உத்தியோகத்தர்கள், அதிகாரிகள் மற்றும் பொதுமக்களின் அதிகாரப்பகிர்வு அனுபவம் குறித்த அபிப்பிராயங்களையும், கண்ணோட்டங்களையும் வழங்குகின்றது.

மோதலுக்குப் பிந்திய சூழ்நிலைக்குச் செல்லும் சவால்குறித்த குழமைவில் பல காரணங்களின் நிமித்தம் கிழக்கு மாகாண சபை மிகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. பதின்மூன்றாவது திருத்தம் மற்றும் அது ஏற்பாடுசெய்த அதிகாரப்பகிர்வு என்பவை அடிப்படையில் ஏற்றையாட்சி இலங்கையினுள் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகானும் ஒரு வழிமுறையைக் காணும் நோக்கத்தில் அமைந்தவையாகும். அது 1988இல் ஒன்றினைந்த வடக்கு-கிழக்கு மாகாணம் உள்ளிட்டவகையில், இலங்கை முழுவதும் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும். அங்கு மாகாண அதிகாரப்பகிர்வு அனுபவம் சபை ஒருதலைப் பட்சமாகச் சுதந்திரப் பிரகடனம் செய்வதற்கும், அதன்விளைவாக ஜனாதிபதியால் கலைக்கப்படுவதற்கும் இட்டுச்சென்றது. பல வருட காலமாக வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்துக்குத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட மாகாண சபையானால் இருக்கவில்லை. 2006இல் உயர்நிதிமன்ற உத்தரவொன்றின்பேரில் மாகாணம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது. 2007இல் கிழக்கில் எல்ரீஸ் அமைப்பின் தோல்வியைத் தொடர்ந்து, 2008இல் கிழக்கு மாகாண சபைத் தேர்தல்கள் இடம்பெற்றன. இது எல்ரீஸ் அமைப்புக்குப் பிந்திய, கணிசமான அளவுக்குப் பல்லினத்துவக் கிழக்கு மாகாணத்தில் அதிகாரப்பகிர்வு, யுத்தத்துக்கும் எல்ரீஸ் அமைப்புக்கும் பிந்திய சமாதானம், நல்லினைக்கம் மற்றும் ஜக்கியப் பாதையில் உறுதியாக முன்செல்லும் இலங்கையில் மாகாண அதிகாரப்பகிர்வு மற்றும் ஜனநாயக ஆட்சிமுறை சம்பந்தமான ஒரு முன்னுதாரணத்தை ஏற்படுத்துமென்ற எதிர்பார்ப்புகளை உருவாக்கியிருந்தது.

இது இனிமேல்தான் எடுத்துக்காட்டப்படவேண்டியுள்ளது. இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளைப்போலவே கிழக்கிலும் அதிகாரப்பகிர்வு அனுபவம் கல்பான பெறுபேறுகளைக் கொண்டுள்ளது. இதற்கான காரணங்கள் அதிகாரத்தை மத்தியில் குவிக்கும் அரசியல் கலாசாரம், அதிகாரப்பகிர்வுக்கான அரசியல் அர்ப்பணிப்புணர்வுமிது

அதன் தாக்கம், அதன் வடிவமைப்பு மற்றும் செயற்பாடு என்பவையாகும். இலங்கையில் அதிகாரப்பகிர்வு சம்பந்தமான பொதுவான சவாலை மேலும் மோசமாக்கும், குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகள் கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ளன. இது ஒரு விரக்தி நிலைக்கு இட்டுச்சென்றுள்ளது. இந்த விரக்திக்குத் தீர்வு காணப்படவேண்டும். மேலே கூறப்பட்ட மோதலுக்குப் பிந்திய சவாலை இது மேலும் மோசமாக்காது தடுக்கப்படவேண்டும். அடுத்த வருடத்தில் தேர்தல் இடம்பெறுமென்று பரவலாக எதிர்பார்க்கப்படும் வடக்கிலும் இது மீண்டும் இடம்பெற்றால், அது வடக்கு, கிழக்கு இரு மாகாணங்களிலும் அமைதியற்ற நிலை, மற்றும் நல்லினக்கம், ஜக்கியம் என்பவற்றின்மீது பாதகமான தாக்கங்கள் என்பவற்றுக்கு இட்டுச்செல்லும்.

மாகாண சபை முறையை குறித்த CPA ஆய்வுகள் இலங்கையில் அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தம் மற்றும் சமாதானம்குறித்த விவாதத்துக்கான ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பாகச் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. யுத்தத்துக்குப் பிந்திய தற்போதைய குழ்நிலை எமது ஆட்சிக் கட்டமைப்புகளையும், அவற்றின் சீர்திருத்தத்தையும் நேர்மையான, பாரபட்சமற்றமுறையில் மதிப்பீடுசெய்து, மோதலுக்குப் பிந்திய சாத்தியங்களை ஈட்டிக்கொள்ளும்வகையில் முன்னெப்பொழுதுமில்லாத ஒரு சந்தர்ப்பத்தை வழங்குகின்றது என்னும் உறுதியான நம்பிக்கையின்பேரில் இது இடம்பெறுகின்றது.

கலாநிதி பாக்கியசோதி சரவணமுத்து
நிறைவேற்றுப் பணிப்பாளர்

பகுதி 1 - ஒற்றையாட்சிக்குள் அதிகாரப் பகிர்வு:

கிழக்கு மாகாண அனுபவங்களின் உசாவுகையுடனான பதின்மூன்றாவது திருத்தத்தின் ஒரு அரசியலமைப்பு ரீதியான மதிப்பீடு

அசங்க வெலிகல¹

¹ எனது சுகபாடுகளான மஞ்சள் கஜநாயக்க, நெகல் நூகவெல்ல, லயனல் குருகே மற்றும் திருகோணமலையிலுள்ள ஏனையோருக்கும் எனது நன்றிகள்.

அத்தியாயம் 1

அறிமுகம்

இலங்கையில் யுத்தம் முடிவடைந்ததைத் தொடர்ந்து முரண்பாட்டின் அரசியல் அடிப்படைக் காரணங்களைத் தீர்த்து வைக்கும் ஒரு புதிய அரசியலமைப்புத் தீவுக்கான சாத்தியங்கள் மீது கவனம் குவிக்கப்பட்டுள்ளது. 2010 ஜூன் வரி ஐனாதிபதி தேர்தலில் ஜூனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷவின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனமான முன்பார்வையுள்ள மகிந்த சிந்தனையிலே பல அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்ட மறுசீரமைப்பு விடயங்கள் எழுப்பப்பட்டிருந்தன. ஒற்றையாட்சிக் கட்டமைப்பைப் பேணுவதற்கான முற்றுமுழுதான அர்ப்பணிப்பை அந்த தேர்தல் விஞ்ஞாபனம் வெளிப்படுத்தியிருந்தது. ஆகவே, எதிர்காலத்தில் அதிகாரப் பங்கீடு தொடர்பான எந்த மாற்றங்களும் ஒற்றையாட்சி எல்லைகளுக்குள்ளேயே அமையும் என்பதை அது உறுதிப்படுத்துகிறது. அரசாங்கமானது இம்மாற்றங்களுடன் புதிய ஒரு அரசியலமைப்பை அறிமுகம் செய்ய எண்ணுகின்றதா? அல்லது தற்போதுள்ள அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டங்களுக்கு திருத்தங்களுடனான சட்டங்கள் உருவாக்கப்படுவதன் மூலமாக இது செய்யப்படுமா? என்பது தெளிவாக இல்லை. ஐனாதிபதியால் 2006 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்பு சிபார்சுகள் மீது இணக்கம் காணவென உருவாக்கப்பட்ட அனைத்துக் கட்சிப் பிரதிநிதிகள் குழுவானது அதனுடைய கலந்துரையாடல்களைத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. 2010 ஏப்பிரல் பாரானுமன்றத் தேர்தலில் UPFA பெற்றுக்கொண்ட மிகப் பெரும்பான்மையைத் தொடர்ந்து பத்திரிகைகள் சுட்டிக்காட்டுபவைகளின் பிரகாரம் அரசாங்கமானது சில மறுசீரமைப்புகளை முனைப்பெடுக்க எண்ணுகின்றதாயினும், அவைகளின் உண்மையான இயல்பு தெளிவுபடுத்தப்படாமல் உள்ளது.

தெரிவு செய்யப்பட்ட கிழக்கு மாகாண சபையானது கடந்த 2 வருடங்களாக இப்பொழுது செயற்பாட்டிலுள்ளது. 2007 ஜூலையில் LTTE இடமிருந்து விடுவித்து கிழக்கு மாகாணத்தை அரசாங்கம் பிரகடனம் செய்ததுடன், 2008 மே இல் அதற்கான மாகாண சபைத் தேர்தல்களும் நடாத்தப்பட்டன. 2006 ஒக்டோபர் ஆரம்பத்தில் உச்ச நீதிமன்றமானது, வடகிழக்கு மாகாணம் ஒரு பிரிவாக 1987இல் இருந்து தொழிற்பட்டமைய செல்லுபடியற்றாக்கியது. அதனைத் தொடர்ந்து அவ்விரு மாகாணங்களும் நிர்வாக ரீதியாகப் பிரிக்கப்பட்டன. சர்ச்சைக்குரிய சூழ்நிலைகளில் 1990 ஜூலையில் தெரிவு செய்யப்பட்ட வடக்கு, கிழக்கு மாகாணத்தின் கலைப்பிலிருந்து அங்கு ஒரு தெரிவுசெய்யப்பட்ட சபை இல்லாமல், ஆளுநரின் அதிகாரத்தின் செயற்பாடுகள் ஊடாக அது தொழிற்பட்டு வந்தது. 2008 மே மாதத் தேர்தல்களில் UPFA ஆனது 37 தெரிவு செய்யப்பட்ட மாகாண சபை உறுப்பினர்களிடையே புதிய கிழக்கு மாகாண சபையில் பெரும்பான்மை ஆசனங்கள் 20ஜப் பெற்று கிழக்கு மாகாண நிர்வாகத்தைத் தனதாக்கிக்கொண்டது. அதன் பிரகாரம், திரு. சிவநேசதுரை சந்திரகாந்தன் புதிய மாகாண நிர்வாகத்தின் முதலமைச்சர் ஆணார். 2008 ஜூனில் முதல் தடவையாகக் கிழக்கு மாகாண சபையானது கூடியது. ஆளுநர் ஒய்வுபெற்ற நியர் அட்மிரல் மொகான் விஜேவிக்ரம தொடர்ந்தும் பதவியில் உள்ளார்.

ஐனாதிபதி ராஜபக்ஷவினுடைய அரசாங்கமானது கிழக்கு மாகாணத்தை யுத்தத்துக்குப் பிந்திய ஜூனாயக மீள்கட்டமைப்புக்கான ஒரு உதாரணமாகவும் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கான அதிகாரப் பங்கீடாகவும் அதனுடைய பிரதான அபிவிருத்தி மற்றும் மீள்கட்டமைப்பு நிகழ்ச்சித் திட்டங்களின் இடமாகவும் காட்சிப்படுத்தியது. அண்மையில் அமைக்கப்படவிருக்கும் வட மாகாண சபைக்கு கிழக்கு மாகாண சபையானது ஒரு மாதிரியாக இருக்குமெனக் குறிப்பிடப்பட்டது. இந்தக் காரணங்களின் நிமித்தம் அரசாங்கத்தின் இலக்குகளைச் சுட்டிக்காட்டும் ஒரு வழியாகவும் அதிகாரப் பங்கீட்டுக்கும் அதிகாரப் பகிர்வுக்குமான ஒரு அரசியலமைப்பு ரீதியான ஒரு சட்டக அமைப்பாக மாகாண சபைகளின் பரந்துபட்ட

பிரதிபலிப்புகளை மதிப்பிடுவதற்கான ஒன்றாகவும் கிழக்கு மாகாணம் எண்ணப்பட்டு விசேஷ முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகின்றது. 1987இல் அரசியலமைப்புக்கான 13வது திருத்தத்தினால் மாகாணங்களுக்கான அதிகாரப் பரவலாக்கல் முறையானது வடக்கு கிழக்கில் இருந்து வந்த சுயாட்சிக்கான கோரிக்கைகளுக்குப் பதிலளிப்பாக முக்கியமாக அறிமுகம் செய்யப்பட்ட பொழுதிலும், 1990 மற்றும் 2008க்கு இடைப்பட்ட காலப்பகுதிகளின் போது அப்பகுதிகளில் இது அநேகமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பாத தொன்றாகவே இருந்து வந்தது.

ஏனைய மாகாணங்களில் 13வது திருத்தத்தின் அழுப்படுத்துகையானது கடந்த 22 ஆண்டுகளிலே அதிகாரப்பரவலாக்கலின் பரந்தபட்ட அனுபவங்களை விளைவித்துள்ளது. அதன் நிமித்தம் நீண்ட வரலாற்றின் ஒளிபிலே கடந்த 2 வருடங்களுக்கான கிழக்கு மாகாணத்தின் அனுபவத்தின் ஒரு மதிப்பீட்டைச் செய்வது அவசியமானதாகவும் பொருத்தமானதாகவும் உள்ளது. இந்த விதமான மதிப்பீடானது 13வது திருத்தக் கட்டமைப்பட்டன தொடர்புடைய புரிந்துணர்வுகளை மாத்திரம் வழங்குமென எதிர்பார்க்கப்படுவதுடன், பழைய மாகாண சபைகளின் அனுபவங்களுடன் உப்பீடுகளையும் முரண்பாடுகளையும் வழங்குவதுடன், இத்திட்டத்தை வடக்கு மாகாணத்திற்கு விஸ்தரிப்பதற்கு எதிர்பார்க்கப்படும்பொழுது எழும் சவால்களையும் சந்தர்ப்பங்களையும் இனங்காணுவதற்கும் உதவுவதாக இருக்கும்.

2008இல் மாற்றுக்கொள்கைக்கான நிலையமானது மாகாண சபைகளினால் அதிகாரப் பகிர்வில் பகிரப்பட்ட மற்றும் தனிப்பர் அனுபவங்களை மதிப்பிடு செய்யும் ஒரு பெரிய கருத்திட்டத்திற்கான வசதிப்படுத்தலைச் செய்திருந்தது. மாகாண சபைகளின் பலங்கள், பலவீணங்கள், சவால்கள் அவைகளை மேற்கொள்வதற்கான வழிவகைகள் என்பனவுற்றை மாகாணசபைகள் சொல்லியவாறே எடுத்துக்காட்டும் ஒரு அனைத்தும் அடங்கிய பிரசரத்தை வெளிப்பிடுவதுடன் அக்கருத்திட்டமானது முடிவடைந்தது. கிழக்கு மாகாணத்திலேயே கவனம் செலுத்தும் தற்போதைய ஆய்வானது அதிகாரப்பங்கிட்டின் தொழிற்பாட்டுடனான விருப்பின் தொடர்ச்சியாகவே உள்ளதுடன், 2008 கருத்திட்டத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட முறைமையியலிருந்து வேறுபட்டதாகவும் உள்ளது. 2008இலே CPA ஆனது அடிப்படையான வசதிப்படுத்துஞராகவும் வளங்களை வழங்குநராகவும் தொழிற்பட்டது போன்றல்லாமல், தற்போதைய ஆய்வானது சுயாதீணமான பகுப்பாய்வாகவும் கிழக்கு மாகாணத்தின் CPA இன் அதிகாரப் பகிர்வு அனுபவத்தின் மாற்றுக்கொள்கைக்கான நிலையத்தின் மதிப்பீடாகவும், சுயாதீணமான பகுப்பாய்வாகவும் இது உள்ளது. இரண்டும் மட்டுள்ள நம்பிக்கையும் கவனம் செலுத்துகையும் ஒன்றாகவே உள்ளது. அதாவது, சட்டவாக்கம் மற்றும் நிர்வாக மாற்றங்களை வேண்டியிருக்கும் 13வது திருத்தத்தின் சிறந்த அழுப்புத்துகையாகும். ஆனாலும், மேலதிக அரசியலமைப்பு மாற்றங்களோ அல்லது ஒரு அதிகாரப் பங்கீட்டு முற்றுமுழுதான புதிய முறையின்றி அது செய்யப்படவேண்டியதொன்றாகும்.

தரம் மற்றும் தொகை உட்கறுகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இரண்டு பகுதிகளை இந்த ஆய்வு உள்ளக்கியங்களுடு. 1வது பதவியாக 13வது திருத்தத்தின் சட்டக அமைப்புக் கட்டமைப்பின் அரசியலமைப்பு மதிப்பீட்டையும் அதன் தொழிற்பாடுகளின் 13வது திருத்தத்தின் கட்டமைப்புச் சட்டக அமைப்பின் சட்ட ரீதியான மற்றும் அரசியலமைப்பு மதிப்பீடும் மற்றும் அது தொழிற்படுத்தும் பழக்கங்களை விழிப்புட்டுவதும் இதன் 1வது பகுதியாகவுள்ளது. ஆனவைகையினால்தான், பிரயோகிக்கக்கூடிய சட்டங்களினதும் அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகளினதும் அவர்களுடைய நீதித்துறை மற்றும் நிர்வாக விளக்கங்களின் எழுத்து வடிவிலான பரிசீலிப்புகளுடன் வெறுமனை நின்றுவிடாமல், செயற்பாடுகளின் அரசியல் பரிசீலிப்புகள் மற்றும் நியதிச்சட்ட அமைப்பு மற்றும் நிர்வாகச் செயற்பாடுகளில் ஏற்படுத்தப்படவிருக்கும் மாற்றங்களுக்கான சிபார்சுகளின் அடிப்படையிலான உரிய நிறுவன செயற்பாட்டாளர்களின் நடத்தைகளின் மாதிரி மற்றும் பழக்கங்களின் அரசியல் பரிசீலிப்புகள் என்பனவும் பரிசீலிக்கப்படும். கிழக்கு மாகாணத்தின் உருப்படியான அனுபவமானது இந்தப் பகுப்பாய்வுக்கான அடிப்படையை உருவாக்குவதுடன், 2009இன் நடுப்பகுதியிலிருந்து இறுதிப்பகுதி வரை மாகாண அதிகாரிகளுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட அனைத்தும் அடங்கிய தொடர்ச்சியான நேர்காணல்களில் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் தனிநப்பர்களுக்கு உரியனவாக இருப்பதில்லை.

1ம் பகுதியின் நோக்கத்துடன் தொடர்புடைய விளக்கக் குறிப்பு அவசியமானது. 2009இலே கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள மாகாண அதிகாரிகள் மற்றும் சிவில் சமூகத்துடன் CPA ஆனது நடத்திய பேராட்டங்களின் பொழுது அரசியலமைப்புக் கட்சிக்கான இரண்டு காரணாகாரியங்கள் தெளிவுபடுத்தப்பட்டன. முதலாவதானது, மாகாணங்களிலே அதிகாரப் பக்ரவுத் தொழிற்பாட்டின் சபாத்தீமான பகுப்பாய்வுறிக்கை ஆகும். இரண்டாவது, அதிகாரப் பகிரவை ஆட்சிப்படுத்தும் அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டச் சட்டக்க் கட்டமைப்பு என்பனவற்றுக்கான அனைத்துமாதங்கிய வழிகாட்டி விசேஸ்டாக தமிழ், சிங்கள மொழிகளிலே இலகுவாகக் கிடைக்கக்கூடியதாக இருப்பதற்கான தேவை என்பனவாகும்.

13வது திருத்தத்துடன் ஈடுபடும் பல அண்மித்த பிரசுரங்கள் பல எண்ணிக்கையில் கிடைக்கக்கூடியதாக இருப்பினும், அவைகளைல்லாம் சட்டரீதியான எழுத்தாய்வுகளாகத் தொழில்நுட்ப அறிவுடைய வாசக்களுக்கான ஏற்பாடுகளாகவுள்ளது. பொதுமக்களை நோக்கியோ அல்லது அதிகாரப் பக்ரவின் அரசியல் செயற்படுத்துனர்களை நோக்கியோ அமைக்கப்பட்டதாகவில்லை. அதற்கு மேலாக இவைகளைல்லாம் ஆங்கில மொழியிலேயே கிடைக்கக்கூடியனவாகவுள்ளன. சட்டம், அரசியல் மற்றும் அதிகாரப் பரவலாகத்துடன் தொடர்புடைய விடயங்களின் நிர்வாகம் என்பன தொடர்பான நிறுவன அறிவின் அமைப்புக்கள் அதிகமாக இருந்த பொழுதிலும், மாகாண மட்டத்திலும் தேசிய மட்டத்திலும் இலங்கை நிர்வாக சேவைகளில் பணியாற்றும் மிகவும் அனுபவமிக்க உறுப்பினர்களிடையேயும் இந்த நிபுணத்துவமானது சமநிலையாகப் பங்கீடு செய்யப்படவில்லை.

இந்த இரண்டு தூண்டுகைகளும் ஒரு தனித்த பிரசுரத்துக்கான ஒன்றினைந்த அடிப்படைகளைக் கட்டாயமாக உருவாக்குவதில்லை. இரு தனித்தனியான பிரசுரங்களுக்கான சாதகத்தன்மை இல்லாத காரணத்தினால் இரண்டு இலக்குகளையும் ஒன்றினைப்பதற்கான சிறந்த முயற்சி செய்யப்படுகின்றது. இதன் விளைவாக மிகவும் பொதுவாகவும் கிழக்கு மாகாணத்துக்கு வெளியாகவும் 13வது திருத்தத்தின் கீழான அதிகாரப் பரவலாக்கல் முறைமையில் விருப்புடையோருக்கு அதிகாரப் பகிரவு மீதான சட்ட ஏற்பாடுகள் மற்றும் அரசியலமைப்பு மீதான அதிக விமர்சனங்கள் மிகவும் முக்கிய பயன்பாடுடையதாக இருக்கும்.

கருத்துக்கணிப்பு முறைமைகளை ஒன்றினைந்து பயன்படுத்தியும் கட்டமைப்புகள் மற்றும் அதிகாரப் பரவலாக்கல் பழக்கங்களின் பொதுக் கருத்துக்கள் மற்றும் மனோபாவங்கள் நிறுவனக் கட்டமைப்பு செயற்படுத்துனர்கள் மாத்திரமல்லாமல், தெரிவு செய்யப்பட மற்றும் நிர்வாக அதிகாரிகள் பரவலாகத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் அக்கறை கொண்ட அதிகாரிகள், கிழக்கு மாகாணத்தின் பொதுமக்கள் நன்மையடைவர்கள், முறைமை சரியான முறையில் செயற்படவேண்டும் மற்றும் இநுதிப் பகுப்பாய்வு என்பன குறித்து அக்கறை கொண்டவர்கள் என்போரின் கருத்துக்களை உள்ளடக்கிய ஒரு பரிட்சையே இவ்வாய்வின் இரண்டாவது பகுதியாகும். இக்கருத்துக்கணிப்பு முறைமையியலானது பகுதி இரண்டின் ஆரம்பத்திலேயே வழங்கப்படுகிறது.

மாகாணங்களுக்கிடையிலான அரசியல் மற்றும் பொருளாதார குழமைவுகளின் வேறுபாடுகளைக் கருத்தில் எடுக்காது, அரசியலமைப்பு, சட்டவாக்க, நிர்வாக மற்றும் அரசியல் விடயங்களை உள்ளடக்கிய எல்லா மாகாணசபைகளும் முரண்படும் அதிகாரப் பரவலாக்கல் விடயங்களின் குறிப்பிடத்தக்க ஒத்த தன்மைகள் காணப்படுவதை 2008இன் மாகாண சபைகள் முறைமையைப் பலப்படுத்துதல் காட்டியுள்ளவாறு உள்ளது. ஆகவே, கிழக்கு மாகாண அனுபவத்திலிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் பாடங்களானவை ஏனைய மாகாணங்களிலும் பரந்தளவிலான பொருத்தப்பாட்டினையும் பிரயோகத்தினையும் கொண்டிருக்கும் எனலாம்.

அத்தியாயம் 2

13வது திருத்தம்: ஒற்றையாட்சிக்குள் அதிகாரப் பரவலாக்கம்.

13வது திருத்தத்தால் அமைக்கப்பட்டவாறான அதிகாரப் பரவலாக்க கட்டமைப்பை அறிமுகப்படுத்துவதும், அதனை அதனுடைய அரசியல் குழமைவில் வைத்துக் காட்டுவதுமே இந்த அத்தியாயத்தின் நோக்கமாகும். 13வது திருத்தத்தால் நிறுவப்பட்ட மாகாண மட்டத்திலான நிறுவனங்கள் மற்றும் அதன் அதிகாரங்கள், தொழிற்பாடுகளைப் பரிசீலிப்பதுடன் சம்பந்தப்படுவதோடு மட்டுமல்லாமல், அவைகள் மாகாண சபைகளுக்கு முன்பேயிருந்த மத்திய அரசாங்க நிறுவனங்களுடன் எவ்வாறு தொடர்புகொள்கின்றனவென்றும் ஊடாடுகின்ற வழிகளையும் இது பரிசீலிக்கின்றது. 13வது திருத்தத்தின் ஒரு முழுமையான புரிந்துணர்வானது 1978ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பின் பரந்தளவிலான திட்டத்திற்கு ஆக்தரவளிக்கும் அரசியலமைப்புக் கொள்கைகள் மற்றும் விழுமியங்களையும் பரிசீலிக்க அழைக்கின்றது. குறிப்பாக, அதிகாரப் பரவலாக்கவின் கொள்கைகள் மற்றும் ஒற்றையாட்சியின் கொள்கைகள் என்பவற்றுக்கிடையிலான உறவுமுறையையும் அளிக்கின்றது. இத்தகைய பிராந்தியங்களை உரிமைகோரப் போட்டியிடும் அரசியல் குழமைவு இலங்கையில் அதிகாரப் பரவலாக்கலை அறிமுகம் செய்ததுடன், வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களின் இணைப்பு மற்றும் அதனைத் தொடர்ந்த பிரிப்பு என்பவற்றுக்குக் காரணங்களாக உள்ளது. எவ்வாறு இந்தச் குழமைவானது 13வது திருத்தத்திலே முறைமை உள்ளடக்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டது என்பதும், அதனோடு இணைந்த சட்டவாக்கமும் அதிகாரப் பரவலாக்கலை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு நடுமையமாகவுள்ளது.

2.1 13வது திருத்தம்: ஒற்றையாட்சிக்குள் அதிகாரப் பரவலாக்கம்.

1978ம் ஆண்டு இரண்டாவது குடியரசு அரசியலமைப்பு அதற்கு முந்திய 1972ம் ஆண்டு முதலாவது குடியரசு அரசியலமைப்பைப் போன்று உறுப்புரை 2இலே இலங்கைக் குடியரசானது ஒரு ஒற்றையாட்சி அரசு என வெளிப்படுத்துகிறது. ஒற்றையாட்சி என்பதற்கு பல்வேறு வரைவிலக்கணங்கள் உள்ள அதேவேளையில், பொதுவாக இது அதிகாரத்தையும் இறைமையையும் தனித்த நிறுவனத்திடம் அல்லது அரசாங்க மட்டத்திடம் மையப்படுத்தியினால் அரசையோ அல்லது அரசியலமைப்பின் ஒரு வகைப்பாட்டையோ பொதுவாக அர்த்தப்படுத்தி நிற்கின்றது. சமஸ்தி என்பதும் இறைமையையும் அதிகாரத்தையும் பலவகையான அரசாங்கக் கட்டளைகளிடையே பகிர்ந்து சம்பந்தப்படுத்தியின்ஸாவையானவை மரபு ரீதியாக சட்டத்தரணிகளாலும் அரசியல் விஞ்ஞானிகளாலும் ஒற்றையாட்சிக்கு எதிரான கொள்கை உடையனவாகக் புரிந்துகொள்ளப்படுகின்றது. அதிகாரப் பரவாக்கல் ஏற்பாடுகள் எல்லா ஒற்றையாட்சி நாடுகளிலும் தற்போது காணப்பட்டாலும், அதிகாரப் பரவலாக்கலுக்கான காரணங்கள் நாடுகளுக்கிடையே வேறுபடுகின்றன. அவைகள் சமஸ்தியிலிருந்து வேறுபடுத்தக்கூடியவைகளாகத் தொடர்ந்தும் இருந்து வருகின்றன. ஏனெனில், ஒற்றையாட்சி அரசுகளில் மத்திய அரசாங்கமானது நாளாந்த நிர்வாக அரசாங்க மட்டங்களில் ஏனையவற்றை விடத் தொடர்ந்தும் முக்கியமானதாக இருப்பதுடன், ஒருதலைப்பட்சமாகவே எந்த அதிகாரப் பங்கீட்டையோ அல்லது அதிகாரப் பரவலாக்கலையோ முறித்துவிடக்கூடிய அதிகாரத்தையும் கொண்டுள்ளன. இது சமஸ்தி ஆட்சிகளிலேயுள்ள மத்திய மற்றும் மாகாண அரசாங்கங்களின் இணக்கமானது அரசியலமைப்புகள் மாற்றுக்களுக்கும் அவைகளுக்கிடையிலான அதிகாரப் பகிரவுகளை பாதிப்பவைகளுக்கும் மத்திய அரசாங்கம் மற்றும் மாகாண அரசாங்கங்களின் இணக்கம் தேவைப்படுவது போலன்றி, ஒற்றையாட்சிகளிலே மாகாணங்களின் விருப்பங்களுக்கு மாறாக மத்திய அரசாங்கமானது தன்பாட்டிலேயே இவைகளைச் செய்யக்கூடியனவாகவுள்ளது. 1987ம் ஆண்டு 13வது திருத்தமானது அரசியலமைப்பு பிரச்சினைகளுடன் ஈடுபட்டது.

13வது திருத்தத்திற்கு முன்பதாக இலங்கையானது ஒரு வகைமாதிரி ஓற்றையாட்சி அரசாக இருந்தது. அதிலே சட்டவாக்க அதிகாரமானது பாராளுமன்றத்தாலும் நிறைவேற்று அதிகாரமானது ஜனாதிபதியாலும் நீதித்துறை அதிகாரமானது² நீதிமன்றங்களாலும் நிறைவேற்றப்பட்டது. இலங்கையானது காலனித்துவக் காலப்பகுதியிலிருந்து³ நீண்ட உள்ளுராட்சி அரசாங்கப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டுள்ளது. ஆனாலும் நிர்வாக நோக்கங்களுக்காகக்கூட மாகாண மட்ட அரசாங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கப்படவில்லை. ஆகவே, சட்டவாக்க மற்றும் நிறைவேற்று அதிகாரங்களைக் கொண்ட மாகாண மட்டத்திலான அரசாங்கங்களின் தெரிவு செய்யப்பட்ட நிறுவனங்கள் சம்பந்தப்படும் அதிகாரப் பரவலாக்கல் கொள்கையானது மத்திய மயமாக்கப்பட்ட ஓற்றையாட்சி அரசியலமைப்புப் பாரம்பரியத்தைக்கொண்ட இலங்கைக்கு புதியதொன்றேயாகும்.

19ம் மற்றும் 20ம் நூற்றாண்டுகளின் ஆரம்பத்திலே அதிகாரத்தை மத்தியப்படுத்துவதற்கான காரணங்கள் காலனித்துவக் கொள்கை பரீட்சிப்புக்களினால் ஆரம்பத்திலே உரைக்கப்பட்டதுடன், ஓற்றையாட்சி வடிவத்திலான அரசு சுதந்திரத்திற்குப் பின்பும் தொடர்ந்தது. ஆனாலும் சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பாடு தீவின் வடக்கு கிழக்குப் பிரதேசங்களில் இலங்கையின் சமஷ்டி அரசியலமைப்புச் சட்டக அமைப்புக்குள்ளே தமிழ் மக்கள் பிராந்திய சுயாட்சியை விரும்பி நின்றதிலிருந்து அதிகாரப் பரவலுக்கான ஒரு பிரதான கேள்வி எழுந்தது. சுதந்திரத்திற்குப் பின்னான ஆண்டுகள் தோறும் இந்த விடயமானது இலங்கை அரசியலில் ஆதிககம் செலுத்தியதுடன், 1970களில் சமஷ்டி சுயாட்சியைப் பெற்றுக்கொள்வதில் வெற்றிகொள்ளப்படாமையானது வடக்கு கிழக்கிலே தனித் தமிழ் அரசை ஏற்படுத்துவதற்கான செயற்பாட்டைத் தமிழ் தேசியம் எடுத்துக்கொண்டது. அதிகாரப் பகிர்வுக்கான தீர்வளிக்கப்படாத உரிமைகோரலானது 1980களில் அரசுக்கும் தமிழ் இராணுவக் குழுக்களுக்குமிடையிலான கடுமையான ஆயுத மோதல் நிலைமை வரைக்கும் சென்றடைந்தது.

முரண்பாட்டுக்கு அரசியல் தீர்வு காணும் இந்தியாவால் வசதிப்படுத்தப்பட்ட ஒரு முனைப்பிலே 1985 ஜூலையில் பூட்டான் திம்புவில் தமிழ்த் தேசியவாதக் குழுக்கள் கூட்டாக ஒரு புதிய அரசியலமைப்புத் தீர்வின் அடிப்படையாக 4 முக்கிய கொள்கைகளைக் கூட்டாக எடுத்தியம்பின.

அவையாவன:

1. இலங்கைத் தமிழர்களை ஒரு தனித்த தேசிய இனமாக அங்கீரித்தல்.
2. வடக்குக் கிழக்கை தமிழர் பூர்வீகத் தாயகமாக அங்கீரித்தல்.
3. 1வது மற்றும் 2வதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழ்த்தேசியத்தின் தவிர்க்க முடியாத சுயநிர்ணய உரிமையை அங்கீரித்தல்.
4. தீவினைத் தமது நாடாக நோக்கும் எல்லாத் தமிழர்களுக்கும் முழுமையான பிரஜா உரிமையையும் ஏனைய அடிப்படை சனநாயக உரிமைகளையும் அங்கீரித்தல்.

திம்புக் கோட்பாடுகள் என அறியப்படும் இந்தக் கோரிக்கைகள் இலங்கை அரசாங்கத்தால் இலங்கையின் இறைமைக்கும் பிரதேச ஒருமைப்பாட்டுக்கும் எதிரானதெனக் கூறி மறுக்கப்பட்ட பிற்பாடும், அரசாங்கங்களுடனும் தமிழ்க் குழுக்களுடனும் சம்பந்தப்பட்ட முரண்பாட்டுக்கு அரசியல் தீர்வை இலக்காகக் கொண்ட இந்திய வசதிப்படுத்தலுடன் கூடிய முனைப்புக்கள் தொடர்ந்தன. இந்திய முனைப்புக்களில் 1987இல் இரு அரசாங்கங்களுக்குமிடையிலான இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்துடன் அதன் உச்சத்தை அடைந்தது.

தமிழ்த் தேசியவாதத்தின் இயங்குகையிலிருந்து அதிகாரப் பரவலாக்கத்துக்கான அரசியல் அழுத்தமும் எழுந்த அதேவேளையில், இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தின் பரவலாக்கத்தின் காரணமாக அரசியலமைப்பிற்கான 13வது திருத்தமானது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு

² அரசியலமைப்பின் 4வது உறுப்புரை

³ உண்மையிலேயே கட்டிக்காட்டப்படவாறாக காலனித்துவத்திற்கு முந்திய மரபான கிராம மட்ட ஆட்சி உள்ளுராட்சி மறுசீரமைப்பு மீதான விசாரணை ஆணைக்கும் அறிக்கையை உதாரணத்திற்கு பார்க்க. (1999) பருவ இதழ் இல 1999 இதழ் 1 கொழும்பு இலங்கை அரசாங்கம் ‘அபயவர்தன அறிக்கை’ என அதன் தலிசாளரின் பெயரில் அறியப்படுகிறது.

மாத்திரமான விசேட ஒழுங்குகளைச் செய்வதைக் காட்டிலும் எல்லா மாகாணங்களுக்கும் அதிகாரப் பரவலாக்கலை அறிமுகம் செய்வது அரசியல் ரீதியாக மிகவும் கலப்பானது என ஜனாதிபதி ஜயவர்தனாவின் அரசாங்கம் உணர்ந்து கொண்டது. வடக்குக் கிழக்குக்கு வெளியேயுள்ள பிரதேசங்களில் அதிகாரப் பரவலாக்கத்துக்கான விருப்பு எதுவும் இல்லாதபொழுதிலும் இதன் நிமித்தமாகவே எல்லா மாகாணங்களுக்கும் மாகாண சபைகள் அமைக்கப்பட்டன.

இன்று தீவின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் அரசின் கட்டமைப்பின் ஒரு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அங்கமாக இந்த மாகாண சபைகள் முறைமை மாறியிருப்பதை அவதானிப்பது கவராசியமானது. அதிகாரப் பரவலாக்கத்தை எதிர்த்த கட்சிகள் கூட தேர்தல்களில் பங்குபற்றி மாகாண மட்டத்திலான ஆட்சியில் உள்ளன. அதிகாரப்பரவலாக்கலின் பரந்துபட்ட கொள்கை குறித்தும் 13வது திருத்தத்தின் கீழான அதிகாரப் பரவலாக்கலின் அளவு மற்றும் குறித்த வடிவம் குறித்தும் விவாதிக்கும் அதேவேளையில், இந்தக் கட்டத்திலே அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்பில் மாகாண சயாட்சியை அதிகரிப்பதற்கோ அன்றேல் சிலர் விவாதிப்பதற்கோல் மாகாண சபைகளை இல்லாதொழிப்பதற்கோ என சிறிதளவிலான சாத்தியமுள்ளதாகத் தெரிகிறது.

2.1 இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம்.

இலங்கையிலே சமாதானத்தையும் சாதாரண வாழ்வையும் ஏற்படுத்துவதற்காக கொழும்பில் 1987 ஜூலை 29 அன்று இந்தியப் பிரதமர் ரஜீவ்காந்தி அவர்களுக்கும் இலங்கை ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தனா அவர்களுக்குமிடையே கைச்சாத்திடப்பட்டது. இது பொதுவாக இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தம் என அறியப்படும் சர்வதேச இருபக்க ஒப்பந்தமாகும். இலங்கையின் முரண்பாட்டுத் தீர்வு தொடர்பான பல எண்ணிக்கையான விடயங்களை இது நோக்கியிருந்தது. அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்புத் தொடர்பாக இது புதிய குடியிருப்புக்களின் பிராந்த பிரகடனத்தையும் இது கொண்டிருந்ததான், மாகாண சபைகளுக்கான ஒரு அதிகாரப் பரவலாக்கல் முறைமையை இலங்கையில் உருவாக்குவதற்கும் அது அர்ப்பனித்திருந்தது. அரசியலமைப்புக்கான 13வது திருத்தத்தின் வழியாக இது சட்டமாக்கப்பட்டதுடன், 1987 நவம்பர் 14ந் திகதிய 1987ம் ஆண்டு 42ம் இலக்க மாகாண சபைச் சட்டத்தின் மூலமும் ஏனைய இதற்குத் துணைபோகும் பின்வரும் சட்டவாக்கங்கள் மூலமும் இது உருவாக்கப்பட்டது.

அதிகாரப் பலவலாக்கலும் புதிய தீர்வின் அரசியல் காரணங்களையும் கொள்கைகளையும் இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம் முன்வைக்கிறது என்ற அளவில் அது எண்ணியதை மீள்சொல்வதில் இது பயனுடையதாகவுள்ளது. உறுப்புரைகள் 1.1 தொடக்கம் 1.5 வரையிலான பின்வரும் அடிப்படைக் கொள்கைகளை எடுத்தியம்புகின்றன.

1. இலங்கையின் ஜக்கியத்தையும் இறைமையையும் பிராந்திய ஒருமைப்பாட்டையும் பேணுதல்;
2. இலங்கையானது ஒரு பல்லின, பலமொழி - சிங்களவர்கள், தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள் மற்றும் பழங்கியர்களைக் கொண்ட பல்லின சமூகம் என்பதை அது ஏற்றுக்கொள்கின்றது;
3. ஒவ்வொரு இனக்குழுவும் தனக்கே உரித்தான கலாசார மற்றும் மொழியில் அடையாளத்தைக் கொண்டுள்ளதனும் அவைகள் கவனமாகப் பேணப்படும் என்பதையும் அங்கீகரிக்கின்றது;
4. வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களானவை இலங்கை தமிழ் பேசும் மக்களின் வரலாற்று வாழ்விடங்களாக எல்லாக் காலங்களிலும் அவர்களின் பிராந்தியத்தில் ஏனைய இனக்குழுக்களுடனும் அவர்கள் ஓன்றாக வாழ்ந்து வந்தார்கள் என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்கின்றது;
5. இலங்கையின் ஜக்கியம், இறைமை மற்றும் பிராந்திய ஒருமைப்பாட்டைப் பலப்படுத்துவதுடன், ஒரு பல்லின, பலமொழி, பல்மத, பன்மைச் சமூகத்தின் குணாம்சங்களைப் பேணுவதுடன், எல்லாப் பிரஜைகளும் சமத்துவமாகவும் பாதுகாப்பாகவும் ஒருமைப்பாட்டுடனும் வாழ்வதையும் தமது அபிலாபைகளைப் பூர்த்தி செய்து நிறைவெப்பதுவதையும் அது பாதுகாக்கின்றது.

கொள்கைகள் ஒன்றாக எடுக்கப்பட்டு இலங்கைக்கான சில அரசியலமைப்பு நோக்குகளைத் தருகின்றன. அரசின் சட்டபூர்வமான அக்கறையாக (உண்மையில் பெரும்பான்மை சிங்களவர்களும் முஸ்லிம்களும்) இலங்கையானது ஒரு ஜக்கிய நாடாக இருக்க வேண்டுமென இது அங்கீரித்தது. சமத்துவத்தின் அடிப்படை மீதான பாதுகாப்பை வேண்டிந்திருக்கும் வேறுபட்ட இனக்கள், கலாசாரங்கள், மொழிகள், சமயங்களின் இலங்கைச் சமுகத்தின் அடிப்படைப் பன்மைத்துவ இயல்புகளையும் இது அங்கீரித்து நிற்கின்றது. வடக்கு மற்றும் கிழக்கிலே சுப் அரசாங்க ஏற்பாடுகளை அனுமதிக்கும் அதிகாரப் பங்கிட்ட முன்வைப்பதான், தமிழ்த் தேசியவாதத்திற்கான பிரதான சலுகையாக (தமிழ் தேசியவாதிகள் எல்லோரும் அதனை அவ்வாறு கருதாவிட்டாலும்) உறுப்புரை 1.4 ஆனது வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்கள் ஆனவை தமிழ் பேசும் மக்களின் வரலாற்று ரீதியான வாழ்விடம் என்பதை அங்கீரிக்கின்றது. தமிழர் பாரம்பரிய தாயகம் என்ற கருத்துறிலையை ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒரு முயற்சியாக இருப்பினும் ஒருவகையில் இது சிங்களவர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்குமே மிகவும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதொன்றாக உள்ளது.

இந்திய - இலங்கை பெந்தமானது இரண்டு அரசாங்கங்களுக்கும் தமிழ் குழக்களுக்குமிடையே 1986இலே ஏற்கெனவே கலந்துரையாடலின் கீழிருந்த பல்வேறுபட்ட முன்மொழிவுகளை உத்தியோகபூர்வமாக்கியதுடன், வடக்கு கிழக்குக்கான நிறுவன அமைப்புக்கு வடிவமும் உருவமும் அளித்ததுடன், அதனை விரைவாக இறுதிப்படுத்துவதற்கான அர்ப்பணிப்பையும் ஏற்படுத்தியது. அத்துடன், வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களை ஒரு நிர்வாகமாக இணைப்பதற்கான இணைப்பையும் அது வழங்கியது. இது மாகாண மக்களின் தீர்ப்பினாடாக இவ்விணைப்பை ஏற்படுத்துவதாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தது. இவ்விரு இணைக்கப்பட்ட மகாணங்களும் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் ஒரு ஆளுநர், ஒரு முதலமைச்சர், ஒரு அமைச்சர்கள் சபையுடனான பிராந்தியத்தை அமைத்துக்கொள்ளும். வரலாற்று ரீதியான தமிழ் பேசும் மக்களின் தொடர் நிலமாக ஒரு உருப்படியான நிறுவன அமைப்பாக அதனை இது அங்கீரித்தது.

இந்தச் சட்டக அமைப்புக்கான தமிழ்க் கட்சிகள் மற்றும் குழுக்களின் ஆதரவை இந்தியா பெற்றுக்கொண்ட அதேவேளையில், LTTE யினர் இதற்கு அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படவில்லையென்பது பின்பு தெளிவானது. LTTE யினர் பின்வரும் காலங்களில் ஏற்றந்து அழுப்படுத்தப்படுவதை உத்தரவாதப்படுத்த அனுப்பப்பட்ட இந்திய அமைதி காக்கும் படையினருடன் மோதல்களில் ஈடுபட்டனர். பிரதான தமிழ் அரசியல் கட்சியான தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி தமிழ் மக்களிடம் புதிய வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபைக்கான தேர்தலில் பங்குபற்றுமாறு தமிழ் மக்களைக் கேட்டது. ஆனாலும், அது அச்செயல்முறையில் பங்குபற்றாதுவிட்டதுடன், உத்தேச முறையையில் உள்ள பல்வேறுபட்ட குறைபாடுகளையும் கூட்டிக்காட்டியது. குறிப்பாக தமிழ்த் தேசியவாதத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையாகிய வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களின் இணைப்பின் தற்காலிகத் தன்மை குறித்து அது கவலைகொண்டிருந்தது. இந்தச் சூழ்மைவுகளில் ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி EPRLF அதனது சக அணியாகிய ENDLF உடன் இணைந்து தேர்தலில் போட்டியிட்டு உருவாக்கப்பட்ட புதிய நிறுவனத்தின் அழுப்படுத்துக்கைக்கான தலைமைத்துவத்தை அளிப்பதற்கு வந்தது. 1988 நவம்பர் 19ந் திகதி வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபைக்கான தேர்தல் நடைபெற்றதுடன், 1988 டிசெம்பர் 17ந் திகதி புதிய மாகாண சபையானது திருகோணமலையில் கூடியது. இச்சபை முதலமைச்சர் ஏ.வரதராஜப்பெருமாளின் தலைமையில் புதிய EPRLF நிர்வாகத்தின் முதலாவது கொள்கை விளக்கத்தை சமர்ப்பித்தது.

அதிகாரப் பரவாக்கலை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு நாடிய EPRLFஇன் குறுங்கால அனுபவமானது பல்வேறு காரணங்களால் வெற்றிகரமாக அமையவில்லை. மத்திய அரசாங்கத்திடத்தும் அர்த்தபுஷ்டியான முறையிலே 13வது திருத்தத்தின் அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதில், அதிகாரத்தைப் பகிர்வது தொடர்பான அரசியல் விருப்பு இல்லாமை மற்றும் தமிழ் அரசியலிலே இருந்த செயற்பாட்டு விளைவுகள், பாதுகாப்பு நிலைகளில் இருந்த சீர்விவுகள், EPRLF மீது மாகாண நிர்வாகத்தில் இருந்த அழுத்தங்கள், உட்பட அனைத்தும் இதற்குக் காரணமாக அமைந்தது. 1990 மார்ச் 01ம் திகதி முதலமைச்சர் ஏ.வரதராஜப்பெருமாள் வடக்கு கிழக்கு மகாண சபையை ஒரு ஈழ ஜனநாயக குடியரசுக்கான புதிய அரசியலமைப்பை வரைவதற்கான சபையாக மாற்றுவதற்கான தாக்கத்தை வேண்டிந்திருக்கும் தற்மானமொன்றை வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபையில் பிரேரித்தார். இலங்கை அரசாங்கமானது இதனை

ஒருதலைப்பட்சமான சுதந்திரப் பிரகடனமாகக் கருதியது. 1990 ஜூலையிலே பாராஞ்சமன்றமானது மாகாண சபைகள் சட்டத்திலே ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தது. அதன் பிரகாரம் அரசுவாசிக்கும் மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் அரசியலமைப்புக்கு அமைய நடக்க வெளிப்படையாகத் தவறின் அது ஆனால் மூலம் ஜனாதிபதிக்கு அறிவிக்கப்பட்டால் அம் மாகாண சபையைக் கலைப்பதற்கு அச்சட்டத் திருத்தம் வழிசெய்தது.⁴ இதன் மூலம் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதலாவது வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபையானது சட்ட நீதியாகக் கலைக்கப்பட்டது.

சிங்கள மக்களிடையே இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தின் உள்ளடக்கத்திற்கு மாத்திரமல்லாமல், இலங்கையின் உள்ளக முரண்பாட்டில் இந்தியத் தலையிடு இருப்பதாக நோக்கப்பட்டு அதற்குக் கடுமையான எதிர்ப்பு இருந்து வந்தது. சில இடுசாரிக் கட்சிகளையும் மனித ஒருமை நிறுவனங்களையும் தவிரத் தெற்கிலுள்ள அனைத்துப் பிரதான அரசியற் கட்சிகளும் பிரதான பாராஞ்சமன்ற எதிர்க்கட்சியான இலங்கை சுதந்திரக் கட்சி உட்பட மக்கள் விடுதலை முன்னணியும் (JVP) இந்த ஒப்பந்தத்தையும் அதிகாரப் பரவலாக்கலையும் எதிர்த்தன. ஆனால் ஜக்கிய தேசியக் கட்சிக்குள்கூட இவ்வொப்பந்தத்திற்கு அரசாங்கத்தின் சிரேஷ்ட உறுப்பினர்களான பிரதம மந்திரி ஆர்.பிரேமதாஸ் மற்றும் அமைச்சர் லலித் அத்துலத்முதலி ஆகியோர் ஆரம்பத்திலிருந்தே ஒரு வகையில் எதிர்ப்புக் காட்டினர். ஆழமான பிரிவையும் இது ஏற்படுத்தியிருந்தது. 1987 ஒக்டோபரிலே இலங்கை சுதந்திரக் கட்சியானது 13வது திருத்தத்திற்கு எதிரான சட்டச் சவாலை உச்ச நீதிமன்றத்துக்கு முன்னே கொண்டு சென்றிருந்தது.

2.2 13வது திருத்தம் தொடர்பானது: உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு

உத்தேச அதிகாரப் பரவலாக்கல் திட்டமும் உத்தியோகபூர்வ மொழிக் கொள்கைக்கான மாற்றங்கள் போன்ற விடயங்களும் இரு சட்டமூலங்களிலே அடக்கப்பட்டிருந்தன. அதாவது, அரசியலமைப்புச் சட்டமூலத்திற்கான 13வது திருத்தம் மற்றும் மாகாண சபைகள் சட்ட மூலம். அதிகாரப்பகிரிவு சட்டக அமைப்பும் அரசியலமைப்பிற்கான தொடர்ந்து வந்த மாற்றங்களும் 13வது திருத்தச் சட்டமூலத்திலே சொல்லப்பட்டிருந்தன. மேலும் விபரமான அதிகாரப் பகிரிவின் நியதிச் சட்டக அமைப்பானது மாகாண சபைகள் சட்டமூலத்திலே விபரிக்கப்பட்டிருந்தது.

இவ்விரண்டு சட்ட மூலங்களின் அரசியலமைப்புக்கு ஒவ்வும் தன்மையைத் தீர்மானிப்பதற்கான உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதியைப் பெற்றுக்கொள்வது ஜனாதிபதியாலும் ஏனைய 48 மனுதாரர்களாலும் எழுப்பப்பட்டது. அரசியலமைப்பின் 121வது உறுப்புரையின் கீழ் ஜனாதிபதி அல்லது யாராவது ஒரு பிரசையும் ஒரு சட்டமூலமானது அரசியலமைப்புடன் ஒவ்வாதிருக்கின்றதா எனத் தீர்மானிப்பதற்கு உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதியை அரசியலமைப்புச் சார்பாக எழுப்பலாம். சாதாரண சட்டங்களானவை உருவாக்கப்படவோ திருத்தப்படவோ அல்லது இல்லாதொழிக்கப்படவோ பாராஞ்சமன்றத்தின் சாதாரண பெரும்பான்மை போதுமானதாகவுள்ளது. ஆனாலும் அரசியலமைப்பில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு அனுதிப் பெரும்பான்மை தேவையாகவுள்ளது. அரசியலமைப்பு மாற்றங்கள் இலகுவாக நடைபெறாமல் இருப்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்காகவே இந்த விசேட ஏற்பாடுகள் உள்ளன. அரசியலமைப்பின் உச்சமான சட்டத்திலே திருத்தங்களை மேற்கொள்வதற்கு முன்னதாக பெரியளவிலான இணக்கம் இதன்மூலம் பெற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது.

1978 அரசியலமைப்பானது அதனுடைய செல்லுபடியான திருத்தத்துக்காக இரண்டு செயன்முறைகளை முன்வைக்கிறது. 1வது செயன்முறையானது, பாராஞ்சமன்றத்தில் 2/3 பெரும்பான்மையை வேண்டியிருக்கின்றது. 2வது செயன்முறையானது, பாராஞ்சமன்றத்தில் 2/3 பெரும்பான்மையுடன் மக்கள் தீர்ப்பையும் வேண்டியிருக்கின்றது. வேறு வார்த்தையில் சொல்வதானால் அரசியலமைப்புக்கான எல்லா மாற்றங்களும் 2/3 பெரும்பான்மையாலும் செய்யப்படவேண்டியிருப்பதுடன், சிலவகையான திருத்தங்கள் மக்கள் தீர்ப்பையும் வேண்டி நிற்கின்றது.

⁴ மாகாணசபைகள் திருத்தச் சட்டம் 1990 27 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் திருத்தச் சட்டம் உறுப்புரை 5 A 1990 ஜூன் 14 மாகாணசபைகள் திருத்தச் சட்ட உச்ச நீதிமன்றத் தீர்மானத்தைப் பார்க்க.

உறுப்புரை 120இன் பிரகாரம், தீர்ப்பை மாற்றுவதற்காக ஒரு சட்டமூலம் நாடிநிற்கும் சமயங்களில் அச்சட்டமூலமானது மக்கள் தீர்ப்பின் மூலம் அங்கீரிக்கப்படவேண்டுமா என்பதை உச்சநீதிமன்றம் தீர்மானிக்கும். அத்துடன், பாராஞ்மன்றத்தில் 2/3 பெரும்பான்மை பெறவேண்டுமா என்பதையும் அது தீர்மானிக்கும். ஒரு சட்டமூலமானது உறுப்புரை 83இல் குறிப்பிடப்பட்ட நிலையான ஏற்பாடுகளை மாற்றுவதில் குறிப்பிட்ட சட்டமூலம் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துமா என்பதை உச்ச நீதிமன்றமே தீர்மானிக்கும். குறிப்பிட்ட நிலையான ஏற்பாடுகளில் சட்டமூலமானது தாக்கங்களை ஏற்படுத்துமென உச்சநீதிமன்றம் கருதும் பட்சத்தில் ஒரு மக்கள் தீர்ப்பானது அத்தியாவசியமாகிறது.

உறுப்புரை 83இலுள்ள நிலையான ஏற்பாடுகளிடையே உறுப்புரை 2 மற்றும் 3 ஆனவை 13வது திருத்தம் மற்றும் மாகாண சபைகள் சட்டமூலம் என்பனவற்றின் ஏற்பாடுகளால் பாதிக்கப்படுவதாக 13வது திருத்த வழக்கில் வாதாடிய சில மனுதாரர்கள் கொண்டுவந்தனர். உறுப்புரை 2 ஆனது இலங்கை ஒரு ஒற்றையாட்சி அரசு எனக் குறிப்பிடுகிறது. உறுப்புரை 3 ஆனது இலங்கைக் குடியரசின் இறைமையானது மக்களிடம் உள்ளதெனவும், அது அகற்றப்பட முடியாததெனவும் இறைமையானது அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களையும் அடிப்படை உரிமைகளையும் வாக்குரிமையையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. இதன்படி அவ்வழக்கிலே உச்சநீதிமன்றத்திடம் 2 பிரதான கேள்விகள் தொடுக்கப்பட்டன. இலங்கை ஒரு ஒற்றையாட்சிக்கு உட்பட்ட நாடென்ற வகையில் இவ்விரு சட்டமூலங்களிலும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரப் பங்கீடானது ஒரு ஒற்றையாட்சி நாடென்ற வகையில் அதனுடன் ஒத்துப்போகின்றதா? சட்டவாக்க அதிகாரம் மற்றும் மாகாணத்துக்குரிய அதிகாரங்களைப் பங்கீடு செய்வதென்பது இலங்கை மக்களின் இறைமைக்கும் அரசியலமைப்புக்கும் ஏற்புடையதா எனவும் கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. இரு சட்டமூலங்கள் ஒற்றையாட்சித் தன்மைக்கும் மக்களின் இறைமைக்கும் தாக்கம் விளைவிக்குமென உச்சநீதிமன்றம் தீர்மானிக்கும் பட்சத்தில் ஒரு மக்கள் தீர்ப்பின் அவசியமேற்படுவதுடன், அதற்கு மேலாக அதற்கு சட்ட அந்தல்தை அளிப்பதற்குப் பாராஞ்மன்றத்திலும் 2/3 பெரும்பான்மை தேவைப்படும்.

இந்த விடயத்தின் அரசியல் மற்றும் அரசியலமைப்பு முக்கியத்துவத்தின் நோக்கத்தைக் கொண்டு பிரதம நீதியரசர் இவ்வழக்கை விசாரிப்பதற்காக உச்சநீதிமன்றத்தின் 9 நீதிபதிகளைக் கொண்ட ஒரு விசாரணைக் குழுவை நியமித்தார். பிரதம நீதியரசர், சர்வாங்நா மற்றும் ஏனைய இரு நீதிபதிகளும் நீதிபதிகள் கொலின் தோம் மற்றும் அத்துக்கொரள் போன்றோர் 13வது திருத்தமானது மக்கள் தீர்ப்பை வேண்டியிருக்கவில்லையெனவும், பாராஞ்மன்றத்திலே 13வது திருத்தமானது கொண்டுவரப்படும் பட்சத்தில் மாகாண சபைகள் சட்டமூலமானது அரசியலமைப்புக்கு ஒவ்வுக்கூடியதொன்றாகும் எனவும் தெரிவித்தனர். ஒரு நீதிபதியான நீதியரசர் ரணசிங்க இந்த நோக்கோடு இணங்கியதுடன், 13வது திருத்தத்திலுள்ள இரண்டு உறுப்புரைகளுக்கு ஒரு மக்கள் தீர்ப்பு அவசியம் என்ற நிலைப்பாட்டில் இருந்தார். ஏனைய 3 நீதிபதிகள் நீதியரசர் வன. சுந்தர மூல அல்விஸ், செனவிரதன் மற்றும் சில்வா ஆகியோர் இரண்டு சட்டமூலங்களுக்கும் மக்கள் தீர்ப்பு தேவையென்றனர். நீதியரசர் ரணசிங்க மக்கள் தீர்ப்புத்தேவையென்று கூறிய இரண்டு உறுப்புரைகளையும் அரசாங்கம் நீக்கிவிட்டது. அதன்மூலம் எந்தச் சட்டமூலத்திற்கும் மக்கள் தீர்ப்புத் தேவையில்லையென்ற பெரும்பான்மை நிலையைப் பெற்றுக்கொண்டது. அதனைத் தொடர்ந்து அது இரண்டு சட்டமூலங்களையும் நிறைவேற்றிவதற்கு முன்தொடர்ந்தது. அவைகள் 1987⁵ நவம்பர் 14ந் திகதி சட்டபூர்வமாக அங்கீரித்து சட்டமாக்கப்பட்டன.

இவ்வண்ணமாக மக்கள் தீர்பின் தேவைப்பாடானது உச்சநீதிமன்றத்தில் பெரும்பான்மைகளின் ஒடுக்கத்துடன் தவிர்க்கப்பட்டது. இரு ஏற்பாடுகளும் இந்திய வகிபங்கும் அதிகாரப் பரவலாக்கல் ஏற்பாடுகளும் சிங்கள சமூகத்திடையே எதிர்ப்புணர்வை ஏற்படுத்தியிருப்பதால் மக்கள் தீர்ப்புத் தோற்கடிக்கப்படக்கூடிய சாத்தியறிலையிருப்பதாக அப்போது பரவலாகக் கருதப்பட்டது. அரசின் கட்டமைப்பில் அடிப்படை மாற்றங்களை மக்கள் தீர்பில் ஆலோசிக்காமல் மேற்கொள்வதானது ஜனநாயகத்துக்கு எதிரானதாகவும் வாதிடப்பட்டது. 13வது திருத்தத்தின் சட்டபூர்வத் தன்மையைத் தாக்கிய இன்னொரு காரணி என்னவெனில், ஜனாத்பதி ஜயவர்த்தனாவின் அரசாங்கம் பாராஞ்மன்றத்தில் அனுபவித்த 2/3 பெரும்பான்மையாகும். அதன்மூலம் கேள்விக்குரியதாக இருந்த 13வது திருத்தத்தை அவரால் கொண்டுவரக்கூடியதாக இருந்தது. 1977இலே

⁵ 1987 ஆம் ஆண்டு 42 ஆம் இலக்க மாகாணசபைச் சட்டம் மற்றும் அரசியலமைப்புக்கான 13 வது திருத்தம்

முன்னெய தேர்தல் தொகுதி முறைக்கமைய உNP ஆனது 5/6 பெரும்பான்மை வாக்குகளைத் தீவு பூராகவும் பெற்றிருந்தது. பாராஞமன்றத்தின் ஆயுடுகாலமானது 1982இலே புதிய தேர்தல்களின்றி மக்கள் தீர்ப்பின் மூலமாக நீடிக்கப்பட்டதுடன், உலகளாவிய ரீதியில் முழுமையான பாதுகாப்பற்றி ஒரு ஜனநாயக கையாளுகையாகக் கருதப்பட்டது. 13வது திருத்த அறிமுகத்தின் மூலம் கொண்டுவரப்பட்ட அதிகாரப் பகிர்வு முறைமையானது அரசியலமைப்புக்கு ஒத்ததாகவுள்ளதாக பல நீதிபதிகள் இதுகுறித்து முடிவுக்கு வரும்பொழுது அதனை வியாக்கியானம் செய்யவேண்டியிருந்தது. உறுப்புரைகள் 2 மற்றும் 3 ஒற்றையாட்சிக் கருத்துநிலையை வரைவிலக்கணப்படுத்தவும் இறைமை குறித்துப் பேசவும் சமஷ்டி என்ற உத்தேசக் கட்டமைப்பு அல்லது பகுதி இறைமை என்ற இயல்போடும் விவாதிக்கப்பட்டது. பெரும்பான்மையான தீர்ப்பானது பின்வரும் வரைவிலக்கணங்களை வழங்குகிறது. உறுப்புரை 2இலுள்ள ஒற்றையாட்சி என்ற பதமானது சமஷ்டி என்ற பதத்திற்கு முரணாகவுள்ளது. சமஷ்டி என்பது அரை சுயாட்சி அலகுகளின் இணைவாக உள்ளதுடன், அலகுகளுக்கும் மத்திக்குமிடையிலேயே தலைமை அதிகாரம் பகிரப்படுகின்றது. ஒரு ஒற்றையாட்சி அரசிலே தேசிய அரசாங்கமானது சட்ட ரீதியாக எல்லா மட்டங்களிலும் உச்ச அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளது. ஒரு ஒற்றையாட்சி அரசின் அடிப்படை அம்சமாக இருப்பது அதன் பிரிக்க முடியாத இறைமையாகும். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதானால் மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரமானது வரையறையற்றது. ஒரு ஒற்றையாட்சியின் இரு அத்தியாவசிய தகைமைகளாக முதலாவது, அதில் மத்திய பாராஞமன்றத்தின் மேலோங்கு தன்மையும் துணை இறைமைக் கட்டமைப்புகள் இல்லாதிருப்பதுமாகும். துணைச் சட்டவாக்க அமைப்புகள் அங்கு இல்லாதிருக்கின்றது என்பது அதன் அர்த்தமல்ல. ஆனால் அதன் அர்த்தமென்னவெனில், அவைகள் இருக்க முடியும். ஆனாலும் மத்திய அதிகாரத்தினால்⁶ அவைகளை இலகுவாக இல்லாததாக்கிவிட முடியும் என்பதாகும்.

மறுபுறத்திலே சமஷ்டி அரசாங்கமானது சமஷ்டிகளுக்கிடையேயும் அரச அரசாங்கத்துக்குமிடையே பிரிக்கப்பட்டுள்ளதுடன், ஒன்றுக்கொன்று அவைகள் கீழ்ப்பட்டவைகள் அல்ல. அவைகள் ஒருங்கிணைந்து செயற்படுவதுடன், அவற்றிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட விடயங்களில் சுயாதீஸ்மாகவும் உள்ளன. சமஷ்டிக்கொள்கையின் சாராம்சம் என்னவெனில், அதிகாரங்களுக்கிடையிலான ஒருங்கிணைப்பும் அவைகளின் சுயாதீஸமும் ஆகும். சமஷ்டி அரசாங்கமானது சில விடயங்களில் இறைமையுடையதாக இருப்பதுடன், அரச அரசாங்கமானது சில விடயங்களில் இறைமையுடையதாகவுள்ளது. ஒவ்வொன்றும் அதனுடைய எல்லைக்குள்ளே தனது அதிகாரங்களை ஏனையவற்றிடமிருந்தும் அயலவரிடமிருந்தும் கட்டுப்பாடின்றி சுயாதீஸ்மாகச் செயற்படுவதுடன், ஒன்றும் மற்றையதற்குக் குறைந்ததல்ல. இந்த இயல்புதான் சமஷ்டியினை ஒற்றையாட்சி அரசியலமைப்பிலிருந்து வெகுவாக வேறுபடுத்துகின்றது. ஒற்றையாட்சியிலே மத்திய அரசாங்கத்திடமே⁷ இறைமை காணப்படுகிறது.

13 வது திருத்தச் சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்படும் அரச நிறுவனங்கள் உச்சமானவையாகவும் சுயாதீஸ்மாகவும் வரைவிலக்கணம் செய்யப்பட்ட அம்சங்களுக்குள் கீழ்ப்படாதவையாகவும் இருக்குமா என்ற கேள்வி எழுகின்றது. இப் பரிசையின் பிரயோகமானது சட்டவாக்க அதிகாரங்களை செயற்படுவது தொடர்பாகவும், நிறைவேற்று அதிகாரங்களை செயற்படுத்துவது தொடர்பாகவும் மாகாணசபைகளிடம் எந்தவிதமான பிரத்தியேக அல்லது சுயாதீஸ் அதிகாரங்கள் இருக்கவில்லை என்பதை விளக்கம் செய்கின்றது. பாராஞமன்றமும் ஜனாதீபதியுமே உச்ச கட்டுப்பாட்டை அவற்றின் மீது கொண்டிருப்பதுடன், உண்ணதமானவர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள்.⁸

⁶ 1987 மாகாணசபைகள் சட்டம் மற்றும் அரசியலமைப்புக்கான 13 வது திருத்தம் 2SLR 312 319

⁷ முதலில் குறிப்பிடப்பட்டது

⁸ 320 இல் குறிப்பிடப்பட்டது

இது பெரும்பான்மையோர் கொண்டிருக்கும் சட்டவாக்க அதிகாரத்தைப் பொறுத்தளவில் மாகாண சபைகள் சட்டம் இயற்றுவதற்காக அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ள போட்டியான விடயத்தில் அதாவது (மாகாணசபை நிரல் மற்றும் ஒருங்கிணைய நிரல் என முன்வைக்கப்பட்டுள்ள விடயங்கள் தொடர்பாக) இவ் அதிகாரமானது மத்திய பாராளுமன்றத்துடன் பிரத்தியேகமானதாகவோ அல்லது ஒன்றியைப்பானதாகவோ இருக்கவில்லை. அதிகாரம் பங்கீடு செய்யப்பட்ட சட்டவாக்க அதிகாரம் எவை மீது அந்த அதிகாரங்கள் செலுத்தப்பட முடியுமோ என்ற விடயங்களும் அவைகள் எல்லாம் முழுமையாக பாராளுமன்ற இறைமைக்கு கீழேயே முற்றுமுதாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஆகவே, மாகாணசபைகளுக்கு வரைவிலக்கணம் செய்யப்பட்ட சட்டவாக்க அதிகாரங்களை எந்த நேரத்திலும் பாராளுமன்றமானது மாற்றக்கூடியதாகவோ அல்லது ஏற்கக் கூடியதாகவோ இருந்தது. மேலதிகமாக பாராளுமன்றமானது⁹ மாகாணசபைகளுடன் கலந்தாலோசனைகள் போன்ற விசேட செயல்முறைகளை பின்பற்ற வேண்டியிருந்தாலும் இவைகள் வெறுமனே வரையறைகளாகவே உள்ளன.

நிறைவேற்று அதிகாரத்தைப் பொறுத்தளவில் பெரும்பாலானவை ஜனாதிபதியிடம் இருக்கின்றன. நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் தொடர்பாக அவரே உன்னதமானவராக உள்ளார். ஜனாதிபதியின் தூதுவராக பகிரப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பான நிறைவேற்று அதிகாரத்தை ஆளுனர்களதும் அமைச்சர்கள் சபையினதும் அனைத்து தொழிற்பாடுகளைப் பரிசீலிக்கும்பொழுது அவை யாவும் நிறைவேற்றுத்துறை இறைமையும் மகா உன்னதமும் ஜனாதிபதியிடமே உள்ளதையும் மகாணசபையானது அவருக்கு கீழான ஒரு அமைப்பாகவுமே உள்ளது.¹⁰

பெரும்பாலானவைகள் சட்ட மூலத்திலே நீதித்துறை அதிகாரமானது மாகாண சபைகளுக்கு பரவலாகக்கப்படவில்லை. நீதிமன்றங்களின் கட்டமைப்புக்களிலோ அல்லது மக்களின் நீதி அதிகாரத்திலோ எதுவித மாற்றத்தையும் கொண்டுவர முடியாது.¹¹ உத்தேச மாகாணசபைகளின் உயர்நீதிமன்றங்கள் வரையறையான நீதித்துறை அதிகாரத்தைக் கொண்டிருப்பதுடன், உச்ச நீதிமன்றங்கள் மற்றும் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றங்கள் பெற்றுக்கொண்ட அதிகாரங்கள் குறைபாடாற்றனவாக இருந்தன. உத்தேச மாகாண உயர் நீதிமன்றங்கள் வரையறையான நீதித்துறை அதிகாரங்களையே கொண்டிருப்பதாக அவர்கள் அவதானித்தார்கள். உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் மேல் நீதிமன்றங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் குறைபாடாற்றனவாக இருந்தன. நீதிச்சேவைகளின் நிர்வாகமானது மத்தியிலேயே தொடர்ந்து இருந்ததுடன், மாகாணங்களில் உள்ள உயர்நீதிமன்றங்களுக்கு மேலதிக நீதித்துறை அதிகாரங்களை வழங்குவதானது, வீட்டுக்கு அருகிலே நீதியைக் கொண்டுவருவதுடன் நீதியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான செலவுகளையும் தாமதங்களையும் குறைக்கும்¹².

மனுதாரர்களால் உச்ச நீதிமன்றத்திடம் முன்வைக்கப்பட்ட மற்றுமொரு வாதம் என்னவெனில், அதிகாரப் பரவலாக்கமானது அரசியலமைப்பின் 3 ஆம் உறுப்புரையுடன் ஒவ்வாததாக இருப்பது என்பதாகும். (இறைமை மக்களிடம் இருப்பதாகவும் அது அகற்றப்பட முடியாதது எனவும் அது குறிப்பிடுகிறது.) 4வது உறுப்புரையுடன் வாசிக்கப்படும்பொழுது (எந்த வகையில் இறைமையானது செயற்படுத்தப்படுகின்றது என்பதனை அது வழங்குகின்றது) 4 வது உறுப்புரையானது பாராளுமன்றத்தால் செயற்படுத்தப்படுவதாகவும், நிறைவேற்று அதிகாரமானது ஜனாதிபதியாலும், நீதித்துறை அதிகாரமானது நீதிபதியாலும் செயற்படுத்தப்படுவதாகவும், மக்களின் இறைமையை செயற்படுத்தவதற்கான அரசின் நிறுவனக் கட்டமைப்பின் அடிப்படையாக அது உள்ளது என வாதிடுகின்றது.

உத்தேச மாகாணசபைகளுக்கு சட்டவாக்க நிறைவேற்று அதிகாரங்களை பங்கீடு செய்வதென்பது உறுப்புரை 3 க்கு முரணான அரசியல் இறைமையின் அரசியலமைப்பு எதிரான செயற்பாடு என திருத்திப்படுத்தப்பட்டது. அத்துடன், அரசியலமைப்பின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பு எதிரானது எனவும் சொல்லப்பட்டது. ஏனெனில்

⁹ உறுப்புரை 154 G

¹⁰ 323 இல் குறிப்பிடப்பட்டது

¹¹ 323 இல் குறிப்பிடப்பட்டது

¹² குறிப்பிடப்பட்டது

உறுப்புரை 4 ஆனது மாகாணசபைகள் போன்ற பாராளுமன்றம், ஜனாதிபதி, நீதிமன்றங்கள் போன்ற இறைமை அதிகாரத்தை¹³ செயற்படுத்துகின்ற இவை தவிர்ந்த வேறு எந்த நிறுவனங்கள் குறித்தும் சிந்தித்திருக்கவில்லை. உறுப்புரை 4 ஆனது உறுப்புரை 83 ஆல் நிலையாக வைக்கப்பட்ட ஏற்பாடுகளின் ஒன்றுல்ல என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே மனுதாரர்கள் உறுப்புரை 4 ஆனது உறுப்புரை 3 இல் பிரிக்க முடியாத ஒரு பகுதியாக நீதிமன்றம் கருத வேண்டுமென்று கேட்டார்கள்.

பெரும்பான்மையோர் இந்த விவாதத்தை மறுத்து விட்டார்கள். 23 வது உறுப்புரையின் வரைபு வரலாறு ஆனது அரசியலமைப்பின் உருவாக்குனர்கள் நிலையாக வைத்தலில் இருந்து உறுப்பு 4 யை நீக்கிவிட எண்ணினார்கள் என்றும், அதனாலேயே அது நிலையாக வைக்கப்பட்ட ஏற்பாடாகவோ, உறுப்புரை 4 விளக்கம் அளிக்கப்படுவதற்கு நீதிமன்றத்திற்கு திறந்து விடப்படவில்லை எனவும் உருவாக்குனர்கள் வெளிப்படையாக அதனை விலக்கிவிட்டபொழுது அது உள்ளடக்கப்படவில்லை எனவும் சொல்லப்பட்டது. பெரும்பான்மையான நீதிபதிகள் சட்டவாக்க மற்றும் நிறைவேற்று அதிகாரங்களை செயற்படுத்தவதற்காக உறுப்புரை 4 இல் குறிப்பிடப்பட்டவைகளை விட ஏனைய புதிய நிறுவனங்களை அறிமுகப்படுத்துவது சாத்தியமானது எனவும் வாதிட்டார்கள். உறுப்புரை 3 இல் வழங்கப்பட்டதான் மக்களின் இறைமையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தாத அளவுக்கு உறுப்புரை 4 குறிப்பிட்டதைத் தவிர்ந்த சட்ட மூலத்திலே வைக்கப்பட்ட மாகாணசபைகள் முறைமையானது பாராளுமன்றம், ஜனாதிபதியால் ஒதுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களையே செயற்படுத்துவதால் மக்களின் இறைமையைப் பாதிக்கவில்லை என்பது பெரும்பான்மையோரின் கருத்தாக இருந்தது.

அரசியலமைப்பின் 6 ஆம் அதிகாரத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட அரசுகொள்கையின் செயற்படுத்துகைக் கொள்கைகள் மீதான வரையின் ஊடாக பெரும்பான்மையான நீதிபதிகள் இவ் அதிகாரப் பரவாக்கலை பின்வருமாறு வரைவிலக்கணம் செய்தனர்:

“ஆரோக்கியமான ஜனநாயகமானது விருத்தி செய்யப்படுவதுடன் மாறும் குழலுக்கேற்ப தன்னை மாற்றியமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மக்களின் மட்டத்திற்கு அண்மித்த அளவில் அது செயற்படுத்த வேண்டிய கணிசமான அதிகாரங்களையும் தொழிற்பாடுகளையும் தற்போதைய மத்திய அரசாங்கத்தின் செயற்பாடுகள் உள்ளடக்குகிறது. உறுப்புரை 27 (4) தங்கள் பிராந்தியங்களில் உள்ளுராட்சியில் பங்குபற்றும் உள்ளூர் மக்களின் அபிலாசைகளை மனதில் கொண்டுள்ளது. ஜக்கிய இலங்கை என்ற சட்டக வடித்திற்குள்ளே ஓவ்வொரு மாகாணத்தின் உள்ளாட்டு விவகாரங்களையும் கையாளுவதற்கான பொறுப்பை கையாளிப்பதில் இந்த சட்டமூலமானது கவனம் கொண்டுள்ளது. ஓவ்வொரு மாகாண மக்களின் விருப்பங்களையும் குறிப்பாகத் தேவைகளையும் பூர்த்திசெய்யும் புதிய வீச்சை அது கொடுக்கின்றது. அவ்வுல் மாகாணங்களின் தேவைகளையும் விருப்புக்களையும் புரிந்துகொண்டதன் மீது மாகாணங்களின் நிர்வாகமானது, உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை உறுதிப்படுத்தும் ஒரு பயனுள்ள வழிவகையாக அதிகாரப் பவலாக்கல் உள்ளது. ஓவ்வொரு மாகாணங்களுக்குமாக தெரிவு செய்யப்பட்ட நிர்வாக நிறுவனங்களிற்குமான உருவாக்கமே இவ் அதிகாரப்பரவலாக்கலின் அர்த்தமாக உள்ளதுடன், அவ் அதிகாரப் பரவலாக்கல் கொள்கைக்கு வடிவத்தையும் அளிக்கின்றது.

அதிகாரப் பரவலாக்கல் என்ற கருத்து நிலையானது மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களை மகா உன்னத்தின் விருப்பற்ற தடை ஏற்பாடாக இருந்தல் என்ற வகையில் பரவலாக்குதலையே இது குறித்து நிற்கின்றது. அதிகாரப் பரவலாக்கலானது சட்டவாக்கமாகவோ அல்லது நிர்வாகமாகவோ அல்லது இரண்டுமாக இருக்கலாம். மத்திய அரசாங்கத்தின் தீர்மானம் எடுக்கும் அதிகாரமானது பல்வேறுபட்ட¹⁴ பிராந்தியங்களில் அமைந்திருக்கும் மத்திய அரசின் அதிகாரிகளால் செயற்படுத்தப்படும் முறையாகிய அதிகாரப் பகிர்விலிருந்து இது வேறுபடுத்தி பார்க்கப்பட வேண்டும்.”

¹³ 4 இல் ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்ட நிறுவனங்களின் பிறதான வகைகளுடன் மாகாணசபைகள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று 13 வது தீருத்தம் நாடுநிற்கவில்லை.

¹⁴ 1987 ஆம் ஆண்டு 13 வது தீருத்தம் 2 SLR 312 326 – 327

குறைந்த எண்ணிக்கை நீதிபதிகள் விசேடமாக நீதிபதி வனசுந்தரா¹⁵ அவர்களின் பிரதான இணக்கமிள்ளிய கருத்து பெரும்பாலானோரின் இந்தக் காண்புகளின் பல் சக்திவாய்ந்த விமர்சனத்தை வழங்கியது. அவர்களுடைய நோக்கில் இந்த இரு சட்டவாக்கத்தாலும் முன்வைக்கப்பட்ட அதிகார பரவலாக்கத்தின் கட்டமைப்பானது 1978¹⁶ ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பின் அடிப்படைக் கட்டமைப்புக்கும் நாட்டின் ஏற்றை ஆட்சி அரசாங்கத்திலிருந்து சமஸ்தி அல்லது குறை சமஸ்தி வடிவத்திலான ஆட்சியொன்றை அமைத்துவிடும் என்பதாகும். ஆகவே அவர்கள் மக்கள் தீர்ப்பிலே மக்களின் அங்கீகாரம் பெறுவதற்கு அவசியமானது எனக் கூறினார். ஆனாலும் மேலே குறிப்பிடப்பட்டவாறு 13 வது திருத்தச் சட்டமூலத்திலே மாற்றங்களை உருவாக்கி நீதிபதி ரணசிங்கவின் கவலைகளை பூர்த்தி செய்து, மக்கள் தீர்ப்பு தேவையில்லாது போகச் செய்யும் பாடியான நோக்குடன் உச்ச நீதிமன்றத்தின் பெரும்பான்மையை அதன் மூலம் பாதுகாத்துக்கொண்டது.

1978 அரசியலமைப்பின் மூலம் அமைக்கப்பட்டவாறான தற்போதுள்ள ஒர்றையாட்சி மத்திய மயப்படுத்தப்பட்ட கட்டமைப்புன் அதிகாரப்பறவாக்கலை இணக்கச் செய்யும் முலமாக உச்ச நீதிமன்றத்தின் பெரும்பான்மையினர் இறுதி அதிகாரமானது மத்திய பாராளுமன்றத்திலிருந்தும், ஐனாதிபதியிடமுமே தொடர்ந் இருக்க வேண்டுமென்று அழுத்தம் கொடுத்தனர். அதாவது மாகாணசபைகளானவை ஆரம்பத்திலே மத்திய நிறுவனத்தின் துணைக்கட்டமைப்புக்களாகவே கருதப்பட வேண்டியிருந்தது என்பது இதன் அர்த்தமாகும். உண்மையிலேயே எவ்வகையில் அதிகாரப் பறவாக்கல் அமுல்படுத்தப்பட்டது என்பதில் நிச்சயமாக இதில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது. நிர்வாகப் பழக்கங்கள் மற்றும் அதைத் தொடர்ந்து வந்த மத்திய சட்டவாக்கங்கள் தெளிவாக மத்தியின் மகா உண்ணத்தத்தையும் உயர்தன்மையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகவே இருந்தன. அரசியலமைப்பு விளக்கம் கூறும் மட்டத்தை சிலவேளைகளில் பெரும்பான்மை நீதிபதிகளுக்கு கிடைக்கக்கூடியதாக இருந்த தெளிவுகள் 13 வது திருத்தம் தொடர்பாக வரையறையுடையனவாக இருந்தன. மத்திய அரசாங்கங்களானவை மாகாணசபைகளின் நிர்வாகத்தை சுய அதிகாரத்தை கீழ்நிலைப்படுத்தும் வழிகளில் செய்யப்பட வேண்டும் என்று இது அமைக்கப்படவில்லை. தூரதிஷ்டவசமாக 1988 இலிருந்தான எல்லா மாகாணசபைகளின் பெருமளவான அனுபவம் அவ்வாறானதாகவே உள்ளது.

2.3 வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களின் பிரிப்பு

மேலே குறிப்பிடப்பட்டவாறு வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்கள் ஒரு தனித்த பிராந்திய, அரசியல் அலகாக இலங்கை, இந்திய ஒப்பந்தத்தின் பொறுப்பெடுப்பின் மூலமாக இணைக்கப்பட்டிருந்தது.¹⁷ இந்த அர்ப்பணிப்பானது உறுப்பு 154 a(3)இல் பிரதிபலிக்கப்பட்டிருந்தது. 13 வது திருத்தத்தினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இத் திருத்த விடயானது சட்டத்தின் மூலமாக பாராளுமன்றமானது இரண்டு அல்லது மூன்று அடுத்தடுத்துள்ள மாகாணங்கள் ஒரு நிர்வாக அலகாக ஒரு தெரிவு செய்யப்பட்ட மாகாணசபையாக ஒரு ஆளனர், ஒரு முதலமைச்சர் மற்றும் ஒரு அமைச்சர்கள் சபை என்பவற்றுடன் செயற்படக்கூடியதாகவும் அம் மாகாணங்களானவைகள் தொடர்ந்து அவ்வாறு நிர்வகிக்கப்படுவதா ஒரே அலகாக நிர்வகிக்கப்படுவதா அல்லது ஒவ்வொரு மாகாண அலகும் தனித்தனி நிர்வாக அலகாக பிரிக்கப்பட வேண்டுமா என்பதை தீர்மானிக்க கூடியதாக இருக்கும்.

மாகாணங்களை இணைப்பதற்கான விசேஷத்த செயல்முறைகளானவை மாகாணசபைகள் சட்டம் 1987 ஆம் ஆண்டு 42 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் சட்டம் பிரிவு 34 இலே எடுத்தியம்படப்படுகின்றது. இவ் ஏற்பாடுகளின் உரிய சாராம்சமானது ஐனாதிபதியானவர் ஒரு பிரகடனத்தின் மூலமாக 2, 3 அடுத்தடுத்தள்ள மாகாணங்களை ஒரு நிர்வாக அலகாக நிர்வாகம் செய்வதற்கு பிரிவு 37 அவருக்கு அதிகாரமளிக்கின்றது¹⁸.

¹⁵ 333 – 383 இல் குறிப்பிடப்பட்டது

¹⁶ இந்த இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக 13வது திருத்த நடைமுறைப்படுத்தல் அனுபவங்களின் நன்மையானவை நடைமுறையில் பெரும்பான்மையோரின் எதிர்பார்ப்பின்படி சட்டக் அமைப்பானது ஒன்றுமில்லாமல் உள்ளது.

¹⁷ அத்தியாயம் 2.1 கலந்துரையாடலைப் பார்க்க

¹⁸ பிரிவு 31(1) (a)

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு பிரயோகிக்கக்கூடியதாக இருந்த விசேட ஏற்பாடானது எவ்வாறாயினும் அதன் பிரகாரம் அவ்வாறான ஒரு பிரகடனத்தை ஜனாதிபதி ஆயுதங்கள், சடுகருவிகள், வெடிமருந்துகள் மற்றும் ஏனைய இராணுவ உபகரணங்களைக் கொண்டுள்ள பயங்கரவாதிகள், ஆயுததாரிகள் ஏனைய ஆயுதக் குழுக்கள் தமது இலக்கான தனிநாட்டை அடைவதற்காக இதனைக் கொண்டிருப்போர் இலங்கை அரசாங்கத்திடமே அல்லது அதனால் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டவர்களிடம் இருந்தோ ஆயுதங்களை சரணடைந்தாலேயன்றி மற்றும் ஒரு யுத்த நிறுத்தம் நிலவுவதுடன், வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களினால் அக் குழுக்களினால் வன்முறைகள் நிறுத்தப்பட்டால் மாத்திரமே ஜனாதிபதியானவர் ஒரு பிரகடனத்தைச் செய்யக்கூடியதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.¹⁹

இவ்வாறாக இந்த அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்ட ஏற்பாடுகளை முதன்மைப்படுத்திய அரசியல் இணக்கமானது இலங்கை, இந்திய அரசுக்கள், தமிழருக்கள், இராணுவக்குழுக்கள் என்பவற்றுக்கு இடையில் பேச்சுவாத்தை செய்யுமுறையிலே பின்வருமாறு அரசியல் இணக்கம் காணப்பட்டது. தமிழ் தேசியவாதிகள் உரிமைகோரும் ஒரு வரலாற்று ரீதியான வாழ்விடம் அல்லது பாரம்பரியத் தாயகம் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் வெளிப்படையாக அல்ல. ஆனாலும் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களானவை ஒரு நிர்வாக அலகாக மாகாணசபைகள், மாகாண நிறைவேஷ்டு பிரதிநிதித்துவம் அதன் மூலமான பிராந்தியம் முழுவதற்குமான ஆட்சி என்பவற்றின் நோக்கத்திற்கான அதிகாரப்பகுவு மூலமும் மாகாணங்கள் ஒன்றாக இணக்கப்படும். .... மாகாணத்தில் அதிகமாக வாழும் முஸ்லிம்கள் மற்றும் சிங்கள சனசமூகங்களிடையே, தமிழ் இணக்கப்பட்ட வடக்கு கிழக்கிலே எண்ணிக்கை ரீதியில் தமிழர்களின் மேலாண்மை குறித்த கவலையின் நிமித்தமாக இவ் இணைப்பை முறிப்பதா அல்லது தொடர்ந்து வைத்திருப்பதா என்பது குறித்து ஒரு மக்கள் தீர்ப்பை நடாத்துவதாக குறிக்கப்பட்டது. ஆனாலும் பல விமர்சகர்கள் கூறுவதுபோல் உத்தியோக ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. அதன் நோக்கத்தின் பிரகாரம் அந்த கிழக்கு மாகாணத்தில் நடத்தப்படும் மக்கள் தீர்ப்பானது காலவரையறையின்றி தொடர்ந்தும் பின்போடப்பட்டே வந்தது. (இது 37(2)(b) மூலம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. 37 ஆம் பிரிவின் ஏற்பாடுகளின் பிரகாரம் ஆலோசிக்கப்பட்ட இவ் இடைக்கால ஏற்பாடானது ஒரு நிரந்தரமான இயல்பாக இறுதியில் மாறும் என்ற நம்பிக்கையில் செய்யப்பட்டது.²⁰ 1988 ஆம் ஆண்டு ஆவணி ஆரம்பப் பிரகடனத்திலிருந்து 2005 நவம்பர் வரைக்கும் இந்த மக்கள் தீர்ப்பானது ஒன்றுக்குப் பின் ஒன்றாக வந்த ஜனாதிபதியால் பின்போடப்பட்டு வந்தது.²¹

1988 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 08 ஆம் திகதி ஜனாதிபதி ஜயவர்தன வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களை இணைக்கும் பிரகடனத்தை வெளியிட்டார். அத்துடன் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களுக்கான தேர்தலையும் 1988 நவம்பர் 19 இல் நடத்துவதற்கு தெரிவித்தார். நீங்கள் கண்டதுபோல மாகாண சபையினால் நிர்வாகத்திற்கென தெரிவு செய்யப்பட்ட முதலமைச்சர் வரதராஜப்பெருமான் 1990 மார்ச் இல் இருந்து அவர் இருப்பு முடிவடைந்தது.²² அதற்கு பின்பு 2008 ஜூன் 11 வரைக்கும் தெரிவு செய்யப்பட்ட கிழக்கு மாகாண சபை முதல் தடவையாக வடக்கு கிழக்கில் கூடும் வரைக்கும் இது ஆளுநராலேயே நிர்வாகம் செய்யப்பட்டு வந்தது.²³

வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தின் இணைப்பிற்கான சட்டச் சவாலும், நியதிச் சட்டாதியாக குறித்துச் சொல்லப்பட்ட மக்கள் தீர்பின் பிற்போடுகையும் இதனைத் தொடர்ந்தான கிழக்கு மாகாணத்தில் சட்டாதியாக

¹⁹ பிரிவு 31(1) (b)

²⁰ பார்க்க R. எதிரிசிங்க, M. கோமெஸ், V.T. தமிழ்மாறன் மற்றும் A. வெலிகல (Eds) 2008 இலங்கையில் அதிகாரப்பரவலாக்கல் அரசியலமைப்பு மற்றும் அரசியல் ஆவணங்கள் 2008

²¹ 2006 உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பின் 6 இல் பிரிப்பு மீதான உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பின் பின்போடுகையின் திகதிகள் ஒன்றுக்குப்பின் ஒன்றான பிரகடனங்கள்

²² மேலே உள்ள அதிகாரம் 2.1 இன் கலந்துரையாடலைப் பார்க்கு.

²³ பிரிப்புக் குறித்த உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பானது 2006 ஒக்டோபர் 16 ஆந் திகதி வழங்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து 2007 ஜூவீ 1 இல்லிருந்து இரண்டு மாகாணங்களும் தனித்தனி இயங்கத் தொடங்கின. வடமாகாணம் ஆளுநரால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது.

தெரிவு செய்யப்பட்ட மாகாணசபையின் தடுக்கப்படுகையும் கிழக்கு மாகாணத்தின் மூன்று வதிபவர்களினால் உச்ச நீதிமன்றத்தினால் அடிப்படை உரிமைகள் விண்ணப்பத்தினை மேற்கொள்ளச் செய்தது. இற்றைவரைக்கும் உண்மையிலேயே தெரியாத உண்மையாக நம்பப்படும் இரண்டு மாகாணங்களையும் இணைப்பதற்கான 1988 ஆம் ஆண்டு ஆழம்பப் பிரகடனத்தின் சட்டத்தன்மை குறித்து அந்த மனுதாரர்கள் சவால் செய்தார்கள். நாங்கள் ஏற்கனவே பாராளுமன்ற சபைகள் சட்டத்தின் 37 ஆம் பிரிவு (1) (b) யில் பார்த்தவாறாக அது வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் சாபில் ஒரு பிரகடனத்தை வெளியிடுவதற்கு முன்பதாக ஜனாதிபதி சில திருத்த நிலைகள் இருப்பது குறித்து திருப்திப்படுவதை அது வேண்டி நிற்கிறது. அதன் பிரகாரம் முரண்பாடுகள் திருப்திகரமாக முடிவுக்கு வருதலும் பகுதிகளிலுள்ள பிரிவினைவாதிகளிடமிருந்து அயுதங்கள் களையப்படுவதுமாகும்.

1988 ஆகஸ்டில் இணைப்பும் பிரகடனத்தை வெளியிடுவதற்கு முன்பதாக உடனடியாக ஜனாதிபதி ஜயவர்தன அவர்கள் பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் அவசரகால ஒழுங்குகளை உருவாக்கி மாகாணசபைகள் சட்டத்தின் பிரிவு 37 ஆம் பிரிவு (1) (b) யினை திருத்தி அதற்கு பின்வரும் சொற்களைச் சேர்த்து “அல்லது முழுமையான ஆயுதங்களின்²⁴ கையளிப்பை உறுதிப்படுத்துவதற்காக நடவடிக்கைகள் தொடங்கப்பட்டு” என்று மனுதாரர்கள் நீதிமன்றத்திற்கு தெரிவித்தார்கள். பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு பிரிவு சட்டத்தின் 5 ஆம் பிரிவின் கீழ் அறுதி நோக்கங்களிற்காக ஜனாதிபதி அவசரகாலத்தைப் பயன்படுத்துவது நியதிச்சட்டங்களால் அதிகாரமளிக்கப்பட்டதல்ல என்பதனால் மனுதாரர்களின் இணக்கமின்மையான இவ் அவசரகால ஒழுங்குகள் செல்லுபடியாகாது என்ற வாதத்துடன் உச்ச நீதிமன்றம் இணக்கியது. மாகாணசபைகளின் சட்டங்கள் செல்லுபடியற்றது எனவும் அவசரகால ஒழுங்குகளை திருத்துவதற்கு வேண்டி நின்றதாலும் மாகாணசபைகள் சட்டத்திற்கான ஒரு சட்டத்திருத்தம் ஏற்பட்டது. ஆகவே, ஜனாதிபதி அவர்கள் ஆயுதங்களை கையளிப்பது தொடர்பாக 37 ஆம் பிரிவு (1) (b) பிரிவில் சொல்லப்பட்ட நியதிச்சட்ட தேவைப்பாடுகளை திருப்தியடையாது மாகாணங்களை இணைப்பது தொடர்பாக வெளியிட்ட பிரகடனமானது செல்லுபடியானதல்ல. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களைப் பிரிப்பதற்காக உச்ச நீதிமன்றத்தால் செய்யப்பட்ட பிரகடனத்திற்கான சட்ட அடிப்படை இதுதான்.²⁵

2007 ஜூலையில் கிழக்கில் ஆயுத மோதல்கள் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட்டதைத் தொடர்ந்து 2008 மே 10 ஆங் திகதி கிழக்கு மாகாணசபைக்கான தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டன. அதிலே ஜக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணி UPFA (தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகளும் அதன் கீழேயே போட்டியிட்டார்கள்) 37 ஆசனங்களில் 20 ஆசனங்களைப் பெற்ற பெரும்பான்மையுடன் வெற்றிபெற்றார்கள். ஆனால் மொகான் விஜய விக்கிரம கிழக்கு மாகாண சபையை 2008 ஜூன் 04 ஆங் திகதி திருகோணலையில் கூட்டினார். அங்குராப்பன் அமர்விலே சபையானது தவிசாளரையும், பிரதித் தவிசாளரையும் தெரிவு செய்தது.²⁶ மாகாணசபை நிர்வாகத்தின் கொள்கைக் கூற்றானது அதன் 5 வருத்திற்கு மேற்பட்ட முன்மொழிவு நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை குறிப்பிட்டதுடன், 2008 ஜூன் 11 ஆங்கி திகதி சிவனேசதுரை சந்திரகாந்தன் அவர்களால் அது சபைக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.²⁷

²⁴ அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 155 (2) மற்றும் பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு கட்டளைச் சட்டப் பிரிவு 5 ஜனாதிபதியை அவசரகாலச் சட்டத்தை நீடிக்கவும் அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகள் தவிர்ந்த ஏனையவற்றுக்கு மேலோங்கி நிற்கவும் தாக்கம் அளிக்கிறது.

²⁵ விஜேசேகர சட்டமா அதிபர் (2007), வடக்கு கிழக்கு பிரிப்பு வழக்கு என அமைக்கப்படும் 1 SLR 38

²⁶ கிழக்கு மாகாணசபை அதிகார அறிக்கை 2008 ஜூன் 4 இல 01

²⁷ கிழக்கு மாகாணசபை அதிகார அறிக்கை 2008 ஜூன் 11 இல 02

2.4 நிறுவன கட்டமைப்பு: செயற்படுனர்களும் அவர்களுடைய தொழில்பாடுகளும்

மத்திக்கும் மாகாணங்களுக்கிடையிலான பகிர்வு குறித்து பரிசீலிப்பதற்கு முன்பாக 13 வது திருத்தத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரப்பகிர்வு முறைமையின் பல்வேறுபட்ட நிறுவனங்கள் மற்றும் அவற்றின் தொழிற்பாடுகள் குறித்த மேலோட்டமான ஒரு எண்ணத்தைப் பெற்றுக்கொள்வது பயனுடையதாகும். 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பிற்கு XVIIA என்ற புதிய அதிகாரத்தை அறிமுகம் செய்யும் 13 வது திருத்தமானது இந் நிறுவனங்களினதும் அவைகளின் வகிபங்குகளினதும் அரசியலமைப்பு ரீதியான சட்டக வடிவமைப்பை வழங்குகின்றன. மாகாணசபைகள் குறித்த தற்போதைய கலந்துரையாடலுக்கான மிகவும் முக்கிய இரு அதிகாரப்பகிர்வை சட்டத்துண்டங்களை கட்டுப்படுத்தும் மத்திய சட்டவாக்க அமைப்பு உள்ளது. 1987 இன் 47ம் இலக்க மாகாண சபைகள் சட்டம் 1990 இல் இலக்கம் 27 மற்றும் 28 இல் திருத்தப்பட்டவாறாக 1989 ஆம் ஆண்டு (12 ஆம் இலக்க) மாகாணசபைகள் பின்னிலைவு ஏற்பாடுகள் சட்டம் என்பனவே அவை இரண்டுமாகும்.²⁸

அதிகாரப் பகிர்வு முறையில் வகிபங்கு ஆற்றும் அரசியல் நிறுவனங்களாக ஜனாதிபதி, பாராஞ்மன்றம், ஆளுனர்கள், பிரதம முதலமைச்சர்கள், அமைச்சர்கள் சபைகள், மாகாணசபைகள் என்பன விளங்குகின்றன. இந்த அரசியல் நிறுவனங்களை ஆதரவளிப்பதாக பொதுச்சேவை மற்றும் பொலிஸ் மற்றும் நிர்வாக அமைப்புக்கள் என்பன பொதுச்சேவைகளையும், பொலிசையும் ஒழுங்குபடுத்துகின்றன. 13 வது திருத்தமானது, மாகாண சபைகளுக்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மாகாண பொதுச்சேவை ஆணைக்குமுக்களிற்கும், மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குமுக்களிற்கும் தமது தேசிய சம பங்காண்மையாளர்களுடன் ஒன்றாகப் பணியாற்றுவதற்காக நிதிகளை ஒதுக்குவதற்காக சிபார்சு செய்யும் நிதி ஆணைக்குமுலை அமைக்கிறது. உச்ச நீதிமன்றமானது இவ்விடயத்திலே கணக்குகளின் போது இறுதியான தீர்ப்பளிப்பவராகவும், அதிகாரம் உடையவராகவும், அரசியலமைப்பிற்கு விளக்கம் செலுத்துபவராகவும் ஒரு மத்திய பங்கை வகிக்கின்றது.

13 வது திருத்தமானது அரசியலமைப்பில் ஆங்கில அட்டவணையில் நிரல்படுத்தப்பட்ட இலங்கையின் 9 மாகாணங்களுக்கும் மாகாணசபைகளை அமைக்கின்றது.²⁹ மாகாணசபையானது மாகாணத்தின் சட்டவாக்க சபையாக இருப்பதுடன், மாகாணசபைகள் நிரலிலும் பொது நிரலிலும் உரைக்கப்பட்ட விடயங்கள் மீது சட்டங்களை உருவாக்கும் வசதியை அனுமதிக்கின்றது.³⁰ பாராஞ்மன்றம் மாத்திரமே சட்டம் இயற்றக்கூடிய மூடிய நிரல் சம்பந்தப்பட்ட எந்த விடயங்கள் சார்பாகவும் மாகாணசபையானது சட்டம் இயற்றும் அதிகாரத்தைக் கொண்டிராது³¹. மாகாணசபைகளானவை கலைக்கப்படாது போகுமாக இருந்தால் ஜந்து வருடக் காலப்பகுதிக்காக தெரிவு செய்யப்படுகின்றன.³² மத்திய பாராஞ்மன்றத்தைப் போலல்லாமல் மாகாணசபைகளின் சட்ட அதிகாரமானது அரசியலமைப்பாலும் மாகாணசபை நியதிச்சட்டங்களாலும் வரையறுக்கப்பட்டிருப்பதுடன், நீதித்துறை நீதியாக எந்த நேரத்திலும் அவைகளை மாற்றியமைக்கக் கூடியதாகவும் உள்ளது. இவ்வகையான அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டக அமைப்பிற்குள் இலங்கைப் பாராஞ்மன்றத்தால் ஏற்படுத்தப்படும் சட்டங்களே சட்டம் எனப்படுவதுடன்,³³ மாகாணசபைகளால் சட்டரீதியாக உருவாக்கப்படுபவைகள் நியதிச்சட்டங்கள் எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

²⁸ உறுப்புரை 154 Q வினால் 13 வது திருத்தத்தை அழுப்படுத்துவதற்கான எல்லா அத்தியாவசியமான சட்டத்தால் வழங்கப்பட்ட அதிகாரத்தை பாராஞ்மன்றம் கொண்டிருக்கிறது.

²⁹ உறுப்புரை 154A(1)

³⁰ உறுப்புரை 154 G (1) மற்றும் (5) (b)

³¹ உறுப்புரை 154 G (7)

³² உறுப்புரை 154 E

³³ உறுப்புரை 154 170

நிறைவேற்று அதிகாரமானது மாகாணசபை மட்டத்திலே ஆனநாலும் அமைச்சர்கள் சபையாலும் செயற்படுத்தப்படுவதுடன் சில நிலைமைகளில் ஜனாதிபதியாலும் வழிநடத்தப்படுகிறது.³⁴ ஆனநார் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவதுடன் மாகாணத்தில் ஜனாதிபதியின் முகவராக தனது அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துகிறார்.³⁵ மாகாணசபை நிரல் இரண்டுக்கும் பொதுவான நிரல் என்பவற்றுக்கும் உட்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பாக மாகாணத்திற்குள்ளே நிறைவேற்று அதிகாரங்களை ஆனார் செயற்படுவதுடன் பொதுவாக அமைச்சர்கள் சபையின் ஆலோசனையுடனே அவர் செயற்படுவதுடன், வழமையாக ஜனாதிபதியின் அறிவுறுத்தல்களின் கீழ் செயற்படும்பொழுது அவர் தனது விருப்புடன் செயற்பட வேண்டியவராக உள்ளார்.³⁶

நடைமுறையில் மாகாணசபையின் பெரும்பான்மையினை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசியல் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்டவர்களாகிய அமைச்சர்கள் சபையானது ஆனார் ஊடாக மாகாணசபைக்கு கூட்டுப் பொறுப்புடையவர்களாக தமது அதிகாரங்களை செயற்படுத்துகிறார்கள்.³⁷ எவ்வாறாயினும் ஆனார் நாளாந்த் நிர்வாகம் தொடர்பாக தொழிற்பாடுகளின் சில குறிப்பிடத்தக்க அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளார். (உதாரணத்திற்கு நிதி, பொதுச்சேவைகள், மாகாண நியதிகளோடு இணங்குபவை) என்பவைகளில் தெரிவு செய்யப்பட்ட அமைச்சர்களின் பொறுப்புக்கள் அதிகாரங்கள் வரையறுக்கப்பட்டு உள்ளன. ஆனாரின் எல்லா நிறைவேற்றுச் செயற்பாடுகளும் அமைச்சர்களின் மதியுரைடனோ அல்லது மதியுரையின்றியோ எடுக்கப்பட்டாலும் ஜனாதிபதியின் பெயரில் எடுக்கப்படுவதாகவே வெளிப்படுத்தப்படும்.³⁸

13 வது திருத்தமானது மாகாணங்களுக்கு நீதித்துறை அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தனிக்கவில்லை. ஆனாலும் மாகாணங்களிலே ஒவ்வொரு மாகாணங்களிலும் உயர் நீதிமன்றங்களை அமைப்பதன் மூலமாக நீதித்துறை நிர்வாகத்தை பரந்துபடச் செய்கின்றது.³⁹ மாகாணத்திற்குள்ளே உயர் நீதிமன்றமானது அசல் குற்றவியல் நீதித்துறையைச் செயற்படுத்துவதுடன் மற்றும் மீளாய்வு செய்தல் என்பன மீது நீதவான் நீதிமன்றத்திடமும் நீதிமன்ற ஆணையை விடுக்கும் அதிகாரத்தையும் கொண்டுள்ளது. மாகாண மட்டத்திலான நீதிச் சேவையானது மத்திய நீதிச்சேவைகள் ஆணைக்குமுவால் தொடர்ந்தும் நிர்வகிக்கப்படுகிறது.

நாம் மேலே பார்த்தவாறு 13 வது திருத்தத்தால் நிறுவப்பட்ட அதிகாரப்பகிர்வுக் கட்டமைப்பானது ஒற்றையாட்சி சட்டக அமைப்பிற்குள்ளேயே இது அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். இதன் அர்த்தம் மத்திய அரசாங்கமானது இக் கட்டமைப்பிற்குள்ளே ஒட்டுமொத்த மேலாண்மை கொண்டுள்ளது என்பதாகும். விருத்தி செய்யப்பட்ட நிறுவனங்கள் உருவாக்கப்பட்ட நிறுவனங்கள் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு கீழ்ப்பட்டனவாக உள்ளதுடன்⁴⁰ மாகாணங்களின் இனக்கமின்றியோ அவைகளுடனான கலந்துரையாடலின்றியோ தேவைப்படும்பொழுது குழநிலைக்கமைவாக மத்தியானது அதிகாரப்பகிர்வை இடைநிறுத்தக்கூடியதாகவோ மறுதலைப்படுத்தக்கூடியதாகவோ உள்ளது. 13 வது திருத்தத்திலும் மாகாணசபைகள் சட்டத்திலும் உள்ள விசேட ஏற்பாடுகள் மூலம் இது தெளிவாக்கப்படுகின்றது. அதாவது பல்வேறுபட்ட நிறுவனங்களிலே மத்திய அரசாங்கமானது பகிரப்பட்ட தொழிற்பாடுகளை இடைநிறுத்துவதற்கோ அல்லது பொறுப்பெடுத்துக்கொள்வதற்கோ கூடியதாக இருக்கின்றது. அவசரகாலநிலை⁴¹ அறிவுறுத்தல்களின்படி

³⁴ உறுப்புரை 154 B (2) 154 C மற்றும் 154F

³⁵ உறுப்புரை 154 B (2) பிரிவு 15 (2) மாகாணசபைகள் சட்டம்

³⁶ உறுப்புரை 154 C மற்றும் 154 F

³⁷ உறுப்புரை 154F (6)

³⁸ மாகாணசபைகள் சட்டத்தின் பிரிவு 15 (2)

³⁹ உறுப்புரை 154 P

⁴⁰ நீதிமன்றமானது மாகாணசபைகளையும் உள்ளுராட்சி அதிகாரசபைகளையும் அதிகாரப்பரவலாக்கப்பட்ட அங்கங்களாக விபரித்தது. தேசிய போக்குவரத்து ஆணைக்கும் சட்டமூலம் 1991 இல் உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்மானத்தைப் பார்க்குக்

⁴¹ உறுப்புரை 154 J

மாகாணசபை ஆளுனர் ஒட்டியொழுகத் தவறுகை மற்றும் மாகாணத்திற்குள்ளான நிர்வாக இயந்திரத்தின் தவறுகை⁴² நீதி ஸ்திரமற்றதன்மை⁴³ அல்லது மாகாணசபையின் பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் அரசியலமைப்பிற்கு அமைந்தொழுக மறுத்தல் அல்லது மறுதலிப்பை வெளிப்படுத்துதல்⁴⁴ அல்லது ஒரு மாகாணசபையில் எல்லா நோக்கங்களும் தொழிற்பாது போதல்⁴⁵ மத்திய அரசாங்கத்தின் இந்த விசேட அதிகாரங்கள் பல ஜனாதிபதியுடனே பாரானுமன்றத்திடமே காணப்படுவதுடன், சில விடயங்களில் ஆளுநரும் சில தொழிற்பாடுகளைக் கொண்டிருப்பார்.

அரசியலமைப்புச் செயன்முறை மாகாண அம்சங்களைப் பாதுகாக்கும் கட்டமைப்பினைக் கொண்டுள்ளதானது சட்டவாக்க அதிகாரத்தைப் பொறுத்தளவில் பலவீனமானதாக உள்ளதுடன், (அனுபவங்கள் காட்டுவதின்படி இக் காப்புக்கள் கூட மீறப்பட்டுள்ளதாக அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது) அத்துடன் நிறைவேற்று அதிகாரத்தை செயற்படுத்துவதற்கான சட்க அமைப்புக்களும் பலவீனமானதாக உள்ளன. விதிவிலக்கான குழ்நிலைகளில் தலையீடிடிற்குரிய விசேட அதிகாரங்களின் கீழ் (உதாரணத்திற்கு அமர்வுகளின் போதான முயற்சிகளைத் தடுத்தல்) போன்றன எதிர்க்கப்பட முடியாததாக உள்ளதுடன், இறுதியான மத்திய அரசாங்கத்தின் அக்கறையாகவும் உள்ளது. சமஸ்தி ஆட்சி அரசுகளில் கூட பிரதிபலிப்பதுடன் குறிப்பான வகையில் மத்திய அரசாங்கத்தினாலோ (சக்திவாய்ந்த நிறைவேற்று ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்களினாலோ ஒருதலைப்பட்ச தலையீடுகளிற்கான வரையறையற்ற அனுமதிப்பிற்காக ஏற்பாடுகள் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. மத்திய மட்டத்திலே மாகாண விருப்புக்களின் பிரதிநிதித்துவத்திற்காக அதாவது மத்திய சட்டவாக்கத்துறையின் இரண்டாம் சபையுடாக பாரம்பரிய ரதியாக வழங்கப்படும் பிரதிநிதித்துவங்கள் இன்மையால் அரசியலமைப்பு நிறுவனங்கள் இல்லாமையுடன் இது ஒன்று கலந்துள்ளது.

⁴² உறுப்புரை 154 K 154 L மற்றும் 154 M

⁴³ உறுப்புரை 154 N

⁴⁴ பிரிவு 5 A (a) மாகாணசபைகள் சட்டம்

⁴⁵ பிரிவு 5A (b) மாகாணசபைகள் சட்டம்

அத்தியாயம் 3

சட்டவாக்க அதிகாரம்

13 வது திருத்தத்திற்கு முன்பதாக இலங்கையில் இருந்த ஒரேயொரு சட்டவாக்க அமைப்பு இலங்கைப் பாரானுமன்றமாகும். உள்ளூராட்சி சபைகள் சட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு அதிகாரங்கைளக் கொண்டிருந்தாலும் அவைகளை ஆஞ்ச சட்ட வீச்சுக்களிற்கு இறுக்கமான வரையறைகளுக்குட்பட்டே அவர்கள் சட்டங்களை உருவாக்கக்கூடியதாக இருந்தது. மாகாணசபைகளுக்கு பகிரப்பட்ட சட்டவாக்க அதிகாரங்கள் உள்ளூராட்சிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டதை விட பரந்துபட்டதாக இருப்பதுடன், உச்ச நீதிமன்றமானது 13 வது திருத்த மாகாண அரசுக்களானவை தூதுக்குழு சட்டவாக்கம் என தெளிவாக விபரித்துள்ளது.⁴⁶ சட்டவாக்க அதிகாரத்தைக் குழுக்களிற்கு கொடுப்பதென்பது அல்லது சட்டவாக்கத்தை கீழ்ப்பட்டவர்களுக்கு கொடுப்பதென்பதோ சட்டவாக்கத்தால் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரமானது உள்ளூராட்சி சபைகள் போன்ற கீழ்ப்பட்ட அமைப்புகளிற்கு சட்டவாக்கத்தை அமுல்பந்துவதற்காக கொடுக்கப்படுவதைபே குறித்துநிற்கின்றது.⁴⁷ இவ் ஒழுங்குவிதிகளானவை பாரானுமன்றத்தால் உரிய சட்டத்தால் சொல்லப்பட்ட அதிகாரங்களை மிஞ்சிவிட முடியாது. ஆனாலும் மாகாணசபைகள் உள்ளூராட்சிசபைகள் போன்று அல்லாது அரசியலமைப்பால் நிறுவப்பட்ட சட்டவாக்க அமைப்புக்களாக உள்ளன. அவைகளின் சட்டவாக்க அதிகாரங்களானவை அரசியல் அமைப்பில் சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஆகவே அவைகள் பாரானுமன்றத்திற்கு கீழ்ப்பட்ட நிறுவனங்களாக உள்ளதுடன், உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கு மேற்பட்ட நிலையினதாகவும் உள்ளன. உள்ளூராட்சிச்சபைகளால் உருவாக்கப்பட்ட உப சட்டங்கள் மற்றும் மாகாணசபை உருவாக்கும் நியதிச் சட்டங்கள் நீதித்துறையின் நோக்கிற்கு உட்படுகின்றன. ஆனால் பாரானுமன்றத்தால் உருவாக்கப்படும் சட்டங்கள் அவ்வாறானவையல்ல.⁴⁸ அதாவது மத்திய சட்டவாக்கமானது சட்டம் இயற்றப்படுவதற்கு முன்னான அவ் அரசியலமைப்புடன் பொருந்துகின்றதா என்பது தொடர்பான உச்ச நீதிமன்றத்தின் வரையறுத்த பார்வைக்கு உட்படுகிறது. ஆனாலும் அது சட்டமாக்கப்பட்டுவிட்டால் அவைகள் அரசியலமைப்பிற்கு முரணாக இருந்தாலும் அரசியலமைப்பால் உருவாக்கப்பட்ட செயல்முறைகளை மீறுவதாக இருந்தாலும் மீறும் முறையில் சட்டமாக்கப்பட்டிருந்தாலும் பாரானுமன்றத்தை சவாலுக்கு உட்படுத்த முடியாது.

13 வது திருத்தத்தால் அரசியலமைப்புக்கு அறிமுகம் செய்யப்பட்ட 9 வது அட்டவணையானது மூன்று விடய நிரல்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. மாகாணசபை நிரல் (நிரல் 1) மூடிய நிரல் (நிரல் 2) ஒருங்கியை நிரல் (நிரல் 3) மாகாணசபைகளுக்கு நியாயாதிக்கம் உள்ள விடயங்களானவை மாகாணசபை நிரலில் உள்ளதுடன், அனைத்திற்கும் பொதுவான நிரலில் (சட்டம் மற்றும் அதிகாரம் பகிரப்பட்டுள்ளது ஆனாலும் மத்தி மேலோங்கியுள்ளது). அதேவேளையில் மூடிய நிரலானது மாகாணசபைக்கு சட்டம் இயற்றும் அதிகாரம் இல்லாததும் பாரானுமன்றம் மாத்திரம் சட்டம் இயற்றும் அதிகாரத்தைக் கொண்டதுமான விடயங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. 9 வது அட்டவணையிலுள்ள விடயங்களின் 3 நிரலும் அரசின் முழுமையான பிரித்துச் சொல்லும் உபாயமாக கருதப்பட முடியாது. ஏனெனில் பாரானுமன்றமானது எந்த விடயங்கள் மீதுமான சட்டம் இயற்றும் மிகுதியான அதிகாரம் உள்ளோரையும் கொண்டுள்ளது.⁴⁹ 3 நிரல்களையும் ஒன்றாகப் பார்க்கும்பொழுது

⁴⁶ 1987 13 வது திருத்தம்

⁴⁷ உதாரணத்திற்கு மோட்டார் போக்குவரத்துச் சட்டத்தின் கீழான போக்குவரத்திற்கான அமைச்சரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒழுங்குகள்

⁴⁸ உறுப்புரை 124 120, 121, 122 என்பவற்றில் சொல்லப்பட்டுள்ள அரசியலமைப்பிற்கான நீதித்துறை மீன்பார்வைகளின் மூன்னேற்பாட்டிற்கான வீச்செல்லலைகள்.

⁴⁹ உறுப்புரை 154 G 10

மாகாணசபைகளின் சட்டவாக்க அதிகாரத்தின் வீச்சு எல்லைகளையும் வரையறைகளையும் காட்டுவதுடன், அவைகள் பாராஞ்மன்றத்தை எந்த வரையறையும் செய்வதில்லை.⁵⁰

3.1 நிறுவன மற்றும் செயன்முறைச் சட்டக வேலை: பாராஞ்மன்றமும் மாகாணசபைகளும்

மாகாணசபைகளின் சட்டவாக்க அதிகாரமானது பிராந்திய மற்றும் தொழிற்பாட்டு அடிப்படையில் வரைவிலக்கணம் செய்யப்படுகிறது. மாகாணசபைகளுக்கு உள்ள சட்டவாக்க அதிகாரமானது மாகாணசபைகள் நிரலில் உள்ள நியாயதிக்கங்களை மேற்கொள்வதற்காக பகிரப்பட்டுள்ளது.⁵¹ ஒரு மாகாணசபையானது ஒருங்கிணை நிரலில் உள்ள விடயங்கள் தொடர்பாகவும் நியாயாதிக்கங்களை மேற்கொள்ள முடியும். அவ்வாறான ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும்⁵² பாராஞ்மன்றத்துடன் உரிய கலந்துலோசனையின் பிற்பாடு அவற்றினைச் செய்து கொள்ளலாம். இரு சமயங்களிலும் மாகாணசபைகளின் பிராந்திய நீதித்துறையானது உரிய மாகாணத்திற்குள்ளே வரையறுக்கப்படுகிறது. மாகாணசபைகள் மூடிய நிரலில் உள்ள விடயங்கள் தொடர்பாக நியாயாதிக்கங்களை மேற்கொள்வதற்கு அதிகாரம் கொண்டன அல்ல.⁵³

மாகாணசபை நிரலில் உள்ள எந்த ஒரு விடயம் சம்பந்தமாகவும் பாராஞ்மன்றத்தால் முன்பு கொண்டுவரப்பட்டுள்ள ஒரு சட்டத்தின் பிரகாரம் ஒரு மாகாணசபையானது அதற்குப் பிந்தி வந்த அது தொடர்பான நியாயாதிக்கத்தை உருவாக்கலாம். அது சட்டத்துடன் ஒவ்வாததாக இருந்தால் மாகாண நியாயதிக்கம் அமுலில் உள்ள காலம் வரைக்கும் மாகாணத்தினுள்ளே அந்தச் சட்டத்தின் செயற்பாடு ஒத்திவைக்கப்படும்.⁵⁴ இது முக்கியத்துவம் பெறும் தாக்கத்தைக் கொண்டிருப்பதற்காக மாகாணசபை நியாயாதிக்கத்தின் நீண்ட தலைப்பானது உரிய சட்டத்துடன் ஒவ்வாது இருப்பதாக தன்னைத்தானே விபரிக்க வேண்டும். நீண்ட தலைப்பில் ஒவ்வாமையின் வெளிப்பாட்டு விபரிப்பின் தேவைப்பாட்டின் நோக்கத்தை உச்ச நீதிமன்றம் கொண்டிருப்பதானது பாராஞ்மன்றத்தின் அவதானத்திற்கு அவ்வகையான ஒவ்வாத்தன்மையை கொண்டுவர வேண்டியள்ளது.⁵⁵

மாகாணசபை நிரலில் உள்ள எந்த ஒரு விடயம் சம்பந்தமாகவும் பாராஞ்மன்றத்தால் முன்பு கொண்டுவரப்பட்டுள்ள ஒரு சட்டத்தின் பிரகாரம் ஒரு மாகாணசபையானது அதற்குப் பிந்தி வந்த அது தொடர்பான நியாயாதிக்கத்தை உருவாக்கலாம். அது சட்டத்துடன் ஒவ்வாததாக இருந்தால் மாகாண நியாயதிக்கம் அமுலில் உள்ள காலம் வரைக்கும் மாகாணத்தினுள்ளே அந்தச் சட்டத்தின் செயற்பாடு ஒத்திவைக்கப்படும்.⁵⁶ ஆனாலும் பொதுவான நிரல் தொடர்பாக நாட்டுக்கான தீர்மானங்களை செயற்படுத்தும் அதிகாரத்தை பாராஞ்மன்றம் கொண்டுள்ளது. ஆகவே ஏற்கனவே உள்ள மத்திய சட்டவாக்கமானது எந்த

⁵⁰ உறுப்புரை 154 G (2) மற்றும் (3) என்பன சில நடைமுறைத் தேவைப்பாடுகளை விதித்துள்ளோதிலும் ஆரம்ப சட்டவாக்க அதிகாரங்கள் பாதிக்கப்படவில்லை.

⁵¹ உறுப்புரை 154 G (1)

⁵² உறுப்புரை 154 G (5) (b) உச்ச நீதிமன்றமானது மாகாணசபைகள் பாராஞ்மன்றத்துடன் ஆலோசிப்பது கட்டாயமானது என அறிவித்தது.

⁵³ உறுப்புரை 154 G (7)

⁵⁴ உறுப்புரை 154 G (8)

⁵⁵ உச்ச நீதிமன்றத் தீர்மானம் வடக்கு கிழக்கு மாகாண போக்குவரத்துச் சபை நியாயாதிக்கத்தின் மீதான உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்மானம்

⁵⁶ உறுப்புரை 154 G (9)

பிந்திய மாகாண நியாயாதிக்கத்திலும் நிலவக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஒரு மாகாணசபையினால் பொதுவான நிரலில் உள்ள ஒரு நியாயாதிக்கத்தை உருவாக்கும் அதிகாரத்தின் செயற்பாடானது பாராஞ்சுத்துடனான முன்னைய ஆலோசனையின் தேவைப்பாட்டுடன் அல்லிடயம் செய்யப்படுவது கட்டாயமானதாகும்.⁵⁷

உறுப்புரை 154 G (8) (9) என்பவைகளின் முக்கியத்தும் அழுத்தப்பட வேண்டும். அதேவேளையில் அதிகாரத்தை வழங்கும் உறுப்புரைகள் 154 G (8) (9) (b) என்பன மாகாணசபைகளின் சட்டவாக்க அதிகாரங்களின் சாதகமான வீச்சை முன்வைக்கின்றன. உறுப்புரை 154 G (8) மற்றும் (9) சட்டவாக்க சுய அதிகாரத்தின் சாரத்தை உள்ளடக்கியுள்ளது. பாராஞ்சுமற்றும் வேண்டுமென்றே ஒரு மாகாண நியாயாதிக்கத்தை⁵⁸ மேல் அழுத்தினாலன்றி இவ்விரு ஏற்பாடுகளும் மாகாண சட்டவாக்க சுய அதிகாரத்தை 13 வது திருத்தத்தின் கீழ் மாகாணசபைகள் சட்டவாக்க அதிகாரத்தை அனுபவிக்கும் அளவிற்கு இவ்விரு ஏற்பாடுகளும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.⁵⁹ இந்த அதிகாரங்களை செயற்படுத்துவதன் ஊடாக மத்திய சட்டவாக்கத்தின் பிரயோகமானது மாகாணத்திற்குள்ளே சேர்த்துக்கொள்ளப்பாது போகின்றது. ஆனாலும் பாராஞ்சுமற்ற தலையீட்டிற்கான அரசியலமைப்பு வீச்சு மற்றும் மத்திய சட்டவாக்கத்தின் மேலாண்மை இயல்பு என்பன சட்டவாக்க சுயாதிக்கமானது மிகவும் வரையறுக்கப்பட்டிருப்பதை மிகவும் காட்டி நிற்கிறது. ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருதல் ஊடாக ஒரு மாகாணசபையானது, மாகாணசபை நிரலில் உள்ள எந்த விடயம் மீதாகவும் பாராஞ்சுமற்றும் ஒரு சட்டத்தை கொண்டு வர வேண்டி நிற்கலாம். ⁶⁰ இந்த ஏற்பாட்டின் கீழ் பாராஞ்சுமற்றதால் கொண்டு வரப்படும் சட்டவாக்கமானது வேண்டுகோளை மேற்கொள்ளும் மாகாணத்திற்குள்ளே மாத்திரமே பிரயோகிக்கப்பட்கூடியதாகும். ஒரு மாகாணசபையானது ஒரு தீர்மானத்தின் ஊடாக மாகாணசபை அல்லது பொதுநிரல் அல்லது பொதுவான நிரல்களின் முழுமையானதாகவோ அல்லது பகுதியானதின் எந்த ஒரு விடயம் தொடர்பாகவும், சட்டவாக்க அதிகாரத்தை செயற்படுத்த தீர்மானிக்க முடியாது. ⁶¹ அவ்வாறாக ஒரு மாகாணத்தின் சட்ட ஆக்க அதிகாரத்தை திறப்பதற்கான அத் தீர்மானத்தில் குறித்துரைக்கப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பாக பாராஞ்சுமற்றதால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் அம் மாகாணத்திற்கான சட்டவாக்க அதிகாரத்தை பாராஞ்சுமற்றும் செய்யக்கூடியதாக இருக்கும். ⁶² இச் சூழ்நிலைகளில் சட்டத்தை உருவாக்குவதற்காகவும், குறைந்த பெரும்பான்மையுடாக அதன் சட்டத்தை கொண்டு வருவதற்காகவும் உறுப்புரை 154 G யில் சொல்லப்பட்ட விசேட செயன்முறைமைகளை பாராஞ்சுமற்ற பின்பற்ற வேண்டியிருப்பதில்லை.

மாகாணசபைகளுக்கான சட்டவாக்க அதிகாரங்களை பகிரும் இந்த வழிகளில் வரையறைப்படுத்தும்பொழுது எல்லா அடிப்படை மற்றும் உச்ச அளவான பாராஞ்சுமற்றத்தின் சட்டவாக்க அதிகாரத்தின் தகைமைகள் 13 வது திருத்த சம்பவத்தில் கடுமையாக விவாதிக்கப்படுகிறது. இது சம்பந்தமான விவாவதத்தின் ஒரு முக்கியமான தளமாக இருப்பது உறுப்புரை 154 G (2) மற்றும் (3) ஏற்பாடுகள் பாராஞ்சுமற்றத்தின் மேலாண்மையை பாதிப்பது என்பதாகும். அரசியலமைப்புத் திருத்தங்களில்⁶³ பாராஞ்சுமற்றத்தின் அதிகாரத்தை செயற்படுத்துவதற்காக விசேட நடைமுறைகளை இந்த இரண்டு ஏற்பாடுகள் முன்வைப்பதுடன், மாகாணசபை நிரலால் மாகாணங்களுக்கு பங்கீடு செய்யப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பான சட்டவாக்க அதிகாரங்களின் தொடர்ச்சியையும் அவைகள் குறிப்பிடுகின்றது.⁶⁴ ஆனாலும் இந்த ஏற்பாடுகளின் செயன்முறைத்

⁵⁷ உறுப்புரை 154 G (5) (b)

⁵⁸ பொதுவான விடயங்களுடன் தொடர்புடைய உறுப்புரை 154 G (9) கீழான ஒரு தீர்மானம்

⁵⁹ உறுப்புரை 154 G (4)

⁶⁰ உறுப்புரை 154 S (1)

⁶¹ உறுப்புரை 154 S (2)

⁶² உறுப்புரை 154 G (2)

⁶³ உறுப்புரை 154 G (3)

⁶⁴ 1987 13 வது திருத்தம் 2 SLR 312 – 320

தேவைப்பாடுகளானவை பாராளுமன்றத்தின் உச்ச மேல் நிலையை பாதிப்பதாக இல்லை. 13 வது திருத்தம் குறித்து கருத்து தெரிவிக்கும் பெரும்பால்கை நீதிபதிகளின் கருத்தின்படி “உறுப்புரைகள் 154 G (2) (3) பாராளுமன்றத்தின் இறைமை அதிகாரத்தை வரையறுக்கவில்லை. அவைகள் செயன்முறை நடைமுறை வரையறைகளை மாத்திரமே விதிக்கின்றன”⁶⁵.

உறுப்புரைகள் 154 G (2) இன் பிரகாரம் பாராளுமன்றமானது 13 வது திருத்தத்தையோ அல்லது 9 வது அட்டவணையிலுள்ள 3 நிரல்களையோ உத்தேச திருத்தங்களானவைகள் ஜனாதிபதியால் ஒவ்வொரு மாகாணசபைக்கும் ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டு அவைகளின் நோக்குக்கள் எடுத்தியம்ப்பட்டாலோமிய பாராளுமன்றம் அவைகளைத் திருத்தவோ இல்லாதாலிக்கவோ முடியாது என்பதாகும். உத்தேச திருத்தத்தையோ இல்லாதாலிப்பையோ எல்லா மாகாண சபைகளும் ஏற்றுக்கொள்ளும்பொழுது பாராளுமன்றமானது குறைந்த பெரும்பான்மையுடன் அதனை செயற்படுத்தலாம். “ஒன்றோ பலவோ மாகாணசபை திருத்தத்திற்கு இணக்காது விடின் பாராளுமன்றமன்றம் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையுடன் அதனை நிறைவேற்றி வேண்டியிருக்கும்.”⁶⁶

உறுப்புரை 154 G (3) இன் பிரகாரம் ஒரு சட்டமூலமானது (பாராளுமன்ற சட்டவாக்க வரைபானது) மாகாணசபை நிரலிலுள்ள ஏதாவது ஒரு விடயம் தொடர்பாக ஜனாதிபதியால் எல்லா மாகாணசபைகளுக்கும் அவைகளின் கருத்து வெளிப்பாடுத்துக்கைகள் பெறுவதற்கு ஆற்றுப்படுத்தப்பட வேண்டும்.⁶⁷ அச் சட்டமூலத்தை நிறைவேற்றிவதற்கு எல்லா மாகாணசபைகளும் இணக்கின், எனிய பெரும்பான்மை மூலம் பாராளுமன்றம் அதனை முறையே நிறைவேற்றிவதுடன் எல்லா மாகாணகளுக்கும்⁶⁸ அச் சட்டமானது பிரயோகிக்கக்கூடியதாகும். ஒன்றோ அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாகாணசபைகள் இச் சட்ட மூலத்தை நிறைவேற்றிவதற்கு இணக்காது போயின் பாராளுமன்றமானது எல்லா மாகாணங்களிலும் செல்லுபடியான சட்டம் ஆக்குவதற்காக மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையுடன் அதனை நிறைவேற்றப்பட வேண்டியுள்ளது.⁶⁹ அச் சட்டமானது மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையால் அன்றி குறைந்த பெரும்பான்மையாலேயே நிறைவேற்றப்படக்கூடியதாக இருந்தால் அதற்கு சம்மதம் அளித்த மாகாணங்களில் மாத்திரமே அச்சட்டம் பிரயோகிக்கப்படக்கூடியதாக இருக்கும்.⁷⁰

சாதாரண சட்டவாக்கங்கள் அதிகாரப் பரவலாக்கலை பாதிக்கும் அரசியலமைப்பு திருத்தச் சட்டங்கள் போன்ற இரண்டு சம்பந்தமாகவும் பாராளுமன்றமானது தனது சட்டவாக்க அதிகாரத்தை பயன்படுத்தும்பொழுது மதியிரை பெறல் மற்றும் இணக்கமான முறையில் செயற்படுவதை உறுதிப்படுத்துவதற்கான அதிகாரப் பரவலாக்கலை பாதுகாக்கும் இந்த செயல்முறையைகள் முக்கியமானவையாக உள்ளன. இந்தப் பிரயோகிக்கப்படக்கூடிய செயல்முறைகளானவை தூரதிர்ஷ்டவசமாக பாராளுமன்றத்திலே 13 வது திருத்தம் மற்றும் மாகாணசபை நிரல் என்பவற்றின் சில ஏற்பாடுகளை வெளிப்படையாக திருத்தியபொழுது தூரதிர்ஷ்டவசமாக பின்பற்றப்படவில்லை. 2001 ஆம் ஆண்டில் அரசியலமைப்பின் 17 வது திருத்தம் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட பொழுது நிதி ஆணைக்குமுனின் சில உறுப்பினர்களின் நியமன

⁶⁵ உறுப்புரை 154 G (2) (a) பாராளுமன்றம் அரசியலமைப்பை எனிய பெரும்பான்மையால் திருத்தக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இது மாத்திரமே கவனிக்க வேண்டியது.

⁶⁶ உறுப்புரை 154 G (2) (b)

⁶⁷ உச்ச நீதிமன்றத்தின் கருத்தின் பிரகாரம் மாகாணசபைகளை கலந்தாலோசிக்கும் இந்தத் தேவைப்பாடானது கட்டாயமானது.

⁶⁸ உறுப்புரை 154 G (3) (a)

⁶⁹ உறுப்புரை 154 G (3) (b)

⁷⁰ உறுப்புரை 154 G (3) க்கான ஏற்பாடுகள்

⁷¹ உறுப்புரை 154 R 17 வது திருத்தத்தின் 19 இன் பிரிவினால் திருத்தப்பட்டது

முறையை அது மாற்றியமைத்ததுடன், தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் உட்கூற்றினையும் மாகாண பொலிஸ் அதிகாரங்களை செயற்படுத்துவதிலான தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவுடனான ஜனாதிபதியின் பிரதிபீட்டு வைப்பு குறித்தும் அது திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தது.⁷²

9 வது நிரல் மற்றும் 13 ஆம் திருத்தங்களின் இவ் ஏற்பாடுகளின் தாக்கத்தின் நிமித்தமாக 17 வது திருத்தத்தை சட்டமாக்குவதற்காக பயன்படுத்திய செயல்முறைமைகளில் மாகாணசபைகளுடன் ஆலோசனைச் செயற்பாட்டில் இறங்குவதற்கான தேவைப்பாடுகளை உறுப்புரை 154 G (2) வெளிப்படையாக வேண்டி நின்றது. இந்த முக்கிய செயன்முறை பின்பற்றப்படாது போனதுடன் அதற்குப் பதிலாக அவசர தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அவசர சட்டமூலங்களிற்கான⁷³ செயன்முறையே பின்பற்றப்பட்டது. கைக்கொள்ளப்பட்ட செயன்முறைகள் குறித்து எந்த மாகாணசபையும் சவால் விடுக்காததுடன், உறுப்புரை 154 G (2) இல் சொல்லப்பட்ட செயல்முறையின் பிரகாரம் சட்டமூலத்தின் 17 வது திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்ற தேவைப்பாட்டையும், உறுப்புரை 122 இன் கீழ் உச்ச நீதிமன்றம் விசேட தீர்மானத்தின் மூலம் கேட்டு நிற்கவில்லை.⁷⁴ அரசியலமைப்பின் ஏற்பாடுகளுடன் மாத்திரம் ஒவ்வாத வகையிலான பிழையான செயல் முறைமைகளை பின்பற்றி 17 வது திருத்தமானது நிறைவேற்றப்பட்டதாக இதன் நிமித்தமாக விவாதிக்கப்பட்டது. ஆனாலும் பிற்பட்ட சம்பவங்களில் உச்ச நீதிமன்றமானது (மறைமுகமாக) உறுப்புரை 154 G (2) செயல்முறையினைப் பின்பற்றத் தவறியமையானது 17 வது திருத்தத்தின் கேள்விக்குரிய தன்மையின் அரசியலமைப்பிற்கு ஒவ்வும் தன்மையை ஏற்படுத்தியது.⁷⁵ உள்ளூராட்சியுடன் தொடர்புடைய சட்டத்தை திருத்தவுற்றான ஓர் அண்மைய முயற்சியானது உறுப்புரை 121 இன் கீழ் உச்ச நீதிமன்றத்தால் வெற்றிகரமாக சவாலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. சந்தேகத்திற்கிடமான சட்டமூலமானது உள்ள உள்ளூராட்சி அமைப்புக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தின் மேலதிகப் படையாக பிரிவுக் குழுக்களை அமைப்பதை நாடி நின்றதுடன், உள்ளூர் அரசாங்க மட்டத்தில் கலம்பு தேர்தல் முறையையும் அறிமுகம் செய்ய நாடிப் நின்றது. அச் சட்டமூலத்திலே முன்வைக்கப்பட்டுள்ள சவால்களானவை மாகாணசபைகளின் விடயம் 4 : 1 3 இலே முன்வைக்கப்பட்ட மாகாணசபை சட்டவாக்க செயல்திறைனை பாதிப்பதாக உச்ச நீதிமன்றம் தெரிவித்தது. ஆகவே இச் சட்ட மூலமானது உறுப்புரை 154 G (3) இன் செயன்முறையின் ஜனாதிபதியால் எல்லா மாகாணசபைகளினதும் கருத்து உறுதிப்படுத்தலுக்காக ஆயுந்தப்படுத்தப்படாலோமிய சட்டமாகது.⁷⁶ உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்மானத்தினைத் தொடர்ந்து மத்திய அரசாங்கமானது இச் சட்டமூலத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லவில்லை.

உறுப்புரை 154Q பாராஞ்மன்றம் மாகாணசபைகளுக்கும் தொடர்புடைய விடயங்களுக்கும்⁷⁷ உறுப்பினர்களைத் தெரிவதற்கும் சட்டங்களை உருவாக்குவதற்குமான மாகாணசபைகளின்⁷⁸ அலுவல்களின் கொடுக்கல் வாங்கல் செயல்முறைகளுக்குமான மாகாணசபைகள்⁷⁹ மற்றும் உறுப்பினர்களின் சம்பளங்கள் மற்றும் இதரபடிகளுக்கான இவ் அதிகாரத்தின்⁸⁰அதாவது 13 வது திருத்தத்தின் ஏற்பாடுகளின் கொள்கைகளுக்கு

⁷² உறுப்புரை 122

⁷³ உச்ச நீதிமன்றமானது 17 வது திருத்தச் சட்ட மூலம் மீதான உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்மானம் அறிக்கையிடப்படாதது

⁷⁴ கயானி திசநாயக்க (2004) 1 SLR 17 30 பாரிய கொழும்பு பொருளதார ஆணைக்குமு சட்ட மூலம் தொடர்பான உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பையும் பார்க்க

⁷⁵ உள்ளூராட்சி சபைகள் விசேட ஏற்பாடுகள் சட்ட மூலம் மீதான உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை பார்க்குக.

⁷⁶ உறுப்புரை 154 Q (a) 1988 ஆம் ஆண்டு 42 ஆம் இலக்க மாகாண சபைகள் சட்டத்தின் பகுதி 2 இற்காக வழங்கப்பட்டது.

⁷⁷ உறுப்புரை 154 Q (b) 1987 ஆம் ஆண்டு 42 ஆம் இலக்க மாகாண சபைகள் சட்டத்தின் பகுதி 2 இற்காக வழங்கப்பட்டது.

⁷⁸ உறுப்புரை 154 Q (c) 1988 ஆம் ஆண்டு 37 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகளின் சம்பளங்கள் மற்றும் இதரபடிகளின் கொடுப்பவைகள் சட்டத்திற்காக வழங்கப்பட்டது.

⁷⁹ உறுப்புரை 154 Q (d)

⁸⁰ இது மாகாண சபைகள் சட்டத்துடன் இணைந்ததாகக் கருதப்படும்.

தாக்கம் கொடுக்கும் ஏனைய விடயங்களுக்காக இவ் அதிகாரத்தின் ஏற்பாடுகளுடன் தொடர்புடைய அதிலிருந்து உண்டாகும் ஏனைய விடயங்களுக்காக பாராளுமன்றத்திற்கு சட்டமாக்குவதற்கான அதிகாரத்தை அளிக்கின்றது. அரசியலமைப்பில் சம்பளங்கள் மற்றும் மாகாணசபைகளின் உள்ளக செயல்முறைகள் குறித்த சிறிய விடயங்களில் தலையிடுவது குறித்து அரசியலமைப்பு சிந்திப்பதானது கவனிக்கப்படக்கூடிய ஒன்றாகும். ஆனாலும் உறுப்புரை 154 Q வின் பொது அதிகாரமானது மிகவும் முக்கியமானதாகும். இரண்டு முக்கிய சட்டவாக்கத்தில் இது தங்கியுள்ளது. மாகாணசபைகள் (பின்விளைவுகள் ஏற்பாடுகள் சட்டம்) 1989 ஆம் ஆண்டு 12 ஆம் இலக்கமுடையது மற்றும் 1990 ஆண்டு 27 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் திருத்தச் சட்டம்.

பின்விளைவுகள் ஏற்பாடுகள் சட்டமானது தற்காலிக ஏற்படாக சட்டமாக்கப்பட்டிருந்தாலும் தொடர்ந்து அமுலில் இருப்பதுடன், மாகாணசபைகளின் சட்டச் செயற்பாட்டுச் சூழமைவில் நிரந்தரமாகக் கணிக்கப்பட்டிருள்ளதுடன், கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களாக மாகாணங்களில் அரசியல் ரீதியான எல்திரத்தன்மையுடன் விளங்குகின்றது.⁸¹ சட்ட மூலக் கட்டத்தில் இச் சட்டத்தின் அரசியலமைப்பு ஒவ்வும் தன்மை குறித்த தீர்மானத்தில் உச்ச நீதிமன்றமானது சட்டமா அதிகாரின் சமர்ப்பணத்துடன் இணங்கிப் போன்றுடன், பரவலாக்கப்பட்ட நிறைவேற்று அதிகாரத்தினை முன்னேற்றி செயற்படுத்துவதன் முகமாக உத்தேச சட்டமூலத்தின் தலையிட்டின் வகைக்காக உறுப்புரை 154 Q (d) வகைக்கானதை வழங்குவதை அது கொண்டிருந்தது.⁸²

1990 இல் சட்டமாக்கப்பட்ட மாகாணசபைகளுக்கான திருத்தச் சட்டமானது வடக்கு கிழக்கின் ஒருதலைப்பட்சமாக பிரகடனம் செய்ய முயற்சித்த பொழுது ஏற்படுத்தப்பட்டதுடன், 13 வது திருத்தத்தின் கீழான இன், அரசியல், பன்மைத்தன்மையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான அதிகாரப் பரவலாக்கலுக்கான பரந்துபட்ட அரசியல் பிரச்சினையின் அபிலாசைகள் மற்றும் எதிர்ப்புகளின் அரசியல் முக்கியத்துவ விடயம் காரணமாக உருவாக்கப்பட்டது என்பது தெளிவானது. அதிகரித்த எதிர்ப்புத்தன்மையின் அரசியல் சூழமைவில் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணத்தின் அதிகாரப்பகிர்வு செயற்பாட்டினை முடிவுக்கு கொண்டுவரும் அரசியல் செயற்பாட்டையே இது பிரதிபலித்ததாக குற்றும் சாட்டப்பட்டது.⁸³

அரசியல் அமைப்பு சட்டத்தின் நோக்கிலிருந்து சட்டமூல திருத்தத்தின் அரசியலமைப்பு ஒவ்வும்தன்மை மீதான உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்மானமானது உறுப்புரை 154 Q (d) வின் முக்கியத்துவத்தை பிரதிபலித்ததுடன் அது அனுமதிக்கும் மத்தியின் தலையிட்டின் அகன்ற சாத்தியப்பாட்டையும் பிரதிபலித்தது. மாகாணசபையின் தெரிவுசெய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களை பதவிநிலைகளிலிருந்து நீக்குவதற்கும் மாகாணசபையைக் கலைப்பதற்கும் ஆளுனர் சபை உறுப்பினர்கள் அரசியலமைப்பிற்கு அமையாதவிடத்து அல்லது அதற்கு மறுத்து கருத்து வெளிப்படுத்தும் இத்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சட்டமூலமானது வழிசெய்தது.⁸⁴ இவ் வழக்கின் மனுதாரர்கள் அரசியலமைப்பின் திருத்தத்தின் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் இச் சட்ட மூலத்தில் ஆளுனின் அதிகாரங்களை விவாதித்ததன் மூலம் தற்போதுள்ள அரசியலமைப்பின் ஏற்பாடுகளில் ஆளுனின் அதிகாரமே வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் ஈழமுந்துள்ள அசாதாரண குழிநிலைகளைக் கையாளுவதற்கு போதுமானது என வாதிட்டனர். உச்ச நீதிமன்றம் இதற்கு இணங்காததுடன் பதவியிலுள்ள மாகாணசபை

⁸¹ அதிகாரம் 4 இலுள்ள பகுதியை வாசிக்க மாகாணசபைகளை பலப்படுத்துதல்.

⁸² 1989 ஆம் ஆண்டு 11 ஆம் இலக்க மாகாணசபை பின்விளைவுகள் ஏற்பாடுகள் சட்ட மூலம் மூலம் உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை பார்க்க.

⁸³ அதிகாரம் 2.1 இன் கலந்துரையாடலைப் பார்க்க

⁸⁴ 1990 ஆம் ஆண்டு 27 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் திருத்தச் சட்டத்தின் பிரிவு 2 மற்றும் 3 யைப் பார்க்க

⁸⁵ அதிகாரம் 4.1 இலுள்ள கலந்துரையாடலைப் பார்க்க

உறுப்பினர்களின் சத்தியப்பிரமாணத்துடன் தொடர்புடன் சந்தேகத்திற்குரிய உறுப்புரை மீது உண்மையிலே கவனம் செலுத்தி அது மாகாணசபைச் சட்டத்தில் வழங்கப்பட்டிருப்பதாகவும் அது இலகுவானதாகவே சாதாரண நடைமுறையூடாக மாற்றப்படக்கூடியது எனவும் தெரிவித்திருந்தது.⁸⁶

முடிய நிரலிலுள்ள விடயங்களுக்கு மேலதிகமாக பாராஞ்மன்றமானது பிரத்தியேக சட்டவாக்க அதிகாரங்களையும் (உறுப்புரை 154 G (7) மூலமாக) பாராஞ்மன்றமானது அது பொருத்தமானது எனக் கருதும் விடயங்களில் கலந்துரையாடல்களின் பிற்பாடு பொதுவான நிரலிலுள்ள ஏதாவது விடயங்கள் மீதும் சட்டவாக்க அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கின்றது.⁸⁷ இலங்கையால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட சர்வதேச கடப்பாடுகளை பூர்த்தி செய்யும் மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தும் விடயத்தில் மாகாணசபை நிரலிலுள்ள ஏதாவது ஒரு விடயம் மீது பாராஞ்மன்றம் சட்டம் ஆக்கும்பொழுது உறுப்புரை 154 G (3) இனால் காட்டப்படும் செயன்முறை வரையறைகள் பிரயோகிக்கப்படக்கூடியதாக இருக்கவில்லை.⁸⁸ அதற்கு மேலாக உறுப்புரை 154 G (10) வழங்குவதின்படி உறுப்புரை 154 G இலுள்ள இதுவும் சட்டம் இயற்றுவதற்காக அரசியலமைப்பால் பாராஞ்மன்றத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களிலிருந்து வருவதாக வாரிக்கப்படும். (அதாவது உறுப்புரை 75, 76 இன் கீழ்) அரசியலமைப்பின் பிரகாரம் இலங்கை முழுவதுமோ அல்லது அதன் பகுதிகளிலுமோ அது செல்லுபடியாகும். பாராஞ்மன்றத்தால் சட்டமாக்கப்பட்ட செல்லுபடியான சட்டங்கள் நடைமுறையிலுள்ள பொழுது மாகாண நியாயாதிக்கங்களுடன் ஒவ்வாததாக ஏதாவது இருக்குமாயின் ஒவ்வாமையின் அளவுக்கு ஏற்ப அவைகள் வெறுமையானதாக இருக்கும்.⁸⁹

மத்திய அரசாங்கத்தினால் அதிகாரப் பங்கீடானது நிறுத்தப்படும்பொழுது அல்லது தலையீடுகள் விருப்பினால் வடிவங்கள் குறைக்கப்படும்பொழுது 13 வது திருத்தத்தினால் சிந்திக்கப்பட்ட விசேட நிலைகளுடன் தொடர்பான சில தொழிற்பாடுகளை பாராஞ்மன்றம் கொண்டிருக்கின்றது.⁹⁰ இவைகள் பிரதானமாக நிறைவேற்று அதிகாரம் மீதான பாராஞ்மன்ற மேற்பார்வை தொழிற்பாடுகளாகும். உறுப்புரை 154 G யின்படி ஜனாதிபதியின் அவசரகால நிலை அதிகாரங்கள் பாராஞ்மன்றத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்படுவதுடன் உறுப்புரை 155 க்கும் உள்ளாகிறது. உறுப்புரை 154 L இன் கீழ் மாகாணத்திலே ஒரு நிர்வாக இயந்திர தவறுகை நடைபெற்றதாக ஜனாதிபதி திருப்தியடைவாராயின் மாகாணசபையின் சட்டவாக்க அதிகாரத்தை அவர் பிரகடனம் செய்து அது பாராஞ்மன்றத்தின் கீழ் நடத்தப்பட வேண்டும் என பிரகடனம் செய்யலாம். உறுப்புரை 154 L ஆனது மாகாணசபையின் சட்டவாக்க அதிகாரங்களையும் மாகாண நிதியத்திலிருந்தான செலவினங்களை அதிகாரப்படுத்தும் அதிகாரங்களையும் பாராஞ்மன்றம் ஜனாதிபதிக்கு அளிக்க வழி செய்கின்றது. உறுப்புரை 154 N ஆனது நிதி ஸ்திரத்தன்மையினை நேர்க்காகக் கொண்டு தேவையான நேரங்களில் ஆளுனர் ஊடாக மாகாணத்தின் நிதியைக் கட்டுப்படுத்தும் வழியை ஜனாதிபதிக்கு வழங்குகின்றது. ஜனாதிபதியால் செய்யப்படும் பிரகடனங்கள் செயற்பாட்டிற்குக் கொண்டு வரப்படுவதற்கு இவ் ஏற்பாடுகளுக்கு பாராஞ்மன்ற அங்கீகாரம் தேவைப்படுகின்றது.

⁸⁶ 1990 ஆம் ஆண்டு 14 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் திருத்தச் சட்டத்தின் உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை பார்க்குக.

⁸⁷ உறுப்புரை 154 G (5) (a) மாகாணசபைகளுடன் பாராஞ்மன்றம் ஆலோசனை நடத்துவதற்கான செயன்முறையானது நிலையியற் கட்டளை 46 A மில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

⁸⁸ உறுப்புரை 154 G (11)

⁸⁹ உறுப்புரை 154 G (6)

⁹⁰ உறுப்புரை 154 J, 154K, 154L, 154M, 154N

3.2 மாகாணசபையின் சட்டவாக்கச் செயன்முறை

மத்திய மட்டத்தில் சட்டமாக்குவதைப் போலல்லாமல் (ஏனெனில் அங்கு ஜனாதிபதி பாராஞ்சுமன்றச் செயன்முறையில் எந்த வகிப்புக்கூடியும் ஆழ்வூவதில்லை). ஆனால் மாகாண மட்டத்தில் மாகாண நியாயாதிக்க தேவைப்பாடுகளின் ஊடாக ஆளுனர் சட்டம் இயற்றுவதில் முக்கிய பங்குவகிக்கிறார்.⁹¹ சட்டவாக்கத்திற்கான பொதுச் செயன்முறையானது குறைந்த பெரும்பான்மையாகும்.⁹² உத்தியோகபூர்வ இணக்கம் தொடர்பான ஒழுங்குகள் உறுப்புரை 154 H இலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

மாகாணசபையினாலே நியாயாதிக்கம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்பொழுது அது உத்தியோகபூர்வ இணக்கத்திற்காக ஆளுனருக்கு சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.⁹³ அவர் அதற்கு சம்மதம் தெரிவிக்கலாம். அல்லது அதனை தடுத்து வைத்திருக்கலாம். அவர் சம்மதம் அளிக்கும்பொழுது நியாயதிக்கம் அழுவுக்கு வருகிறது. ஆனாலும் ஆளுனர் சம்மதத்தை தடுத்து வைத்திருக்கும் சமயங்களில் அவர் உடனடியாக அதனை மாகாணசபைக்கு அனுப்பி நியாயாதிக்கத்தை மீஸ்பரிசீலிக்கும்பொழுதோ அல்லது விசேஷத் தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளும்படியோ கேட்கலாம். அவ்வாறு செய்கையில் ஆளுனர் நியாயாதிக்கத்திற்கான குறித்த திருத்தங்களை சிபார்சு செய்யலாம்.⁹⁴ ஆளுனர் ஒரு நியாயாதிக்கத்தை மாகாணசபைக்கு திருப்பி அனுப்பும்பொழுது ஆளுனர் உடனான தொடர்பாலின் வழியில் அவ் நியாயாதிக்கமானது மீஸ்பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும். அது ஆளுநருடன் இணக்கப் போகும் பட்சத்தில் மீண்டும் ஆளுனரின் பிரச்சினைகளை தீர்க்கும் தேவையான திருத்தங்களுடன் அது மீண்டும் நியாயாதிக்கமாக நிறைவேற்றப்படும். இல்லாதபோனால் மாகாணசபையானது எந்தத் திருத்தங்களுமின்றி மீண்டும் நியாயாதிக்கத்தை நிறைவேற்றி ஆளுனரின் சம்மதத்திற்காக சமர்ப்பிக்கும் அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளது.⁹⁵ மீண்டும் நிறைவேற்றப்பட்ட நியாயாதிக்கமானது ஆளுனருக்கு சமர்ப்பிக்கப்படும்பொழுது அவர் அதற்கு இணக்கம் தெரிவிக்கலாம் அல்லது நியாயாதிக்கத்தின் அரசியலமைப்பின் ஒவ்வும் தன்மையை தீர்மானிப்பதற்காக உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்புவதற்காக ஜனாதிபதிக்கு ஆழ்வூப்படுத்துவதற்காக ஒதுக்கி வைத்துக்கொள்ளலாம். ஜனாதிபதி நியாயாதிக்கத்தை ஒரு மாதத்திற்குள்ளே உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு ஆழ்வூப்படுத்தப்பட வேண்டும். உச்ச நீதிமன்றம் நியாயாதிக்கம் அரசியலமைப்புடன் ஒவ்வும் தன்மையானது என்று தீர்மானித்தால் ஆளுனர் நியாயாதிக்கத்திற்கு இணக்கம் தெரிவிக்க வேண்டும். இல்லாதபோனால் நியாயாதிக்கமானது தடுத்து வைக்கப்படுவதுடன் நியாயாதிக்கம் அழுவுக்கு வராமல் போகின்றது.⁹⁶ மாகாணசபைகள் சட்டத்தின் பிரிவு 10 ஆனது அடிப்படை வாக்களிப்புச் செயன்முறைகளையும் மாகாணசபைகள் கூற முற்பட்ட விடயங்களையும் எடுத்தியம்புவதுடன் பிரிவு 11 மாகாணசபைக்குள்ளான அலுவல்களின் நடத்தைகளுக்கான நடைமுறை ஒழுங்குகளையும் மாகாணசபைகள் உறுவாக்குவதற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது. அச்சட்டமானது பகுதி 3 இலே நிதி நியாயாதிக்கங்கள் தொடர்பான ஒழுங்குகளின் விரிவான சட்டக வேலையையும் வழங்குகின்றது. மாகாண நியாயாதிக்கங்கள் அரசியலமைப்புடன் ஒவ்வும் தன்மையுடையனவா என நீதித்துறை மீஸ்பார்ஸவைக்கு உட்படுவதுடன், எந்த நேரத்திலும் அரசியலமைப்புடனும் மத்தியின் சட்டவாக்கத்துடனும் இது சட்டமாக்கப்படும் முன்பு மாத்திரமே சவாலாக்கக்கூடிய மத்தியின் சட்டவாக்கத்தை போலல்லாது.⁹⁷

⁹¹ உறுப்புரை 154 H (1)

⁹² மாகாணசபைகள் சட்டத்தின் பிரிவு 10

⁹³ மாகாணசபையால் ஆளுனரிடம் இணக்கத்திற்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நியாயாதிக்கங்களை அது அரசியலமைப்பிற்கு ஒத்ததாக என சட்டமா அதிபருக்கு சமர்ப்பிக்கும் ஒரு மரபு உறுவாகியுள்ளது.

⁹⁴ உறுப்புரை 154 H (2)

⁹⁵ உறுப்புரை 154 H (3)

⁹⁶ உறுப்புரை 154 H (4)

⁹⁷ உறுப்புரை 80 (3) உறுப்புரைகள் 120, 121, 122, 123, மற்றும் 124 உடன் வாசிக்குக

3.3 விடயங்களின் பங்கீடு: மாகாண-முடிய ஒருங்கியை நிரல்கள்

மேலே குறிப்பிடப்பட்டதோன்று மத்திய மற்றும் மாகாணங்களுக்கிடையிலான விடயங்களின் பங்கீடானது 13 வது திருத்தத்தால் அரசியலுக்கு அறிமுகம் செய்யப்பட்ட 9 வது அட்வணையில் நிரல்படுத்தப்படுகின்றது. 9 வது அட்வணையானது விடயங்களின் 3 நிரலைக் கொண்டுள்ளது. மாகாணசபை நிரல் (நிரல் 1) முடிய நிரல் (நிரல் 2) ஒருங்கியை நிரல் (நிரல் 3) என்பனவாகும். மாகாணசபைகள் நியாயாதிக்கத்தை உருவாக்கக் கூடிய விடயங்களானவை மாகாணசபை நிரவிலும், ஒருங்கியை நிரவிலும் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கும் அதேவேளையில் முடிய நிரலானது மாகாணசபைகள் நியாயாதிக்கங்களை உருவாக்குவதற்கும் முடியாதனவும், பாராஞ்சுமன்றம் மாத்திரமே சட்டவாக்கங்களை உருவாக்கக்கூடிய விடயங்களையும் கொண்டிருக்கின்றது. பொதுவான நிரவிலுள்ள விடயங்களில் மாகாணசபைகளும், பாராஞ்சுமன்றமும் சட்டவாக்கங்களை மேற்கொள்ள முடியும்.

9 வது அட்வணையிலுள்ள விடயங்களின் 3 நிரல்களானவை அரசினது சட்டவாக்க அதிகாரங்களின் ஒரு பூரணமான உச்சாடனமாகக் கருதப்பட வேண்டும். ஏனெனில் எந்த விடயங்களிலும் சட்டவாக்கம் மிகுதியான அதிகாரங்களை பாராஞ்சுமன்றம் அமைத்திருக்கின்றது.⁹⁸ ஒதுக்கப்பட்ட நிரலின் 1 வது விடயமானது எல்லா விடயங்கள் மற்றும் தொழிற்பாடுகள் மீதான தேசிய கொள்கையாகும். இது பாராஞ்சுமன்றமே தேசியக் கொள்கைகள் மீதும் மாகாணசபை நிரவிலுள்ள சட்டத்தில் மாகாணசபைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் விடயங்களிலும் பாராஞ்சுமன்றமே சட்டம் இயற்றும் அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஏற்பாடானது மத்திய அரசாங்கத்தால் விவசாய சேவைகள் மற்றும் மேற்பரப்பு போக்குவரத்து போன்ற அதிகாரப் பகிர்வு செய்யப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பான சட்டங்களை உருவாக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இப்பிரிவுகளானவை அதிகாரப்பங்கீட்டுக் கொள்கைகளுடன் தெளிவான முரண்பாடு உடையன. ⁹⁹

இம் மூன்று நிரல்களும் மாகாணசபைகளின் சட்டவாக்க மற்றும் நிறைவேற்று அதிகார எல்லைகளையும் எல்லைக் கோடுகளைக் காட்டும் அதேவேளையில் அவைகள் பாராஞ்சுமன்றத்தின் அதிகாரங்களை வரையறுத்தாக இல்லை. பாராஞ்சுமன்றத்தின் அடிப்படை சட்டவாக்கம் பாதிக்கப்படாது இருப்பதுடன், உறுப்புரை 154G (2) மற்றும் (3), உறுப்புரை 5 (a) என்பன மாகாணசபைகள் மற்றும் பொது நிரல் மற்றும் அதிகாரப் பரவலாக்கலில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் அரசியலமைப்புத் திருத்தங்கள் என்பவற்றுடன் தொடர்படையதாக செயற்படுத்துவதில் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறைத் தேவைப்பாடுகளை விதிக்கின்றது.

அதேபோலவே மாகாண மட்டத்தில் பகிர்ப்பும் நிறைவேற்று அதிகாரங்களும் ஆளுநரால், முதலமைச்சரால், அமைச்சர்கள் சபையினால் நிறைவேற்றப்படும் மாகாண நிரவிலும் பொது நிரவிலும் உள்ள விடயங்கள் சம்பந்தமாகவே நிறைவேற்று அதிகாரங்களை செயற்படுத்துவதற்கான நியாயாதிக்கங்களை உருவாக்க அதிகாரம் அளிக்கின்றது.¹⁰⁰ ஜனாதிபதிக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள விசேஷத்த அதிகாரங்களுக்கு மேலதிகமாக ஜனாதிபதியின் அறிவுறுத்தல்களின் பிரகாரம் செயற்படும் ஆளுநரும் நிறைவேற்று அதிகாரத்தை செயற்படுத்தும் ஜனாதிபதியிடமிருந்து இந் நிறைவேற்று அதிகாரப் பங்கீடானது எவ்வழியிலும் வரையறுக்கப்பட்டாகத் தெரியவில்லை.

⁹⁸ உறுப்புரை 75, 76 மற்றும் 154 G (10)

⁹⁹ கமலாவதி மாகாண பொதுசேவை ஆணைக்கும் வடமேல் மாகாணம் (2001) 1 SLR 1

¹⁰⁰ அத்தியாயம் 4 இல் கலந்துரையாடலைப் பார்க்குக.

மாகாணசபை நிரலிலுள்ள விடயங்கள் மீதான சட்டவாக்க மற்றும் நிறைவேற்று அதிகாரங்களானவை மாகாணசபை மட்டத்திற்கு ஒட்டுமொத்தமாகவோ அல்லது ஆரம்ப அதிகாரப் பங்கீடாகவோ உள்ளது என 13வது திருத்தம் கொடுத்திருக்கவில்லையென ஞாபகத்தில் வைத்திருப்பது முக்கியமானதாகும். முன்னைய பிரிவிலே கலந்துரையாடியவாறு அதிகாரங்களை பரவலாக்கும் செயற்பாடானது நிறுவன மற்றும் நடைமுறை வரையறைகளுக்கு உட்படுகிறது. மத்திய மற்றும் மாகாண மட்டத்தில் அதிகாரப் பகிர்வு சட்டக அமைப்பில் உருவாக்கும்பொழுது மாகாண சபையானது தெளிவாகவே ஒரு கீழ்நிலை வகிபங்காளராக உள்ளது.

அவ்வாறே மாகாணசபை நிரலின் அதிகாரப்பரவலாக்கவில் குறிக்கப்பட்ட முக்கிய விடயங்கள் அல்லது பொதுவான நிரலில் உள்ளவைகள் என்பனவும் மாகாணசபைகளின் இயலுமைகளின் வீச்சினை வரையறுத்துள்ளன. ஆரம்பத்தில் உச்ச நீதிமன்றமானது இவ் பல்வேறு வகைப்பட்ட மூன்று நிரல்களின் தலைப்புக்கள் நிரல் 1, மற்றும் நிரல் 3 என்பவற்றுக்கு ஒரு தலைப்பு மாத்திரம் இருக்க விபரிப்பு இருக்காமையினால் முழு விடயங்களும் அதிகாரப்பகிர்வு செய்யப்படக்கூடியதாக இருந்தது. மற்ற சமயங்களில் தலைப்பானது வெறுமனை விடயத்தை இனங்காண உதவியதுடன் அதனை வரைவிலக்கணம் செய்வில்லை. இவ்வாறாக நிரல் 1 மற்றும் நிரல் 3 இல் இருக்கும் பல விடயங்களின் தலைப்புக்கள் ஒன்றாக இருந்தது. ஆனாலும் வேறுபட்ட விபரிப்புக்கள் இருந்தன. இவ் விபரிப்புக்களில் இருந்து பரவலாக்கம் செய்யப்பட்ட விபரங்களின் உள்ளடக்கம் தீர்மானிக்க வேண்டியதாக உள்ளது.¹⁰¹

சிக்கலானதாக செயற்பட்ட இன்னொரு காரணி என்னவெனில் மத்திய மற்றும் மாகாணங்களின் இயலுமைகள் குறித்த நியாயமான எல்லைகளைத் தீர்மானிப்பது ஆனது அச்சொட்டற்றதாக இருப்பதும் அநேகமாக 3 நிரல்களிலும் விடயங்கள் பங்கீடப்பட்ட விதம் முரண்பாடாக இருப்பதும் ஆகும். உண்மையிலே பல்வேறுமிட்ட அரசாங்கங்களுக்கிடையிலான இயலுமைகளின் நிரலை வடிவமைப்பதில் எல்லா சந்தேகங்களையும் நீக்குவது சாத்தியமானதல்ல.

அதிகாரப் பங்கீடு செய்யப்பட்ட முறைமைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதில் இயலுமைகள் குறித்த இவ்வாறான பினக்குகள் எழுவது இயற்கையே. முதல் கட்டத்திலேயே நிர்வாகச் செயல்முறைகளின் ஊடாக வேண்டிய தீர்மானங்களை உருவாக்கி அவைகளை நீதிமன்றங்கள் ஊடாக இறுதிப்படுத்த வேண்டும். ஆனாலும் 9 ஆம் நிரல்களின் 3 நிரல்களின் வடிவமைப்பானது தெளிவு மற்றும் நனுக்கத்தன்மை விடயங்களில் நிறையவே செய்ய வேண்டியதாக சொல்லப்படுகிறது. விளைவு என்னவெனில் அநேகமாக நீதிமன்றமானது பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும்பொழுது செனகரியமாக மத்திக்கு சார்பாக தீர்மானம் எடுக்கச் சொல்ல வழிவகுக்கிறது.¹⁰² மாகாணசபை நிரல் 1 ஆனது 37 விடயங்களை பிரித்துக்கூறுகிறது. அவற்றுள் பலவற்றுக்கு (உப விடயங்கள் கொடுக்கப்பட்டு அவ் விடயங்களின் வீச்சுக்களும் எல்லைகளும் குறித்துரைக்கப்படுகிறது. மாகாணசபைகள் மீது பகிரப்பட்ட சட்டவாக்க நிறைவேற்று அதிகாரங்களை இவைகள் தருகின்றன. 3 முக்கிய விடயங்கள் மேலும் 3 பின்னினைப்புகளாக¹⁰³

மாகாணசபை நிரலின் ஒரு பகுதியாக விபரமாகத் தரப்படுகின்றன. சட்டமும் ஒழுங்கும் (பின்னினைப்பு 1) காணிக்குடியமர்வும் (பின்னினைப்பு 2) கல்வி (பின்னினைப்பு 3). காணி மீதான அதிகாரம் பொலில் என்பன தமிழ் தேசியவாதிகளால் குறிப்பாக முக்கியமான இயல்புடையவாகக் காட்டப்பட்டு வடக்கு கிழக்குப் பகுதிகளில் சுய அட்சி கோரப்பட்டிருந்தது. ஆனாலும் நாட்டின் எல்லா இடங்களிலும் மாகாணசபை தொழிற்பாட்டை 20 வருடங்களாகக் கொண்டிருந்த அனுபவத்தில் பொலிஸ், காணி, நிதி மற்றும் சுகாதாரம்,

¹⁰¹ பாரிய கொழும்பு பொருளாதார ஆணைக்குழுச் சட்டத் திருத்த மூலம் 1992

¹⁰² ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜயவர்தன கூட்டிய அரசியல் கட்சிகள் மாநாடு பற்றிய கட்டுரை 15ம் பக்கம் பார்க்க

¹⁰³ கமலாவதி எதிராக மாகாணசபை அரச சேவை ஆணைக்குழு (2001) SLR 1

கல்வி மற்றும் கமநல் சேவைகள் விடயங்களை அமுல்படுத்துவதில் முழு சுயாதிக்கம் விரும்பப்படுவது தெளிவாகிறது.¹⁰⁴

சட்டம், ஒழுங்கு, கல்வி, காணி என்பவற்றுடன் ஏனைய முக்கிய அதிகாரப்பகிர்வு செய்யப்பட்ட விடயங்களாக உள்ளார்ட்சி (விடயம் 4),¹⁰⁵ வீடுமைப்பு மற்றும் கட்டிட நிர்மாணம் (விடயம் 5), வீதிகள், பாலங்கள், படகுகள் (விடயம் 6), தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் தவிர) சமூக சேவைகள் மற்றும் புனர்வாழ்வு (விடயம் 7) மாகாணத்திற்கிடையிலான நிலப் போக்குவரத்து, (விடயம் 8), விவசாயம் மற்றும் கமநல் சேவைகள் (வியடம் 9) சுகாதாரம் மற்றும் சுதேச மருத்தும் (விடயம் 11, 12) கூட்டுறவு (விடயம் 17), நீர்ப்பாசனம் (விடயம் 19) கைத்தொழில் அபிவிருத்தி (விடயம் 21) தேசியக் கொள்கைக்குட்பட்டு சுரங்கங்கள் மற்றும் சுரங்க அபிவிருத்தியை ஒழுங்குபடுத்தல் (வியடம் 26), மத்திய சட்டவாக்கத்தின் அனுமதி வீச்சிற்குள் மற்றும் சக்தி பிறப்பாக்கம் (வியடம் 34 என்பனவாகும்) மாகாணக் கடனானது மாகாணப் பொறுப்பாகும் (விடயம் 31), கடன்பெறல் எல்லையானது மத்திய சட்டவாக்கத்தால் அனுமதிக்கப்படுகிறது (விடயம் 35) மாகாணசபைகளால் விதிக்கக்கூடிய அறவீடுகள் மற்றும் வரிகளின் வீச்செல்லையானது (விடயம் 33) மற்றும் 36: (36 1-20) பிரித்துக்கூறப்பட்டுள்ளது. பொதுவான நிரல் (நிரல் 3) 36 விடயங்களை தனித்தனியாகத் தருகின்றது. மீண்டும் சில விடயங்கள் உப விடயங்களாக விபரிக்கப்படுகின்றன. திட்டமிடல் (விடயம் 1) கல்வி மற்றும் கல்விச்சேவைகள், உயர்கல்வி (விடயங்கள் 2, 3, 4) நிரல் 1 இல் குறித்துரைக்கப்பட்ட விடயங்கள் 3 மற்றும் 4 தவிர்ந்த) வீடுமைப்பு மற்றும் நிர்மாணம் (விடயம் 5), சொத்துக்களை பெற்றுக்கொள்ளுதல் மற்றும் எடுத்துக்கொள்ளுதல் (விடயம் 6), சமூக சேவைகள் மற்றும் புனர்வாழ்வு (விடயம் 7), விவசாயம் மற்றும் கமநல் சேவைகள் (விடயம் 8), சுகாதாரம் (விடயம் 9), கூட்டுறவு (விடயம் 15), நீர்ப்பாசனம் (விடயம் 17), பிராந்திய எல்லைக்குள்ளன மீண்டிடி, (வியடம் 19), உல்லாசப்பயணம் (விடயம் 22), உணவு மற்றும் மருந்து நியமங்கள் (விடயம் 30,31), தொற்றுநோய்களைத் தவிர்த்தல் (விடயம் 35),

13 வது திருத்தத்தின் பொதுவாக வரும் கருத்துநிலையானது, முன்னெச்சரிக்கையின் மத்திய களத்தில் ஒன்றாக உள்ளது. மத்திய சட்டவாக்கமானது பாராஞ்மன்றம் ஒருதலைப்பட்டசமாக இதனைச் செய்துபொழுது பொதுவான விடயங்கள் மீதான மத்திய சட்டமே நிலவுகின்றது. பாராஞ்மன்றமும் மாகாணசபைகளும் பொதுவான விடயங்கள் மீது சட்டம் இயற்ற அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளது.¹⁰⁶ மாகாணசபைகளின் நியாயாதிக்கமானது மத்திய சட்டவாக்கத்திற்கு முன்னிருந்து நிலவுக்கூடியதாக இருக்கலாம். ஆனாலும் பாராஞ்மன்றம் அந் நியாயாதிக்கங்களின் பிரயோகம் மீதான ஒரு தீர்மானத்தினால் அவைகளின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைக்கலாம்.¹⁰⁷ எந்த எதிர்கால மத்தியின் சட்டவாக்கமும் மாகாண நியாயாதிக்கத்தை¹⁰⁸ விட மேலோங்கி நிற்கிறது. இது இப் பொதுவான விடயங்களில் உண்மையிலேயே பாராஞ்மன்றத்திற்கு மாகாணங்களின் மேலான சட்டவாக்கத்தை அனுமதிப்பது உண்மையிலேயே தாக்கப்படும் சட்க அமைப்பாக இருப்பதோடு, தெளிவாகவே அர்த்தமில்லாத ஒன்றாகவும் உள்ளது. உறுப்புரை 154 G (5) (a) பிலுள்ள

¹⁰⁴ தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்கும் மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்கும் தேசிய காணி ஆணைக்கும் போன்ற விசேட பல அமைப்புக்கள் அமைக்கப்படுவதை பின்னினைப்பு 3 காட்டுகிறது.

¹⁰⁵ மாகாணசபையின் முறைமையினைப் பலப்படுத்துதல் CPA (2008)

¹⁰⁶ 2008 6 மற்றும் 7ஆம் இலக்க உள்ளார்ட்சி அதிகாரசபைகள் மீதான உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்மானத்துடன் சம்பந்தப்படுவைகளை பார்க்கு.

¹⁰⁷ 1990க்கும் ஆண்டு வடக்கு கிழக்கு மாகாணசபை போக்குவரத்து நியாயாதிக்கம் மீதான உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை பார்க்க

¹⁰⁸ கமத்தொழில் சேவைகள் திருத்தச்சட்டம் (1990)

பலவினமான பாதுகாப்பான பாராளுமன்றமானது ஒருங்கியை நிரல்களிலுள்ளவற்றில் சட்டவாக்கங்களை செய்ய முன்பதாக மாகாணசபைகளைக் கலந்துரையாட வேண்டுமென்பது கடைப்பிடிக்கப்படுவதில்லை.¹⁰⁹ இந்தக் காரணத்தின் நிமித்தம் பல மாகாணசபை அதிகாரிகள் இவ்வொருங்கியை நிரலை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று உணருகிறார்கள். ஆனாலும் 13 வது திருத்தத்திலே பிரதிபலிக்கப்படும் பொதுவான அதிகாரங்களின் குறித்த வடிவமைப்பின் விமர்சனங்களானவை செல்லுபடியானது என்பது நினைவில் வைப்பது முக்கியமானதாகும்.¹¹⁰

இது ஒருங்கியை நிரலில் வரும் விடயங்களானவை நாட்டின் அதிகாரப்பகிர்விற்கு முரணானவையாக இருக்கவேண்டியது என்றால். ஒருங்கியை நிரலில் மேலோங்கி நிற்றல் என்ற பிரச்சினையானது அரசு கட்டமைப்பின் சட்டவாக்க சிறப்புரிமை அரசியலமைப்பிற்கு ஒவ்வும்தன்மையினால் தீர்க்கப்பட வேண்டியுள்ளது.¹¹¹ (13 ஆம் திருத்தத்தின் பிரகாரம் மத்திய சட்டவாக்கமானது மாகாண நியாயாதிக்கத்தை விட மேலோங்கி நிற்கிறது) உண்மையாக பொதுவாக வருதல் அல்லது பகிரப்பட்ட இயலுமையின் சட்டக அமைப்பு என்பது சம்பவம் சம்பவம் என்ற அடிப்படையில் எந்த மட்டத்தினால் தீர்மானம் எடுக்கச் செய்யப்பட வேண்டும் என்பது துணைத்தன்மை, வினைத்திறன் போன்ற பரந்த அரசியலமைப்பின் கொள்கைகளினால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.¹¹²

சமவீடு தர்க்கீதியில் பொதுவான அதிகாரங்கள் வடிவமைக்கப்படாது விடினும் மாகாண சுயாட்சிக்கான சிறந்த பாதுகாப்புகளை ஏற்படுத்திக்கொள்வது இயலுமானதாக உள்ளது. 13 திருத்தத்தின் சட்டக அமைப்பிற்குள் மாகாண சுயாட்சிக்கும் அதிகாரப் பரவலாக்கலுக்குமான அதிக உதவியான மனோபாவமும் அதன் சொந்த அதிகாரங்களைச் செயற்படுத்தவதற்கான இணக்கமான ஒரு அனுகுமுறையும் மத்திய அரசாங்கத்தின் பக்கத்திடமிருந்து தேவையாக உள்ளது.

முடிய நிரல் (நிரல் 2) இன் விடயங்களானவை மத்திய மட்டத்திற்கென பிரத்தியேகமாக செயற்படுத்தக்கூடியதாக இருப்பதுடன், ஏனைய நிரல்களிலிருந்து மிகவும் பொதுவானதாகவும் பரந்துபட்டதானதாகவும் அவதானிக்கூடியதாக சட்டகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. எதிர்பார்க்கப்பட்டவாறாக அவைகளும் இலக்கமிடப்படவில்லை. முடிய நிரலானது எல்லா மரபுதியான அதிகாரங்களையும் இறைமை அரசாங்கத்துடன் தொடர்புபட்ட பொறுப்புகளையும் இயலுமைகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. பாதுகாப்பு, தேசிய பாதுகாப்பு, வெளிநாட்டு அலுவல்கள், நிதி அதிகாரங்கள், தேசிய வருமானம், நிதிக்கொள்கை, வெளிவளங்கள், சுங்கம், வெளிநாட்டு மற்றும் உள்ளக மாகாண வர்த்தகம், தேசிய போக்குவரத்து, துறைமுகங்கள், பிராஜா உரிமை, விமானப் போக்குவரத்து முக்கிய தேசிய வளங்கள் என்பவற்றை இது உள்ளடக்குகிறது.¹¹³

எவ்வாறாயினும் இது இரு வழிமைக்கு மாறான உறுப்புரிமைகளைக் கொண்டிருந்து அதிகாரப்பங்கீட்டுடன் ஒவ்வாததாக இருப்பதாக வாதிடப்படுகிறது. உண்மையிலேயே அதிகாரப்பங்கீட்டினைக் கீழ்நிலைப்படுத்துவதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தினால் ஒழுங்குக்கிரமமாக பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பது

¹⁰⁹ உறுப்புரை 154 G (5) (a) மற்றும் (b)

¹¹⁰ உறுப்புரை 154 G (9)

¹¹¹ உறுப்புரை 154 G (6) உறுப்புரை 154 G (5) (a) வாசிக்குக

¹¹² 1990 ஆம் ஆண்டு வடக்கு கிழக்கு மாகாணசபையின் போக்குவரத்து நியாயாதிக்கம் மீதான நீதிமன்றத்தின் தீர்மானம்

¹¹³ பார்க்க CPA மாகாண சபை முறைமையை பலப்படுத்துதல்

உண்மையாகும்.¹¹⁴ முதலாவதாக நன்கறியப்பட்ட எல்லா விடயங்கள் மற்றும் தொழிற்பாடுகள் மீதான தேசிய கொள்கை உறுப்புரையாகும். மற்றையது உறுப்புரை 154 G (10) எனும் மத்திய பாராளுமன்றத்திற்கு மிகுதியான அதிகாரங்களைக் கொடுக்கும் ஒரு செயலாகும். அது நிரல் 1 அல்லது நிரல் 3 இல் சொல்லப்படாத விடயங்களும் தொழிற்பாடுகளும் மத்திக்குரியது எனக் குறிப்பிடுகிறது. ஒரு ஒப்பையாட்சி அரசுச் சூழ்நிலையில் கூட மிகுதியான அதிகாரங்களை அதிகாரப் பரவலாக்கலுக்கு தீங்கு ஏற்படுத்தாதவாறு மத்தியிடம் விட்டுவிடக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஆனாலும் ஒதுக்கப்பட்ட நிரவிலூள்ள இந்த ஏற்பாடுகள் இருந்தபொழுதிலும் 3 வது திருத்தத்தினால் ஏற்கனவே வழங்கப்பட்ட தலையீடுகளுக்கான வீச்சை இது தடுத்து நிற்கிறது.

தேசியக் கொள்கை உறுப்புரைகள் பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்களை மாத்திரமே சொல்லுவதாக தெரிந்தாலும் நடைமுறையில் பாராளுமன்றத்தின் சட்டத்தால் உருவாக்கப்பட்ட கொள்கை நிறைவேற்று மற்றும் சட்டவாக்க அதிகாரங்களை அது விளக்கம் செய்யப்படுகிறது. ஆனாலும் மிகவும் பொதுவான வகையில் நிறைவேற்றுக் கட்டளைகளின் வடிவங்கள், அமைச்சரவைத் தீர்மானங்கள், நியாயாதிக்கக்கருவிகள் வடிவிலேயே செய்யப்படுகின்றன.¹¹⁵ இதன் அர்த்தம் ஒதுக்கப்பட்ட நிரவில் உள்ள ஏற்பாடுகளானவை மாகாணசபைகளின் சட்டவாக்க அதிகாரத்தின் செயற்படுத்துகைகளை அதிகாரத்தால் முன்கொண்டு செல்லச் செய்கின்றன என்பதுதான்.

இதற்கு மேலாக நிரவில் உள்ள பிரயோகப்படுத்துகைகள் ஒதுக்கப்பட்ட நிரவிலூள்வைகளாக தேசியக் கொள்கைகளை விளக்கமளிப்பதற்கு என்னப்பட்டவகைளாகத் தென்படாமல் மூன்று நிரல்கள் மூலமாக மாகாண விடயங்களையும் ஒட்டுமொத்தமாக அபகரிக்கும் ஒரு வழிவகையை இது வழங்குகின்றது. இந்த வகையில் தேசிய கொள்கை உறுப்புரையானது மத்திய அரசாங்கத்தை ஒப்பிட்டளவில் முயற்சியின்றியே மாகாணசபைகளின் இயலுமைகளைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவருவதற்கும் மத்திய அரசாங்கத்தினால் மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுத்தப்படுவதுமே உண்மையாக உள்ளது. ஒரு அதிகாரப் பரவலாக்கல் நோக்கில் இத் தேசியக் கொள்கை பரப்புரையானது எந்தச் சந்தேகமுமின்றி 13 வது திருத்தத்தின் பலவீணமாகவே உள்ளது.

¹¹⁴ உறுப்புரை 154 Q (d) என்ற வேறொரு பிரச்சினைக்குரிய ஏற்பாடு 1990 ஆம் ஆண்டு 27 ஆம் இலக்க சட்டத்தின் அத்தியாயம் 3.1 இல் கலந்துரையாடப்பட்டது.

¹¹⁵ அசோக்க குணவர்தன அறிக்கையைப் பார்க்க (அத்தியாயம் 2-3)

தேசியக் கொள்கை உறுப்புரையானது பாரானுமன்றத்திற்கு தேசியக் கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான அதிகாரப்படுத்தும் மையமாகவே இருக்கிறது என குறுகிய அளவில் விளக்கம் கொடுக்கக்கூடிய சாத்தியப்பாடுகள் இருந்தாலும் உச்ச நீதிமன்றமானது தேசியக் கொள்கை உறுப்புரை குறித்து பரந்துபட்ட அனுகுமுறையில் அதனை உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. கமலாவதி மாகாண பொதுச்சேவை ஆணைக்குழு வடமேல் மாகாணம் 2001 சம்பவத்தில் கல்வி விடயத்திலான இயலுமை பிரச்சினையும் தேசியக் கொள்கைக்கு உதவும் ஏற்பாடும் மத்திய அமைச்சுடன் தொடர்புடைய ஒரு நிர்வாக சுற்றுப்புக்கை மூலமாக வழங்கப்பட்டு, அது குறித்த உச்ச நீதிமன்றத்தின் குறிப்பிலே மாகாணசபைக்கு வழங்கப்பட்டபோதிலும் அவைகள் தேசியக் கொள்கைக்கு அமைவாக செயற்படுத்தப்பட வேண்டும். ஒரு தடவை தேசியக் கொள்கையானது உரிய முறையில் அவ் அவ் விடயங்களில் உருவாக்கப்பட்டிருந்தால் அவ் விடயத்தில் மாகாணக் கொள்கையில் எந்த முரண்பாடும் காணப்படக்கூடாது.¹¹⁶

3.4 கிழக்கு மாகாணசபையில் நியதிச்சட்ட உருவாக்கம்

2008 இலே கிழக்கு மாகாணசபையின் தேர்தலும் உருவாக்கமும் கணிசமானவு எதிர்பார்ப்புகளுடன் உருவாக்கப்பட்டது. மத்திய அரசாங்கமானது 13வது திருத்தத்தை முழுமையாக அமுல்படுத்துவது என்ற அர்ப்பணிப்பை வெளிப்படுத்தியதுடன், உத்தரவாதத்திற்கு எதிரான ஜனநாயகத்தின் வெற்றியாக யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட கிழக்கு மாகாணத்தில் அதிகாரப் பகிர்வு நிறுவனங்களை மீளமைக்க உதவும் தயாராக இருந்தது. மேலாக UPFA ஆனது கிழக்கு மாகாணசபையின் பெரும்பான்மையை கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வந்ததுடன், மாகாண நிர்வாகத்தையும் தெரிவு செய்தது. ஆகவே தான் அதிகாரப் பகிர்வு வேண்டிய இப் பகுதிக்கு அது கிடைக்குமென்ற நல்லெண்ணத்துடன், அது வேர்விட்டு வளம் அளிக்குமெனவும் எதிர்பார்த்திருந்தது.

அவ்வண்மைன எதிர்பாப்புகளுக்கு எதிராக கிழக்கு மாகாணசபையில் உருவாக்கப்பட்ட சட்ட அதிகாரச் செயற்படுத்துகைகள் தொடர்பாக அனுபவமானது எதிர்பாக்கப்பட்ட வகையிலும் குறைவானதாகவே உள்ளது. இது சபையின் தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களின் பங்கின் விருப்பு மற்றும் தீர்மானம் குறித்து கட்சி வேறுபாடுகள் மற்றும் உருவாக்கப்பட்ட அதிகாரங்களை செயற்படுத்துவது தொடர்பில் உறுப்பினர்களிடையே எந்தவித சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தவில்லையாயினும் கிழக்கு மாகாணசபையின் நியாயாதிக்க உருவாக்க பதிவுகளின் இக்கட்சி கடந்த விடாழியுங்சியானது கட்சியின் பெரும்பங்கை ஆற்றியிருப்பதைக் காட்டுகிறது.

2008 ஒக்டோபர் 07 ஆந்திக்கி அதனது நடைமுறை ஒழுங்குகளை ஏற்றுக்கொண்டதுடன் 2008 டிசம்பர் 03 ஆந்திக்கி ஐனாதிபதியால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.¹¹⁷ இது கூட்டப்பட்டதிலிருந்து 2008 ஜூன் அமர்வு அராம்பக் கட்டம்வரை செயலகத்தை ஒரு முழுமையாகத் தொழிற்படும் அரசாக மாற்றுதல் மற்றும் உறுப்பினர்கள் தங்கள் தொழிற்பாடுகளை ஆற்றுவதற்குத் தேவையான வசதிகளை வழங்குதல் போன்ற பல நிர்வாக சவால்களை எதிர்கொண்டது.

¹¹⁶ கமலாவதி மாகாண பொதுச்சேவை ஆணைக்குழு வடமேல் மாகாணம் (2001)

¹¹⁷ 1987 ஆம் ஆண்டு 42 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் சட்டத்தின் 11 ஆம் பிரிவால் வேண்டப்படுவது

இந்தச் சூழமையில் தம் செயன்முறை ஒழுங்குக்களை செயற்படுத்துவதற்காக 4 மாதங்களை எடுப்பது புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒன்றே. ஐனாதிபதி அங்கீகாரத்தின் சட்டாதியான தேவைப்பாடானது 2 மாதங்களை எடுத்திருப்பதானது புரிந்துகொள்ளக் கடினமான ஒன்றே.

கிழக்கு மாகாணசபையால் நிறைவேற்றப்பட்ட முதலாவது உருப்படியான சட்டவாக்கம் 2008 ஆம் ஆண்டு முதலாம் இலக்க நிதி நியாயாதிக்கமாகும். 2008 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 18 ஆந் திகதி அயர்வின் வரவு செலவுத்திட்ட உரையில் சபைக்கு நியாயாதிக்க வரைபு சமர்ப்பிக்கப்பட்டதுடன், அன்றையதினமே அது நிறைவேற்றவும் பட்டது.¹¹⁸ கிழக்கு மாகாண சபையின் நிதி அதிகாரங்களைச் செயற்படுத்துவதற்காக சட்ட மற்றும் சட்டக அமைப்பை இந் நிதி நியாயாதிக்கம் நிறுவுகிறது. உறுப்புரை 154 G (8) உடன் உடன்படுவதாக நிதி நியாயாதிக்கமானது மத்திய சட்டவாக்கத்துடன் ஒவ்வாத வகையிலான ஒன்றை நிரவிடுகிறது.¹¹⁹ நிதி ஆட்சியானது மாகாணசபையின் வருமான ஆணையாளர், மதிப்பீட்டாளர்கள் ஏனைய அலுவலர்கள் மற்றும் மதிப்பீடு வருமானம் சேகரிப்பு, மனுக்கள் என்பவர்களின் நியமனத்திற்கான நிதியாட்சியின் நிர்வாகத்தை வழங்குகின்றது. மாகாணசபைகளானவைகள் மொத்த வியாபார வரி, முத்திரை விகிகள், கலால் வரிகள், அதிஶ்டலாபச் சீட்டிமுழுப்புக்கள், போட்டிப்பிசிகள், நீதிமன்றத்தண்டங்கள் மற்றும் கட்டணங்கள் என்பவற்றை விதிப்பதற்கும் சேகரிப்பதற்கும் சட்ட அடிப்படையில் உரித்துவடையனவாக கிழக்கு மாகாணத்தின் நியாயாதிக்கத்தின் பிரகாரம் நிறுவப்படுகிறது.

மாகாண நிர்வாகத்தால் நிலுவைகளை அறிவிடுவதும், நேரத்தில் அவ் வருமானங்களை சேகரிப்பதற்கு ஏனைய அதிகாரசபைகள் அவ் வருமானங்களைச் சேகரிப்பதற்கும் அவைகளின் நிலுவைகளை மாகாண நிர்வாகம் சேகரிப்பதற்கும் ஏற்பாடுள்ளது. நிதி நியாயாதிக்கத்தை செயற்படுத்தியதன் மூலமாக கிழக்கு மாகாண சபையானது வருமானத்தை ஸ்ட்டுவதுடன் தொடர்புடைய நிறைவேற்று அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கான உரிமை கோரலை நாடி நின்றது. 13 வது திருத்தத்தின் அதிகாரங்களின் வரையறுக்கப்பட்ட சட்டக அமைப்பிற்குள் கூட அது மாகாணசபை சுயாதீன ஆட்சியின் ஒரு முக்கியமான உண்மையாக இருந்தது. இங் நியாயாதிக்கத்தினை உருவாக்குக்கையில் இதற்கு இணக்கமளிக்க ஆளுனர் எடுத்துக்கொண்ட காலமானது இது குறித்து அவதானிக்க வேண்டிய ஒரு உண்மையை குறித்து நிற்கிறது. .... அரசாங்கத்தின் செயன்முறைகளின் பிற்பாடு 2009 மார்ச் 05 ஆந் திகதி இறுதியாக இணக்கம் அளிக்கப்பட்டது.¹²⁰ ஆனாலும் 4 காலப்பகுதியாக நிதி நியாயாதிக்கம் கிடைக்காமமையானது அமைச்சர்கள் சபைக்கும் ஆளுனருக்கும் இடையிலான ஒரு பதற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. இங்கே கவனிக்க வேண்டிய முக்கிய விடயம் என்னவெனில் இணக்கம் துரிதமாக அனுப்பப்பட்ட அந்தக் காலப்பகுதியில் (3 நாட்களாகிய சிறிய காலப்பகுதியில்) நியாயாதிக்கங்கள் தொடர்பில் மாகாணசபையானது ஒரு சிறிய வகிபங்கையே கொண்டிருப்பதுடன், நிதி நியாயாதிக்கமானது சபையினதும் அமைச்சர்கள் சபையினதும் சுயாட்சியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி நிற்பதில்லை என்பதாகும்.¹²¹

மாகாண சட்டவாக்க செயன்முறையின் ஒரு முக்கிய பகுதியாக ஆளுனரின் இணக்கம் தெரிவிப்புக் கருவி இருந்துவருகிறது. செயற்படுத்துகை தொடர்பான விரிவான ஒழுங்குகள் உறுப்பு 154 H இல்

¹¹⁸ கிழக்கு மாகாணசபை அதிகாரபூர்வ அறிக்கை (தொகுதி 01,09 2008)

¹¹⁹ 1981 ஆம் ஆண்டு 69 ஆம் இலக்க வரி சட்டம் திருத்தப்பட்டவாறாக

¹²⁰ கிழக்கு மாகாணசபை தவிசாளருக்கான ஆளுனரின் கடிதம் 2009 ஜூலை 2 இணங்கி அங்கீகரிக்கப்பட்டது

¹²¹ 2008 ஆம் ஆண்டு 3 ஆம் இலக்க ஒுக்கீட்டு நியாயாதிக்க 2008 ஆம் ஆண்டு இலக்கம் 3 ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. 2008 நவம்பர் 25 ஆம் திகதி இணக்கப்பட்டது

வழங்கப்படுகிறது.¹²² இந்த ஏற்பாடுகளை அழுத்தி நிற்கும் அனுமானங்கள் இல்லாதபொழுதிலும் ஆளுனரின் இணக்கமானது தன்னியக்கமாக கொடுக்கப்பட வேண்டும். உறுப்பு 154 H இன் முழுப்பகுதியும் ஆளுனரின் மேற்பார்வை நோக்கின் விருப்புக்களின் சமனிலையின் சட்டக அமைப்பை ஆலோசனை கூறுகிறது. மாகாணசபைக்குள்ளே துரிதமான நியாயாதிக்கத்தை உருவாக்கும் செயன்முறைக்குக் காரணமாக அமைகிறது. இணக்கம் தெரிவிக்காமலோ அல்லது முறைமை நிதியாக 4 மாதங்களுக்கு தடுத்துவையாமலோ இருந்ததுடன், அமைச்சர்கள் சபையுடன் மரியாதை நிதித்தமான தொடர்புகளும் தூரதிர்ஷ்டவசமாக இல்லாத போன்றனால் அவர்களுக்கு தாமதம் குறித்து விளக்கமளிக்காது இருந்ததினால் கிழக்கு மாகாணத்திலே ஒரு ஆரோக்ஷியமற்ற சம்பவத்தை ஆளுனர் ஏற்படுத்திவிட்டார் என்ற நியாயமான முடிவுக்கு வரலாம். இம் முடிவானது பிரயோகிக்கக்கூடிய அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகளின் எழுத்திற்கும் உயிர்ப்பிற்கும் எதிரான நிகழ்வாகும். ஏனைய நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் இணக்கமின்மைகளுடன் சேர்ந்துகொண்டு இந் நிகழ்வும் கிழக்கு மாகாணத்திலே அதிகாரப்பகிர்வை நடைமுறைப்படுத்துவதன் ஆரம்பகாலப்பகுதியிலே இருபகுதி நிறைவேற்று செயற்படுத்துவனர்களுக்குமிடையிலான ஒரு தூரதிர்ஷ்டவசமான நம்பிக்கையீனத்தை இது காட்டியிருக்கிறது.

நிதி விடயங்களுடன் சேர்ந்து கிழக்கு மாகாணசபையானது வேறு இரு முக்கியம் வாய்ந்த நியாயாதிக்கங்களையும் கொண்டு வந்தது. போக்குவரத்து அதிகாரசபை நியாயாதிக்கமானது 2009 2 ஆம் இலக்க போக்குவரத்து சபை நியாயாதிக்கம்¹²³ மற்றும் 2010 1 ஆம் இலக்க முன்பள்ளிக்கல்வி நியாயாதிக்கம்¹²⁴ என்பனவே அவையாகும். இந்த நியாயாதிக்கத்தின் செயன்முறைகள் மாகாண சுயாட்சியின் அதிக ஒத்துழைப்பு குழலை ஆளுனருக்கும் அமைச்சர்கள் சபைக்குமிடையிலும் ஏற்படுத்துமென்ற நம்பிக்கை இருந்தபொழுதிலும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் விடயங்களானது (உதாரணத்திற்கு முதலமைச்சர் நிதி ஒன்றை நிறுவுவது தொடர்பாக பிணக்கு) என்பன மிகவும் எச்சரிக்கையான மதிப்பீட்டை நியாயப்படுத்துகின்றது.

இதற்கும் மேலாக எந்த மாகாணசபையினதும் மாகாண சுயாட்சியின் மிகவும் சிறந்த உண்மையாக இருப்பது பொலிஸ் மற்றும் சட்ட ஒழுங்கு மீதான செயற்படுத்துகைக்கான பொலிஸ் நியாயாதிக்கத்தை மாகாண அதிகாரங்களுக்காகக் கோருவதாகும். இது 2009 ஓக்டோபரிலே முதலமைச்சர் அலுவலகமானது சட்டவாக்க நகல்களை உருவாக்குவதில் அதிக தூரம் சென்றபொழுதும் இது பலனளிக்கவில்லை. முதலமைச்சர் தனது நிர்வாகமானது பகிரப்பட்ட பொலிஸ் நிர்வாகத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான தனது விருப்பத்தை திரும்பத் திரும்ப உரைத்து வருகிறார். இந்தச் சூழ்மையில் 13 வது திருத்தத்துடன் தொடர்புடைய ஏற்பாடுகளின் பிரகாரம் பொலிஸ் தொடர்பாக எந்த மாகாணத்திலும் மத்திய அரசாங்கத்தினால் எதுவும் அமுல்படுத்தப்படவில்லை. கிழக்கு மாகாணத்திலே பொலிஸ் நியாயாதிக்க சட்டவாக்கமானது இந்த அதிகாரங்களை உறுதிப்படுத்துவதற்கான அடிப்படையை உருவாக்குகிறது. இந்த நம்பிக்கைகள் அரசியலமைப்பால் முன்பு வழங்கப்பட்டவைகளை விட எதுவும் அதிகமானவையல்ல.¹²⁵ ஆணாலும் மத்திய அரசாங்கமானது 13 வது திருத்தத்தை அமுல்படுத்துவது தொடர்பான அதன் முன்னைய அர்ப்பணிப்புகளைக் கருத்தில் எடுக்காமல் பொலிஸ் அதிகாரங்களை விருத்தி செய்வதற்கு அது முழுமையாக எதிர்த்து நிற்பதாக அது தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. இந்தச் சூழ்மையில் சட்டவாக்கத்தை பின்தொடர்வதானது மாகாண நிர்வாகத்தை மத்திய அரசாங்கத்துடன் முரண்படுகைக்கு கொண்டு செல்லும் என்பது தெளிவானதுடன், அதற்கான தேவை சிறிதளவாகவே உள்ளது என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

மிகவும் பரந்துபட்டளவில் பார்ப்பதாயின் கிழக்கு மாகாணசபையின் சட்டவாக்கச் செயன்முறையின் பதிவுகளானவை அது யுத்தத்திற்குப் பிந்திய புனர்நிர்மாணம், மீள்நிர்மாணம், அபிவிருத்தி என்பவற்றின் ஒரு முக்கிய நிறுவனமாக செயற்படவில்லையென்றே கூறலாம். 2008 ஆம் ஆண்டிலிருந்து கிழக்கு

¹²² மேற்படி அத்தியாயம் 3.2 ஜப் பார்க்க

¹²³ அரசியலமைப்பின் 9 வது அட்டவணையின் 1 ஆம் நிரலின் 10 பின்னிலைப்பு விடயம் 1

¹²⁴ கிழக்கு மாகாணசபை தலைசாளருக்கான ஆளுனரின் கடிதம் 2010 மே 4 இணங்கி அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

¹²⁵ அரசியலமைப்பின் 9 வது அட்டவணையின் 1 ஆம் நிரலின் 10 பின்னிலைப்பு விடயம் 1

மாகாணத்தில் கணிசமானளவு மத்திய அரசு தலையீடுகள் உள்ளன. விசேடமாக பெளதீக உட்கட்டமைப்புக்களை மீனக் கட்டுதல், வீதிகள், பாலங்கள், மின்சார வேலைகள் என்பவற்றிலே தலையீடுகள் காணப்படுகின்றன. எவ்வளவுதான் இச் செயற்பாடுகள் மத்திய அரசாங்கத்தால் திட்டமிடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டாலும், குறிப்பாக தேசத்தைக் கட்டியெழுப்பும் அமைச்சு அதனது கிழக்கின் உதயம் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் ஊடாக மத்திய அரசாங்கத்தின் முகவர்களான மாவட்ட மற்றும் பிரதேச செலகங்கள் ஊடாக மாகாண சபையின் அதிகாரம் செயற்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வாறான உயர்ந்த துலாம்பரமான நிகழ்ச்சித்திட்டங்களில் கூட தெரிவு செய்யப்பட்ட கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர்களும், அமைச்சர் சபையும் அவர்களிடமிருந்து ஒரு ஆதரவு வகிபங்குதான் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றதே தவிர தலைமைத்துவமோ அல்லது ஆதரவு வகிபங்கோ எதிர்பார்க்கப்படவில்லை. கிழக்கு மாகாணத்தில் அரசு செயற்பாடுகள் மத்தியினால் முன்னெடுக்கப்படுகின்றனவேயன்றி அதன் தொழிற்பாடுகள் மத்திய மயமாக்கப்பட்ட ஓற்றையாட்சி கட்டமைப்பிலேயன்றி அதிகாரப்பரவலாக்கல் தத்துவார்த்தத்தின்படி அமையவில்லை. இவ்வண்ணம் அரசியல் செயற்பாடுகளானவை மத்திய மயமாக்கலுடன் உறுதியாகத் தொடர்புபடுவதுடன், அதுவே ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷவின் நிர்வாகக் குணாம்சமாகவும் உள்ளது. 3 வது திடுத்தத்தின் கட்டமைப்பு சட்க வடிவத்தால் வழங்கப்பட்ட வரையறையான மாகாண சுயாட்சியையும் அது அகற்றி நிற்கிறது.

கிழக்கு மாகாணத்தின் பார்வை நோக்கில் கவனிக்க வேண்டிய முக்கியமான விடயம் என்னவெனில் யுத்தத்திற்குப் பிந்திய புனர்நிர்மாண முதலீட்டு இலக்குச் செயற்பாடுகளை வரவேற்கும் அதேவேளையில் இதுதான் மாகாணசபை சுயாட்சிக்கும், அதிகாரப் பங்கீட்டு அபிலாபசைக்குமான மாற்றிடு அல்ல என்பதாகும். உண்மையில் மாகாணசபைதான் இந் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை வழங்கும் முன்னணி முகவராக செயற்பட வேண்டும். ஆனால் அது நடைபெறவில்லை. இந் நடத்தையானது எதிர்கால அதிகாரப்பரவலாக்கல் நன்மைகள் குறித்து கணிசமான ஏமாற்றங்களைத் தோற்றுவித்துள்ளது.

3.5 முடிவுரை

மாகாணசபைகளுக்கு சட்டமியற்றல் அதிகாரங்களை அதிகாரப் பகிர்வு செய்வதற்கான சட்க வேலையாகிய 13 வது திருத்தமானது இலங்கையில் அறிமுகம் செய்த காலத்தில் அரசாங்கத்திற்கு மாகாண மட்டத்திற்கு அதிகாரங்களை வழங்கும் முன் அனுபவம் இருக்காத காரணத்தினால் அது புதினமான ஒன்றாக இருந்தது. ஆனாலும் அதிகாரப் பரவாக்கலை நடைமுறைப்படுத்துவதானது பல முன்னேற்றங்களைக் காட்டி நின்றது. அரசியலமைப்பு கொள்கை என்றாலும் அதிகாரப்பகிர்வானது 1978 ஆம் ஆண்டு ஒற்றையாட்சியின் அரசியலமைப்பின் அடிப்படை கொள்கை ஒழுங்குகளுடன் ஒன்றினைந்து தொழிற்படுவதுடன், மத்திய மட்டத்தில் அரசாங்கத்தின் மத்தியமயப்படுத்தப்பட்ட முறைமைக்கு கட்டமைப்பு ரீதியாகவும் ஆதரவு வழங்குவதாக உள்ளது. இந்தக் கட்டமைப்பு சட்டகமைப்பு ஆகிய அதிகாரப்பகிர்வானது உறுதியாக மத்திய அரசாங்கத்தின் மேலாண்மையின் கீழ்ப்பட்ட நிறுவனங்களை வைத்திருக்கிறது. இச் செயற்பாடானது 3 நிரல்களிலும் உள்ள கணிசமான இயலுமைகளை பங்கீடு செய்வதிலும், அதிகாரப் பங்கீடுன் சட்டவாக்கம் மற்றும் நிறைவேற்று அதிகாரங்களின் வீச்செல்லையிலும் பிரதிபலிக்கின்றது. நியாயப்படுத்தக்கூடிய அவசர நிலைமைகளில் மாத்திரம் அன்றி மத்திய நிறுவனங்களானவை மாகாண மட்டத்தில் ஏனைய வேலைகளிலும் தலையிடுவதற்கான அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளன. மாகாணசபை நாளாந்த செயற்பாடுகளில் மத்தியானது தலையிடுவதை வேண்டியிருப்பதுடன் அரசியலமைப்பு வகிப்பங்குகளையும் ஆற்றுகின்றன. (மாகாணசபைகளின் நடைமுறைச் சட்டங்களுக்கான ஜனாதிபதி அங்கீகாரத்திற்கு தேவைப்படுகை போன்ற தர்க்காரீதியற்ற அறிக்கை விடயங்கள் உட்பட)

விசேடமாக சட்டவாக்க அதிகாரம் தொடர்புற்ற வகையில் சட்டவாக்கத்தின் அரசியலமைப்பால் அங்கீகிக்கப்பட்ட அதிகார ஏணியின் மாகாண நியாயாதிக்கத்தின் கீழ்ப்பட்ட நிலை பொதுவான நீதித்துறையின் பலவீனத்தன்மை, ஒதுக்கப்பட்ட நிரலிலுள்ள தேசியக்கொள்கை அதிகாரம், இணக்கத்தை பெற்றுக்கொள்ளுவதன் ஊடாக நியாயாதிக்கம் உருவாக்கும் செயன்முறையில் ஆளுனர் சம்பந்தப்படுதல், 3 நிரல்களின் எழுத்துருவாக்கத்தில் தெளிவும் துல்லியமும் இன்மை, 13 வது திருத்தத்தின் சில பகுதிகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு தொடர்ந்துவரும் மத்திய அரசாங்கங்களின் மறுப்பு அல்லது தவறுகை (உதாரணம் பொலிஸ் அதிகாரம், அரசகாணி அதிகாரம் என்பன.) இவை அனைத்தும் அதிகாரப்பகிர்வு முறையை ஒரு தாக்கப்படக்கூடிய ஒன்றாகச் செய்துள்ளன.

இதற்கு மேலதிகமாக நீதித்துறையிலும் மத்திய மயமாக்கல் கலாசாரம் காணப்படுகின்றது. இதற்கு மேலதிகமாக நீதித்துறையிலும் பொதுச் சேவையிலும் பரந்தளவிலான அரசியல் கலாசாரத்திலும் மத்திய நிலைப்படுத்தப்பட்ட கலாசாரம் காணப்படுகிறது. (உதாரணத்திற்கு அரசியல் கட்சிகளின் மத்திய மயப்படுத்தப்பட்ட உள்ளக நிறுவனம்) இந்த நிர்வாகம் மற்றும் அரசியல் கலாசாரம் மற்றும் நடைமுறைகளானவை அதிகாரப்பரவாக்கலின் 1987 க்குப் பின்திய அரசியலமைப்புச் சூழ்மையில் சிறிதளவோ அல்லது எந்தவிதமான மாற்றங்களையும் காணவில்லை. அதிகாரப்பரவாக்கலை அதிகரிப்பதற்கும் ஊக்குவிப்பதற்காகவும், உயர்ந்தபட்ச தயக்கத்தை ஆரம்பத்திலே காட்டிய உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதித்துறையில் எந்தவிதமான தொடர்புபட்ட வடிவமைப்புகளும் இருக்கவில்லை. ஆனாலும் அன்மையில் அவைகள் அதிகாரப்பரவாக்கலுக்கு ஆதரவான முடிவுக்கு விருப்புடன் வந்துள்ளன. ஆனாலும் ஒற்றையாட்சிக்குள்ளே அதிகாரப்பரவாக்கலின் கொள்கை ரீதியான ஒன்றுப்பட்ட அடிப்படை இல்லாதிருப்பதனால் அரசியலமைப்பின் எழுத்துக்களிலோ அல்லது நீதித்துறை அமைப்புக்களின் உச்சரிப்புக்களிலோ அவ்வாறான எதுவுமில்லாதிருப்பதனால் அதிகாரப்பரவாக்கலுக்கு சார்பாக உள்ள அன்மைக்காலப் போக்கும், நீதித்துறைப் போக்கும் தொடரும் என்பதற்கான எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் இல்லை.

கிழக்கு மாகாணத்தைப் பொறுத்தளவில் மாகாணசபை தெரிவு செய்யப்படுவதும் அது தொழிற்படுவதும் வரவேற்கக்கூடிய ஒன்றுதான். நிர்வாக மற்றும் இயலுமை விடயங்களானவை விளங்கக்கூடியவகையில் யுத்தத்திற்கு பிற்பட்ட சவால்மிக்க காலப்பகுதியில் ஒரு சபையை தற்போது அமைத்திருக்கிறது. கடுமையான தீர்மானங்களை எதிர்கொண்டு சபையும் அதன் உறுப்பினர்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனாலும் பரவலாக்கப்பட்ட சட்டவாக்க அதிகாரத்தை செயற்படுத்துவதற்கான வல்லமையனாது மத்திய அரசாங்கத்துடன் இருப்பதால் 13வது திருத்தத்தின் முழுமையான அழைப்புத்துகையில் அர்ப்பணிப்பதாக சொல்லப்பட்ட விடயங்கள் நன்வாக வில்லை. அதிகாரப்பகிர்வு தொடர்பாக ஒரு மிகவும் செயலாற்றுக்கூடிய அரசியலமைப்பு ரீதியாக புதிய தீர்வானது இன்னும் கிடைக்காத ஒன்றாகவே உள்ளது. 13 வது திருத்தத்தை சிறந்த முறையில் அழைப்புத்துவதற்காக அவசரமாக தீர்க்கப்படக்கூடிய பல விடயங்கள் உள்ளன. 13 வது திருத்தத்தை முழுமையாக அழைப்புத்துவதை உறுதிப்படுத்துவதற்கான பொறுப்பு மத்திய அரசாங்கத்திடம் உண்டு. மாகாண சபையைச் செயற்படுத்துவது அன்றேல் கிழக்கு மாகாணத்திலே நிர்மாணம் மற்றும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை வழங்குவதற்கான சம அந்தஸ்து நிலையம் என்ற வகையிலாவது ஒரு அடிப்படை நிறுவனத்தை வைத்திருப்பதும் அதற்கு கீழே உள்ள அதிகாரிகள் (அமைச்சர்கள், மற்றும் மத்திய அமைச்சின் அதிகாரிகள் ஆணை மாவட்ட செயலாளர்கள், பிராந்திய செயலாளர்கள் என்போர் அதிகாரப் பகிர்வின் எழுத்து மற்றும் உயிர்ப்புடன் ஒத்தமைந்தவர்களாக தமது தொழிற்பாடுகளை செயற்படுத்துவதை உறுதிப்படுத்துவதும் ஆகும்.

அத்தியாயம் 4

நிறைவேற்று அதிகாரம்

சட்டவாக்க அதிகாரத்தை பங்கீடு செய்வது போன்று மத்திய நிறுவனமானது நிறைவேற்று அதிகாரத்தை மாகாண மட்டத்தில் செய்தபடுத்துவதை முக்கிய வகிபங்காகக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் அலுவலகத்தின் ஊடாக ஜனாதிபதியின் நேரடி வகிபங்கில் இது பிரதானமாக செய்தபடுத்தப்படுகிறது. தெரிவு செய்யப்பட்ட மாகாண நிறைவேற்று அதிகாரமுடையவர்களாக முதலமைச்சரும், அமைச்சர் சபையும் உள்ளது. மாகாணத்திற்குள்ளே முக்கிய நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட சபையானது ஜனநாயக ரீதியாக செய்யப்பட்ட பொறுப்புக்காற் வேண்டிய அமைச்சர்கள் சபையானது மாகாணத்திலே மேலாண்மையிக்க நிறைவேற்று அதிகாரமுடையதாக இருக்க வேண்டும். அதேவேளையில் 13 வது திருத்தத்தின் கீழான அதிகாரப் பரவலாக்கல் முறைமையில் மிகவும் நேரடியான முறையில் அல்லாமல் அடையாள ரீதியாக கணிசமான அதிகாரங்கள் ஆளுநரிடம் உள்ளன.

இவ் அடிப்படையிலான மாகாண நிறைவேற்று அதிகாரத்தின் அடிப்படை வீச்சானது உறுப்புரை 154 C யிலே மாகாணசபை தொடர்பான விடயங்களின் நிறைவேற்று அதிகாரங்களானவைகள் நியாயாதிக்கங்களை செய்வதற்காக உள்ளது எனக் குறிப்பிடுகிறது. சட்டவாக்க அதிகாரம் அதிகாரப்பகிர்வு செய்யப்பட்ட விடயங்களின் தொடர்பாக நிறைவேற்று அதிகாரங்களை பரவலாக்கம் செய்யும் தெளிவான ஒன்றாக இது காணப்படுகிறது. ஆனாலும் செயற்படுத்துக்கையில் இது சொல்லப்பட்ட விதத்திலும் இதை செயற்படுத்துவதற்காக அதிகாரமளிக்கப்பட்ட நிறுவனத்தையும் பார்க்கும்பொழுது நிறைவேற்று அதிகார பரவலாக்கமானது சட்டவாக்க அளவுக்கு அதேவிதமாக இல்லையென்பது தெளிவாகிறது. அத்துடன் இது உண்மையிலே ஒரு அதிகார பரவலாக்கம் குறைந்த ஒன்றாகவும் காணப்படுகிறது.

உறுப்புரை 154 C வழங்குவதன் பிரகாரம் மாகாண நிறைவேற்று அதிகாரமானது ஆளுநரால் நேரடியாகவோ அல்லது அமைச்சர்களின் சபை அமைச்சர்கள் மூலமாகவோ அல்லது அவருக்கு கீழ்ப்பட்ட அதிகாரிகள் மூலமாகவோ உறுப்புரை 154 F இன் பிரகாரம் செயற்படுத்தப்படுகிறது. உறுப்புரை 154 B (2) பிரகாரம் ஆளுநர் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவதுடன் உறுப்புரை 4 B இற்கு இணக்க ஜனாதிபதியின் ஆசியுடன் செயற்படுகிறார். உறுப்புரை 4 B இலங்கை மக்களின் இறைமை அமைந்துள்ள விடயத்தைக் காட்டுவதுடன் உறுப்புரை 3 ஆனது குடியரசு ஜனாதிபதி மூலமே மக்களின் இறைமை நிறைவேற்றிப்படும் எனத் தெரிவித்து. செயற்படுத்தப்படுகிறது. உறுப்புரை 154 b(2), உறுப்புரை 4 (b) என்பவற்றின் இருந்தான மூலம் தெளிவான மறைமுக வெளிப்படுத்துக்கையானது, அதிகாரங்கள் ஆனவை ஜனாதிபதியிடமிருந்து ஆளுநருக்குச் செல்வதாகக் காட்டுகிறது.¹²⁶ இவ்வண்ணமாக 154 B (2), 154 C உறுப்புரைகளின் அந்தமாக மாகாண நிறைவேற்று அதிகாரம் என்று எதுவும் இல்லாமல் மத்திய நிறைவேற்று அதிகாரமானவை மாகாணசபைகளில் செயற்படுத்தப்படுவதாகவும் உறுப்புரை 154 (f) ஆனது அமைச்சர்கள் சபையில் செயற்படுத்தப்படுவது ஆளுநர் அமைச்சர்கள் சபை மற்றும் ஏனையோரின் மற்றும் தனிப்பட்ட முறையில் செயற்படுவது குறித்து சொல்லப்படுகிறது. ஆளுநரின் தீர்மானங்களின் செயற்படுத்துக்கையானது ஜனாதிபதியின் இயக்குக்கையிலிருந்து செயற்படுத்தப்படுவதாக தெளிவாக குறிப்பிடுகிறது.¹²⁷

¹²⁶ 1989 ஆம் ஆண்டு 11 இல் மாகாணசபைகள் பின்விளைவு சட்டமுலத்தின் உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை பார்க்க

¹²⁷ அரசியலமைப்பின் 154 f(2) உறுப்புரை தொடர்பாக உயர்நீதிமன்றம் பிரேரணைக்கான நிலையம்

1989 ஆம் ஆண்டு 12 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் பின்விளைவு ஏற்பாடுகளானவை¹²⁸ நிறைவேற்று தன்விருப்புச் செயற்பாடுகளை¹²⁹ மற்றும் சட்டமாக்கும் அதிகாரங்களைக் கொண்ட¹³⁰ சட்டங்களின் ஊடாக மத்திய அமைச்சர்கள் மற்றும் பொது அரசாங்க அதிகாரிகளிடம் வழங்கப்பட்டிருப்பதுடன் ஆளுனர், மாகாண அமைச்சர்கள், மற்றும் மாகாண அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கும் கொடுக்கிறது. இந்த பின்விளைவு ஏற்பாடுகளானவை மாகாணசபை நிரலிலுள்ள விடயங்களிடம் தொடர்புடைய சட்டங்களிடம் மாத்திரமே பிரயோகிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அத்துடன் 1987 நவம்பர் 17 க்கு முன்புதாக சட்டமாக்கப்பட்டவைகளுடன் இது தொடர்புடையது. அதாவது 13 வது திருத்தம் மாகாணசபைகள் சட்டம் என்பன நஷ்டாட்சிப்படுத்தப்பட்ட திகதி) உறுப்புரை 154 G (8) (1) மற்றும் பின்விளைவுகள் ஏற்பாடுகள் சட்டம் மாகாண நிறைவேற்று அதிகாரம் என்பன மாகாணசபை நிரலிலுள்ள விடயங்களுடன் தொடர்புடைய முன்பே உள்ள மத்திய சட்டவாக்கங்களின் பிரகாரமாக அதாவது மாகாணசபைகள் தனக்கு அதிகாரமில்லாத தனது சொந்த நியாயாதிக்கம் இல்லாத விடயங்களில் செயற்படுத்தப்படலாமென உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியது.¹³¹

இது மாகாண நிறைவேற்றுகைக்கு உரிய சட்டங்களின் பிரயோகத்தை விஸ்தரிப்புச் செய்யும் ஒன்றாகும்.¹³² உரிய சட்ட வகைகளின் கீழே மத்திய அமைச்சர்களினதும் பொது அதிகாரிகளினதும் நிறைவேற்று அதிகாரத்தை இது தடுத்து வைக்காது. இச் சட்டத்தின் கீழ் விளையும் நிலை என்னவெனில் மத்திய மற்றும் மாகாண நிறைவேற்று அதிகாரிகள் தம் சட்டத்தை செயற்படுத்தக்கூடியதாக இருக்கும். ஆகவே நிறைவேற்று அதிகாரத்துடன் தொடர்புடைய விதமாக பின்விளைவு ஏற்பாடுகள் சட்டத்தின் தாக்கமானது மிகவும் வரையறையடையதாக இருப்பதுடன், உறுப்புரை 144 (8) இன் கீழ் மாகாண சட்டவாக்க அதிகாரத்தின் வீசுசெல்லையும் அனலோகோஸ் அல்லாததாக இருக்கும்.

இந்த ஏற்பாட்டின் கீழ் மாகாண நியாயாதிக்கம் எந்த மாகாண சபை நிரலில் விடயம் சம்பந்தமான ஒரு மாகாண நியாயாதிக்கமானது மீனா அமைக்கப்படுவதுடன், ஏற்கனவே உள்ள மத்திய சட்டவாக்கத்துடன் ஒவ்வாத வகையிலான நடவடிக்கை நிறுத்தும் தாக்கத்தையும் இது கொண்டுள்ளது.¹³³

பின்விளைவுகள் ஏற்பாடுகள் சட்டத்தில் வழங்கப்பட்டவைகளைக் கவனத்தில் எடுக்காது, அதிகாரப் பகிர்வின் 13 வது திருத்திற்கு எதிராகச் செய்யப்பட்ட ஒரு விமர்சனங்களில் ஒன்றானது என்னவெனில் அரசியலமைப்பில் காட்டப்பட்ட வரையறுக்கப்பட்ட சட்டக வேலைப்பாடு கூட சட்டவாக்கத்தை அழுத்திக்காட்டும் ஏனைய துண்டங்களால் மேலும் வரையறுக்கப்படுகிறது என்பதாகும். குறிப்பாக (பிரத்தியேகமாக அல்லாத மாகாணசபை சட்டமாகும்)¹³⁴ விமர்சனத்தின் செல்லுபடித்தன்மையானது ஆளுனருக்கு அளிக்கப்பட்ட மேலதிகமான பெரும் அதிகாரங்களினாடாக காட்டப்படுகிறது. அதாவது மாகாணசபைகள் சட்டத்திலே இவ் அதிகாரங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

¹²⁸ 1989ம் ஆண்டு இலக்கம் 11 சட்டம் தொடர்பானது

¹²⁹ உறுப்புரை 2(1) பிரிவு

¹³⁰ உறுப்புரை 2(2) பிரிவு

¹³¹ அல்லவ எதிராக கட்டுகம்பல ப.நோ.கூ.சங்கம்

¹³² ஒரு மிகவும் படியான நிலைப்பாட்டில் ஒரு குறுகிய பின்விளைவுகள் ஏற்பாட்டு சட்டத்தின் ஒரு குறுகிய நோக்கில் சொல்வதின்படி அரசியலமைப்பு நிரல் 1 அட்டவணை 9 இன் சொல்லப்பட்டவிடயங்கள் மீது எழுதிய சட்டங்களின் வியாக்கியானத்திற்கான இடைக்கால ஏற்பாடுகளை உருவாக்கும் ஒரு சட்டம்

¹³³ அத்தியாயம் 3.1 இன் மீதான கலந்துரையாடல்

சட்டத்தின் பகுதி 3 ஆனது மாகாண நிதியுடன் தொடர்புடூகின்றது. ஆளுனரின் வகிபங்கானது அவரை மாகாண நிதியமைச்சராகக் காட்டுகின்றது.¹³⁵ ஆளுனராவை ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தின் முகவர் என்ற வகையில் அவர் மாகாண மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டவராக இராத்தினால் அதிகாரப் பகிர்வுக் கொள்கைக்கு முரண்பாடாக ஆளுனர் அவர்கள் மாகாண நிறைவேற்று மற்றும் சட்டவாக்க அதிகாரங்களை செய்தபடுத்துவதுடன் முக்கிய நிதி அதிகாரங்களையும் கொண்டிருக்கிறார். உண்மையில் ஆளுனரால் சீபாரச் செய்யப்படும் பொது வருமானம் மற்றும் செலவீணங்களின் முன்மொழிவுகளை மறுக்கவோ அங்கீரிக்க வேண்டிய அதிகாரம் மாகாண சபையிடம் தான் இருக்க வேண்டும்.¹³⁶ பொது நிதி சம்பந்தப்பட்ட பொறுப்பானது மாகாணத்தால் தெரிவு செய்யப்பட்ட நிறைவேற்றுவர்களிடம் இருப்பதே மிகவும் பொருத்தமான ஜனாராயகக் கொள்கையாக இருக்கும்.

அவ்வாறே சட்டத்தின் பகுதி 4 உம் மாகாண பொதுச் சேவை அதிகாரங்கள் ஆளுனரிடம் இருப்பதைக் காட்டுகிறது.¹³⁷ மாகாண பொதுச் சேவை ஆணைக்குமுறவிற்கான இருந்தபோதும் அவ் அமைப்பானது ஆளுனரின் அடிப்படை அதிகாரங்களையே வெறுமனே கொண்டிருப்பதால் மாகாண பொதுச் சேவையின் சுயாதீஸ்த்தை அது பாதிக்கின்றது. மாகாணசபையால் தெரிவு செய்யப்பட்ட அதற்கு பொறுப்புச் சொல்க்கூடிய மாகாண அமைச்சர்களின் விருப்பங்களையும் கருத்தில் ஏடுக்காது மாகாண அமைச்சின் தொழிற்பாடுகளை மறைமுகமாகக் கட்டுப்படுத்தும் அளவிற்கு ஆளுனருக்கு இயலுமையளிக்கின்றது.

நிறைவேற்று அதிகாரம் மற்றும் பொறுப்புக்கஞக்கிடையிலான உடைவான இம் முறையானது செயற்திறன் மற்றும் பொறுப்புச் சொல்லல் போன்ற இலக்குகளுக்கு எதிரான ஒன்றுபாத கட்டமைப்பாக நோக்கப்படுகின்றது. நிறைவேற்று அதிகாரத்தைக் கொண்ட ஆளுனர் மற்றும் அமைச்சர்கள் சபை என்பவற்றுக்கு இடையே பதற்றத்தை உருவாக்குவதால் இது செயற்திறனநிற்றாக உள்ளதுடன், மாகாண நிர்வாகத்தின் இதமான தொழிற்பாட்டையும் இது பாதிக்கின்றது. பொறுப்புணர்வு மற்றும் பொறுப்புக்கறல் என்பவற்றுக்கிடையிலான உறவுகளை இது வெடிப்பேற்படுத்துவதால், பொறுப்புக்கறல் பக்கத்தில் இருந்து பார்க்கும்பொழுதும் இது பிரச்சினைக்குரியதாக இருக்கின்றது. அமைச்சர்கள் சபையானது கூட்டாக மாகாண சபைக்கு பொறுப்பானதாகவும், பதில்சொல்ல வேண்டியதாக இருந்தாலும், மாகாணத்தின் பொது நிதி தொடர்பான அடிப்படைப் பொறுப்பு அவர்களிடம் இல்லை. ஆளுனர் ஜனாதிபதிக்கு மாத்திரம் புதில் சொல்ல வேண்டியிருப்பதுடன், அவருடைய நடத்தையானது பெருமளவில் மாகாணசபையினால் பரிசீத்து ஆராய்ப்பட வேண்டிய ஒன்றாக இல்லை. ஆனாலும் அவரை அகற்றுவதான விசேட செயன்முறைகளின்போது இது விதிவிலக்காக உள்ளது.¹³⁸ ஆனாலும் எல்லா மாகாண நிறைவேற்று மற்றும் நிர்வாக செயற்பாடுகளானவை நீதித்துறை மீன்பார்வைக்கு உட்படுகின்றது. உச்ச நீதிமன்றத்தின் அடிப்படை உரிமைகள் நீதியைப் பெற்றுக்கொள்வதும் இதில் உள்ளடங்குகின்றது.¹³⁹

பொது நிர்வாகத்தின் கட்டமைப்புக்கூட மேலதிக அரசியலமைப்பு அடிப்படையில் மாகாண சபையின் வினைத்திறன் செயற்பாடானது தொடர்ச்சியாக கீழ்நிலைப்படுத்தப் படுகிறது. அதிகாரப் பரவலாக்கலின் அறிமுகமானது அரசாங்கத்தின் பல்வேறு மட்ட முறைமைகளின் ஓளியிலே பொதுச் சேவைகளை மீளக்கட்டமைப்பதை அத்தியவசியப்படுத்தினாலும் அது செய்யப்படவில்லை. அதற்கு மாறாக மத்திய அரசாங்கமானது அதிகாரப்பரவலாக்கலுக்கு முந்திய கட்டமைப்புகள், செயன்முறைகள், பழக்கங்கள், என்பவற்றுடனேயே இன்னும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. மத்திய அரசாங்கமானது உப மாவட்ட

¹³⁴ 13 ஆம் திருத்தத்திற்கான முயற்சிகள்

¹³⁵ மாகாணசபை சட்டத்தின் 24,25,26,28,30 பிரிவுகள்

¹³⁶ மாகாணசபை சட்டத்தின் 36ம் பிரிவு

¹³⁷ மாகாண சபை முதலமைச்சரின் ஒப்புதலோடு சிரேஷ்ட அரசு அதிகாரி பிரதம செயலாளராக ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவார்.

¹³⁸ மாகாண சபைகள் சட்டத்தின் 18வது உறுப்புரையோடு வாசிக்க 154 B (4)

¹³⁹ பரமேஸ்வரி ஜயதேவன் எதிராக சட்டமா அதிபர் (1992) 2 SLR 356

மட்டத்தில் புதிய மத்திய அரசாங்க நிறுவனங்களை அறிமுகம் செய்து (பிராந்திய செயலகங்கள்) மாகாணசபைகள் நிறுவியதற்கு பிற்பாடுகூட அவ் அலுவலகங்களை நிறுவி மாகாணசபைகள் கீழ்நிலைப்படுத்த வடிவமைக்கப்பட்டவை போல தோன்றுகின்றன.¹⁴⁰ விளைவு நிலை என்னவெனில் மத்திய அரசாங்கமானது நேரடியாக மாவட்ட, பிராந்திய, கிராமிய மட்டங்களில் மாவட்ட செயலகங்கள் ஊடாக (காலனித்துவ அரசாங்க அதிபர்கள்) பிராந்திய செயலகங்கள், கிராமசேவகர்கள், என்போர் ஊடாக சமாந்தரமானதும் போட்டியானதுமான நிர்வாகக் கட்டமைப்பைக் கொண்டு செயற்படுகிறது. கீழ்நிலை மட்டங்களிலே மாகாணசபையானது ஒப்பிடத்தக்க நிர்வாகக் கட்டமைப்பு ஒன்றையும் கொண்டிருக்கவில்லை.¹⁴¹

13 வது திருத்தத்திலே நிறுவன செயன்முறை மற்றும் கணிசமான வரையறைகளின் மூலமாக சட்டவாக்க அதிகாரத்தின் பகிர்வானது வரையறை செய்யப்பட்டதை நாங்கள் காண்கின்றோம். பரவலாக்கல் செய்யப்பட்ட நிறைவேற்று அதிகாரத்தை இவ்வாறு செயற்படுத்தும் சட்டக அமைப்பை மேலும் வரையறை செய்வதை இவ்வாறு நாம் 13வது திருத்தத்திலும் மாகாணசபைகள் சட்டத்திலும் காண்கின்றோம். ஏனெனில் மாகாணத்திற்குள்ளான நிறைவேற்று அதிகாரத்தின் கணிசமான பகுதியானது ஆளுனர் என்படும் மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரியினாலேயே நிறைவேற்றப்படுகின்றது.

4.1 ஆளுனர்

உறுப்புரை 154 B (1) ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் ஒரு ஆளுனரை வழங்குகின்றது. ஆளுனரானவர் ஜனாதிபதியால் 05 வருடக் காலப்பகுதிக்கு நியமிக்கப்படுவதுடன் அது புதுப்பிக்கப்படக்கூடிய ஒன்றாகவும் இருக்கின்றது.¹⁴² ஆளுனர் வேறு பதவிகளை வகிக்க மாட்டார்.¹⁴³ உறுப்புரை 154 B (2) இன் பிரகாரம் ஆளுனர் ஜனாதிபதியின் விருப்பத்தின் பேரிலேயே பதவியைக் கொண்டிருக்கிறார். அதன் அர்த்தமானது ஜனாதிபதி அவரை எந்த நேரத்திலும் விலக்கிவிடலாம் என்பதாகும். பதவி விலகுவதைத் தவிர¹⁴⁴ மாகாணசபையானது ஜனாதிபதிக்கு அரசியலமைப்பை வேண்டுமென்றே மீறியதென்ற அடிப்படையில் அவரை அகற்றுவதற்கு மதியுரை கூறும் பட்சத்திலும்¹⁴⁵ பிழையான நடத்தை, ஊழல் அதிகார துறையோகத்தின் அடிப்படையிலும்¹⁴⁶ அஞ்சுகுற்றசாட்டுடன் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு குற்றம் அல்லது இலஞ்சக் குற்ற உணர்வு காணப்படுதல் என்பவற்றின் அடிப்படையிலும் இதனை¹⁴⁷ மேற்கொள்ளலாம். இதனை சமர்ப்பிப்பதற்கான ஒரு தீர்மானமானது மாகாணசபையின் 2/3 பெரும்பான்மையால் நிறைவேற்றப்பட வேண்டியுள்ளது.¹⁴⁸

அதற்கு மேலாக அவ்வகையான தீர்மானமாது மாகாணசபையின் தவிசாளரால் கொண்டுவரப்படவோ அல்லது உறுப்பினர்களில் அரைவாசிப் பேரினால் கைச்சாத்திடப்பட்டு அறிவித்தல் கொடுக்கப்பட்டு கலந்துரையாடப்பட்ட தீர்மானமாக இருக்க வேண்டும். அவ்வாறான தீர்மானமானது மாகாண சபை தவிசாளரால் கொண்டுவரப்பட முடியாததாகவும், அல்லது உறுப்பினர்களின் அரைவாசிப்பேரினால் கைச்சாத்திடப்பட்டு

¹⁴⁰ 1992இன் 58ம் இலக்க பிரதேசச் செயலகக்கு சட்டம் அசோக்க குணவர்தன குழு அறிக்கை பார்க்க அத்தியாயம் 4

¹⁴¹ மாவட்டங்களின் அபிவிருத்திக்கான நிதி ஒதுக்கீடு குறிப்பிட்ட அரச அதிபர்களாலேயே தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

¹⁴² உறுப்புரை 154 B (1) மற்றும் (5)

¹⁴³ உறுப்புரை 154 B (7)

¹⁴⁴ உறுப்புரை 154 B (3)

¹⁴⁵ உறுப்புரை 154 B (4) a (i)

¹⁴⁶ உறுப்புரை 154 B (4) a (ii)

¹⁴⁷ உறுப்புரை 154 B (iii)

¹⁴⁸ உறுப்புரை 154 B (4) a

தீர்மானத்திற்கான அறிவிப்பு மேற்கொண்டால் ஒழிய அவ்வாறு செய்யப்பட முடியாது.¹⁴⁹ இவ்வண்ணமாக வெறுமனே தெரிவு செய்யப்பட்ட மாகாண சட்டமாக்குனர்களுக்கு மாகாணத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரியின் மேலாண்மையை அகற்றிவிடும் அதிகாரம் இல்லை. இந்த ஏற்பாடுகள் எல்லாம் உச்ச கட்டத்தில் ஆளுனரானவர் ஜனாதிபதிக்கு மொத்த கண்ணியமாக நடப்பதை வேண்டி நிற்கிறது.

13 வது திருத்தம் மாகாணசபைகள் சட்டத்தின் கீழ் ஆளுனரானவர் பொது இயல்புடைய மற்றும் பல விசேஷத் து அதிகாரங்களுடன் காணப்படுகிறார். மாகாணத்தின் நாளாந்த நிர்வாகத்திற்கான சகல வகையான அதிகாரங்களும் அவரிடம் இருப்பதுடன், அவசரகார குழ்நிலைகளுக்கான மேலதிகமான அதிகாரங்களையும் அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகள் வழங்கியிருக்கின்றது.

ஏற்கனவே நாங்கள் கண்டதுபோல மாகாண மட்டத்தின் பொதுவான நிறைவேற்று அதிகாரமானது உறுப்புரை 154 C மற்றும் உறுப்புரை F இலே உறுப்புரை 154 B (2) யுன் உறுப்புரை 4 B¹⁵⁰ என்பவற்றிலே வாசிக்கப்படுகிறது. 144 இந்த ஏற்பாடுகளின் பிரகாரம் மாகாணத்திற்குள்ளே நிறைவேற்று அதிகாரங்களைச் செய்திப்படுத்துவதற்கான வழிகளாக இரு வெளிப்படையான முறைமைகள் உறுப்புரை 154 C, உறுப்புரை F இலே விபரிக்கப்பட்டுள்ளன.

1 ஆளுனர் நிறைவேற்று அதிகாரத்தை நேரடியாக தன்விருப்புப்படி நிறைவேற்றுகிறார். அங்கே அரசியலமைப்பின் கீழே அவரால் செய்திப்படுத்தக்கூடியதாக இருக்கின்றது.¹⁵¹ அல்லது அமைச்சர்கள் சபையின் மதியிரை ஊடாக அவற்றை நிறைவேற்றுகிறார்.¹⁵² எவ்விதமான குழ்நிலைகளில் இவ்விருவிதமான முறைகளும் நிறைவேற்று அதிகாரத்தை செய்திப்படுத்துவதற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை தெரிவாகப் புரிந்துகொள்வது அவசியமானதாகும்.¹⁵³

தன்விருப்பில் என்ற சொற்பதமானது சட்டநோக்கில் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். அவரால் வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களுக்குள் அவருக்கு இருக்கும் ஒரு தெரிவு வீச்சிற்குள் இருந்து ஆளுனர் தெரிவை செய்திப்படுத்தும் ஒரு செயற்பாடாக இதனை எடுத்துக்கொள்ளலாம். குடியேறு குறித்த உண்மையான நிலைமையுடன் தொடர்புடைக்கூடிய வகையில் சட்டம் குறிக்கப்படுவதையும் எவ்வாறு ஆளுனர் செய்திப்படுகிறார் என்பதுடன் தொடர்புடுத்திப் பார்க்கலாம். அவ்வாறான குழ்நிலையில் எவ்வாறு ஆளுனர் செயற்பட வேண்டும் என்பதையும் இதன் அடிப்படையில் தொடர்புடுத்திப் பார்க்கலாம். இவ்வகையிலான நிலைமைகளினை விளக்கம் செய்யும் வகையில் முதலமைச்சரின் நியமனம் தொடர்பாக ஆளுனரின் தொழிற்பாட்டில் சம்பந்தமான ஏற்பாடுகளுக்கும் இவ்விரு விதமான நிலைமைகளையும் விளக்கம் செய்யலாம். உறுப்புரை 154 F (4) ஆனது சபையின் பெரும்பாலான உறுப்பினர்களின் ஆதரவைப் பெற்று கட்டளையிடக்கூடிய ஒருவராக அவர் கருதுவதற்கான மாகாணசபையின் உறுப்பினரை பிரதம அமைச்சராக தன்விருப்பில் நியமிக்க அனுமதிக்கிறது. ஒரு தனித்த கட்சி அல்லது குழுவானது அனுதிப் பெரும்பான்மையை பெறாத நிலைமையில் ஆளுனர் முதலமைச்சரை நியமிக்கும் தெரிவில் நியமமான சட்ட ரீதியான விருப்பு அவருக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. மாறாக மாகாணசபைக்கு தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்கள் அரைவாசிப் பேருக்கு மேலாக ஒரு கட்சியிலிருந்து இருக்கும்பொழுது உறுப்புரை 154 F (4) ஏற்பாடுகள் வேண்டிநிற்பதன் பிரகாரம் அக்குழுவின் தலைவர் முதலமைச்சராகத் நியமிக்கப்படுகிறார். தனது விருப்பை செய்திப்படுத்துவதற்கான எந்தத் தெரிவும் அவரிடம் இருக்காது.¹⁵⁴

¹⁴⁹ உறுப்புரை 154 B (4) f

¹⁵⁰ மேற்படி 4ம் அத்தியாயத்தைப் பார்க்க.

¹⁵¹ உறுப்புரை 154 F (1)

¹⁵² மாகாணசபை அமைச்சரவையின் ஆலோசனைப்படி ஆளுநர் நிறைவேற்று அதிகாரங்களைப் பிரயோகிப்பார்.

¹⁵³ மஹிந்தசோம - சேனாயக்க (1996) 1 SLR 180 (CA)@ சேனாயக்க - மஹிந்தசோம (1998) 2 SLR 333 (SC)

¹⁵⁴ உறுப்புரை 154 B (10)

மாகாணத்தின் சாதாரண நிர்வாக செயன்முறையின் பொழுது ஆளுனர் தனது சொந்த விருப்பின் அடிப்படையில் அதிகாரத்தை செயற்படுத்த வேண்டியவராக இருக்கிறார். (சுயாதீனமாக முதலமைச்சரின் மற்றும் அமைச்சர்கள் சபையின் மதியுரையுடன்) மேலே குறிப்பிடப்பட்ட முதலமைச்சர் நியமனத்திற்கு மேலதிகமாக மாகாண நியாயாதிக்கங்களுக்கான இனக்கத்தின் அவரது விருப்பம் தொடர்பாக ஆளுனரின் வகிபங்கானது மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாக இருக்கிறது. நீங்கள் ஏற்கனவே பார்த்ததன் பிரகாரம் மாகாணங்களுக்கிடையிலான சட்டவாக்கச் செயன்முறையில் ஆளுனரின் இனக்கமானது ஒரு முக்கியமான பகுதியாக உள்ளது.¹⁵⁰ ஆளுனர் இனக்கத்தை தெரிவிக்கலாம் ஒரு மாகாண நியாயாதிக்கத்திற்கான இனக்கத்தை தடுத்து வைத்திருக்கலாம். மீர்பாரிசீலனைக்காக அவர் நியாயாதிக்கத்தை திருப்பி அனுபிவிடலாம். அவர் சிபாரிசுக்காக மாகாணசபைக்கு திருத்தத்திற்கான சிபாரிசுக்காக அனுப்பி வைக்கலாம் அல்லது ஜனாதிபதி உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு¹⁵¹ அனுப்புவதற்காக நியாயாதிக்கத்தை ஒதுக்கி வைக்கலாம். உறுப்புரை 154 H இன் பிரகாரம் ஆளுனரின் இனக்கமின்றி எந்தவிதமான மாகாண நியாயாதிக்கமும் செல்லுடியற்ற சட்டமாக்க முடியாது.

மாகாணசபையின் பெரும்பான்மையின் ஆதரவைப் பெறாத வேளையிலே ஆளுனர் தன் விருப்பு அடிப்படையில் மாகாணசபையைக் கூட்டவோ ஒத்திப்போடவோ, கலைக்கவோ அதிகாரமுடையவராக இருக்கிறார்.¹⁵² முதலமைச்சர் பெரும்பான்மையைக் கைக்கொள்ளாதவிடத்து இவ் அதிகாரங்கள் ஆளுனருக்கு இருப்பதாக உச்ச நீதிமன்றம் தெளிவாகத் தெரிவித்திருக்கிறது. உறுப்புரை 154 F (8) இன் கீழ் தனது அதிகாரங்களை செயற்படுத்த முடியாத பெரும்பான்மையுடன் கூடிய முதலமைச்சரின் விருப்புகளுக்கு எதிராக இவ்வாறு செயற்படக்கூடியதாக உள்ளது.¹⁵³ இது தொடர்பாகவும் மாகாணசபைக்கு செய்தி அனுப்ப விரும்பும் பொழுதோ அல்லது மாகாணசபையில் உரையாற்ற விரும்பும்பொழுதோ அவர் தனது விருப்பப்படி செயற்படக்கூடியதாக உள்ளது.¹⁵⁴

இதற்கு மேலாக விதிவிலக்கான நிலைமைகளில் அரசியலமைப்பின் தொழிற்பாடுகளுடன் ஈடுபடும்பொழுது ஆளுனர் தனது விருப்பப்படி செயற்படுகிறார். உறுப்புரை 154 G ஆனது அவசரகால நிலைமைகளில் ஆளுனர் தனது நிறைவேற்று அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தக்கூடிய விதம் குறித்து ஆளுனருக்கு ஜனாதிபதி இயக்குகைகளை வழங்கும்படியான அதிகாரங்களை வழங்குகின்றது. உறுப்புரை 154 L ஆனது மாகாணத்திற்குள்ளே நிர்வாக இயந்திரம் தவறும் குழநிலைகளில் அதிகாரங்களை ஜனாதிபதியிடம் வைத்திருக்கின்றது. 154 L இன் ஏற்பாடுகள் செயற்படும் வழிகளில் ஒன்றாக அரசியலமைப்பின் பிரகாரம் மாகாண நிர்வாகத்தைக் கொண்டு செல்ல முடியாத நிலை எழுந்துள்ளதென அவர் ஜனாதிபதிக்கு அறிவித்தல் அனுப்பும்பொழுது ஏற்படுகிறது. ஆளுனர் இவ்வண்ணமான முடிவுக்கு தனது சொந்த விருப்பத்தின் பேரில் வந்திருப்பது வெளிப்படையாகும்பொழுது, அமைச்சர்கள் சபையின் மதியுரை மீதான ஆரம்ப முனைப்புடன் ஜனாதிபதிக்கு அவ்வாறான அறிக்கைப்படுத்துவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை அது தடுத்துவிடாது. உறுப்புரை 154 N இன் பிரகாரம் நாட்டிலோ அல்லது வேறு ஒரு பகுதியிலோ நிதி ஸ்திரத்தன்மையில்லாத நிலை குறித்து ஜனாதிபதி பிரகடனத்தை வெளியிட்டபொழுது குறித்துரைக்கப்பட்டவாறான நிதி முன்னுரிமையை மாகாணத்தில் அனுஸ்திக்கும்படி ஆளுனருக்கு அதன்படி அறிவுறுத்தல்களை விடுக்கலாம்.

¹⁵⁵ 1990 ஆம் ஆண்டு 27 ஆம் இலக்க திருத்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.

¹⁵⁶ பிரிவு 5A (b)

¹⁵⁷ பிரிவு 5 A (a)

¹⁵⁸ 1990 ஆம் ஆண்டு 27 ஆம் இலக்கத்தால் உருவாக்கப்பட்டதுடன் பிரிவு 5 (3)

¹⁵⁹ பிரிவு 15, 19, 20, 23, 24, 25,26, 27 (உறுப்புரை 154 H) 28, 29 பிரிவு 24 (3), 30, 32 மற்றும் 33 மாகாணசபைச் சட்டம் பிரிவு 11 (C)

அவ்வாறான நிலையில் ஜனாதிபதியின் அறிவுறுத்தலுக்கு ஒத்துப்போகும் வகையில் ஆளுனர் தனது அதிகாரங்களை செயற்படுத்த வேண்டும். உறுப்புரை 154 f (1) ஆனது அரசியலமைப்பிற்கு அமைய ஆளுனருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களுக்கு மேலதிகமான அதிகாரங்களையும் தொழிற்பாடுகளையும் வழங்குவதற்கான சாத்தியங்களை எடுத்துக்கூறின்றது. இதன் பிரகாரம் மாகாணசபை சட்டமானது ஒரு தொகுதி அதிகாரங்களையும் தொழிற்பாடுகளையும் ஆளுனருக்கு என அமைத்துள்ளது. அது நிர்வாகத்தில் அவருக்குள்ள வகிபங்கை உறுதிப்படுத்தி நிற்கிறது.

பிரிவு 5A¹⁶⁰ தாக்கமான விதத்தில் அசாதாரண சூழ்நிலைகளில் ஜனாதியுடனான தொடர்பாடலுடன் மாகாணசபையை கலைப்பதற்கு ஆளுனருக்கு அதிகாரங்களை வழங்குகிறது. அந் நிலைமைகளில் மாகாணசபையானது எல்லா நோக்கங்களுடனும் தொழிற்பாடற்று போகும் சமயத்திலும்¹⁶¹ அல்லது அதன் உறுப்பினர்களின் அரைவாசிக்கு மேற்பட்டோர் அரசியலமைப்பினை மறுத்து கருத்து வெளிப்படுத்தும் சூழ்நிலையில் அல்லது தமது பதவிநிலை சத்தியப்பிரமாணத்திற்கு முரணான விதத்தில் நடந்து கொள்ளும் பட்சத்தில்¹⁶² இவ்வாறு செய்யக்கூடியதாக உள்ளது. ஆளுனரின் தொடர்பாடல் ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பப்படும் பட்சத்தில் மாகாணசபை கலைக்கப்பட்டதாக இருக்கின்றது. மிகவும் தெளிவாக பிரிவு 5 A யின் கீழ் ஆளுனரின் பிரத்தியேகமான விருப்பின் பேரில் ஒரு தொடர்பாடல் ஒன்று உண்மையான சூழ்நிலைகளில் இவ்வாறு செய்யப்படும் நிலையைத் தேவைப்படுத்தி நிற்கின்றது.¹⁶³

மிகப் பொதுவாக மாகாணசபைகள் சட்டமானது மாகாணத்தின் சாதாரண நிர்வாகத்தில் ஆளுனர் செயற்படுத்தும் தொழிற்பாடுகளை குறித்துச் சொல்கிறது.¹⁶⁴ அச் சட்டத்தின் செயற்பாடுகளின் பிரகாரம் மூன்று பரந்துபட்ட விடயங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. மாகாணசபையின் சட்டவாக்க அலுவலின் நடத்தை (சட்டத்தின் பகுதி 2) நிதி (பகுதி 3) மாகாண பொதுச் சேவையின் செயற்படுத்துகையும் கட்டுப்பாடும் (பகுதி 4)

ஆளுனரின் இணக்கத்¹⁶⁵ தொழிற்பாட்டிற்கு மேலதிகமாக அவர் மாகாணசபையின் சட்டவாக்கச் செயன்முறையின் மாகாண அமைச்சர்களிடையே அலுவல்களை ஒதுக்கும் ஒழுங்களையும் ஆளுனர் மேற்கொள்கிறார்.¹⁶⁶

மாகாணசபையின் நிதி மற்றும் நிதியாதிக்கத்திற்கான செயன்முறைகள் தொடர்பாக ஆளுனரின் அதிகாரங்கள் மிகவும் தெளிவானவையாக உள்ளதுடன், ஜனநாயகம் மற்றும் அதிகாரப்பரவலாக்கல் கொள்கைகளுடன் ஆகக் குறைந்தது பொருந்தக்கூடியனவாகவும் உள்ளன.¹⁶⁷ மாகாண நிதி விடயங்களை ஆளும் எல்லா ஒழுங்களையும் ஆளுனர் மேற்கொள்வதுடன்¹⁶⁸ மாகாண நிதி மாகாணத்தின் அவசரகால நிதி என்பன உட்பட அனைத்தையும் கையாள்கிறார்.¹⁶⁹ ஆளுனரின் சிபார்சு¹⁷⁰ இன்றி மாகாண சபையின் எந்தவிமான

¹⁶⁰ உறுப்புரை 154 H

¹⁶¹ பிரிவு 15 (1)

¹⁶² சட்டத்தின் பகுதி III

¹⁶³ பிரிவு 19 (5)

¹⁶⁴ பிரிவு 20 (3)

¹⁶⁵ பிரிவு 24

¹⁶⁶ பிரிவு 25

¹⁶⁷ பிரிவு 26(3)

¹⁶⁸ பிரிவு 27 யை வாசிக்க உறுப்புரை பகுதி 154 H

¹⁶⁹ பிரிவு 28

¹⁷⁰ பிரிவு 29 பகுதி 24 (3)

வருமானம் செலவினத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட வருமான நியதியாதிக்கங்களானவை அறிமுகம் செய்யப்படவோ முன்மொழியப்படவோ ஏற்றுக்கொள்ளப்படவோ முடியாது. மாகாண நிர்வாகத்தின் வருடாந்த வரவு செலவுத்திட்டத்தை ஆங்களே முன்வைக்கிறார். (அது வருடாந்த நிதிக்காற்று என அழைக்கப்படுகிறது) இது வரவுகள் மற்றும் செலவினங்களின் மதிப்பீடுகளைக் காட்டுகிறது.¹⁷¹ அத்துடன் மாகாணசபைக்குக் கிடைக்கும் மானியங்களுக்கான¹⁷² எல்லாத் தேவைகளையும் அவர் சிபார்சு செய்ய வேண்டும். வருடாந்த வரவு செலவுத்திட்டத்தை அங்கீரிப்பதற்கு மாகாணசபை அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கும் அதேவேளையில் பின்விளைவு ஒதுக்கல்களின் நியாயாதிக்கமானது ஆங்களின் இணக்கத்திற்கு உட்படுகிறது.¹⁷³ நிதியாண்டின்பொழுதான பூரணப்படுத்தல் மானியங்களுக்கோ,¹⁷⁴ கணக்கு வாக்கிற்கோ¹⁷⁵ ஆன எந்தக் கேள்வியும் ஆங்கள் மூலமாகவே ஆழம்பிக்கப்பட முடியும். மாகாணசபைக்கான மாகாண நிர்வாகத்தின் கணக்காய்வுக் கணக்கையும் ஆங்களே சமர்பிக்கிறார்.¹⁷⁶ சுருக்கமாக இவ் ஏற்பாடுகளின் ஒன்று திரட்டப்பட்ட தாக்கத்தில் ஆங்களரானவர் மாகாணத்தின் நிதியமைச்சர் ஆக்கப்படுகிறார்.

நிதி சட்டக அமைப்பிற்கு ஒத்ததாக மாகாணப் பொதுச்சேவையினது செயற்படுத்துகைக்கும் கட்டுப்படுத்துகைக்குமான ஒழுங்கு அமைப்புக்களும் ஆங்களிடத்திலேயே உள்ளன.¹⁷⁷ 2001 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்புக்கான 17 வது திருத்தத்தில் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட ஒரு பொதுச்சேவை மத்திய மட்டத்தின் சுயாதீனத்திற்கான ஒழுங்கமைப்புச் சட்டக வேலையானது மாகாண பொதுச்சேவையுடன் தொடர்புடைய செயன்முறைகளுக்கு எந்தவிதமான எடுத்தியம்பல் பின்விளைவு மாற்றங்களைச் செய்யவில்லை.¹⁷⁸ நியமனம், இடமாற்றம், பதவிநீக்கம் ஒழுக்கச் செயற்பாட்டு கட்டுப்பாடு, மாகாணச் பொதுச்சேவை அதிகாரிகளின் நியமனம், இடமாற்றம், பதவிநீக்கம், மற்றும் ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடு என்பவற்றிற்கான அதிகாரங்கள் ஆங்களிடமே காணப்படுகின்றன.¹⁷⁹ ஆங்களரானவர் இந்த அதிகாரங்களை மாகாணசபை பொதுச்சேவை¹⁸⁰ ஆணைக்குமுவிற்கு வழங்கலாம்.¹⁸¹ அதன் உறுப்பினர்களும் தவிசாளரும் அவராலே நியமிக்கப்பட்டு, அவராலே அகற்றப்படக்கூடியவர்களாக இருக்கின்றனர்.¹⁸² மாகாண பொதுச்சேவைகள் ஆணைக்குமுவின் தீர்மானங்களை அல்லது கட்டளைகள் மீது மேலாதிக்கம் செய்யும் அதிகாரம் ஆங்களருக்கு உண்டு.¹⁸³ இந்த ஏற்பாடுகளின் ஒளிபிலே மாகாண பொதுச்சேவை ஆணைக்குமுவின் சுயாதீனத்திற்கான சட்டக வேலை மற்றும் அதன் வழியாக மாகாண பொதுச் சேவை என்பன தாக்கவிளைவுள்ளனவையாக கருதப்பட முடியாது.

¹⁷¹ பிரிவு 23 (2)

¹⁷² சட்டத்தின் பகுதி IV

¹⁷³ 17 வது திருத்தமானது 13 வது திருத்தத்தில் இன்னும் இரண்டு திருத்தங்களையும் மேற்கொண்டது.

¹⁷⁴ பிரிவு 32 (1)

¹⁷⁵ பிரிவு 32 (3)

¹⁷⁶ பிரிவு 32 (2)

¹⁷⁷ பிரிவு 33 (1) மற்றும் (3)

¹⁷⁸ பிரிவு 33 (8)

¹⁷⁹ முதலமைச்சர்கள் பெரும்பான்மையை அனுபவிக்க விரும்புபவர்களுக்கு எதிராக ஜனாதிபதியின் அறிவுறுத்தலின் பிரகாரம் மாகாண சபைகளைக் கலைப்பதற்கு ஆங்களின் தீர்மானங்கள்

¹⁸⁰ 4.1 இல் கலந்துரையாடப்பட்டது

¹⁸¹ உறுப்புரை 154 F (4)

¹⁸² உறுப்புரை 154 F (4) ஏற்பாடுகள்

¹⁸³ உறுப்புரை 154 F (5)

இங்கே உள்ள ஒரு முக்கிய விடயம் என்னவெனில் உறுப்புரை 154 J, உறுப்புரை 154 L, உறுப்புரை 154 N மற்றும் பிரிவு 5 A என்பவற்றால் சிந்திக்கப்பட்ட அசாரணமான நிலைமைகளில் அல்லது ஆளுனரானவர் தன் விருப்பத்தில் தனது தொழிற்பாடுகளை செயற்படுத்துவது நியாயமானதாகிறது. கட்டத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட மிகப் பொதுவான தொழிற்பாடுகளும் அவற்றின் இயல்பில் (அமைச்சர்கள் சபையின் மதியுரையை பின்பற்ற அல்லது நாட சட்டத்தியாக கடப்பாடுடையதாக இல்லை) நியாயாதிக்க ஏற்பாடுகளின் ஒரு வியாக்கியானமானது ஆளுனர் அமைச்சர்கள் சபையின் மதியுரையின் பிரகாரம் செயற்பட வேண்டியது இல்லை என சுட்டிக்காட்டுவதுபோல் தெரிகிறது. அதற்கு மாறாக நியாயாதிக்க ஏற்பாடுகளின் நோக்கமான விளக்கமானது உறுப்புரை 154 1 இன் அர்த்தத்துடனும் ஜனநாயகம் மற்றும் அதிகாரப்பெலாக்கலுடன் ஒத்துப்போவதுமானது ஆளுனரானவர் தெரிவு செய்யப்பட்ட அமைச்சர்களின் மதியுரையின் பிரகாரம் செயற்பட வேண்டும் என அறிவுரை வழங்குகிறது. ஆணாலும் 13 வது திருத்தத்தின் செயற்பாட்டிலுள்ள மாகாணசபைகளின் நடைமுறை அனுபவத்தில் கடந்த இரண்டு தசாப்தத்தின் ஆளுனர்கள் அமைச்சர்களுடன் ஒருமைப்பாட்டுடன் பொதுவாக தொழிற்பட்டிருக்கின்றனர். ஆணாலும் முரண்பாடுகள் நீதியை நாடிச் சென்றதற்கான சம்பவங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.¹⁸⁴ நியாயாதிக்க சட்டக வேலையுடன் தொடர்புபட்டு குறிப்பிட வேண்டிய பரந்துபட்ட ஒரு விடயம் என்னவெனில் மாகாணசபைகள் சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளானவை ஆளுனருக்கான ஒரு இடைவெளியை திறந்துவிட்ட வகையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அவர் ஜனாதிபதியின் அறிவுறுத்தல்கள் மீது மிகவும் விருப்புடையவராக இருப்பின் அமைச்சர்களின் சபை என்றவகையில் நிறைவேற்று அதிகாரத்தின் விருப்புக்களுக்கு எதிராக அவர் நாளாந்த நிர்வாக அலுவல்களில் செயற்பட வேண்டியிருக்கும்.

¹⁸⁴ உறுப்புரை 154 F (6)

4.2 முதலமைச்சரும் அமைச்சர்கள் சபையும்

உறுப்புரை 154 f (1) ஆனது முதலமைச்சர் தலைமையிலான அமைச்சர்கள் சபையுடனும் மற்றும் உதவுவதற்கான ஏனைய 4 க்கு மேற்பாத அமைச்சர்களும், மாகாண அமைச்சர் தனது தொழிற்பாடுகளை செயற்படுத்துவதற்கு மதியிரை வழங்குபவர்களுமாக இருப்பார்கள் என அவ் உறுப்புரை குறிப்பிடுகிறது. அவ் உறுப்புரை மேலும் சொல்கையில் ஆளுநர் தன் விருப்பத்தின் பேரில் அரசியலமைப்பினால் வேண்டப்படும் தொழிற்பாடுகளை அம் மதியிரைகளின் பிரகாரம் செயற்படுத்துவார். இவ்வாறாக முதலமைச்சரும், அமைச்சர்கள் சபையும் அரசியலமைப்பு அடிப்படையிலான அதிகாரங்களுடன் மாகாணசபை செயற்படும். அமைச்சர்கள் சபையின் அதிகாரங்களின் இயல்பானது இவர்களின் மதியிரையின் பிரகாரம் ஆளுநர் மீது வைத்திருக்கப்படும் பொதுக் கடமையினால் மேற்கொள்ளப்படுவதுடன், விசேஷத்த சில நிலைமைகளில் அவர் தனித்து செயற்பட வேண்டியதாக இருக்கும். மாகாணத்தின் அநேகமான நிர்வாக விடயங்களில் அமைச்சர் சபையானது கொள்கைகளை தீர்மானிப்பதில் சுயாதீனமாக இருந்து தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதுடன், அவைகளை நிறைவேற்றிவதிலும் நடைமுறைப்படுத்துவதிலும் ஆளுநரும் இணைந்துகொள்வார். ஆனாலும் இவ்வாறான கணிசமான ஆளுநரின் அதிகார வீச்சில் அமைச்சர்கள் சபையின் சுயாட்சியின் மீது கணிசமான வரையறைகள் இடப்படுகின்றன. 13 வது திருத்தத்திலும், மாகாணசபைச் சட்டத்திலும் எங்கேனும் முதலமைச்சருக்கும், அமைச்சர்கள் சபைக்குமான¹⁸⁵ தொழிற்பாடுகள், அதிகாரங்கள், கடமைகள் குறித்து விசேஷத்துறைக்கப்பட்டுள்ளது.

மாகாணசபையின் பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களிடம் கட்டளையையும், ஆதரவையும் செலுத்தக்கூடிய மாகாணசபை உறுப்பினர் எனக் கருதப்படுவரை ஆளுநர் நியமிக்கிறார்.¹⁸⁶ மாகாணசபையின் உறுப்பினர்களில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்டோர் ஒரு கட்சியில் இருக்கும்பொழுது அக்கட்சியின் தலைவரை முதலமைச்சராக அவர் நியமிக்க வேண்டிய தேவையேற்படுகிறது.¹⁸⁷ ஏனைய அமைச்சரை முதலமைச்சரின் மதியிரையுடன் ஆளுநர் நியமிக்கிறார்.¹⁸⁸ அமைச்சர்களின் சபையானது கூட்டுப் பொறுப்புடன் செயற்படுவதுடன் மாகாணசபைக்கு பதில் சொல்ல வேண்டியதாகவும் இருக்கின்றது.¹⁸⁹ ஆளுநர் அமைச்சர்கள் சபையின் உறுப்பினராக இருக்கமாட்டார். அமைச்சர்களின் சபையானது தெரிவு செய்யப்பட்ட நிறைவேற்றியுள்ளாக கூட்டாக மாகாணசபைக்கு பொறுப்புக்கறுபவர்களாகவும், பதில் கறுபவர்களாகவும் இருப்பதை அத்தியவசியமாகவும், விரும்பப்படும் ஒன்றாகவும் காணப்படுகையில் நாங்கள் பார்ப்பதுபோல ஆளுநர் தன் விருப்பத்தில் முக்கியமான நிறைவேற்றியுத் தொழிற்பாடுகளை நிறைவேற்றிவதில்லை. ஆயினும் அவர் மாகாண நிர்வாகத்திற்கான நிதி ஏற்பாடுகளுக்கு பொறுப்பாக இருக்கின்றார். ஆகவே இந்தக் கட்டமைப்பிலே ஆளுநர் அமைச்சர்களின் கூட்டுப் பொறுப்புக்கு கட்டுப்பட்டு இல்லாதிருப்பதுடன், மாகாணசபைக்கு பதில்சொல்ல வேண்டியவராகவும் இல்லாதிருக்கின்றார்.

முதலமைச்சர் மற்றும் அமைச்சர்கள் சபையின் முக்கிய அதிகாரங்களுள் ஒன்றாக இருப்பது ஆளுநருக்கு மாகாணசபையைக் கூட்டுதல், ஒத்திவைத்தல், கலைத்தல் என்பவற்றில் மதியிரை வழங்குவதற்கான அதிகாரமாகும்.¹⁹⁰ இத்தொழிற்பாடுகளை ஆளுநர் முதலமைச்சரின் ஆலோசனையுடனேயே செயற்படுத்த வேண்டும். மாகாண சபையை விசேடமாக கலைத்தல், புதிய தேர்தலை அழைத்தல், என்பவற்றிடன்

¹⁸⁵ உறுப்புரை 154 B (8)

¹⁸⁶ உறுப்புரை 154 B (8) (d)

¹⁸⁷ உறுப்புரை 154 B (8) (b)

¹⁸⁸ உறுப்புரை 154 B (11) (a)

¹⁸⁹ உறுப்புரை 154 B (11) (b)

¹⁹⁰ உறுப்புரை 154 B (11) (c)

தொடர்பான தீர்மானங்களில் மாகாண சுயாதிக்கத்தை சுய ஆட்சியைப் பாதிக்கும் முக்கியமான விடயங்களில் கலந்தாலோசிப்பது எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆனாலும் முதலமைச்சர் ஆனவர் பெரும்பான்மை ஆதரவை அனுபவிக்கும் பட்சத்தில் மாத்திரமே அவரது ஆலோசனையை பின்பற்றக் கடமைப்படுகிறார்.¹⁹¹ மாகாணசபையில் முதலமைச்சருக்கு பெரும்பான்மை இல்லாதபொழுது மாகாணசபையைக் கூட்டல், ஒத்திவைத்தல், கலைத்தல், என்பவற்றுக்கு ஆளுனர் தன்விருப்பின் படியே செயற்படக்கூடியதாக இருக்கும்.¹⁹²

முதலமைச்சரானவர் அரசியலமைப்பு கடமையின் கீழ் ஆளுனரின் ஒத்துழைப்புடன் அமைச்சர்கள் சபையின் எல்லாத் தீர்மானங்களையும் ஆளுனருக்கு தெரியப்படுத்த வேண்டியிருப்பதுடன் மாகாணச் சட்டத்தின் முன்மொழிவுகளையும் அவருக்கு தெரியப்படுத்துகிறார்.¹⁹³ ஆளுனர் வேண்டுகோள் விடுக்கும்பொழுது மாகாண நிர்வாகம் மற்றும் சட்டவாக்க வரைபுகள் தொடர்பான தகவல்களை அவருக்கு வழங்குவதுடன்¹⁹⁴ அல்லது ஆளுனர் பரிசீலிக்கும்படி வேண்டும் எந்த விடயத்தையும் அமைச்சர்கள் சபையின் பரிசீலனைக்கு சமர்ப்பிக்கின்றார்.¹⁹⁵ மீண்டும் இந்த முதலமைச்சர் மற்றும் ஏனைய அமைச்சர்களுடன் தொடர்புடைய ஆளுனரின் மேல்நிலை பதவிநிலையானது மாகாணத்தின் நிறைவேற்றுத் தீர்மானம் எடுத்தல், மற்றும் கொள்கை உருவாக்கச் செயன்முறையில் தடையாக உள்ளது.

ஆளுனரோடு கலந்துரையாட வேண்டும் அவரது அதிகாரத்துவம் தேவையாக உள்ளது என்ற தேவைப்பாடுகளின் நிமித்தமாக அரசியல் அமைப்பாலும் மாகாணசபைகள் சட்டத்தினாலும் அரசியல் ரீதியாக முக்கியத்துவம் பெறும் மூன்று விடயங்கள் தொடர்பான தொழிற்பாடுகளில் முதலமைச்சர் அதிகாரமற்றவராக இருக்கின்றார். சட்டமும் ஒழுங்கும், பொலிஸ், நிதி, பொதுச்சேவை என்பனவே ஆகும்.¹⁹⁶

மாகாணசபை நிரவின் பின்னினைப்பு 1 இல் சொல்லப்பட்டுள்ள பொலிஸ் அதிகாரங்களை செயற்படுத்துவதற்கான சட்டக அமைப்புக்குள் முதலமைச்சரின் வகிபங்கு முதலாவதாக உள்ளது. பின்னினைப்பு 1 ஆனது பொலிஸ் மற்றும் தேசிய மற்றும் மாகாணப் பிரிவுகளை உள்ளடக்கி தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்கும் மற்றும் மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குமுக்களை விரிவான கட்டமைப்பை நிறுவுகிறது.¹⁹⁷

முதலமைச்சர் மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குமுவின் ஒரு உறுப்பினரை நியமிக்கின்றார்.¹⁹⁸ பொலிஸ்மா அதிபர் முதலமைச்சரின் ஆலோசனையுடன் மாகாணத்திற்கு பொறுப்பான பிரதிப் பொலிஸ்மா அதிபரை நியமிக்க வேண்டும். முதலமைச்சருக்கும் பொலிஸ்மா அதிபருக்கும் இது தொடர்பாக இணக்கம் ஏற்பாது விடத்து இவ்விடயம் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குமுவிற்கு ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டு முதலமைச்சருடன் உரிய கலந்துரை ஆலோசனையின் பிற்பாடு ஒரு நியமனம் செய்யப்படும்.¹⁹⁹ அவசரகால நிலைமைகளின் ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்களுக்கு உட்பட்டு²⁰⁰ மாகாணத்தின் பிரதிப் பொலிஸ்மா அதிபர் மாகாணத்தின்

¹⁹¹ நிரல் 1 இன் பின்னினைப்பு 3 விடயம் 9 கல்விக்கான மாகாணக்குழு

¹⁹² தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குமுவை உருவாக்குவது தொடர்பான 13 வது திருத்தம்

¹⁹³ விடயம் 4 (C) பின்னினைப்பு நிரல் 1

¹⁹⁴ விடயம் 4 (6)

¹⁹⁵ விடயம் 11:2 (a)

¹⁹⁶ விடயம் 11 (1)

¹⁹⁷ விடயம் 11:2 (b)

¹⁹⁸ விடயம் 12:2

¹⁹⁹ விடயம் 12.4 (a)

²⁰⁰ விடயம் 12 :4 (b)

பொலிஸ் அதிகாரங்களைச் செயற்படுத்தி பொதுசன ஒழுங்கைப் பேணுவதில் முதலமைச்சர் உடன் கட்டுப்பாட்டுடன் பொறுப்பாக இருப்பார்.²⁰¹ மாகாணத்திற்குள்ளே கடுமையான உள்ளக குழப்பங்கள் நிமித்தம் தேசிய பொலிசின் அமர்த்துகை தேவைப்படும்பொழுது அதேவேளையில் அவசரால நிலைப் பிரகடனமும் தேவைப்படாத நிலையில் ஜனாதிபதி முதலமைச்சருடன் ஆலோசித்து அவற்றினை ஏற்படுத்திக் கொள்வார்.²⁰² மாகாணத்திற்குள்ளே தேசிய பொலிஸ் பிரிவின் பொது ஒழுங்குப் பேணுகை உதவியை முதலமைச்சர் நாடுமேபொழுது பொலிஸ்மா அதிபர் மாகாண பிரதிப் பொலிஸ்மா அதிபரின் கட்டுப்பாடின் கீழ் அவற்றை வழங்கி தேவையான ஆட்களை அவற்றிற்காக அமர்த்திக்கொள்வார்.²⁰³ முதலமைச்சர் ஆளவர் மத்திய குற்றவியல் விசாரணை புலனாய்வுத்தினைக்களம் CID அல்லது தேசிய பொலிசின் விசாரணை பிரிவுகளின் உதவியை வேண்டலாம்.²⁰⁴ (பொதுமக்கள் நலனை முன்னிட்டு சட்டமா அதிபரின்) CID அல்லது தேசிய பொலிஸ் பிரிவுகளின் விசாரணை மாகாணத்தில் தேவைப்படும்பொழுது பொலிஸ் மா அதிபர் முதலமைச்சரின்²⁰⁵ ஆலோசனையின் பின்பு மாத்திரமே அவர் அது குறித்து தீர்மானம் எடுக்கலாம். அரசியலமைப்பின் முகத்தில் இந்த அவசியமானதும் தேவையானதுமான ஏற்பாடுகளானவை மாகாணத்திற்கும் மத்திக்கும் இடையிலான சட்ட ஒழுங்கு மற்றும் பொலிஸ் தரப்பான தொடர்புகளுக்கு கவனமான சமநிலை ஏற்படுத்துவதாகத் தென்படுகிறது. இங்கு குறிப்பிட வேண்டிய விடயம் என்னவெனில் எந்த மாகாணத்திலும் இவைகள் இதுவரைக்கும் அழுப்புத்தப்பாவில்லை என்பதாகும்.

ஏற்கனவே பார்த்ததுபோல் மாகாணத்தின் பொது நிதி தொடர்பான அதிகாரத்தை ஆளுனர் கொண்டிருக்கிறார்.²⁰⁶ ஆனாலும் மாகாண நிதியத்திலிருந்து எந்த தொகையும் எடுக்கப்பட மாட்டாது.²⁰⁷ முதலமைச்சரின் உத்தரவாதத்தின் கீழானதைத் தவிர எதையும் பெறப்பட முடியாது.²⁰⁸ நிதி தொடர்பாக மாகாண நிறைவேற்று தெரிவு செய்யப்பட்ட கிளையின் மீது வழங்கப்பட்ட ஓரேயொரு அதிகாரம் இதுவாகும். மாகாணப் பொதுச் சேவையின் ஒழுங்கமைப்பு சட்டக் வேலையுடன் தொடர்புடையதில் ஆளுனர் மத்திய உருவமாக உள்ளார்.²⁰⁹ மாகாணத்தின் அநேகமான சிரேஸ்ட் நிர்வாக அதிகாரிகளும் பிரதம செயலாளரும் ஜனாதிபதியால் முதலமைச்சரின் கலந்தாலோசனையுடன் நியமிக்கப்படுகின்றனர்.²¹⁰

²⁰¹ மாகாணசபைச்சட்டத்தின் பகுதி III அதிகாரம் 4.1 இல் கலந்துரையாடப்பட்டது.

²⁰² மாகாணத்தின் திரட்டிய நிதி

²⁰³ பிரிவு 19 (3)

²⁰⁴ மாகாணசபைச்சட்டத்தின் பகுதி IV அதிகாரம் 4.1 இல் கலந்துரையாடப்பட்டது

²⁰⁵ பிரிவு 31

²⁰⁶ அதிகாரம் 4 மற்றும் அதிகாரம் 4.1 இல் கலந்துரையாடப்பட்டது.

²⁰⁷ 13 வது திருத்தத்தில் மேற்கொண்ட இரண்டு திருத்தங்கள் ஜனாதிபதியின் தொழிற்பாடுகள் பற்றியன

²⁰⁸ பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு சட்டம் 1947 இல் 25 உறுப்புரை 155 இன் கீழ்

²⁰⁹ உறுப்புரை 155 (3a)

²¹⁰ 209 உறுப்புரை 15 (2)

4.3 ஜனாதிபதி

ஜனாதிபதியின் மாகாண விடயத்திலான எல்லா இடமும் வியாபித்த பிரசன்னமானது அவரது முகவரான ஆளுனரின் அதிகாரங்களுடாக தெளிவாகின்றது.²¹¹ ஆனாலும் 13 வது திருத்தச் சட்டக அமைப்பானது பல நிலைமைகளில் ஜனாதிபதியானவர் மாகாணத்தின் விவகாரங்களில் நேரடியாக தலையிடச் செய்வதுடன், பிரதானமாக விதிவிலக்கான சூழ்நிலைகளில் அவரது தலையீடு நேரடியாகச் சம்பந்தப்படுகிறது.²¹²

உறுப்புரை 154J இன் பிரகாரம் ஜனாதிபதியின் அதிகாரத்தின் விஸ்தரிப்பானது அவசரகால நிலைப் பிரகடனம் தொடர்பான ஜனாதிபதியின் அதிகாரத்துடன் தொடர்புபடுகின்றது.²¹³ அதன் பிரகாரம் ஜனாதிபதியானவர் ஆளுனருக்கு அவரின் நிறைவேற்று அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி அவசரகால நிலைமையில் பயன்படுத்தக்கூடியதாக இருக்கின்றது. மிகவும் நேரடியாக ஜனாதிபதியின் அவசரகால நிலைமைகளை விஸ்தரிக்கும் அதிகாரமானது அரசியலமைப்பின் 9 வது அட்டவணையில் (மாகாணசபை மற்றும் ஒருங்கிணை நிரல் உட்பட) அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளானவை மேலாண்மையடையவோ திருத்தவோ ஒத்திவைக்கவோ மாகாண நியாயாதிக்கங்களைச் செய்யக்கூடியதாக உள்ளது.²¹⁴ இவ் ஏற்பாடுகளானவை மாகாணசபையின் சட்டவாக்க சுயாத்சியை மிகத் தெளிவாக கீழ்நிலைப்படுத்துவதுடன் 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பின் பரந்த நோக்கில் இது வகை மாதிரியானதாக உள்ளது. ஏனெனில் பாராஞ்மன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட சட்ட ஏற்பாடுகளில் கூட அவசரகால ஒழுங்குவிதிகள் அதே தாக்க மேலாண்மைகளை ஏற்படுத்தக்கூடியதாக உள்ளது. அதாவது அரசியலமைப்புத் தவிர்ந்த சட்டங்கள்)²¹⁵

உறுப்புரை 154K, உறுப்புரை 154L உறுப்புரை 154M என்பன மாகாணத்தற்குள்ளே நிர்வாக இயந்திரத்தின் தவறுகை தொடர்பான மற்றும் மாகாணத்திற்குள்ளே அதிகாரப்பரவலாக்களின் முழுமையான நிறுத்தத்தின் தாக்கம் தொடர்பான விடயங்களை வழங்குகின்றது. இந்த ஜனாதிபதியின் செயற்படுத்தும் அதிகாரம் ஆனது பாராஞ்மன்றத்தால் மாத்திரம் பரிசீலிக்கப்படுவதுடன் 154L²¹⁶ கீழ் ஜனாதிபதியின் பிரகடனத்தால் அங்கீரிக்கப்பட வேண்டியும் உள்ளது. தெரிவி செய்யப்பட்ட மாகாண மட்ட நிறுவனங்கள் ஒருதலைப்பாட்ச அதிகாரத்துடன் தன்னிச்சையாக அல்லது அவசரமாக இவ் ஒருபக்க அதிகாரத்தை செயற்படுத்துவதற்கான அரசியலமைப்புச் செயன்முறை எதுவும் இல்லை.

ஏதாவது ஒரு மாகாணசபையோ அல்லது ஆளுனரோ அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட சட்டபூர்வமான அறிவுறுத்தல்களை நடைமுறைப்படுத்த தவறும் பட்சத்தில் நிர்வாக இயந்திரத்தில் தவறு ஏற்பட்டதாக ஜனாதிபதி எடுத்துக்கொள்ளலாம்.²¹⁷ ஆளுனரிடமிருந்து அல்லது வேறு ஏதாவது மட்டங்களில் இருந்து அறிக்கை கிடைக்கப்பெறும் பட்சத்தில் அரசியலமைப்புக்கு ஏற்படுத்தயதாக மாகாண நிர்வாகம் கொண்டு செல்ல முடியாதிருப்பதாக ஜனாதிபதி திருப்திப்படும் பட்சத்தில் மாகாணத்தின் எல்லா அல்லது சில நிறைவேற்றுத் தொழிற்பாடுகளை தான் எடுத்துக்கொள்வதாக அவர் பிரகடனம் செய்யலாம்.²¹⁸ அவ்வாறான குழமையில் மாகாணசபைகளின் சட்டவாக்கத் தொழிற்பாடுகளை அவர் தானாகவே எடுத்துக்கொள்ளும் அதிகாரம் இல்லாதிருந்தும் மாகாணசபையின் அதிகாரங்களானவை பாராஞ்மன்றத்தால் செயற்படுத்தப்படும்

²¹¹ உறுப்புரை 154 L (3) மற்றும் (4)

²¹² உறுப்புரை 154 K

²¹³ உறுப்புரை 154 L (1) (a)

²¹⁴ உறுப்புரை 154 L (1) (b)

²¹⁵ உறுப்புரை 154 M (1) (a)

²¹⁶ உறுப்புரை 154 L (1) (C)

²¹⁷ உறுப்புரை 154 L (1) க்கான ஏற்பாடுகள்

²¹⁸ உறுப்புரை 154 N (1)

என அவர் பிரகடனம் செய்யலாம்.²¹⁹ அவ்வாறான குழமைவில் பாரானுமன்றமானது மாகாணம் தொடர்பான நியாயாதிக்க உருவாக்கல் அதிகாரத்தை செயற்படுத்தவோ அல்லே பாரானுமன்றத்தின் மீது அந்த அதிகாரத்தைச் செலுத்தவோ முடியும். அல்லது அவ் அதிகாரத்தை வேறொரு அதிகாரசபைக்கு²²⁰ கொடுக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கும். இதற்கு மேலதிகமாக இப் பிரகடனத்தின் இலக்குகளின் தாக்கத்தை கொடுக்கக்கூடிய தேவையான ஏற்பாடுகளை எடுப்பதற்கான மிகுந்தியான அதிகாரங்கள் ஜனாதிபதிக்கு கொடுக்கப்படுகின்றன.²²¹ ஆனால், எந்தவிதமான நீதி அதிகாரத்தையும் அவர் பெற்றுக்கொள்வதிலிருந்து மாத்திரம் தடுக்கப்படுகிறார்.²²²

இலங்கையின் நம்பகத்தன்மை மற்றும் நிதி ஸ்திரத்தன்மையானது அச்சுறுத்தப்படுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியிருப்பதாக ஜனாதிபதி அதிருப்திப்பட்டால் அவர் ஒரு பிரகடனத்தைக் கொண்டுவரலாம்.²²³ அப்பிரகடனத்தின் தொடர்ச்சியான செல்லுபடித்தன்மையானது பாரானுமன்றத்தின் அங்கீகாரத்திற்கு உட்பட வேண்டும்.²²⁴ ஆனாலும் அதனது செயற்படு காலத்தின்பொழுது ஜனாதிபதியானவர் தேவையான வேறு ஏதாவது ஏற்பாடுகளை எடுக்கும்படியோ அல்லது விசேஷத்துறை நிதி நடத்தைகளுக்கு ஜனாதிபதி ஆளுநருக்கு வழிகாட்டுதல்களைக் கொடுக்கலாம்.²²⁵

மாகாணசபைச் சட்டமானது ஜனாதிபதி குறித்துச் சொல்லி அவர் (நிதி முதலமைச்சரின் கலந்தாலோசனையிடன்) மாகாண பிரதம செயலாளரை நியமிப்பது மிக முக்கியமானதாக சொல்லப்படுகிறது.²²⁶ மாகாணசபைகளினால் அதனது செயல்முறைகளை பொதுவாக ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படலாம். ஆனாலும் அவ் ஒழுங்குகள் அதனுடைய நிதி நியாயாதிக்க நடத்தைகளை நடத்துவதோடு சம்பந்தப்பட்டதாகவும், ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரத்தை வேண்டி நிற்கும் ஆளுநரின் நடத்தையின் கலந்துரையாடல்கள் மீதான தடை குறித்தாகவும் இருக்கும்.²²⁷ ஆளுநரின் எல்லா நிறைவேற்றுச் செயற்பாடுகளும் அமைச்சர்களின் மதியுறுபின் பிரகாரம் எடுக்கப்பட்டதாக இருந்தாலும், அவர் தன்னிச்சையாக எடுக்கப்பட்டதாக இருந்தாலும் ஜனாதிபதியின் பெயரிலே எடுக்கப்பட்டதாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.²²⁸ ஜனாதிபதி நடத்தை மீதான எந்தக் கலந்துரையாடலும் மாகாணசபையில் தடை செய்யப்படுகிறது.²²⁹

²¹⁹ உறுப்புரை 154 N (2)

²²⁰ உறுப்புரை 154 N (3) மற்றும் (4)

²²¹ பிரிவு 31

²²² பிரிவு 11 க்கான ஏற்பாடுகள்

²²³ பிரிவு 15 (2)

²²⁴ பகுதி 18

²²⁵ 2009 கிழக்கு மாகாணசபை நிதி ஒழுங்குகள்

²²⁶ ஆளுநருக்கும் முதலமைச்சரின் சிரேஷ்ட ஆலோசகரை நியமிப்பதான சர்ச்சை

²²⁷ அதிகாரம் 3, 4 கலந்துரையாடலைப் பார்க்க.

²²⁸ அதிகாரம் 4.1 இன் கலந்துரையாடலைப் பார்க்க

²²⁹ மாகாண சபையின் மாகாண பொதுச்சேவை பகுதி 4 க்கான சட்டக அமைப்பு

4.4 ஒரு சாதாரண நடத்தையற்ற உடைந்த நிறைவேற்று அதிகாரம்: கிழக்கு மாகாணத்தின் ஆளுனரும் அமைச்சர்கள் சபையும்

மாகாண நிறைவேற்று அதிகாரம் குறித்த நிறுவன வடிவமைப்பு பற்றிய பகுப்பாய்வானது அது செயற்படுத்துகையின் நோக்கில் பூரணமற்றதாகவும், ஆளுனர் (அவுரூடாக ஜனாதிபதி மற்றும் மத்திய அரசாங்கம்) நோக்கிய சார்பில் சாம்புடையதாகவும் இருப்பதைக் காட்டி நிற்கிறது. ஆகவே நம்பத்தகுந்த மாகாண சுய ஆட்சி ஏற்பாடுகளுடன் செயல்முறை செயற்படச் செய்வதற்கு ஆளுனர் மற்றும் அமைச்சர்கள் சபையானது கணிசமானாவு ஒத்துழைப்புதனும், நல்மனதுதனும் பணியாற்றுவதுடன் ஆளுனர் பக்கத்தில் அமைதியானதும், கட்டுப்பாடனாதுமான நிலையிடன் பணியாற்ற வேண்டியுள்ளது. கடந்த காலத்திலே வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் 1981, 91 இல் நிலவிய அசாதாரண குழந்தையை ஒருபக்கத்தில் விட்டு முரண்பாடுகள் மற்றும் நீதியைத் தேடுதல் ஆளுனருக்கும் மாகாண அமைச்சர்களுக்குமிடையே வழமையாக எழுந்து மத்தியிலுள்ள அரசுக்கு எதிரான கட்சிகள் மாகாணசபைகளை கட்டுப்பாட்டிற்குள் எடுத்திருந்த நிலைமைகள் இருந்தன. அதற்கு மாறாக நிறைவேற்று அதிகாரப் பரவலாக்கலானது சிறந்த முறையில் செயலாற்றி ஆளுனரானவர் ஒரு சாந்தமான வகிபங்கை ஏற்ற பொழுது மாகாணத்தின் முதலமைச்சர் மற்றும் சபையின் நிர்வாகத்தின் முக்கிய தலைமைத்துவம் மற்றும் அடையாளத்துவம் என்பவற்றின் வகிபங்கை அவரால் வழங்கக்கூடியதாக இருந்தது. அநேகமாக மத்தியிலுள்ள அரசாங்கத்தின் அதேகட்சிக்கு மாகாண நிர்வாகம் சொந்தமாக இருந்தபோதே இவ்வாறு நடைபெற்றது. கட்சியிலே முதலமைச்சர் சிரேஷ்டத்துவத்தை அனுபவிக்கும் நிலையில் தேசிய நிலைப்பாடானது அவரை ஆளுனரின் முறைசார் அதிகாரங்களை அனுபவிக்க அனுமதிக்கிறது. இங்கே நாங்கள் கற்றுக்கொள்வது முதலமைச்சருக்கு கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கும் அரசியல் அதிகாரங்கள் மற்றும் செல்வாக்குகளின் அளவுக்கு, கட்சி அரசியல் ஆதரவு மற்றும் மத்தியிடனான தொலைத்தொடர்புகளின் வழிகள் என்பவற்றின் முறைசாரா வலைப்பின்னலில் அவர் தங்கியிருப்பதன் ஒரு பாடம் அதிகாரப்பகுரிவின் முறைசார் அரசியலமைப்பு சட்டக அமைப்பிற்கு மேலாகத் தெரிகின்றது.

கிழக்கு மாகாணசபையிலே 2008 மே யில் பரவலாக எதிர்பார்க்கப்பட்டவாறாக UPFA தேர்தல்களில் வென்றபோது முதலமைச்சர் வேப்பாளரும் ஏனைய அமைச்சர்களும் அலுவலகப் பொறுப்புக்களை எடுத்துக்கொண்டனர். மாகாண நிர்வாகமானது ஒரு ஒப்பீட்டளவிலான ச்யாதிக்கத்தையும், செயற்பாட்டு சுதந்திரத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளும் என்ற முன்னைய அனுபவத்தின் அடிப்படையின் எதிர்பார்ப்பிலே இது அமைத்திருந்தது. பல வகைப்பட்ட அரசியல் காரணிகளுக்காக கிழக்கு மாகாணத்தில் அது அப்படியாக இருக்கவில்லை.

அமைச்சர்கள் சபை மற்றும் தடையேற்படுத்துவதாகக் கருதப்படும் ஆளுனர் அலுவலகம் என்பவற்றுக்கு இடையிலான உறவில் நிலையும் கவலையும், அசௌரியமற்றதுமான குழந்தையானது தங்களால் முடிந்தளவுக்கு தங்களது அதிகாரங்களை அழுப்படுத்துவதற்கான அமைச்சர்கள் சபையின் தீர்மானத்தை ஒருங்குபடுத்தியிருப்பதுடன், அதேவேளையில் செய்யக்கூடியது என்ன என்பது பற்றி சந்தேகங்களையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. பரவலாக்கம் செய்யப்பட்ட அதிகாரங்களை செயற்படுத்துவதில் பெரிய அரசியல் தடையாக ஆளுனரின் நடத்தை இருப்பதாக அமைச்சர்களிடையே ஒரு கருத்து உள்ளது. இப் பிரச்சினைக்காக முன்வைக்கப்படும் காரணங்கள் ஆளுனர் தெரிவிசெய்யப்பட்ட மாகாணசபை அமைக்கப்படுவதற்கு முன்னதாகவே தெரிவு செய்யப்பட்டிருப்பதும், அக்காலப்பகுதியில் தன் விருப்பப்படி அதிகாரங்களை செயற்படுத்தியிருப்பதும், அமைச்சர்கள் சபைக்கான நாளாந்த நிர்வாகத்தின் தொழிற்பாடுகளுக்கு வழங்கக்கூடிய பல புதிய நிலைமைகளுக்குத் தக்கதாக தன்னை மாற்றியமைத்துக்கொள்ள முடியாது இருப்பது போன்ற எண்ணங்கள் இதனில் உள்ளடங்கியுள்ளன. உண்மையோ, உண்மையில்லையோ ஆளுனர் மாகாண நிர்வாகத்தின் ஒரு தலையீட்டு வகிபங்கை அறிவுறுத்தல்களின் படி ஆற்ற வேண்டியிருக்கின்றது என்பது அங்குள்ள பரந்துபட்ட நோக்காக உள்ளது. ஆளுனரானவர் தெளிவாக தனது கிழக்கு மாகாணத்தில் ஜனாதிபதியின் பிரதிநிதியாக செயற்படும் அரசியலமைப்பு வகிபங்கைப்

புரிந்து வைத்துள்ளார். அவரின் நோக்கின் பிரகாரம் அவரது நியமனமானது அவருக்கு தனது சட்டாதியான அதிகாரங்கள் பொறுப்புக்களை நிச்சயப்படுத்தி செயற்படுத்திக்கொள்வதே அல்லாமல், முதலமைச்சர்கள் மற்றும் அமைச்சர்கள் சபையின் பிரதான வகிபாங்கை சொந்தங் கொண்டாடுக்கொள்வதல்ல. ஆனாலின் அதிகாரமானது அரசியலமைப்பின் எழுத்துக்களும் தொடர்புடைய சட்டவாக்கங்களுக்குள்ளும் வரையறைப்படாதிருப்பதுடன், அமைச்சர்கள் சபைக்கு ஆலோசனை வழங்கி வழிப்படுத்தும் வழிவழி வந்த உரிமையையும் அது விஸ்தரித்துக் கொடுக்கிறது. இந்த நிலைப்பாட்டில் இருந்து தான் ஆனநாளை நாளாந்த நிர்வாகத்தில் நெருக்கமான விருப்பெடுக்கிறார். ஒரு அனுபவம் உள்ள நிர்வாகியை ஆனநாளைக் கொண்டிருப்பதில் சில நன்மைகள் உண்டு. உதாரணத்திற்கு பொதுநிதி சம்பந்தப்பட்ட எல்லாவிடயங்களிலும் ஒழுங்கையும் உயிர் சட்டச் செயன்முறையையும் உறுதிப்படுத்துவதற்கு கிழக்கு மாகாணத்திலே ஆனநாளை பரப்பப்பட்டுள்ள பூரணமான நிதி ஒழுங்குகள் முக்கியமானதாக உள்ளது.²³⁰ இந்த முனைப்புக்கள் பாராட்டக்கூடியதாக இருப்பதுடன், அவைகள் அதிகாரப் பகிர்வினை நடைமுறைப்படுத்துவதை உருவாக்குவதைக் காட்டிலும் அதற்கு வசதி செய்து அதனை அதிகரிக்க வேண்டும். அத்துடன் ஜனநாயக ரீதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட நிறுவனங்களானவை கட்டுப்பாட்டில் உள்ள அதிகாரிகளை நியமிக்கக்கூடாது. அவ்வாறே நிறைவேற்று நிர்வாகச் செய்யப்படுகளானவை ஒழுங்குகள், சட்டங்கள் மற்றும் சட்ட ஏற்பாடுகளுடன் முழுமையாக உடனப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்ற ஆனாலின் வற்புறுத்துகை ஒரு நல்ல விடயமே. ஆனாலும் அவ்வகையான வற்புறுத்தல்கள் நாதனமானவைகளாகவும், கண்ணோட்டத்தை மாற்றுவனவாகவும், தொடர்பில்லாத பரிசீலிப்புக்களால் தூண்டப்பட்டனவாகவும் இருக்கக்கூடாது.²³¹

கட்டமைப்பு மற்றும் நடைமுறையாகிய இரண்டினதும் உள்ளடக்கத்தின் குறிப்பு என்னவெனில் இறுதியானதின் அனுபவமானது முன்னையது மீதான பார்க்கும் விதத்தை அறிவிக்கிறது. ஆனாலின் இனக்கத்தை நிதி, நியாயாதிக்கங்களுக்கு பெற்றுக்கொள்வது தொடர்பான விடயமானது அமைச்சர்களுக்கும், அமைச்சர்கள் சபைக்கும் இடையிலான உறவுக்கு ஏற்பட்டுக் காட்டுவதற்கான மேடையமைப்பதுடன், அதிலே ஆனாலின் பக்கத்தில் ஊக்கப்படுத்தும் நோக்கில் அரசியலமைப்பின் தெளிவான எண்ணம் வழங்கும் நடத்தைக்கு எதிரான உணர்வுடன் அதை ஆனாலின் பாகத்தில் இன்னும் கெடச் செய்கின்றது.²³² நியாயாதிக்க உருவாக்கச் செயன்முறையைத் தடுப்பதற்கான ஒரு முயற்சி என அது எண்ணப்பட்டாலும், மேலும் மாகாண நியாயாதிக்க உருவாக்கச் செயன்முறையை தடுப்பதற்கான ஒரு தெரிந்த முயற்சி அல்ல என்று எடுக்கப்பட்டாலும் எதிர்பார்க்கப்பட்டதற்கு மேலதிகமான இத் தாமதமானது ஒரு தாமதப்படுத்தும் அரசாங்கச் செயன்முறையின் சாதாரண விளைவுதான் என எடுக்கப்பட்டாலும், விளைவு நிலையானது உறுப்புரை 154 H இன் எழுத்துக்கும், உயிர்ப்புக்கும் எதிராக இருப்பதன் எண்ணத்துடன், இனங்கிக்கொள்வது சிரமமாக உள்ளது. அடிக்கடி இணக்கமின்மை தோன்றும் விடயங்களில் ஒன்றாக இருப்பது மாகாண பொதுச்சேவை தொடர்பான விடயங்களிலும் அநேகமாக ஒவ்வொரு அமைச்சுத் தொடர்பானவைகளிலும் ஆகும். நாங்கள் ஏற்கனவே பார்த்ததுபோல மாகாண பொதுச்சேவை ஆணைக்கும் மற்றும் மாகாண பொதுச் சேவை ஆனது மாகாணசபை சட்டத்தின் மிகவும் திருப்திகரமற்ற அம்சமாக 13வது திருத்தச் சட்டத்தில் உள்ளது.²³³ இது மாகாண பொதுச்சேவையின் கட்டுப்படுத்தலை ஆனார் ஊடாக ஊக்குவிக்கின்றது. இதேயெல்லாமல் அது சுயாதீனமானதாக செயற்படவில்லை. அத்துடன் மாகாண பொதுச் சேவை ஆணைக்குமில்லை இயல் பானது அதனது சுயாதீனத்தில் எந்தவிதமான நடுநிலைத்தன்மையையோ, நம்பகத்தன்மையையோ உருவாக்கவில்லை. கிழக்கு மாகாணத்திலே ஆனாலுக்கும், மாகாண பொதுச்சேவை ஆணைக்குமுடிவுக்குமிடையிலே விடயதானத்தில் எந்தவித வேறுபாட்டையும் காணமுடியாதனவுக்கு ஒரு பலவீணான கட்டமைப்பை அடையாளப்படுத்தி இது நிற்கிறது.

²³⁰ தேசத்தைக் கட்டியெழுப்பும் அமைச்சும் அதன் பிரதான நிகழ்ச்சித்திட்டமும்

²³¹ உறுப்புரை 154 B (4) (a) அத்தியாயம் 4.1 கலந்துரையாடலைப் பார்க்க

²³² உறுப்புரை 154 B (4) மற்றும் கீழான சட்டச் செயன்முறைக்கான பெரும்பான்மை அமைச்சர்களின் ஆதரவு பற்றியது

²³³ ஜனாதீபதி அலுவலகத்திலிருந்து முறைமைத்தியான பதில் ஏதும் கிடைக்கவில்லை

ஓழுங்குபடுத்தும் சட்டக அமைப்பிலே தெரிகின்ற பலவீனமானது சந்தேகமில்லாமல் அமைச்சர்களிடத்திலே ஒரு வெறுப்புனர்வை உருவாக்கியுள்ளதுடன் இவ்விடயங்களான நியமனம், இடமாற்றும் விஸ்தரிப்பு மற்றும் ஆட்சேர்ப்பு, அரசாங்கத்தின் தலையீடுகள் குறித்தும் அவர்களிடையே விசனம் உள்ளது. அமைச்சர்களானவர்கள் தமது அரசு அதிகாரிகளிடத்திலே வழிப்படுத்துதல், கட்டுப்படுத்துதல் என்பவற்றில் சட்டாதியான அவர்களின் நடுநிலைத்தன்மை, சுயாதீணம் தொடர்பான சட்டங்களுக்குப்பட்டு ஒரு உரித்தினைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் கிழக்கு மாகாணத்தில் பலரிடம் காணப்படும் ஒரு நோக்கு என்னவெனில் (அரசாங்க அதிகாரிகளிடம் கூட அமைச்சர்கள் மற்றும் அவர்களுடைய ஆளுனர் அலுவலகத்திற்கு இடையிலேயும் கணிசமானாவு தலையீடுகள் இருப்பதாக ஒரு நோக்கு உள்ளது)

அமைச்சர்களுக்கு இவ் விடயத்தில் அதிகாரம் இல்லாமல் இருப்பதுடன் தொடர்புடைய தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசியல்வாதிகள் என்ற வகையில் அவர்களின் ஆதரவின் முக்கிய மூலம் என்று தெளிவாக்கப்படவர்கள் மீது அவர்களுக்கு கட்டுப்பாடு இல்லாதிருப்பது தெளிவாக உள்ளது. ஆனாலும் மாகாணத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட தெரிவு செய்யப்பட்ட உள்ளீடு ஆனவர்கள் ஆளுனரின் அரசாங்க அதிகாரிகளால் கட்டுப்படுத்தப்படும் அளவுக்கு இந் நிலைமையானது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதல்ல. பொது நிறுவனங்களினதும் நல்லாட்சியினதும் நேர்மைத்தனத்தின் நோக்கிலிருந்து ஆளுனரிடம் இருந்து அதிகாரங்களை பறித்து அமைச்சர்களுக்கு கொடுப்பது தான் இதற்குரிய தீர்வல்ல. ஆனாலும் மாகாண பொதுச்சேவையினை அதனுடைய தொழில்வாண்மை வாதத்தையும், மக்துவத்தையும், நேர்மைத்தனமையையும் சுயாதீணத்தையும் உறுதிப்படுத்தும் வகையில் புதிய சட்டக அமைப்பின் மூலமாக உறுதிப்படுத்துவதே சிறந்ததாகும்.²³⁴

அமைச்சர்கள் எல்லோரும் UPFA யின் உறுப்பினர்களாக இருந்தபோதிலும், அமைச்சர்கள் சபையானது பல பிரதிநிதித்துவங்களின் கூட்டமைப்பாக உள்ளது. ஒவ்வொரு அமைச்சர்களும் UPFA க்குள்ளான வேறுபட்ட கட்சிகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி, வேறுபட்ட மக்களையும் இடங்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதுடன், மத்திய அரசாங்கத்துடன் வேறுபட்ட உறவைக் கொண்டாடுகிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலை அவர்கள் இதுவரையும் வெளிப்படுத்திய ஒருமைப்பாடானது கிழக்கு மாகாணத்திலே அதிகாரப்பரவலாக்கலை செய்யப்படுத்துவதன் பகிரப்பட்ட விருப்பிலிருந்து எழுந்ததான். அது வரைக்கும் நிறைவேற்று அதிகாரிகளிடம் ஆளுனரின் தலையீடு எனச் சொல்லப்படுவதற்கான தீர்மானம் இருந்தது. ஆனாலும் இந்த அமைச்சர்கள் சபையின் அரசியல் ஒன்றுசேர் தன்மையானது பல ஏனைய அதிகாரப்பரவலாக்கல் நடைமுறையில் செய்யப்படுத்தும் வழிகளிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியது. அரசாங்கத்துடன் தனிப்பட்ட அமைச்சர்கள் கொண்டுள்ள உறவானது விசேஷமாக ஐனாதிபதியிடனும் தேசத்தை கட்டியெழுப்பும் அமைச்சுடனும் கொண்டுள்ள உறவானது²³⁵ அவர்களுடைய அமைச்சின் வேலையை தூரித்தப்படுத்துவதற்கு பயன்படுத்தும் உபாயங்களைத் தீர்மானிக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்துடன் நெருக்க உறவுடைய அந்த அமைச்சர்கள் ஆளுனரிடமிருந்து வரும் தலையீடுகளை எதிர்த்து நிற்கும் முயற்சிகளை சுலபமாகக் காண்பதுடன், ஏனையோர் செய்வதைக் காட்டிலும், அவர்களுக்கு ஏற்படும் தடைகளையும் விலக்கிக்கொள்கிறார்கள். இவ்வாறான நெருக்க உறவுகளானவை மத்திய அரசாங்கத்தின் முக்கிய செயற்பாட்டாளர்களுடனான தனிப்பட்ட தொடர்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டோ அல்லது மத்தியிடனான இறுக்கமான கட்சி அரசியல் பினைப்புகளைக் கொண்டோ ஏற்படுகிறது. இதன்படி உதாரணத்திற்கு யார் யார் ஐனாதியுடனோ அல்லது பசில் ராஜபக்ஷவுடனோ அல்லது இலங்கை சுதந்திரக்கட்சியின் உறுப்பினர்களுடனோ சென்றுடையக்கூடியவர்கள் உள்ளவர்கள் UPF இன் ஏனைய உதிரிக்கட்சிகளைக் காட்டிலும், தமது விருப்புக்களை நிலைநாட்டிக் கொள்வதிலுள்ள அரசாங்கத் தடைகளையும் அல்லது சட்டச் சிக்கல்களையும் வெற்றிகொள்ளுவதில் இந்தத் தொடர்புகள் உதவுவதைக் காண்கிறோம்.

இலங்கை அரசியல் கலாசாரத்தின் பரந்த சூழ்நிலை வழையில் இது வழையில் மாறானதாக இருந்தாலும் மாகாண அமைச்சர்கள் தமது கொள்கைகள், நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள், கருத்திட்டங்கள் போன்றனவற்றை

²³⁴ மாகாணசபைகள் சட்டம் 1987 இல 42 பிரிவு 11 (C) மற்றும் 18

²³⁵ மாகாணசபையின் உள்ளக ஓழுங்குகளுக்கான ஐனாதிபதியின் அங்கீராம் தேவைப்படுகிறது

நடைமுறைப்படுத்திக்கொள்வதற்காக முறைசாரா பொறிமுறைகளை நாடி நிற்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ள நிலைமையானது அமைச்சர்கள் சபையின் கூட்டு பொறுப்பையும் அதிகாரப் பரவலாக்கல் வாதத்தின் அடிப்படையையும் கடுமையாக கீழ்நிலைப்படுத்தும். அமைச்சர்கள் சபையின் செயற்பாட்டு சுதந்திரம், அரசியலமைப்பு அதிகாரத்திலே மிகவும் தெளிவாக உள்ள விடயங்களில் கூட, ஆளுனரின் சாதக பதில்கள் பற்றிய தந்திரோபாய பரிசீலிப்புகளுடன் செய்ய முடியாமல் போகின்றது. அல்லது அச் செயற்பாடுகளானவை மாகாணசபையின் வகிபங்கின் மத்திய அரசாங்கத்தின் கருத்து நிலையை விஞ்சிப் போகின்றது. (அதன் மூலம் பாதகமான அரசியல் பின்விளைவுகளைக் கவனுவதன் அபாயம் ஏற்படுகிறது)

உதாரணத்திற்கு 2009 ஜூலையில் ஆளுனருக்கும் அமைச்சர்கள் சபைக்குமிடையிலான உறவானது கீழ்மட்டத்தை அடைந்ததுடன், சில அமைச்சர்கள் ஜனாதிபதிக்கு ஒர் ஆளுனரை அகற்றும்படி மதியுரை கூறுவதற்கு விளைவதற்கான சமர்ப்பணத்திற்காக மாகாணசபையை கொண்டுவருதற்கு தூடிப்பாக பரிசீலித்தனர்.²³⁶ இந்த விடயத்தில் அமைச்சர்கள் சபையானது பிரிவுபட்டது. அந்த ஏற்பாடானது ஒரு மனது இல்லாது போனதாக உணரப்பட்டது.²³⁷ ஆணாலும் ஒரு உத்தியோகபூர்வ முறைப்பாட்டு கடிதத்தை அனுப்புவதில் சபை ஒரு மனப்பாட்டது. ஓவ்வொரு அமைச்சர்களாலும் கைச்சாத்திடப்பட்டு ஜூன் 2008 – ஜூலை 2009 வரையான காலப்பகுதியில் ஆளுனரின் நடத்தையால் எழுந்த கவலைகளை நிரல்படுத்தி ஜனாதிபதிக்கு எல்லா அமைச்சர்களும் கைச்சாத்திட்டு ஒரு முறைப்பாட்டு கடிதத்தை அனுப்பத் தீர்மானித்தனர்.²³⁸ அவ்வாறே பொலிஸ் அதிகாரங்களை செயற்படுத்த ஆரம்பிப்பதற்கு செய்வதற்காக பொலிஸ் நியாயாதிக்கத்தை உருவாக்கும் முயற்சி தொடர்பாக மத்திய அரசாங்க அதிகாரிகள் பாதுகாப்புச் செயலாளர் போன்றோர், மத்திய அரசாங்கமானது, அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகளின் பொலிஸ் மற்றும் சட்ட ஒழுங்கு அமுல்படுத்துகை தொடர்வது பற்றி குறித்த கருத்துக்களினை நோக்கி அது குறிப்பிடத்தக்க மோதல்களை ஏற்படுத்தும் என பல அமைச்சர்கள் உணர்ந்திருந்தனர்.

இந்த நோக்கில் இது ஒன்றுக்காக ஒன்றைக் கேட்பதுபோல் இது இருந்தாலும் அரசியலமைப்புச் சட்டம் மற்றும் அதிகாரப்பரவலாக்கல் நோக்கிலே அமைச்சர்கள் சபையின் வேலையிலுள்ள அமைச்சரவை தோழமையில் காரணங்களைக் காட்டி அமைச்சர்கள் செயற்பாடுகளுக்கு எதிர்ப்புக் காட்டுவதானது மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து எதிர்ப்பை பெற்றுக்கொள்ளும் என்பதைக் கவனிப்பது கவராசியமானது. சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் எதிர்ப்பானது அரசாங்கத்திற்கு கோபம் உண்டுவதாலும், அதனால் ஏற்படும் தண்டனைப் பின்விளைவுகளாலும் தற்போது மாகாணசபைக்கும், தனிப்பட்ட தனிநபர்களுக்கும் பிரச்சினைகளை உண்டு பண்ணுவதாகப் பார்க்கப்பட்ட அங்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. ஆகவே தான் மத்திய அரசாங்கத்தின் அரசியல் யதார்த்தையென்றி இருப்புக்களானவை அதிகாரப் பங்கீட்டு நடைமுறைப்படுத்தலின் அளவைத் தீர்மானிக்கவில்லை.

இச் சூழமையுள்ள தான் அதிகாரப் பங்கீட்டிற்கான அரசியலமைப்பு சட்டக வேலை மற்றும் சட்டர்தியாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட அரச பல மட்டங்களுக்கிடையிலான உறவுகள், தனியாள் மயப்படுத்தப்பட்ட அரசியல் உறவுகளின் வலைப்பின்னலை மேற்பார்வை செய்வது மாத்திரமல்லாமல், மாகாண சுயாட்சிக்கான மத்திய அரசாங்கத்தின் சகிப்பின் எல்லைகள் பற்றிய அடிக்கடியான அரசியல் தீர்ப்பிற்கான தேவையையும் தொடர்ச்சியான கவலைக்குமானது இரண்டாம் விடயமாகிறது.

இந்த நிலைமையில் அரசியலமைப்பு அரசாங்கத்திற்கும் சட்ட ஒழுங்கிற்கும் ஒட்டியிருப்பது பற்றிய பிரச்சினையானது அதிகாரப்பரவலாக்கலை ஒருஷும் தள்ளிவிட்டு அடிப்படையான கேள்விகளை எழுப்புகிறது.

²³⁶ உறுப்புரை 154 P (1)

²³⁷ மாகாணத்தின் உயர் நீதிமன்றத்தின் 2 ஆம் அட்டவணையிலிருந்து வரும் பிரிவு 2 (3) இன் கீழ் வரும் விடயங்கள் தவிர்ந்தன

²³⁸ உறுப்புரை 154 P (3) (a)

4.5 முடிவுரை

மேலே காட்டப்பட்ட அரசியலப்பு மற்றும் நிறைவேற்று அதிகாரப் பரவலாக்கலை ஆட்சி செய்யும் சட்ட ஏற்பாடுகளின் பகுப்பாய்வானது அதன் வீச்செல்லை 13 வது திருத்தத்தின் கீழ் சட்டவாக்க அதிகாரங்களை விட நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் குறைவாக பரவலாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதைக் காட்டுகின்றது. இது ஆளுனரை அரசாங்கத்தின் மத்தியில் வைத்து இந்த நிர்வாக நிறைவேற்று அதிகாரங்களை அவரிடம் கொடுத்திருப்பதனாலாகும். ஒரு அதிகாரப் பரவலாக்கல் நோக்கிலே ஆளுனரின் அதிகாரங்களானது தேவையற்றதாகவும் உத்தெண்ணமாகவும் உள்ளது.

அதற்கும் மேலாக சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கும் ஏனைய அதிகாரங்களானவை அதிகாரப் பகிர்வை ஏற்படுத்துவதன் முயற்சியாகக் காட்டப்படுவது மாத்திரமல்லாமல், அரசியலமைப்பு வடிவமைப்பின் நோக்கிலிருந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியாததாகவும் உள்ளது. ஆளுனரின் அதிகாரங்கள், தொழில்பாடுகள் என்பவற்றை மாகாண நிதி மற்றும் மாகாண பொதுச்சேவை என்பவற்றின் அடிப்படையிலான ஏற்பாடுகளைக் கொண்டு பார்க்கும்பொழுது, குறிப்பாக வகைப்பொறுப்பு இல்லாத அதிகாரத் தாக்கம் அவரிடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதுடன், மாகாணசபையின் ஊடாக மாகாண மக்களின் நிறைவேற்று செயற்பாடுகளின் கணிசமான பகுதியும் ஜனநாயக வகைப்பொறுப்புக்கறும் தன்மை முற்றுமுழுதாக இல்லாதுள்ளது.²³⁹

பின்விளைவுகள் ஏற்பாடுகள் சட்டமானது தற்காலிக ஏற்பாடாக உருவாக்கப்பட்டிருந்தாலும் இன்னும் அது அழுவில் தொடர்கிறது. மாகாண அமைச்சர்களுக்கு, மாகாண சபை நிரலிலுள்ள மத்திய சட்டவாக்கம் சம்பந்தமான ஏற்கனவே உள்ள விடயங்களின் கீழ் அத்துடன் இந்த மாகாணசபை நிரலிலுள்ள விடயங்கள் அவைகளின் மத்திய அரசாங்க ஒத்த பதவிக்கை உள்ளவருடன் இணைந்து கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களை செயற்படுத்துவதற்கான அதிகாரங்களை வழங்குகின்றது.

இதை உருவாக்கியபொழுது இந்த ஏற்பாடுகளானவை மாகாண நியாயாதிக்கத்தை உருவாக்குவதை உற்சாகப்படுத்தாத ஏற்பாடாக இருக்குமென கவலை தெரிவிக்கப்பட்டதுடன், அதன் மூலம் அதிகாரப்பரவலாக்கலையும் மெதுவாக்கும் என கவலை தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. மாகாணசபை நியாயாதிக்கம் குறித்த பதிவுகளானவை அதனை ஒரு உறுதியற்ற ஓன்றாக விபரிக்க முடியாது போனாலும் பின்விளைவு ஏற்பாட்டு சட்டத்திற்கு இடையிலான காரணப்படுத்தும் வரைபை வரைவது சிரமமானதாக உள்ளது. ஏனைய காரணிகளிடையே சட்ட நிபுணத்துவம் மற்றும் மனித வளங்கள் போன்ற மாகாண இயலுமை விடயங்களானவை மாகாணசபை தனது அதிகாரங்களை முழுமையாக செயற்படுத்தும் இயலுமை மீது தொடர்ந்து ஒரு தாங்குகையைக் கொண்டுள்ளது. அதிகாரப்பரவலாக்கல் விடயங்களுடன் தொடர்புடைய உயர் நீதிமன்றங்களின் வழக்குச் சட்டங்களானவை ஓரளவிற்கு தொடர்புடையதாக இருந்தாலும், பொதுவாக அதிகளவன் சந்தேகத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்து நீதிமன்றங்களானவை பிழப்பட்ட வழக்குகளிலே அதிகம் அதிகாரப் பரவலாக்கல் சார்ந்ததான் பரந்தளவு அனுகுமுறையைப் பின்பற்றும் போக்கை கொண்டிருந்தனர். நீதித்துறை மனோபாவங்களை உடனடியாக விலகி ஒட அனுமதிப்பதானது, ஒருங்கிணைந்த அரசியலமைப்புக் கொள்கைகளின் முக்கிய அம்சங்களின் நீதித்துறையால் சொல்லப்பட்ட மற்றும் உருவாக்கப்பட்ட முக்கியமானவைகள் கண்டுகொள்வது எனச் சொல்வது நீதியானதாகும். கடந்த 27 கால ஒற்றையாட்சிக்குள்ளன அதிகாரப்பரவலாக்கலுடன் தொடர்புடைய ஒருங்கிணைந்த அரசியலமைப்புக் கொள்கைகளின் தனிப்பட்ட வழக்குகளானவை உண்மைகள் மீது ஈடுபெடுத்தப்படுவதாகவும் மற்றும் சட்டப்படிப்பிலே வராதிருப்பவை காரண காரிய கொள்கைகளின்றி இருப்பதையும், அவைகள் ஒவ்வொரு வழக்குகளிலும் மற்றுவர்களுக்கு பரந்தளவிலான அரசியல் ஆதரவு தேடுதலாகவும் உள்ளது. மிகவும் பரந்துபட்ட அளவில் நிறைவேற்று அதிகாரத்தின் திட்டமானது மத்திய அரசாங்கத்தின் மேலாண்மையினால்

²³⁹ 1990 ஆம் ஆண்டு 19 ஆம் இலக்க மாகாண உயர்நீதிமன்ற விசேட ஏற்பாடுகள் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்ட அதிகாரங்கள்

கீழ்நிலைப்படுத்தப்படுவது என்ற எண்ணமானது வெளிப்படையாகத் தெரியும் ஒன்றாகும். இது அதிகாரப்பரவலாக்கல் எண்ணத்துடன் வேறுபட்டதாக உள்ளது. மேலே கலந்துரையாடப்பட்ட பல முக்கியமான அம்சங்களுடன் சேர்த்து மிகவும் அற்பமான சிறிய விடயங்களில் கூட மாகாண விடயங்களில் மத்திய அரசாங்கத்தினதும், ஐனாதிபதியினதும் தலையீடானது பல சட்ட ஏற்பாடுகள் ஊடாக இங்கே²⁴⁰ கட்டமைப்பு சட்டக வேலையானது நிர்வாகச் சட்டங்கள் மற்றும் நடைமுறைகளின் உரிய அதிகாரப் பரவலாக்கல் மற்றும் முற்றுமுழுதான மீஸ்னோக்கப்படாத மற்றும் மீஸ்கட்டமைக்கப்படாத அதிகாரப்பரவலாக்கல் அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவளிப்பதற்கு தடையேற்படுத்துகிறது. இதற்கு மேலதிகமாக முறைசாரா அரசியல் நடைமுறைகள், மற்றும் கட்சி அரசியல் கட்டமைப்புகள் மத்தியப்படுத்துக்கையை தொடர்ந்து பிரதிபலித்து ஊக்குவித்து வருகின்றன. இந்த அரசியல் மற்றும் நிர்வாக நடைமுறைகளை மறுசீரமைத்து ஏற்றுக்கொள்வதானது ஒரு மிகவும் அர்த்தபுலத்தியான அதிகாரப் பரவலாக்கலை 13 வது திருத்தத்தின் கீழ் கொண்டுவந்து முக்கியமாக பங்களிக்க உதவும். அந்தக் காலம் வரைக்கும் அரசியலமைப்பு மாற்றங்களானவை அதனுடைய பலத்தையும், பலவீணங்களையும் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு பொறுப்பெடுக்க வேண்டியிருக்கும்.

²⁴⁰ உறுப்புரை 154 P (4) (a)

அத்தியாயம் 5

நீதித்துறை அதிகாரத்தை பரவலாக்கல் மாகாணங்களின் உயர் நீதிமன்றம்

13 வது திருத்தமானது ஓவ்வொரு மாகாணத்திற்கு ஒரு நீதிமன்றத்தை அமைக்கின்றது.²⁴¹ உயர் நீதிமன்றத்தினதும் பிராந்திய நீதித்துறை அதிகாரமானது அது அமைக்கப்பட்டுள்ள மாகாணங்களுக்குள் உரித்தானதாக உள்ளது.²⁴² உயர் நீதிமன்றமானது இலங்கை உயர் நீதிமன்றத்தின் அசல் குற்றவியல் நீதி ஆதிக்கத்தை மாகாணத்திற்குள் உழூப்பட்ட குற்றங்கள் தொடர்பாக செயற்படுத்துகிறது.²⁴³ மேன்முறையீட்டு மற்றும் மீளாய்வு குற்றவியல் நீதி ஆதிக்கம் மாகாணத்திற்குள்ளான மேன்முறையீட்டு மற்றும் குற்றவியல் நீதி ஆதிக்கம் ஏனைய நீதித்துறை மற்றும் அதிகாரங்கள் (உதாரணத்திற்கு தொழில் நியாயசபையிடமிருந்தான் மேன்முறையீடுகள் மற்றும் கமநலசேவைச் சட்டத்தின் கீழான தீர்மானங்களிலிருந்தானவைகள் கம்பனிச்சட்டம் மற்றும் என்பவற்றின் நீதி ஆதிக்கங்கள் காலத்திற்கு காலம்²⁴⁴ இதற்கு அளிக்கப்படுகின்றது. மாகாண உயர்நீதிமன்றமானது சிறையிலுள்ளவரை நீதிமன்றத்திற்கு கொண்டுவரும் ஆணை²⁴⁵ Certiorari, prohibition, procedendo, mandamus, மற்றும் quo warranto²⁴⁶ போன்ற சட்ட ஆவணங்களை விநியோகிக்கும் அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளது. உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகள் ஜனாதிபதியால் நீதிச்சேவை ஆணைக்குமுனின்றும், சட்டமா அதிபரின் சிபார்சுடன் நியாயிக்கப்படுகின்றனர்.²⁴⁷ இவர்கள் அகற்றப்படக்கூடியவர்களாகவும், நீதிச்சேவை ஆணைக்குமுனின் சிபார்சின் மீது ஜனாதிபதியின் ஒழுக்கக்கட்டுப்பாடுக்கு உட்படக்கூடியவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.²⁴⁸ மேல் நீதிமன்ற நீதிபதிகளை இடமாற்றும் அதிகாரமானது நீதிச்சேவை ஆணைக்குமுனிடம் மாத்திரமே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மாகாணங்களில் மேஸ்நீதிமன்றங்களை அமைப்பதும், அதன் அமைவிடங்கள் இருப்பதும் மத்திய நிலையங்களினால் நீதிக்கிளைகள் தொடர்ந்து கட்டுப்படுத்தப்படுவதும் நீதிச்சேவை ஆணைக்குமு நீதிநிர்வாகத்தில் அதிகாரப்பரவலாக்கல் இருப்பதை தெளிவுபடுத்துகிறது. ஆனாலும் 13 வது திருத்தத்தின் கீழ் நீதித்துறை பரவலாக்கம் இருப்பதாக இல்லை. சட்டவாக்க அதிகாரத்தின் அதிகாரப் பகிரவோடு ஒப்பிடக்கூடிய நீதித்துறைப்பரவலாக்கம் ஒன்று சிந்திக்கப்பட்டிருப்பின் ஒரு மாகாண நீதிச் சேவை²⁴⁹ உட்பட (மாகாணப் பொதுச்சேவை, மாகாண பொலிஸ் பிரிவை) ஒத்த ஒரு குறைவான ஒன்றிணைக்கப்பட்ட மேன்முறையீட்டுச் செயன்முறை என்பன அமைந்திருந்தால் நீதிமன்றங்கள் அதனுடைய அதிகாரங்கள், தொழிற்பாடுகள், நீதித்துறை ஆதிக்கம் என்பவற்றின் நிறுவன சட்டக வேலையானது மிகவும் வேறுபட்டதாக இருந்திருக்கும். பல சந்தர்ப்பங்களிலே உச்ச நீதிமன்றத்தால்²⁵⁰ இந்தப் புரிந்துணர்வானது மேலநிலைப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. Madduma Banda கமநலசேவைகள் உதவி ஆணையாளர் (2003) விடயத்தில் உச்ச நீதிமன்றம் கொண்டிருந்த நிலைப்பாடு

²⁴¹ உறுப்புரை 154 P (4) (b)

²⁴² உறுப்புரை 111 (2) (a)

²⁴³ உறுப்புரை 111 (2) (b)

²⁴⁴ உறுப்புரை 111 (2) (a)

²⁴⁵ மாகாணசபை சட்டம் மற்றும் அரசியலமைப்பிற்கான 13வது திருத்தத்தைப் பாக்கவும்.

²⁴⁶ மத்தும் பண்டார கமநலசேவை உதவியாளர் (2003)

²⁴⁷ அரசியலமைப்பின் 9 வது அட்டவணையின் நிரல் | மற்றும் |||

²⁴⁸ உறுப்புரை 154G (10) அரசியலமைப்பின் 9 வது அட்டவணையின் நிரல் ||

²⁴⁹ அத்தியாயம் 4 கலந்துரையாடலைப் பார்க்கவும்.

²⁵⁰ மாகாணக் கடன் உருவாக்க விடயம் 31

“அரசியலமைப்பின் 13வது திருத்தத்தின் ஸ்பாடுகளின் பிரகாரம் அதிகாரப்பரவலாக்கல் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட அந்த ஸ்ரேத்தில் சட்டவாக்கத்தின் நோக்கம் என்னவாக இருந்தது என்று சொன்னால் மாகாண நிலையங்களை விசேட விடயங்களில் அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கி அந் நிலையங்களில் நிறைவேற்று அதிகாரத்தை மாத்திரமன்றி சட்டவாக்க அதிகாரத்தையும் வழங்குவதோடு மாத்திரமல்லாமல் புதிதாக அறிமுகம் செய்யப்பட்ட மேல் நீதிமன்றங்களின் ஊடாக நீதித்துறையின் தொழிற்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கும் அதிகாரப் பரவலாக்கத்தை செய்வதும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது மாகாண மக்கள் தம் நாளாந்த விடயங்களை அம் மாகாணத்திலேயே செயற்படுத்திக் கொள்வதற்கே மாகாண சபைகள் உருவாக்கப்பட்டன. பகுதியும் உள்ள ஒரு பயிர் செய்யும் நிலத்திற்கு வாடகை கொடுக்கும் ஒருவர் தனது விவசாய நிலத்திற்கு கட்டளைக்கு செலுத்துவது தொடர்பான ஒரு கட்டளையை சவால் விடுக்கும் சந்தர்ப்பத்தை கொழும்புக்கு வருவதற்குப் பதிலாக மாகாண மேல் நீதிமன்றம் மூலம் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் நீதி ஆதிக்கத்தை பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கின்றது²⁵¹”

²⁵¹ உறுப்புரை 154R (1)

அத்தியாயம் 6

நானைய மற்றும் அரச வரி சட்டக அமைப்பு

மேலே கலந்துவரையாடப்பட்வாறாக முக்கியமான மாகாண இயலுமைகளானவை பிரதானமாக மாகாணசபை நிரவிலும் இரண்டாம் கட்டமாக மாகாண சபையானது நியாயாதிக்கத்தின் மூலமாக பெற்றுக்கொள்ளும் இயலுமைகளின் பொது நிரல் விடயங்களிலும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.²⁵² மத்திய அரசாங்கத்தின் இயலுமைகளானவை மாகாணசபை நிரவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதுடன், அரசின் மிகுதியான சட்டவாக்க அதிகாரமானது அதேமேட்த்திலேயே வைத்திருக்கப்படுகிறது.²⁵³ இவ்வண்ணமாக மாகாணசபைகளின் அடிப்படை செலவினப் பொறுப்புக்களானவை மாகாண சபை நிரவிலுள்ள இயலுமைகளுடன் தொடர்புபட்டதாக உள்ளதுடன் மற்றும் ஏனைய பொறுப்புக்களாவை பொதுவான இயலுமைகளினால் கோரப்படுவதாக எண்ணப்படலாம். மாகாணசபை நிரல் மற்றும் ஒருங்கியை நிரல் என்பவற்றின் கீழான அதிகாரங்கள் மற்றும் அவைகளுடன் தொடர்புடைய செலவினப் பொறுப்புக்கள் ஆவன இரண்டு நிரல்களில் வரும் ஏதாவது விடயங்கள் மீதான மாகாணசபையின் சட்டவாக்கத்திற்குள் வருகின்றன என கொள்ளப்படுகிறது. 1989 ஆம் ஆண்டு 12 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் சட்ட (பின்விளைவுகளின் ஏற்பாடுகளின் கீழ்) வரும் நிறைவேற்று அதிகாரத்தை செயற்படுத்தும் நிலையுடன் தொடர்புடைய தீர்மானமின்மையானது நிதி பொறுப்புணர்வு தன்மை தொடர்பாக தேவையில்லாத சிக்கலான விடயமாக இருக்கிறது.²⁵⁴

வருமானம் தீர்ட்டல் பொறுப்புக்கள் தொடர்பாக வியடம் 33 மற்றும் 36 (36: 1-36:20 வரைக்குமான) மாகாணசபைகள் நிரலானது மாகாணசபையினால் விதிக்கக்கூடிய கட்டணங்களின் வீச்கக்கள் வரிகளை குறிப்பிடுகிறது. அத்துடன் (விடயம் 35)²⁵⁵ மத்திய சட்டவாக்கத்தால் அனுமதிக்கப்பட்ட அளவிலான கடன்வாங்குகைகளையும் இவை குறிக்கிறது. இவைகளில் உட்படுவன

- மாகாணசபை நிரல் வியடம் (33) இன் எந்த விடயமும் தொடர்பான கட்டணங்கள்
- மத்திய சட்டவாக்கத்தால் வழங்கப்பட்ட அளவிற்கான மொத்த மற்றும் சில்லறை விற்பனைகள் மீதான வியாபார மொத்த விற்பனை வரி (விடயம் 36: மாகாணசபை வியாபார மொத்த விற்பனை வராரி எல்லைகளும் விதிவிலக்கும்) 1995 ஆம் ஆண்டு 25 ஆம் இலக்கச் சட்டம்)
- பந்தயம் மற்றும் லொத்தர்கள் மீதான வரி தேசிய லொத்தர் தவிர (விடயம் 36:2)
- அனுமதிப்பத்திரக் கட்டணங்கள் மற்றும் மதுபானம் மீதான வரி (விடயம் 36:3 மற்றும் 36:19)
- மோட்டார்வாகன அனுமதிப்பத்திரக் கட்டணங்கள் சட்டவாக்கத்தால் வழங்கப்பட்ட அளவிற்கு (விடயம் 36:4)
- மருந்துகள் மற்றும் இரசாயனப்பொருட்கள் மீதான வியாபார உரிமக்கட்டணங்கள் மற்றும் வரிகள் (விடயம் 36:5)
- அசையும், அசையாச் சொத்துக்களின் மாற்றுகை மீதான முத்திரை வரி (விடயம் 36:6)
- சிறு தொகைப் பணங்களின் சேகரிப்பு (விடயம் 36: 7)
- நீதிமன்ற தண்டங்களும் கட்டணங்களும் (விடயம் 36: 8 மற்றும் 36:14)

²⁵² உறுப்புரை 154R (2)

²⁵³ உறுப்புரை 154R (3)

²⁵⁴ உறுப்புரை 154R (4) (a)

²⁵⁵ உறுப்புரை 154R (5)

- குறித்துரைக்கப்பட்ட ஏலவே உள்ள சட்டவாக்கங்கள் மீதான கட்டணங்களும் அறவீடுகளும் மருத்துவ கட்டளைச் சட்டம் உட்பட, மோட்டார் போக்குவரத்துச் சட்டம், விலங்குகள் தாவரங்கள் பாதுகாப்பு கட்டளைச் சட்டம், காணி அபிவிருத்தி கட்டளைச் சட்டம், முடிக்குரிய காணிகள் கட்டளைச் சட்டம், நிறுவைகளும் அளவைகளும் கட்டளைச் சட்டம் (விடயம் 36: 9, 36:10, 36:12, 36:13, 36:15)
- மாகாண நிரவில் உள்ள ஏதாவது விடயம் தொடர்பான திணைக்கள் கட்டணங்கள் (விடயம் 36:11)
- மத்திய சட்டவாக்கத்தால் வழங்கப்பட்ட அளவுக்கு காணி மற்றும் கட்டிடங்கள் அரச சொத்துக்கள் உட்பட என்பவற்றின் மீதான காணி வருமானம் மற்றும் வரிகள் (விடயங்கள் 36:16 மற்றும் 36:17)
- சட்டவாக்கத்தால் வழங்கப்பட்ட அளவுக்கு கனியவள் உரிமைகள் மீதான வரிகள் (விடயம் 36:18)
- மத்திய சட்டவாக்கத்தால் அதிகாரமளிக்கப்பட்டவாறாக மாகாணங்களுக்குள்ளான வேறு ஏதாவது வரிகள். (விடயம் 36:20)

மாகாண செலவின் பொறுப்புக்களுக்கு எதிராக அமைக்கப்பட்ட இந்த வரையறுக்கப்பட்ட வருமானம் சேகரிக்கும் அதிகாரமானது நிலைக்குத்தான் நிதி சமனின்மை என்பதைக் குறித்து நிற்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதாக இருந்தால் மாகாண சபைகளுக்கு அதிகமான இயலுமைகளை பரவலாக்கம் செய்துள்ளது. அதாவது செலவினப் பொறுப்புக்கள் வரி விதிக்கும் அதிகாரம் மற்றும் ஏனைய வகைகளிலான அதிகாரம் வருமானம் ஈட்டுதல்கள் வருமானம் ஈட்டுதல்களை விட செலவினப் பொறுப்புக்களை அதிகமாகப் பரவலாக்கம் செய்துள்ளது. இதன் அர்த்தமானது மாகாணசபைகளானவை போதிய வருமானத்தை தன்பாட்டில் ஈட்டுவதற்கு அதிகாரமற்றனவாக உள்ளதுடன், மாகாணசபைகள் தன்பாட்டில் தமது நிதிப்பொறுப்புக்களை ஈடுசெய்வதற்காக போதிய வருமானத்தை ஈட்டும் அதிகாரம் அற்றனவாக உள்ளது என்பனவாகும். ஆரசியலமைப்பானது இதற்கான ஒரு முறைமையை வழங்குவதுடன் அதன் மூலம் நிலைக்குத்தான் சமனின்மையானது சமனிலைப்படுத்தப்படலாம். உறுப்புரை 154 R ன் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட நிதி ஆணைக்குமுனின் தொழிற்பாடு இதுவாகவே இருக்க வேண்டும். நிதி ஆணைக்குமுனானது நிலைக்குத்தான் சமனின்மையை சமப்படுத்துவது என அறியப்படும் செயற்பாட்டையும் செய்கிறது. அல்லது இலகுவாக நிலைக்குத்தினை சமப்படுத்தல் என இதனைச் சொல்லலாம். எந்த நாட்டிலும் வருமான விருத்தி, செல்வம் இயற்கை அல்லது புவியியல் அல்லது பொருளாதார மற்றும் அரசியல் காரணிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொருளாதார விருத்தியில் பிராந்தியத்திற்கு பிராந்தியம் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. ஒரு அபிவிருத்தியடைந்த அரசாங்கம் முறைமையிலே இந்த பிராந்திய வேறுபாடுகளையும் சமைதயற்ற அபிவிருத்திகளையும் தீர்த்துக்கொண்டு அபிவிருத்தியடையாத பகுதிகளுக்கு மாத்திரம் ஆதரவளிக்காமல் நாடுபூராகவும் பொதுச்சேவைகளை பரந்தளவில் சமநியமத்தில் வழங்குவது உறுதிப்படுத்தப்படுவதுடன், மாகாண அரசாங்கங்களுக்கும், மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் இடையிலான செல்வம் பகிர்தல் முறையொன்று தேவைப்படுகின்றது. இதற்கான சிபார்சுகளை ஜனாதிபதிக்கு செய்வதானது நிலைக்குத்து சமப்படுத்தல் என்னும் தொழிற்பாட்டை இந்த நிதி ஆணைக்கும் அற்றுகின்றது. உறுப்புரை 154 R ஆனது நிதி ஆணைக்குமுனை அமைக்கின்றது. இதிலே மத்தியவங்கியின் ஆளுனர், திறைசேரியின் செயலாளர் மற்றும் மூன்று மதிப்புடையவர்கள் உறுப்பினர்களாக ஜனாதிபதியினால் அரசியலமைப்புச் சபையின் சிபார்சுடன் மூன்று பெரிய சனசமூகங்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.²⁵⁶ நிதி ஆணைக்குமுனின் நியமனங்களிலே உள்ள ஒரு பாரிய பலஸீனாம் என்னவெனில் அச்செயன்முறையில் நேரடியான மாகாண பிரதிநிதித்துவமோ அல்லது மாகாண சம்பந்தப்படுகையோ இல்லாதிருப்பதாகும். நிதி ஆணைக்குமுனின் பதவிக்காலம் மூன்று வருடங்களாகும்²⁵⁷ நிதி ஆணைக்குமுனின்²⁵⁸ சிபார்சுடனும் அதனுடைய கலந்துரையாலுடனும் வருடாந்த வரவு செலவுத்திட்டத்திலிருந்து மாகாணங்களின்

²⁵⁶ அத்தியாயம் 4.1 மற்றும் 4.3 கலந்துரையாடலைப் பார்க்கவும்

²⁵⁷ அத்தியாயம் 4.1 மற்றும் அத்தியாயம் 4.2 கலந்துரையாடலைப் பார்க்கவும்

²⁵⁸ மாகாணசபைகளின் அறிக்கையைப் பார்க்கவும்

தேவையினைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு போதிய நிதியானது மத்திய அரசினால் ஒதுக்கப்படுவதாக இதில் சொல்லப்படுகிறது.

நிதி ஆணைக்குமுவானது நிலைக்குத்து நிதி சமனின்மையை செய்யும் அதன் கடமையாக ஜனாதிபதிக்கு கொள்கை அளவில் மத்திய அரசாங்கத்தால் வரவு செலவுத்திட்டத்தில் ஆண்டுதோறும் ஒதுக்கப்படும் எந் நிதிகள் பலவேறுபட்ட மாகாணங்களுக்கிடையே மாகாண மட்டத்தில் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டுமென சிபார்சு செய்கின்றது.²⁵⁹ அதிகாரப்பரவலாக்கவின் முழு முறைமையும் மத்திய மாற்றுகை மீது தங்கியிருப்பதனால் ஒதுக்கீடு தொடர்பான நிதியியல் தீர்மானங்களின் வகிபங்கில் ஆணைக்குமுவானது ஒரு மத்திய ஒருங்கிணைப்பு வகிபங்கை ஆழ்வுவதாக உணர்ந்துகொள்ள முடியும். ஆனாலும் அரசியலமைப்பின் பிரகாரம் ஆணைக்குமுவானது மாகாணசபைகளுக்கிடையிலான மொத்த ஒதுக்கீடு சம்பந்தமானதுடன், முழுமையாக மத்திய அரசாங்கத்தின் தீர்மானத்தில் எந்தவித வகிபங்கையும் செய்யாததாகவும், ஆனாலும் அவைகளிடையேயான தொகையின் ஒதுக்கீட்டு கொள்கைகளை சிபார்சு செய்வதை மாத்திரமே செய்யக்கூடியதாக உள்ளது. இதற்கு மேலாக நடைமுறையில் மத்திய அரசாங்கமானது ஒப்பிடு தொடர்பாக ஆணைக்குமுவின் சிபார்சுகளை கட்டாய அறிவுறுத்தல்களாக எடுத்துக்கொள்வதில்லை. ஆனாலும் அதனை ஒரு வழிகாட்டியாகவே பயன்படுத்தப்படுகிறது. நிலைக்குத்து சமநிலைப்படுத்தல் என்பதன் பிரகாரம் ஆணைக்குமுவானது நாடுபூராகவும் சமநிலையான பிராந்திய அபிவிருத்தியைச் சாதிப்பதற்குத் தேவையான கொள்கைகளை உருவாக்குவதை ஆணையாகக் கொண்டுள்ளது. அவ்வாறு செய்யும்பொழுது ஆணைக்குமுவானது கணக்கில் எடுக்க வேண்டிய விடயங்களாக (அ) ஒவ்வொரு மாகாணத்தின் சன்ததொகை (ஆ) அம் மாகாணத்தின் தலாவீத வருமானம் (இ) தேவை, முன்னேற்றுகரமாகக் சமூக மற்றும் பொருளாதார வேறுபாடுகளைக் குறைப்பதற்கு (ஈ) தேவை முன்னேற்றுகரமாக ஒவ்வொரு மாகாணத்தினதும் தலாவீத வருமானங்களுக்கிடையிலான வேறுபாட்டைக் குறைத்தல் மற்றும் மாகாணங்களுக்கிடையிலான மிக உயர்ந்த வருமானம்²⁶⁰

மாகாண நிதியின் மத்திய கட்டுப்பாடானது ஆளுனரின் அதிகாரங்கள் உடாக நிதியியல் நியாயாதிக்கம் தொடர்பான செயல்முறைகள் மற்றும் வரையறைகள் மற்றும் நிதியியல் ஸ்திரமின்மையைத் தடுப்பதற்கான ஜனாதிபதியின் தலையீட்டு அதிகாரம் என்பவற்றின் ஊடாக கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது என நாம் பார்த்தோம்.²⁶¹ ஆணைக்குமுவின் சிபார்சுகள் நியாயப்படுத்தக்கூடியவைகள் அல்ல. இது ஏதாவது நீதியைப் பெற்றுக்கொள்ளவில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமா? அரசு கொள்கை மற்றும் அதன் தொழிற்பாட்டின் தொழிற்நுட்ப இயல்பு மற்றும் நீதிமன்றங்கள் தலையீட்டில் ஈடுபடும் என்று உருவாக்கப்பட்டுள்ள வரையறையான தன்மையின் காரணமாக இது நடக்க முடியாததாக உள்ளது.²⁶²

ஒட்டுமொத்தமாக பார்க்கும்பொழுது நிதிப் பரவலாக்கவின் அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்ட வேலையானது நிதி அதிகாரப்பரவலாக்கவின் 13வது திருத்தத் திட்டத்தின் பலவீனமான பகுதிகளில் ஒன்றாகும்.²⁶³ மத்திய மாற்றுகைகள் மீது நங்கூரம் இடப்பட்டுள்ள முறைமைகளில் தவறானது எதுவும் இல்லை. சமப்படுத்துகைக்கான பொறுத்தொகுதி மற்றும் செயன்முறைகள் உற்தியாக இருப்பதைத் தவிர. ஆனாலும் நிதி ஆணைக்குமுவின் அரசியலமைப்புத் தொழிற்பாடுகளானவை மத்திய மாற்றுகைகள் 13 வது திருத்தத்தை நடைமுறைப்படுத்துவது ஏனைய எல்லா விடயங்கள் என்பவை மீதான அதிகாரப்பரவலாக்கல் முறைக்கு போதியதானதல்ல. மாற்றுகை முறைமை கூட நிர்வாக மற்றும் அதிகாரப்பரவலாக்கவின் செயற்றியனையும் விணைத்திற்னையும் கீழ்நிலைப்படுத்தும் அரசியல் பழக்கங்களாலும், பாதிக்கப்பட்டுள்ளது.²⁶⁴

²⁵⁹ நாணயம் மற்றும் நிதி ஒழுங்குகள்

²⁶⁰ 1987 ஆம் ஆண்டு 42 ஆம் இலக்கச் சட்டத்தின் பிரிவு 19 (5) மற்றும் 20 (3)

²⁶¹ 2007 டிசம்பர் 17 ஆளுனரின் கட்டடாஸமைப் பார்க்கவும்

²⁶² 2008 ஆம் ஆண்டு மதிப்பீட்டு நியதிச்சட்டம்

²⁶³ மீண்டெழும் செலவினத்திற்கான மானியம்

²⁶⁴ பிரிவு 15 (2)

6.1 கிழக்கு மாகாணத்தில் பொதுநிதியின் சட்டக அமைப்பு

1987 ஆம் ஆண்டு 42 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் சட்டம் (1990 ஆம் ஆண்டு 28 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் திருத்தத்தின்படி) மாகாணசபைச் சட்டத்தின் பகுதி 3 க்கு மேலதிகமாக 2009 ஆம் ஆண்டு கிழக்கு மாகாணசபை நிதிச் சட்டங்களிலே பொதுநிதியின் எல்லா அம்சங்களும் தொடர்பான விளக்கமான சட்டங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.²⁶⁵ இந்த முழுமையான சட்டங்களானவை செலவினத் திட்டமிடல் மற்றும் வரவு செலவுத் திட்டமிடல் செலவு செய்வதற்கான அதிகாரம், பணம் மீளப்பெறல், இழப்புக்கள், இல்லாதோழித்தல், வேண்டியதை பதிவழித்து விடுதல் மற்றும் பணம் செலுத்த தேவைபில்லாது செய்தல், நிதி முகாமைத்துவம், பொறுப்புக்கறல், பெறுகைகள், கொடுப்பவுகள், பணத்தை வைத்திருத்தல், வங்கிக் கணக்குகள், வங்கிச் செயன்முறைகள் மற்றும் பொறுப்புக்கள் கொள்வனவுகள், சொத்துக்கள், களஞ்சியசாலை முகாமைத்துவம், அச்சடித்தல் மற்றும் வெளியிடுதல் தேவைப்பாடுகள் மற்றும் ஏனைய நானாவித விடயங்களின் வீசு என்பவற்றுக்கான முழுமையான சட்டங்களை வழங்குகின்றது.

இந்தச் சட்டத்தின் சாரம்சமானது தேவையானது மாத்திரமல்லாமல் மாகாண மாவட்டத்திலான பொது நிதியின் நேரமைத்தனம் மற்றும் செயற்திறன் என்பனவற்றுக்கு முக்கியமானதும் கூட. ஆனாலும் ஆனநாராவீர் நிதியமைச்சராகவும் மாகாணத்திற்குள்ளான நிதிச் செயன்முறையின் மேற்பார்வையாளராகவும் தொழிற்படும் கட்டமைப்பு விடயானது பரந்தபட்டளவில் தொடர்ந்தும் இருக்கின்றது.²⁶⁶ இந்த விடயங்களானவை மாகாணசபையினால் மேற்கொள்ளப்படும் நியாயாதிக்கங்களால் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டால் மாத்திரமே மாகாண மட்டத்தில் பெரியளவிலான நிதி பொறுப்புணர்வு உள்குவிக்கப்படும்.

2008 இலே மாகாணசபை தெரிவசெய்யப்பட்டு நிறுவப்படுவதற்கு முன்பாக மாகாணத்தின் நிர்வாகத்தின் நிதி ஏற்பாடுகள் ஆரூணிகள் கட்டளையால் செயற்படுத்தப்பட்டன.²⁶⁷ அப்போதிலிருந்து சாதாரண செயன்முறையே பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. 2008 மற்றும் 2009 இல் செலவினங்கள் (மீன் எழும் செலவினங்கள், மூலதனச் செலவினங்கள்) கிழக்கு மாகாணசபையின் 2008 மற்றும் 2009 இல் கிழக்கு மாகாணத்தின் செலவினங்கள் (மீன் எழும் செலவினங்கள், மூலதனச் செலவினங்களின் மொத்தமானது) கிழக்கு மாகாணத்தின் மத்தியின் மாற்றுகைகள் ஊடாக பூர்த்தி செய்யப்பட்டது.²⁶⁸ 2008 ஆம் ஆண்டு 1 ஆம் இலக்க கிழக்கு மாகாண நிதியின் நியாயாதிக்கம் உருவாக்கப்பட்டதிலிருந்து வரிவிதித்தல் வரிசேகரித்தல் அதிகாரத்தை செயற்படுத்தவுக்கு அவசியமான நிர்வாக இயந்திரம் அமைக்கப்பட்டதிலிருந்தும், கிழக்கு மாகாணத்தின் செலவினம் மற்றும் வருமான வழிவகையானது மாற்றும் பெறும். மாற்றத்தின் அளவினைப் பொறுத்து சுயாதீஸமான பலவகைக் காரணிகளான பொருளாதார, மற்றும் அரசியல் காரணிகள் பார்க்கப்பட வேண்டியனவாக உள்ளன.

²⁶⁵ பிரிவு 16 (1)

²⁶⁶ பிரிவு 11

²⁶⁷ பிரிவுகள் 15 (C), 18

²⁶⁸ பிரிவு 15 (1)

அத்தியாயம் 7

13 வது திருத்தத்தின் முழுமையான அமுலாக்கம்: செய்யவேண்டியது என்ன?

13 வது திருத்தத்தை முழுமையாக அமுல்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் அர்ப்பணிப்புடன் இருப்பதாக அது 2008 ஆம் ஆண்டில் மேற்கொண்ட கூற்றில் பல மறைமுக விடயங்கள் இருந்தன. முதலாவதாக ஒன்றுக்குப் பின் ஒன்றாக மாறிவந்த அரசாங்கங்கள் அதனைச் செய்யவில்லை என்று நன்கு அறியப்பட்ட உண்மையை அது ஏற்றுக்கொண்டது. அத்துடன் அது அறிமுகம் செய்யப்பட்டு இரண்டு தசாப்பதங்களுக்கு பின்னராவது அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகளானவை அமுல்படுத்தப்பட இருப்பதாகவும் அவற்றின் முழுமையான அளவில் அமுல்படுத்தப்பட இருப்பதாகவும் அறிவிக்கப்பட்ட அளவிற்கு வரவேற்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாக இருந்தது. இந்த வகையில் அரசாங்கமானது கொள்கைத் தெரிவை அறிவிக்கவில்லை. ஆனால் நாட்டின் உச்ச சட்டத்தை அமுல்படுத்துவதற்கும், மேம்படுத்துவதற்குமான அதனுடைய சட்டக் கடமையின் அடிப்படையை அது ஏற்றுக்கொண்டிருந்தது.

இரண்டாவதாக இந்த அர்ப்பணிப்பானது எடுத்துரைக்கப்பட்டபொழுது அது ஒரு இடைக்கால ஏற்பாட்டின் இயல்பில் இருந்தது. குறிப்பாக வடக்கு, கிழக்கில் அரசியலமைப்பால் ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டிருந்த அதிகாரப் பகிர்வின் அளவுக்கு அமுல்படுத்தும் அளவிற்கு APRC ஆல் முன்வைக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பு சீர்பார்ப்பின் எதிர்பார்ப்பும் மற்றும் அதிகாரப் பகிர்விற்கான புதிய யுத்தத்திற்கு பிந்திய அரசியலமைப்பு தீர்வும் என்ற புதிய அகன்ற குழலில் இருந்தது. அப்போதிலிருந்து அரசாங்கத்திடமிருந்து முழு அமுல்படுத்துகையின் அர்ப்பணிப்பு பற்றி மிகவும் குறைவாகவுமே கேட்கப்பட்டிருந்தது. கிழக்கு மாகாணத்தின் தேர்தல் மற்றும் அரசியலமைப்புக்கு அப்பால் (வடக்கு மாகாணத்திலும் எதிர்பார்க்கப்படும் ஒரு செயல்முறை) விருத்தியடைந்த ஆட்சியின் அனுபவமானது எதிர்பார்ப்புக்கும் குறைந்ததாக உள்ள ஓரிடத்தில் அரசியல் பரவலாக்கலை நன்வாக்கும் தேவையான அரசியல் அர்ப்பணிப்புடைய உருப்படியான எந்த முக்கிய மாற்றமும் முன்வரவில்லை.

பதிலாக மத்திய அரசாங்கம் கிழக்கு மாகாணத்தின் பொருளாதார அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளில் ஆதிக்க வகிபங்கு எடுத்து தெரிவு செய்யப்பட்ட மாகாணசபையை கீழ்நிலைப்படுத்தியதும் அல்லாமல் சிரேஷ்ட அதிகாரிகளும் ஜனாதிபதி உட்பட ஊடகத்திற்கு கருத்து தெரிவிக்கையில் அதிகாரப் பரவலாக்கலை குறிப்பாக பொலிஸ், சட்டம், ஒழுங்கு மற்றும் அரசு காணி குறித்த பரவலாக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் அனைத்தையும் அளிக்க விருப்பமற்று இருக்கும் உண்மையை உறுதியாகத் தெரிவித்திருந்தனர். அதற்கு மாறாக முழு அமுல்படுத்துகைக் கொள்கையை உத்தியோகபூர்வ நீதியாக அல்லது முழுமையாக கைவிட்டுவிடுவது தொடர்பான எந்தவிதமான முடிவும் இல்லை. யுத்தத்திற்குப் பின்திய புனர்நிர்மாணம் மற்றும் அபிவிருத்தியின் ஆட்சி வகைமாதிரி உதாரணமானது மத்திய அரசாங்கம் மாத்திரம்தான் தாக்காறித்யாக வழங்கக்கூடியது என்றும் அதிகாரப்பரவலாக்கல் மற்றும் அபிவிருத்தி என்பவை பரஸ்பரம் பிரத்தியேகமான கருத்துரிமைகள் என்ற உண்மைக்கான போதியதற்கு கருத்து நிலவியது. மேற்படி விடயங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கையில் அதிகாரப்பரவலாக்கல் தொடர்பில் அரசாங்கத்தின் உண்மையான கொள்கை என்ன என்ற கேள்வி எழுகின்றது.

கடந்த அத்தியாயத்தின் அரசியலமைப்பு மதிப்பீடானது 13 வது திருத்தத்தின் முழு அளவிலான அமுல்படுத்துகை மீது முன்மொழிவு சொல்லியிருந்தது. மற்றும் அதனோடு இணைந்த சட்டவாக்கத்தின் பிரதான கருவியாகிய மாகாண சபைச் சட்டமானது இரு நோக்கங்களில் சேவையாஜ்யுகிறது. முதலாவதாக அதிகாரப்பரவலாக்கலின் ஏதாவது அரசியல் அமைப்பு சட்டகவேலையின் வடிவமைப்பில் உள்ள குறைபாடுகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென கூடிக்காட்டுகிறது. இரண்டாவதாக இதுவே இந்த அத்தியாயத்தின் கவனமும்

ஆகும். அதனுடைய எல்லைகளுக்குள்ளே அதிகாரப் பரவலாகக்கத்தின் முழு அளவிலான நடைமுறைப்படுத்துகைக்கான நோக்குடனான 13 வது திருத்தச் சட்டத்தின் வேலையானது முழுமையாக அழுப்புத்த வேண்டி தேவையான விடயங்களை இந்த அதிகாரம் வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வருகிறது.

உயர்த்திச் சொல்லிக்காட்டப்பட்ட விடயங்களுக்கு மேலதிகமாக ஒரு மிகவும் துலாம்பரமான அதிகாரப்பரவலாக்கலின் அனுபவத்தின் மீள்பார்வை ஒன்று 1996 இல் அசோகா குணவர்தன குழுவால் பொறுப்பெடுக்கப்பட்டது இத்தகைய ஒன்று அவசரமாகத் தேவைப்படுகிறது. அந்தக் குழுவினால் இனங்காணப்பட்ட அனைத்துப் பிரச்சினைகளும், அநேகமாக இன்னும் பொருத்தமாக உள்ளது என்பதை நினைவுக்கு வேண்டும். அத்துடன் அதன் பல சிபார்கள் அழுப்புத்தப்படவில்லை. உண்மைசார்ந்த மீள்பார்வை அமைப்புக்கு அதிகாரப் பரவலாக்கலின் நியாயாதிக்க சட்டக வேலை மிகவும் பரந்துபட்ட அளவில் அதிகாரப்பரவலாக்கல் மீது தாக்கம் செலுத்தும் மத்திய சட்டவாக்கம் மத்தியிலே பொதுநிர்வாகத்தை செய்திப்படுத்துவதை ஆளும் பழக்கங்கள் மற்றும் நிர்வாகச் சட்டங்களின் அமைப்பு மாகாணம் மற்றும் உள்ளுர் மட்டங்கள், நிதிச்சட்டங்கள் மற்றும் செயன்முறைகள் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய தேவையான மாற்றங்களை சிபார்ச் செய்வதற்கான பரந்த ஆணை அவ் அமைப்பிற்கு கொடுக்கப்பட வேண்டும். வேறு வார்த்தையில் சொல்வதாயின் ஒரு துலாம்பரமான அதிகாரப்பரவலாக்கல் கணக்காய்வு ஆனது பொறுப்பெடுக்கப்படுவதுடன், எல்லா உள்ளகச் சட்டங்கள், கொள்கைகள் மற்றும் பழக்கங்கள் மற்றும் திருத்தத்திற்கான சிபார்கள் இல்லாதொழிப்புக்கள் அரசியலமைப்பின் கீழ் அனுமதிக்க வேண்டிய அதிகாரப்பரவலாக்கலுடன் பொருந்தாத எதையும் மாற்றுகைகள் என்பன பொறுப்பெடுக்கப்பட வேண்டும். அரசாங்கத்தின் இந்த அகன்ற வீச்சுக்களை உடைய மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்துவதன் நீடித்த அர்ப்பணிப்பானது அவசரமானதாக உள்ளது. ஆரம்பத்திலேயே அவதானிக்கப்பட்டதுபோல இவ் இயல்புடைய மாற்றங்களானவை மகிந்த சிந்தனையை முன்னெடுத்துச் செல்லும் UPFA இனதும் ஜனாதிபதியினதும் ஆணையுடன் முழுமையாக எடுத்துச் செல்வதாக உள்ளது.

7.1 கட்டமைப்பிலான மாற்றங்கள்

13வது திருத்தத்தின் அளவுகோல்களுக்குள்ளே அதிகார பரவலாக்கலின் அளவை உச்சப்படுத்துவதற்காக திருத்தப்பட்ட மாகாணசபைச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்ட நியாயாதிக்க கட்டமைப்பில் மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டியதாக உள்ளது. (மத்திய சட்டவாக்கத்தின் பின்தொடர்ந்த திருத்தங்களிலும்) மாகாணசபைகள் சட்டம் தொடர்பாக முக்கியமான பிரதான விடயம் என்னவெனில் அது மாகாணத்தின் நாளாந்த நிர்வாகத்தில் ஆளுனரின் நடுவாண்மையான செய்திப்பாடுகளாகும்.

இந்த மாற்றத்தின் பிரதான கவனக் குவிப்பானது ஆளுனருக்கும், முதலமைச்சர், அமைச்சர் சபைகளுக்கு இடையிலே மிகவும் நேரடியான ஒரு சமநிலையை அமைத்துக்கொள்வது தொடர்பானதாகும். அரசியலமைப்புச் சட்டக வேலையானது சில தொழிற்பாடுகளானவை ஆளுனரால் நிறைவேற்றப்படுவதை வேண்டி நிற்பதாக உணரப்படுகிறது. அத்துடன் அதனை சாதாரண சட்டவாக்கத்திலிருந்து எடுத்து விடவும் முடியாது.

பல தொழிற்பாடுகளுடன் தொடர்புபடுத்தி ஒரு மிகவும் பொருத்தமான சமநிலையை ஏன் ஏற்படுத்த முடியாமல் இருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு காரணமும் இல்லை. ஆளுனரின் தொழிற்பாடுகளை ஓரேயடியாக நீக்குவதன் மூலமாகவோ அல்லது அவ் அதிகாரங்களை முதலமைச்சர் அல்லது அமைச்சர்கள் சபையின் மதியுரைக்கு உட்பட்டு செய்திப்படுத்தவேண்டுமென்று கூறுவதன் மூலமோ இச் சமநிலையை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். மாகாணசபை திருத்தத்தங்கள் பின்வரும் மாற்றங்களை வேண்டி நிற்கிறது.

மாகாணசபைச் சட்டத்தின் பகுதி 2 ஆளுனர் மற்றும் ஜனாதிபதியின் பல தொழிற்பாடுகள் மாகாணசபையின் கூட்டங்கள் மற்றும் அலுவல் நடத்தைகள் என்பன போன்ற அடையாள இயல்புடையவைகள் உட்பட

அத்தியவசிமானதாக உள்ளன.²⁶⁹ மாகாணசபையின் ஊடான மாகாண நிர்வாகத்தின் சட்டாளரிமைகள் மற்றும் பொறுப்புக்களின் நோக்கங்களுக்காக தேவைப்பாதவைகள் தவிர்ந்த இவ்வகையாக உள்ளன.²⁷⁰ நிதி விடயங்கள் குறித்தும் ஆளுனர் தன்பாட்டில் செயற்படும் விடயங்களில் ஆளுனரின் நடத்தை மீது நடாத்தப்படும் கலந்துரையாடல்களைத் தடுப்பதற்கான மாகாணசபையின் சட்டச் செயல்முறைகளுக்கு ஐனாதிபதியின்²⁷¹ அங்கீராத்தை தேடும் ஏற்பாடுகள் தேவையற்றதும் நீக்கப்படவும் வேண்டும்.²⁷² அலுவல்களை அமைச்சர்களிடையே ஒதுக்கும் சட்டங்களை ஆளுனரே ஏன் ஏற்படுத்துகின்றார் என்பதற்கான காரணம் எதுவும் இல்லை.²⁷³ இச் செயற்பாடு மாகாணசபையின் அங்கீராத்திற்கு உட்பட்டு மாகாணசபையின் தவிசாளரோடு ஆலோசித்து அமைச்சர்கள் சபையாலேயே செய்துகொள்ளப்படக்கூடியன.

மாகாணசபைச் சட்டத்தின் பகுதி 3 இன் கீழான மாகாண நிதி தொடர்பான ஆளுனரின் தொழிற்பாடுகள் மற்றும் அதிகாரங்கள் ஆவன மாகாண மட்டத்தில்²⁷⁴ பெருத்த நிதிப் பொறுப்புக்களின் அதிகாரப் பங்கீடிற்கும் ஊக்குவிப்பிற்குமான சில முன்னேற்றுரமானமானவைகளாகும். அதிகாரங்களும் பொறுப்புக்களும் முதலமைச்சருக்கு மாற்றப்பட வேண்டும். அதே மாகாணத்தின் நிதியமைச்சராக அவர் கருதப்படலாம். ஆனாலும் தற்போதைய சட்டமானது ஆளுனருக்கு மாகாண நிதி மற்றும் அவசரகால நிதி சம்பந்தமான அதிகாரங்களை கொடுத்திருப்பதானது நிதியமைச்சர் மீது கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற தேவையில்லை. மாகாண நியாயாதிக்கத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய தேவையுள்ளது. மேலோட்டப்பார்வை தேவையான அளவுக்கு வருடாந்த ஒதுக்கீடு நியாயாதிக்கங்கள் மற்றும் (குறைநிரப்பு வழங்கல் கணக்கு போன்ற தற்காலிக வழங்கல் நியாயாதிக்கம்) தேவையாக உள்ளது.

மாகாணப் பொதுச்சேவை, மாகாணப் பொதுச்சேவை ஆணைக்கும் என்பனவற்றில் ஆளுனரின் அதிகாரங்களும் தொழிற்பாடுகளும் மாகாணசபை சட்டம் 4 இன் கீழ் நல்லாட்சி மற்றும் அதிகாரப்ரவலாக்கல் நோக்கில் இருந்து பாதுகாப்பது கடினமாக உள்ளது.²⁷⁵ மாகாணப் பொதுச்சேவையில் கட்டுப்பாட்டை எடுத்துக்கொள்வதற்கான காரண காரியங்களின் பகுதியாக அரசியல் மயமாக்கல் குறித்து கவலையுள்ளது. ஆளுனரின் நடுநிலைத்தன்மையை உத்தரவாதப்படுத்த முடியாதுள்ளதுடன், மாகாண அமைச்சுக்களில் அவர் அரசு அதிகாரிகளின் மீது தனது அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி அவர் தலையிட முற்படும் சூழ்நிலைகளில் மாகாண அமைச்சர்களின் சுயாட்சி மற்றும் ஆக்கிக்கம் கீழ்நிலைப்படுத்தப்பட உதவுகிறது. பொதுச்சேவையின் சுயாதீனமானது அதே நிலைமையில் மத்திய மட்டத்தில் வழங்கப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. மாகாணப் பொதுச்சேவை ஆணைக்குமுடிவை 17 வது சட்டக் அமைப்பிற்குள் கொண்டுவருவதன் மூலம் இதனைச் செய்யக்கூடியதாக இருக்கிறது. மத்திய சட்டவாக்க உறுப்புரை 42 இன் கீழ் இதனை பொறுப்பெடுத்துக்கொள்ளலாம். மாகாண அரசு அதிகாரிகளிடம் தொடர்புடைய அமைச்சர்களின் சபையின் அதிகாரங்கள் 17 வது திருத்தத்தின்²⁷⁶ கீழ் மத்திய அமைச்சரவை, மாகாண அமைச்சரவை அமைச்சர்கள், பொது அதிகாரிகள் மீது செல்வாக்குச் செலுத்துவதைப் போன்றவையாக அமைச்சர்கள் சபையின் அதிகாரங்கள், மாகாண அரசு அதிகாரிகளுடன் தொடர்புபடுத்தி கொள்ளப்பட வேண்டும்.

²⁶⁹ பிரிவுகள் 19 (5), 20 (3), 23 (2), 24 (1), 24 (3) 25(1), 26(3), 28(1), 28(1), 30

²⁷⁰ பிரிவுகள் 32,33

²⁷¹ பிரிவு 55 (3)

²⁷² அசோகா குணவர்தன குழு அறிக்கை அத்தியாயம் 1 யைப் பார்க்கவும் : பக்கம் 44

²⁷³ அசோக குணவர்தன குழு அறிக்கை அத்தியாயம் 7 ஜப் பார்க்கவும்

²⁷⁴ மேலே சொல்லப்பட்டது

²⁷⁵ உறுப்புரைகள் 32, 33

²⁷⁶ உறுப்புரைகள் 53 (3)

அதன்படி மாகாணசபைகள் சட்டம் பகுதி 4 இன் கீழ் ஆளுனரின் அதிகாரங்கள் மற்றும் பிரத்தியேக விருப்புச் செயற்பாடுகள் என்பன அகற்றப்படுவதுடன் அத் தொழிற்பாடுகள் மாகாண பொதுச்சேவை ஆணைக்குமுனிப்புகும் பிரதம செயலாளருக்கும், அமைச்சர்கள் சபைக்கும் வேண்டும். பொதுநிர்வாகம் மற்றும் பொதுநிதி (இந்நோக்கத்திற்கான நியமிக்கப்பட்ட பொருத்தமான அமைப்பால் சிபார்ஸ் செய்யப்படும் விபரங்கள்) உடன் தொடர்புடைய ஒட்டுமொத்தச் சட்டங்கள், நடைமுறைகள், செயன்முறைகள், கட்டமைப்புகளுக்கு மேலதிகமாக விசேட முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு விடயமாக உப மாகாண மட்ட நிர்வாகக் கட்டமைப்புக்களில் உயர்த்திக் காப்பிட வேண்டிக் காப்பிட இருப்பதுடன், மத்திய அரசாங்கத்தின் நேரடி முகவராகவும் தற்போது செயற்படுகிறது. அசோக குணவர்தன குழுவின் சிபார்சின் பேரில் பிரதேசச் செயலாளர்கள் மற்றும் கிராமசேவையாளர்கள், மாகாணப் பொதுச்சேவையின் கீழ் கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.²⁷⁷

விசேடமாக நிதி, மாகாணப் பொதுச்சேவை என்பவற்றுடன் தொடர்புடைய நியாயாதிக்க அதிகாரங்களின் உள்ளடக்கத்தின் மறுசீரமைப்பு இங்கே ஆலோசனை தரப்பட்ட திசையில் தெரிவு செய்யப்பட்ட மாகாண நிறைவேற்று விடயங்களின் சுயாதிக்கத்தை அதிகரிக்கும்.

13 வது திருத்தத்தின் முக்கிய நியாயாதிக்க ஆட்சிக்கு இம் மாற்றுங்களை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் நடக்கக்கூடிய மூன்று மாதிரிகள் உள்ளன. முதலாவதானது மாகாணசபைச் சட்டத்தின் (மற்றும் ஏனைய மத்திய சட்டவாக்கங்களில்) வேறுபட்ட விதங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் மாற்றங்கள். இது கவனம் தேவைப்படும் மிகவும் பாரதாரமான பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும். ஆனாலும் நிறுவப்பட்டுள்ள கட்டமைப்பை பெரிதும் குழப்பும் இரண்டாவதாக மாகாணசபைகள் சட்டமானது புதிய சட்டத்தினால் மாற்றியமைக்கப்படலாம். ஆரம்பத்தில் வேண்டியிற்கும் ஒரு புதிய அணுகுமுறையுடன் கூடிய பின்விளைவு திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தும் மற்றும் ஏனைய மத்திய சட்டவாக்கங்களுடன் கூடிய ஒன்றாக மேற்கொள்ளப்படலாம். அரசியல் சமூக மாற்றத்தை வேண்டியிற்கும் தெரிவாகும். அதாவது மாகாணசபைச் சட்டத்தை ஒழித்துவிட்டு ஒன்பது வேறுபட்ட சட்டங்களால் அதனை மீளவைப்பதாகும். மாகாணங்களின் தேவைகள் முன்விருப்பங்களின் பிரகாரம் ஒவ்வொரு மாகாணசபைக்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் இடையிலான பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் இவைகள் உருவாக்கப்பட்டு 13 வது திருத்தத்தின் எல்லைகளின் மூலம் அதன் வெளி எல்லைகள் தீர்மானிக்கப்பட்டு ஒரு பெரிய அல்லது குறைந்தளவான ஒவ்வொரு மாகாணத்தின் ஜனநாயக விருப்பத்தை பொறுத்து அதிகாரப் பரவலாக்கலை அளிக்கலாம். மேலும் ஒரு புதுமுயற்சியும் இயலக்கூடியதாக இருக்கிறது. உண்மையில் இது ஒரு இரண்டாவது தெரிவாக உள்ளது. அது என்னவெனில் சுயாதிக்க சுயாட்சி ஒப்பந்தம் ஒன்றானது மத்திய சட்டவாக்கத்தில் நோக்கிலுள்ள குறிப்பிட்ட ஒரு காலப்பகுதிக்கு உட்படுத்திக்கொள்வது இயலக்கூடியதாக உள்ளது. (ஒவ்வொரு 10 வருடங்களுக்கும்) அணுகுமுறையின் பெரிய கவர்ச்சி என்னவெனில் இது அடையாள நீதியானதும் மற்றும் உள்ளடக்க முக்கியத்துவமான உறவுமுறையை மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்குமிடையில் அரசியலமைப்பு நீதியாகவும் சம பங்காளர் என்ற வகையிலும் சொல்லப்படும் அத்தியவசியமான அதிகாரக் கட்டமைப்பையும் கொண்டிருக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இறுதியாக எல்லா மாகாணங்களும் உயர்ந்தளவான அதிகப்பட்ச அதிகார மட்டங்களை கேட்டு நிற்பதிலே முடிவடையும். அணுகுமுறையின் அடையாளத்துவமானது அப்படியே இருக்கும்.

²⁷⁷ அசோகக் குணவர்தன குழு அறிக்கை பக்கம் 44

7.2 அரசியல் மற்றும் நிர்வாக கலாசாரம்

மீண்டும் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டவாறாக அதிகாரம் பரவலாக்கலை அர்த்தபுதியானதாக்க நிறைவேற்றுவதிலுள்ள தொடர்ச்சியான தடைகளில் ஒன்றாக முறைசார் கட்டமைப்புக்கள் மற்றும் சட்டவாசகங்கள் அல்லது நடைமுறைப்படுத்தும் ஆட்களின் மனோபவாங்கள், இருப்புக்கள் அல்லது அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகள் மாத்திரம் என்று அதிகம் இல்லாமல் விசேஷமாக செய்யப்பட்ட அரசியல் பிரதிநிதிகள், மற்றும் அரசு ஊழியர்கள்²⁷⁸ இந்த மனோபவங்களை மாற்றுவதற்கான விருப்போ, ஊக்கமோ இல்லாதிருக்கும் வரைக்கும், நிறுவன ரீதியாகவோ அல்லது செயன்முறை மாற்றங்களுடாகவோ மிகச் சொந்பமானதையே முன்வைக்கப்பட்ட நிறுவன ரீதியான மற்றும் நடைமுறை மாற்றங்களுடாக மிகச் சொந்பமானதையே செய்துகொள்ள முடியும். அத்துடன் அதன் மூலமான வெற்றிக்கான சந்தர்ப்பமும் இல்லாதுபோகும். மொத்தமாக வடிவமைக்கப்பட்ட முறைமை கூட விருப்பின்மை, குரோதம் அல்லது இயலுமையின்மை என்பவற்றின் ஊடாக கைவிடப்படலாம். 13வது திருத்தத்தின் கீழான அனுபவத்தின் பகுதிகள் இதற்கு சான்று பகர்கின்றன. தலைமைத்துவத்தில் தங்கியிருந்தல், மாற்றத்திற்கான அர்ப்பணிப்பு போன்ற பின்வரும் ஏற்பாடுகளை பரிசீலிப்பதற்கு தகுதியானவையாக உள்ளன.

இலங்கையில் அதிகாரம் பரவலாக்கல் அனுபவத்தின் மிகவும் தொடுகின்ற ஒரு அம்சமாக இருப்பது வேறு இடங்களிலுள்ள பலமட்ட அரசாங்கங்களின் ஏனைய முறைமைகளின் ஓப்பீகும். அமைப்புப் பொறிமுறையின் மொத்தமான எல்லா நிலையாக (அரசாங்கங்களுக்கிடையிலான உறவுகளாக அறியப்படுகின்றது)²⁷⁹ எந்த விருத்தி செய்யப்பட்ட முறையும் அப்பொறித் தொகுதிக்குரிய ஆதரவின்றி செயற்பட முடியாது. இவைகள் அரசியல் நிறுவனங்கள் போன்ற கொள்கை ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்துபவைகளிலிருந்து அரசு நிர்வாகத்தை ஒருங்கிணைக்கும் நிறுவனங்கள் மிகவும் விசேஷத்துவமாக அரசாங்கத்தின் விசேட அம்சங்களுக்கு ஆதரவளிக்கும் நிறுவனங்கள் என்ற பல வீச்சில் உள்ளன. பகுதியில் விசேடித்த தேவைப்பாடுகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு தேவையான ஒரு எதிர்கால நோக்கு அமைப்பும் தேவையாக உள்ளது. அசோக குணவர்தன குழுவானது மேற்கொண்ட சிபார்சுகளில் பல இன்னும் பொருத்தமானவையாக தொடர்ந்து இருக்கின்றது.²⁸⁰

அரசாங்கத்தின் பல மட்டங்களுக்கிடையிலே ஒருங்கிணைப்பும் ஆலோசனை பொறித்தொகுதியும் இல்லாததில் இருந்து ஆரம்பித்து அரசியல் மற்றும் நிர்வாக ஒழுங்குகளும் இணக்கங்களும் இல்லாதிருப்பதானது இயல்பிலேயே முறைசாராததாக அல்லது ஓரளவு சட்ட இயல்புடையதாக உள்ளது. இந்த மட்டங்களுக்கிடையிலான ஒத்துழைப்பு அடிப்படையிலிருந்து ஓரளவு சட்ட இயல்புடையதாக இருந்தது.

பல மட்ட முறைமையின் தொழிற்பாட்டு வடிவங்களின் இயலக்கூடியதும் தொழிற்பாட்டு மாதிரிகளின் ஒவ்வொரு விபரமும் ஒன்றில் இயலத்தக்கதாகவோ அன்றேல் விரும்பத்தக்கதாகவோ இல்லாது விடினும் ஒரு சட்டக்கருவியில் இறுக்கமாக இணைந்திருப்பதுடன் எந்த ஏற்பாடுகளானவை வேண்டப்படும் கட்டமைப்பை ஒழுக்கத்தையும் அரசாங்கங்களுக்கிடையிலான உறவுகளிலும், அதேவேளையில் அரசாங்கத்தின் மாறும் நெருக்கடி நிலைமைகளுக்கு பதிலளிப்பதன் போதிய நெகிழக்கூடியதாகவும், திருத்தக்கூடியதாகவும் இருக்கும். இது இல்லாதபொழுது இந்த எதிர்கால ஒப்பந்தங்கள் எவ்வாறு இருக்க வேண்டுமென குறித்துரைத்தவைகயில் ஆலோசனை வழங்குவதற்காக அந்த ஒப்பந்தங்கள் விரும்பப்படும் வகையிலான பரந்துபட்ட எண்ணப்பொருந்தகளை அடையாளம் காணுவதற்கு இயலாது.

²⁷⁸ அசோக்க குணவர்தன குழு அறிக்கை 1ம் அத்தியாயம்

²⁷⁹ அசோக்க குணவர்தன குழு அறிக்கை 7ம் அத்தியாயம்

²⁸⁰ மேற்படி அறிக்கை

மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மாகாண நிர்வாகங்களுக்கும் இடையிலான நிறைவேற்று அதிகாரம் மீதான ஒரு பொதுவான முறைசார் ஒப்பந்தமானது பல்வேறு காரணங்களுக்காக நன்மையானதாகத் தெரிகிறது. முதலாவதாக அவ்வாறான ஒரு ஒப்பந்தமானது அரசாங்கத்தின் பல்வேறு மட்டங்களுக்கிடையிலான அரசாங்க அதிகாரத்தை செயற்படுத்துவதற்கு பரந்துபட்ட கொள்கைகளை எடுத்துரைக்கக்கூடியதாக உள்ளது. இக் கொள்கைகளானவை அரசியல் மற்றும் சட்டரீதியற்ற பொறுப்புக்களை பிரதிபலிக்கின்றது. பரந்துபட்டவில் இவ்வண்ணமான ஒப்பந்தங்களானவை அவ்வாறான அதிகாரப்பொலாக்கல் கொள்கைகளுக்கு ஒட்டியிருப்பதை உறுதிப்படுத்துவதனால் (மாகாண மட்ட சுயாட்சி) ஒத்துழைப்பு சட்டரீதியானது வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் ஜனநாயகம் என்பவற்றினால் உறுதிப்படுத்துவதனால் ஆய்வியமைப்பினால் ஒதுக்கப்பட்ட செயற்பாடுகளுக்கான பரஸ்பர மரியாதையை உறுதிப்படுத்துவதையும் ஒழுங்குபடுத்துவதையும் இந்த பரந்தனவான ஒப்பந்தம் நாடு நிற்கிறது. நிறைவேற்று ஒப்பந்தத்தின் பரந்துபட்ட சட்டக வேலைக்குள் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும், மாகாண மட்டத்திற்குமிடையே பொதுவான சட்டவாக்க அதிகாரங்களை செயற்படுத்தும் விடயங்களில் ஆளுனரின் வகிபங்கு அமைச்சக்களுக்கிடையிலான வேலை ஒழுங்க ஏற்பாடுகள், வரவு செலவுத்திட்ட செயன்முறைகள், ஒதுக்கீடுகள், முக்கிய கொள்கை விடயங்கள், அபிவிருத்தி மற்றும் பிரிவு கைத்தொழில் விடயங்கள் உதாரணத்திற்கு (உல்லாசப்பயணத்துறை, மீன்பிடி, விவசாயம் இயற்கை வளங்கள் இன்னும் பல) அல்லது மேலதிக மரபொழுங்குகளைக் காணுவதற்கு இயலக்கூடியதாக உள்ளது.

7.3 முடிவுரை

மாகாண சபைகள் பற்றிய அனுபவங்கள் இரண்டு தசாப்த வீச்செல்லவையைக் கொண்டுள்ளன. இது வரை முழுமையாக நடைமுறைச் சாத்தியமாகாத 13வது திருத்தத்தின் பூரண அதிகாரப் பகிர்வு இடைவெளியை புதிய கோணத்திலும் நெகிழ்ச்சியான கண்ணோட்டத்திலும் அனுகி அமுலாக்க முடியும்.

எனவே 13வது அரசியலமைப்பிற்கான திருத்தத்தை முழுமையாக செயற்படுத்துவதற்கு இது தொடர்பான சட்டங்களையும் கொள்கைகளையும் நடைமுறைகளையும் மீளாய்வு செய்து அவற்றை மாற்றத்திற்கு உள்ளாக்க நாம் தயாராக வேண்டும். இதற்கான மாற்றுக் கருத்துக்களும் கொள்கைகளும் இக்கட்டுரையில் கலந்துரையாடப்பட்டுள்ளன. ஒட்டு மொத்தமாகக்கூறின் அரசியல் திடசங்கங்பம் - அர்ப்பணிப்பு விடாழுயற்சி என்பவை இல்லாது விட்டால் மேற்படி குறிக்கோள்களை யதார்த்தமாக்க முடியாது. அண்மைக்கால வரலாறு இதனை உறுதிப்படுத்தியுள்ளதோடு இன்றைக்கும் அது பொருத்தமுடையது. சாதகமான எதிர்காலத்திற்கு அனுகூலமான நிலைமைகள் தோன்றவில்லையாயினும் இந்நிலைமைகளில் மாற்றும் ஏற்படுமா என்பதற்கு காலம் தான் பதில் கூற வேண்டியுள்ளது.

பதங்களின் விளக்கம்

பின்வரும் சொற்கள் எந்த சூழ்மையில் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்ற தெளிவு இல்லாவிடின் வேறுபட்ட கருத்துக்களை எண்ணவோ வெளிப்படுத்த இடமுண்டு. பின்வரும் சொற்கள் இலங்கை அரசியலமைப்பில் பயன்படுத்தப்படும் அர்த்தத்திலேயே அவை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

சட்ட வரைபு: பாராஞ்சுமன்றத்தால் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்பாக உள்ள வரைபுச் சட்டம்

சட்டம்: பாராஞ்சுமன்றத்தின் ஒரு சட்டம்

வரைபு நியதிச்சட்டம் : மாகாணசபையினால் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்பாக உள்ள மாகாண சபையின் வரைபுச் சட்டம்

நியதிச்சட்டம் : மகாணசபை அங்கீகரிக்கும் ஒரு சட்டம்

உறுப்புரை: அரசியலமைப்பில் அல்லது சட்டத்தில் உள்ள ஒரு வாசகம் (சட்ட ஏற்பாடு)

பிரிவு: பாராஞ்சுமன்ற சட்டத்தின் அல்லது மாகாண சபை நியதிச் சட்டத்தின் ஒரு பிரிவு

மாகாண சபைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பொதுவான விடயங்கள் குறித்த மூன்று நிரல்களின் ஏதாவது ஒரு விடய நிரல் I, நிரல் II, நிரல் III என அரசியலமைப்பின் IX அட்டவணையில் எடுத்துக்கூறப்படுகிறது. நிரல் I இன் பின்னினைப்பு I, பின்னினைப்பு II, பின்னினைப்பு III என்பன உட்பட

அரசாங்கம் : இலங்கையின் மத்திய அரசாங்கம்

சருக்க விளக்கங்கள்

UPFA: ஜக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணி

SLFP: சிறிலாங்கா சுதந்திரக்கட்சி

TMVP: தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகள்

UNP: ஜக்கிய தேசியக் கட்சி

SLMC: இலங்கை முஸ்லிம் காங்கிரஸ்

EPRLF: ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி

ENDLF: ஈழத் தேசிய ஜனநாயக விடுதலை முன்னணி

LTTE: தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்

APRC: அனைத்துக் கட்சி பிரதிநிதிகள் குழு

அதிகாரப் பரவலாக்கலோடு தொடர்புடைய பாராளுமன்றச் சட்டங்கள்

1978 ஆம் ஆண்டு இலங்கை சோசலிசக் குடியரசின் அரசியலமைப்பு

1987 ஆம் ஆண்டு 42 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் சட்டம்

1988 ஆம் ஆண்டு 2 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் தேர்தல் சட்டம்

1988 ஆம் ஆண்டு 37 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் (சம்பளங்கள், இதரபடிகள், கொடுப்பனவுச்) சட்டம்

1988 ஆம் ஆண்டு 55 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் தேர்தல் (திருத்தச்) சட்டம்

1989 ஆம் ஆண்டு 12 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் (பின்விளைவு ஏற்பாடுகள்) சட்டம்

1990 ஆம் ஆண்டு 1 ஆம் இலக்க பொலிஸ் ஆணைக்குழு சட்டம்

1990 ஆம் ஆண்டு 9 ஆம் இலக்க கமநலசேவைகள் (திருத்தம்) சட்டம்

1990 ஆம் ஆண்டு 19 ஆம் இலக்க மேல் நீதிமன்ற ஏற்பாடுகள் (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டம்

1990 ஆம் ஆண்டு 27 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் (திருத்தச்) சட்டம்

1990 ஆம் ஆண்டு 28 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் தேர்தல் (திருத்தச்) சட்டம்

1990 ஆம் ஆண்டு 29 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் தேர்தல் (திருத்தச்) சட்டம்

1991 ஆம் ஆண்டு 37 ஆம் இலக்க தேசிய போக்குவரத்து ஆணைக்குழு சட்டம்

1992 ஆம் ஆண்டு 49 ஆம் இலக்க பாரிய கொழும்பு பொருளாதார ஆணைக்குழு (திருத்தச்) சட்டம்

1992 ஆம் ஆண்டு 58 ஆம் இலக்க அதிகாரங்களை மாற்றுதல் (பிரதேச செயலாளர்கள்) சட்டம்

1993 ஆம் ஆண்டு 7 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் தேர்தல் (திருத்தச்) சட்டம்

1993 ஆம் ஆண்டு 17 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் ஓய்வுதிய சட்டம்

1994 ஆம் ஆண்டு 13 ஆம் இலக்க நீர்ப்பாசன திருத்தச் சட்டம்

1995 ஆம் ஆண்டு 25 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் புரள்வு வரிகள் (எல்லைகளும் விதிவிலக்குகளும்) சட்டம்

1996 ஆம் ஆண்டு 10 ஆம் இலக்க மாகாணங்களின் மேல் நீதிமன்றத்தின் (விசேட ஏற்பாட்டுச்) சட்டம்

1996 ஆம் ஆண்டு 24 ஆம் இலக்க மண் பாதுகாப்பு திருத்தச் சட்டம்

1999 ஆம் ஆண்டு 31 ஆம் இலக்க இலங்கை உள்ளராட்சி நிறுவக சட்டம்

2006 ஆம் ஆண்டு 54 ஆம் இலக்க மாகாணங்களின் மேல் நீதிமன்ற (விசேட ஏற்பாட்டு) (திருத்தச்) சட்டம்

அதிகாரப் பரவலாக்கல் தொடர்பாக உச்ச நீதி மன்றங்களின் தீர்மானங்கள்

எடுக்கப்பட்ட சில வழக்குகள் உத்தியோகபூர்வ இலங்கை சட்ட அறிக்கையில் அறிக்கையிடப்பட்டுள்ளன. அதேனேரம் ஏனையவைகள் இன்னும் அறிக்கையிடப்படவில்லை. ஆனாலும் பாரிய கொழும்பு பொருளாதார ஆணைக்குழு (திருத்தச் சட்டம்) 1992, மற்றும் பண்டார எதிராக Arawwawala (1996) என்பன தவிர்ந்த ஏனையவை எல்லாம் L. மாரசிங்க, J. விக்கிரமராட்டன் 2010 இல் எழுதிய (Colombo: Stamford Lake) **Judicaial Pronouncement on 13th Amendment** நூலில் இருந்து நன்றியுடன் மஜுபிரசரம் செய்யப்படுகின்றது.

1990 ஆம் ஆண்டு கமநலசேவைகள் திருத்தச் சட்டமூலம், 1991 ஆம் ஆண்டு 09 இலக்க SCSD
1991 ஆம் ஆண்டு கமநலசேவைகள் திருத்தச் சட்டமூலம், 1991 ஆம் ஆண்டு 02 இலக்க SCSD
1996 ஆம் ஆண்டு அலவா கட்டுகம்பொல பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் 1 SLR 278
பண்டார எதிராக அறவாவல (Bandara Arawwawala) 1996 CA Writ App No. 483/95, 1996 மே 24
தனபால எதிராக கல்விப் பணிப்பாளர் மாகாணம், வடமத்திய மாகாணம் (1997) 1 SLR 400
கானி எதிராக திச்நாயக்க (Ghany Dissanayake) (2004) 1 SLR 17
பாரிய கொழும்பு பொருளாதார ஆணைக்குழு திருத்தச்சட்டம் (1992), 1992 ஆம் ஆண்டு 01 ஆம் இலக்க SCSD
வடமத்திய மாகாணசபை உள்ளுராட்சி வீட்மைப்பு நியதிச்சட்டம் (1997) 3 SLR 344 13 வது திருத்தம் மாகாணசபைகள் திருத்தச் சட்டம் (1987) 2 SLR 312
கமலாவதி எதிராக மாகாண பொதுச்சேவை ஆணைக்குழு வடமேல் மாகாணம் (2001) 1 SLR1
நில உரிமைச் சட்டமூலம் (2003), 2003 இல 26-36-2003
உள்ளுராட்சி சபைகள் (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்ட மூலம் SCSD 2008 ஆம் ஆண்டு 6 மற்றும் 7 மத்தும் பண்டா எதிராக உதவி ஆணையாளர், கமநல சேவைகள் (2003) 2 SLR 80
மஹிந்த சோமா எதிராக - சேனநாயக்க (1996) 1 SLR 180 (CA)
தேசிய போக்குவரத்து ஆணைக்குழுச் சட்டமூலம் (1991) SCSD 1991 ஆம் ஆண்டு இல 8 நிமலரத்ன எதிராக - கமநலசேவை உதவி ஆணையாளர் (2000) 3 SLR 184

ஜயதேவன் எதிராக - சட்டமா அதிபர் (1992) 2 SLR 356

பரமேஸ்வரி ஜயதேவன் சட்டமா அதிபர் (1992) 2 SLR 356

பொழுதிலமே எதிராக மத்திய (1996) 2 SLR 82

பிரேமசந்திர மற்றும் தொடங்கொட எதிராக - ஜயவிக்கிரம மற்றும் பகீர் மாகர் (1993) 2 SLR 294 (CA)

பிரேமசந்திர எதிராக - ஜயவிக்கிரம (1994) 2 SLR 90 (SC)

மாகாணசபைகள் திருத்தச் சட்டம், SCM 1990 ஜூன் 14

மாகாணசபைகள் பின்விளைவுகள் ஏற்பாடுகள் சட்ட மூலம் (1989), SCSD 1989 ஆம் ஆண்டு இல 11

ரஞ்சனி பிரியலதா எதிராக - மாகாண பொதுசேவைகள் ஆணைக்குழு மத்திய மாகாணம் (2009), CA Writ App. இல 775/07, 2009 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 03

ரத்நாயக்க டி சில்வா (1999) 3 SLR 57

வாடகை திருத்தச் சட்டம் (2002), SCSD 2002 ஆம் ஆண்டு இல 08

வண. சேருவில சரணகிதி எதிராக - சட்டமா அதிபர் (2004) 1 SLR 365

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணசபையின் போக்குவரத்து சபை நிதி ஆதிக்கம் (1990), SC (Spl) 1989 ஆம் ஆண்டு இல 7

சேனநாயக்க எதிராக - மஹிந்தசோம (1998) 2 SLR 333 (SC)

போலிஸ் ஆணைக்குழு சட்டமூலம் (1989) SC (Spl) 1989 ஆம் ஆண்டு இல 14

நீர்ச்சேவைகள் மறுசீரமைப்பு சட்டமூலம் (2003) 2003 SCSD இல 24, 25

வீரசிங்க எதிராக - திசநாயக்க (1997) 1 SLR 406

விஜேவேகர எதிராக சட்டமா அதிபர் (2007) 1 SLR 38

விஜேவர்தன எதிராக - உள்நாட்சி பணிப்பாளர் (2004) 1 SLR 179

மேலதிக வாசிப்புக்காக

C. அமரதுங்க (Ed) அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்பிற்கான எண்ணங்கள் (கொழும்பு : CLD)

J.A.L. கூரே (1995) இலங்கையில் அரசியலமைப்பு மற்றும் நிர்வாகச் சட்டங்கள் (கொழும்பு: சுமதி)

மாற்றுக்கொள்கைக்கான நிதியம் (2008) மாகாணசபை முறைமையைப் பலப்படுத்துதல் செயல்மர்வுத் தீர்மானங்களின் ஆய்வுப்பொருள் நிதியான அறிக்கை (கொழும்பு : CPA)

R. எதிரிசிங்க, M. கோமெல், V.T. தமிழ் மாறன் மற்றும் A. வெலிகல (Eds) (2008) இலங்கையில் அதிகாரப்பகிர்வு: அரசியலமைப்பு மற்றும் அதிகார ஆவணங்கள், 1926 – 2008 (கொழும்பு : CPA)

R. எதிரிசிங்க,, A. வெலிகல (2008) இலங்கையில் சமஷ்டி மீதான கட்டுரைகள் (கொழும்பு : CPA)

B.பொன்சேகா மற்றும் M. ரகீம் (2010) கிழக்கு மாகாணத்தில் காணி மற்றும் அரசியல் முரண்பாடு (கொழும்பு : CPA)

K.C. கமலசபேசன் (2009) அதிகாரப் பரவலாக்கம் இலங்கை அனுபவம் (கொழும்பு: கமலசபேசன் மன்றம்)

K. லோகநாதன் (1996) இலங்கையில் தவற சந்தர்ப்பங்கள் (கொழும்பு: CEPRA)

T.மாரசிங்க (2009) மாகாண ஆளுனர் 13வது திருத்தத்தின் கீழான உரிமைகளும் கடமைகளும் (கொழும்பு: சர்வோதயம்)

T.மாரசிங்க மற்றும் J. விக்கிரமரத்ன (Eds) (2010) 13 வது திருத்தம் நடைமுறைகள் மீதான கட்டுரைகள் (கொழும்பு: Stamford Lake)

T.மாரசிங்க மற்றும் J. விக்கிரமரத்ன (Eds) (2010) 13 வது திருத்தம் மீதான நீதித்துறை தொடர்பான கட்டுரைகள் (கொழும்பு: Stamford Lake)

மாகாணசபைகள் அதிகாரப்பரவலாக்கல் நடவடிக்கை அனுபவங்கள் (1996) இலங்கையில் மாகாணசபைகளின் செயற்பாடு பற்றிய ஆய்வு செய்வதற்கான அறிக்கை (கொழும்பு வெளியிடப்படாததது) (அசோக குணவர்தன குழு அறிக்கை)

J. உயங்கொட மற்றும் R. எதிரிசிங்க,, (Eds) அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்பிற்கான கட்டுரைகள் (கொழும்பு :CEPRA)

நோகாணப்பட்டவர்களின் நிரல்

- கெளரவ. மொகான் விஜேவிக்கிரம - கிழக்கு மாகாணசபை ஆளுனர்
- கெளரவ. சிவனேசதுரை சந்திரகாந்தன் - முதலமைச்சர்
- கெளரவ. MLAM ஹில்லுலா - முன்னை நாள் சுகாதார அமைச்சர்
- கெளரவ. T.நவரத்தினராஜ் - விவசாய அமைச்சர்
- கெளரவ. M.S. உடுமா லெபே - வீதி அபிவிருத்தி அமைச்சர்
- கெளரவ. விமலவீர் திசநாயக்க - கல்வி அமைச்சர்
- கெளரவ. AMM பாயிஸ் - தவிசாளர்
- கெளரவ. M.K.D.S. குணவர்தன - முன்னை நாள் உதவித் தவிசாளர்
- கெளரவ. தயா கமகே - எதிர்க்கட்சித் தலைவர்
- கெளரவ. பசீர் சேகு தாகூர் - முன்னாள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்
- கெளரவ. A. ரீசுக் பரீட் - கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர்
- கெளரவ. A.S. ஜவாஹிர் ஸாலி - கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர்
- கெளரவ. M.A.M. மஹூவால் - கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர்
- கெளரவ. W.G.M.M. ஆரியவதி கலப்பத்தி - கிழக்கு மாகாணசபை உதவித் தவிசாளர்
- கெளரவ. A.P.G. சந்திரதாச - கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர்
- கெளரவ. S. புஸ்பராஜா - கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர்
- கெளரவ. R.N. வரதன் - கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர்
- கெளரவ. S. செல்வராஜா - கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர்
- கெளரவ. N. திரவியம் - கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர்
- கெளரவ. K.M. அப்துல் ரசாக் - கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர்
- கெளரவ. A.M. ஜூமீஸ் - கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர்
- கெளரவ. A. பரசுரமன் - கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர்
- கெளரவ. S.L.M. ஹுசன் - கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர்
- கெளரவ. E.S. கிருஷ்ணனந்தராஜா - கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர்
- கெளரவ. U.M.N. முபீன் - கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர்
- கெளரவ. M.L.T. நகீம் - கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர்
- கெளரவ. A. சுதிதரன் - கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர்
- கெளரவ. M.S. தவுவீக் - கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர்
- கெளரவ. T.A. மாசில்லாமணி - கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர்
- திரு. V.P. பாலசிங்கம் - சபைச் செயலாளர்
- திருமதி. N.R. ரஞ்சனி - முதலமைச்சரின் செயலாளர்
- திரு. K.U.K. வீரவர்தன - கல்வி அமைச்சின் செயலாளர்
- திரு. பத்மநாதன் - விவசாய அமைச்சின் செயலாளர்
- திரு. சௌவி - வீதி அபிவிருத்தி அமைச்சின் செயலாளர்
- திரு. U.L.A. அசீஸ் - சுகாதார அமைச்சின் செயலாளர்
- திரு. தியாகலிங்கம் - முன்னாள் கிழக்கு மாகாணசபை செயலாளர்
- திரு. K. உடகே - மாகாண பொதுச்சேவை ஆணைக்குழு செயலாளர்
- கலாந்தி R ஞானசேகர் - திட்டமிடல் பணிப்பாளர்
- திரு. அனி.ப் பெப்பே - சட்ட அதிகாரி, கிழக்கு மாகாணசபை

பகுதி 2 - கிழக்கு

மாகாண சபை

புதிதாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கிழக்கு மாகாண சபையின் நடவடிக்கைகள் பற்றிய மதிப்பாய்வு

சாராம்ச அறிக்கை

ஸ்யனல் குருகே

சாராம்சம்

1987ல் இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட மாகாண சபை முறைமை மூலம் பிரதேச அலகுகளுக்கு அதிகாரத்தைப் பகிரும் முறை இலங்கையின் ஆட்சிக் கட்டமைப்புக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அதற்கப்பால், இன மோதல் குழமைவுக்குள் மோதல் தீர்விற்கான ஓர் கருவியாகவும் மாகாண சபை முறை கருதப்படுகின்றது. அதற்கமைய கிழக்கு மாகாண சபை தொடர்பாக நடத்தப்பட்ட ஆய்வில் மற்றும் குழக் கலந்துரையாடல்கள் தொடர்பான இவ்வரிக்கை பிரதேச ரீதியில் அதிகாரத்தை பகிரும் செயல்முறையில் செயற்படுகேள் மற்றும் கருத்துக்கள் தொடர்பாக பொது மக்களிடம், மிக விரிவான நிர்வாக அதிகாரங்கள் உள்ள பிரஜைகள் மற்றும் அரசியல் குழக்களிடமும் இலங்கையில் பிரதேச ரீதியில் அதிகாரத்தை பகிர்தல் தொடர்பாக பொறுப்பான மாகாண சபை உறுப்பினர்கள் மற்றும் உத்தியோகத்துக்களின் கருத்துக்கள் உணர்வுகள் தொடர்பான நோக்கொன்றை வழங்கியிருள்ளது. அதற்கமைய இப்பெறுபேறுகள் தற்போதுள்ள முறை தொடர்பான திருப்தி வாக்குறுதிகள் மற்றும் நிறைவேற்றுதலுக்கிடையில் இருக்கும் வேறுபாடு, சவால்கள் மற்றும் வாக்குறுத்தாது செய்தல் போன்ற விடயங்கள் தொடர்பான விளக்கமும் கொடுக்கப்படுகின்றது. நிகழ்கால யுத்தத்துக்குப் பின்னரான பின்னணியில், அவ்வாறானால், முரண்பாட்டுக்குப் பின்னர் வரை நிலைமையை உறுதிப்படுத்துவதற்காக அரசியலமைப்புத் திருத்தத்துக்காக சந்தர்ப்பம் இருக்கும் பின்னணியில் இவ் ஆய்வின் பெறுபேறுகள் முக்கியத்துவம் பெறும்.

இவ்வாய்வின் போது இனங்காணப்பட்ட விஷேட காரணிகளில் சில:

- மாகாண சபை தொடர்பான பல (நிர்வாக) விடயங்களில் மக்களின் கருத்து, மாகாண சபையின் கீழ் இயங்கும் நிறுவனங்களின் உத்தியோகத்துக்கள் மற்றும் உறுப்பினர்களின் கருத்துக்கள் வேறுபாட்டாக காணப்படுகின்றது.
- மாகாண சபை ஆட்சிக்குட்பட்ட பிரதேசத்தில் மக்களின் எதிர்பார்ப்புக்கள் அதன் உண்மையான சேவைகளை வழங்குவதில் தெளிவான பொறுத்தப்பாடுகள் இன்றி காணப்படுகின்றது.
- மாகாண விடயங்களின் போது மக்களின் கருத்துக்கு மதிப்பில்லாத நிலையே காணப்படுகின்றது.
- கிழக்கு மாகாண நடவடிக்கைகளின் போது சுர்வதேச அரசு சர்பற்றி நிறுவனங்கள் அதிக பங்களிப்பை வழங்கியிருள்ளன.
- இன்றைய மாகாண சபை செயற்பாடுகள் தொடர்பாக மாகாண சபை உறுப்பினர்கள் மற்றும் உத்தியோகத்துக்களின் திருப்தி குறிப்பிட்டாலும் குறைவடைந்தே காணப்படுகின்றது.
- தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் மக்களில் பெரும்பாலானவர்கள் கிழக்கு மாகாண சபைக்குக் காணி, போலில் போன்ற இரண்டு அதிகாரங்களையும் பெற்றுக்கொடுத்து மேலும் மாகாண சபையை பல்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர்.

நோக்கம்

2008 மே மாதம் நடைபெற்ற மாகாகண சபைத் தேர்தலுக்குப் பின்னர் கிழக்கு மாகாகண சபை முழுமையாக செயற்படத்தொங்கியது. 20 வருடங்களின் பின்னர் மாகாண சபை தேர்தல் நடைபெற்றது அல்லாமல் உயர் நீதிமன்ற தீர்ப்புக்கிணங்க வடமாகாணத்திலிருந்து கிழக்கு மாகாணத்தை பிரித்ததன் பின்னர் நடைபெற்ற முதல் தேர்தலும் இதுவாகும்.

மாகாண சபை உறுப்பினர்கள், உத்தியோகத்துக்கள் மற்றும் மாகாண மக்களின் கருத்துக்கள் மற்றும் உணர்வுகளை ஒப்பு நோக்கி கிழக்கு மாகாணத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சாதகமான மற்றும் பின்னடைவுகளை இனங்காணப்பது இவ் ஆய்வின் பிரதான நோக்கமாகும்.

மாகாண சபையின் சேவை வழங்கல் தொடர்பான திருப்திகரத் தன்மையை இனங்காண்பது இல் ஆய்வின் இரண்டாவது நோக்கமாகும்.

பிரதேச ரீதியில் அதிகாரத்தை பகிர்வதற்கான மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்புக்கள் தொடர்பாக பொது மக்களிடமும் அரசியல் கட்சிகளிடமும் கருத்துக்களை பெறுதல் மற்றும் பிரதேச ரீதியில் அதிகாரத்தைப் பகிர்தல் தொடர்பான அனுபவங்கள், சுய நிரணயம் தொடர்பான வேண்டுகோள்களுக்கு தாக்கம் செலுத்தியுள்ள விதம் மற்றும் அதன் இயல்பு தொடர்பாக மக்களின் கருத்துக்களை பெற்றுக்கொள்வது இல் ஆய்வின் மற்றைய நோக்கமாகும்.

விடயப்பொருளும் செயல்முறையும்

கிழக்கு மாகாண சபை தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட விரிவான கற்கையான இல் ஆய்வு பல்வேறு முறைகளினுடாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. கிழக்கு மாகாண சபைப் பிரதிநிதிகள், உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் பொது மக்களின் கருத்துக்கள் இல் ஆய்வில் அறியப்பட்டுள்ளது. சேவைப் பிரிவுகள் தொடர்பாகவும் இதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது.

a) குறிகாட்டிகள்

கிழக்கு மாகாணத்தின் ஆளுநர், முதலமைச்சர் உட்பட்ட அமைச்சர்கள், பிரதான செயலாளர் உட்பட்ட செயலாளர்கள் மற்றும் அனைத்து உறுப்பினர்களின் கருத்துக்கள் உள்ளடக்கம்பட்டுள்ளன. இதற்கமைய கிழக்கு மாகாணத்தின் அம்பாறை, மட்டக்களப்பு மற்றும் திருகோணமலை போன்ற மாவட்டங்களில் இல் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

அட்வணை 1 – குறிகாட்டிகளின் கட்டமைப்பு			
	அம்பாறை	மட்டக்களப்பு	திருகோணமலை
1. மாகாண சபையின் உயர் உத்தியோகத்தர்கள்	15	50	50
2. மாகாண சபை உறுப்பினர்கள்	12	10	09
3. பொது மக்களுடன் நடத்தப்பட்ட இலக்குக் குழுக் கலந்துரையால்கள்	24	24	24

b) தகவல் சேகரித்தல்

i. நேர்காணல்கள்

கிழக்கு மாகாணத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டங்களிலும் மாகாண சபையின் கீழ் இயங்கக் கூடிய நிறுவனங்களில் கடமை புரியும் 50 உத்தியோகத்தர்கள் என்ற அடிப்படையில் 150 உத்தியோகத்தர்களிடம் அமைக்கப்பட்ட கேள்விக்கொத்தை பயன்படுத்தி நேரடியாக கலந்துரையாப்பட்டது. 1ம் அட்வணையில் காட்டப்பட்டுள்ளவாறு மூன்று மாவட்டங்களில் இன விகிதாசார அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தேர்ந்தெடுக்கும் உத்தியோகத்தர்களின் எண்ணிக்கை தீர்மானிக்கப்பட்டது.

ii. புத்திரிகை ஆய்வு

2008 மே 10ம் திங்கள் முதல் 2009 ஆகஸ்ட் 10ம் திங்கள் வரை தமிழ் மற்றும் சிங்கள மொழி மூலமான பிரதான பத்திரிகைகள் கிழக்கு மாகாண சபைகள் தொடர்பாக வெளியிட்ட செய்திகள் வகையிடு செய்யப்பட்டு அவை ஆய்வுக்குப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

iii. பொதுமக்களின் கருத்தறியும் ஆய்வு

ஒரு மாவட்டத்தில் 24 குழுக்கள் வீதம் 3 மாவட்டங்களில் 72 குழுக்களுக்கிடையே மாவட்ட மக்களுக்கிடையே இக் கலந்துரையாடல்கள் நடத்தப்பட்டன. தற்செயலாக சந்திப்பவர்கள் மற்றும் இலகுவாக தேர்ந்தெடுக்கப்படும் முறையில் கலந்துரையாடலுக்காக பங்குபற்றுனர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். குழுக்கலந்துரையாடல் ஒவ்வொரு மொழி அடிப்படையில் வெவ்வேறாக நடத்தப்பட்டதோடு மூன்று மாவட்டங்களில் இன விகிதாசார அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மாவட்டங்களிலும் கலந்துரையாடல்களின் எண்ணிக்கை தீர்மானிக்கப்பட்டது.

iii-a) விசேட குறிப்பு – குழுக் கலந்துரையாடல்களை ஆய்வு செய்தல்

ஒரு மாவட்டத்தில் 24 குழுக்கலந்துரையாடல்கள் வீதம் 3 மாவட்டங்களில் 72 குழுக்கலந்துரையாடல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. குழுக்கலந்துரையாடல்களில் அறிமுகம் முழுமையாக வழங்கப்படவில்லை, என்பதை தெரிவிக்க வேண்டும். வாசகர்களுக்கு விரைவான மற்றும் சுருக்கமான தகவல்களை பெறக் கூடிய விரிவான ஆய்வாக அமைய வேண்டும் என்பது இதற்கான காரணமாகும்.

அதன் காரணமாக தகவல்கள் மதிப்பு ரீதியிலான தகவல்களாக அமையாமல் எண்ணிக்கை அடிப்படையிலான தகவல்களாக இவ் ஆய்வில் அறிக்கையிடப்பட்டுள்ளது.

இத்தகவல்களை இவ்வாறு முன்வைப்பதற்கான காரணம், அறிந்து கொண்ட விடயங்கள் தொடர்பாக மதிப்பீட்டு ரீதியிலான விளக்கம் இருப்பின் வாசகர்கள் அதிகமான காலத்தை விரயமாக்கி கஷ்டப்பட்டு விளங்கிக்கொள்ள வேண்டி ஏற்படுவதனால் சாராம்சப்படுத்தி இவ்விடயங்களை முன்வைப்பதனால் உரிய விடயத்தை அறிந்துகொள்கூடிய சந்தர்ப்பம் அதிகரிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

மேலும், ஒரு குழுக்கலந்துரையாடலின் போது ஒரு விடயம் தொடர்பாக அதிகமானோர் ஒரே விதமாக கருத்து தெரிவித்தால், அச்சந்தரப்பத்தில் அக்கருத்து அக்குழுவின் அனைவரினதும் கருத்தாக கருதப்பட்டது.

பிரதான அறிமுகம்

1. மாகாண சபை தொடர்பான மனப்பாங்கு

மாகாண சபை தொடர்பாக உறுப்பினர்கள் மற்றும் மாகாண சபையின் கீழ் சேவையிகின்ற உத்தியோகத்துறை நல்லெண்ணத்தை கொண்டிருந்தாலும் சாதாரண மக்கள் புதிய மாகாண சபையின் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக நல்ல எண்ணத்தை கொண்டிருக்கவில்லை என்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

“மாகாண சபை உறுப்பினர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டதன் பின்னர் மாகாண சபையில் அதுவரை நடந்த சேவைகளில் குறிப்பிடும்படியான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. என்பதை மாகாணத்தில் சேவைபுரியும் உத்தியோகத்துறைகளில் மூன்றில் இரண்டு வீதமானோர் ஏற்றுக்கொண்டனர். அது சதவீதத்தில் 64% மாகும். அதே போன்று அக்கற்றை ஏற்றுக்கொண்ட உத்தியோகத்துறைகள் 36% இருக்கின்றனர். (வரைபடம் 1 பக்கம் 7) அக்கற்றை ஏற்றுக்கொண்ட உத்தியோகத்துறைகள் கூறும் விதத்தில் “பொதுமக்கள் சேவை வழங்குவது வினைத்திறனாக்கப்பட்டுள்ளது. (40.9%) அதே போன்று மக்கள் பிரதிநிதிகள் தெரிவு செய்யப்பட்டதன் பின்னர் மாகாண சபை கடமைகளில் பாரிய மாற்றும் ஏற்பட்டுள்ளது (வரைபடம் 2)

கிழக்கு மாகாணசபைக் கூட்டங்களின் ஹென்சாட் அறிக்கைகளுக்கு அமைய ஒவ்வொரு உறுப்பினர்களின் உரைகளின் உள்ளடக்கத்தை ஆயாயும் போது உறுப்பினர்களின் பெரும்பாளனோர் அதாவது 87.5% மானோர் புதிதாக அமைத்த மாகாகண சபை தொடர்பாக நல்ல அபிப்பிராயத்தையே கொண்டுள்ளனர். (வரைபடம் 3)

மேற்கூறிய விடயங்கள் தொடர்பாக குழுக்கலந்துரையாடல் மூலம் பொது மக்களின் கருத்துக்களை அறியும் போது 72 குழுக் கலந்துரையாடல்களில் 38 கலந்துரையாடல்கள் மக்கள் பிரதிநிதிகள் தெரிவு செய்யப்பட்டதன் பின்னர் எந்த மாற்றமும் இடம்பெறவில்லை என்ற கருத்தையே வெளிப்படுத்தினர். இருப்பினும் 24 குழுக் கலந்துரையாடல்களில் கிழக்கு மாகாண சபை அமைந்ததன் பின்னர் சிறந்த மாற்றும் ஏற்பட்டுள்ளது என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்தி இருப்பது புதிய மாகாண சபை தொடர்பாக நல்ல மனப்பாங்கு ஏற்படுவதற்கான அறிகுறியாகக் காணப்படுகின்றது. (வரைபடம் 4 பக்கம் 8) மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் தமிழ் மக்களின் குழுக் கலந்துரையாடல்களில் அதிகமானவற்றில் கிழக்கு மாகாண சபை அமைந்ததன் பின்னர் சிறந்த மாற்றும் ஏற்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிடுவது முக்கிய விடயமாகும். (அட்டவணை 1)

அட்டவணை 1 - மக்கள் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதன் பின்னர் கிழக்கு மாகாணத்தில் ஏதேனும் மாற்றும் ஏற்பட்டுள்ளதா?

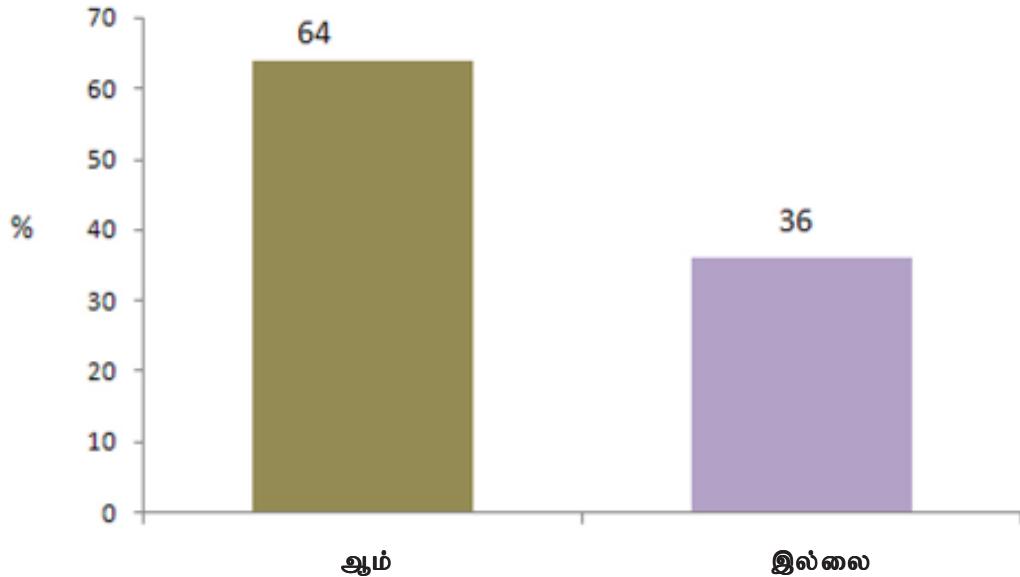
குழுக்கலந்துரையாடல்களின் கருத்துக்கள் மற்றும் இன அடிப்படையில்

	அம்பாறை			மட்டக்களப்பு			திருக்கொண்மலை			மொத்தம்
	சிங்களம்	தமிழ்	முஸ்லிம்	சிங்களம்	தமிழ்	முஸ்லிம்	சிங்களம்	தமிழ்	முஸ்லிம்	
மாற்றும் இல்லை	7	2	6	1	7	3	3	4	5	38
நிலைமை சிக்கலைடைந் துள்ளது.	-	-	-	-	-	-	1	1	-	2
சிறந்த மாற்றும் ஏற்பட்டுள்ளது	1	2	3	-	10	2	2	1	3	24
சுதந்திரமாக வாழ் வதற்கான சந்தர்ப்பம்	1	-	2	-	-	1	-	1	1	6
மக்கள் பிரதிநிதிகள் இருப்பதன் முக்கியத் துவம்	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2

வரைபடம் 1

மக்கள் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதன் பின்னர் உங்களுக்கு மாகாண சபையில் அதுவரை நிகழ்ந்த சேவைகளில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கின்றதா?

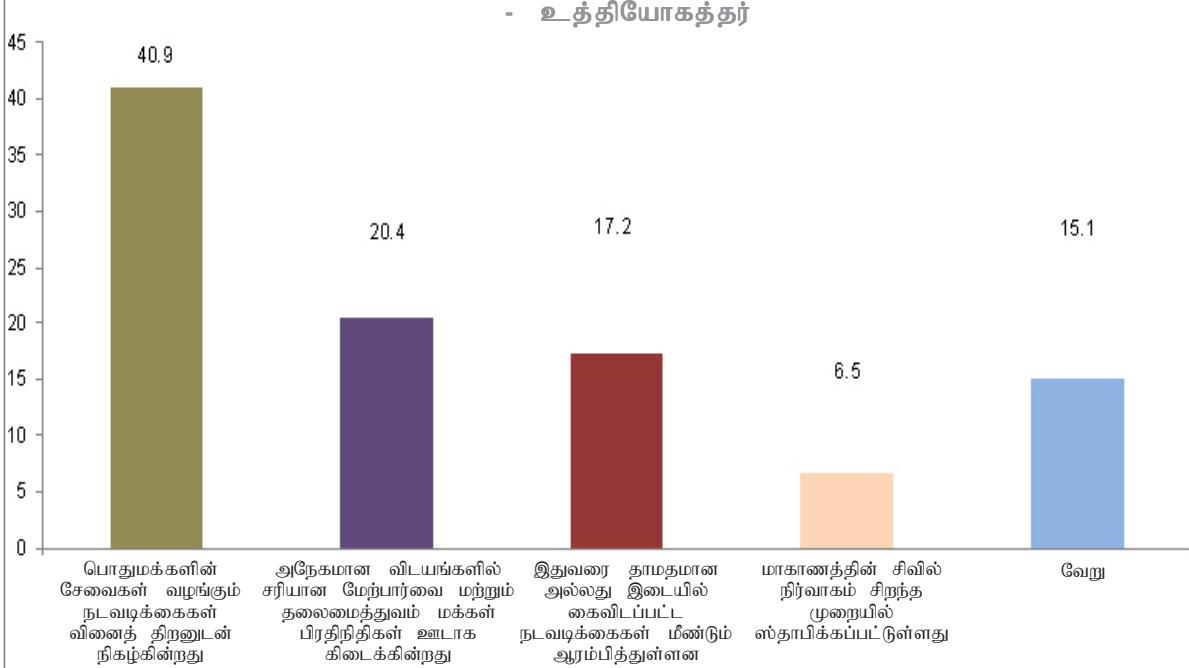
- உத்தியோகத்தர்

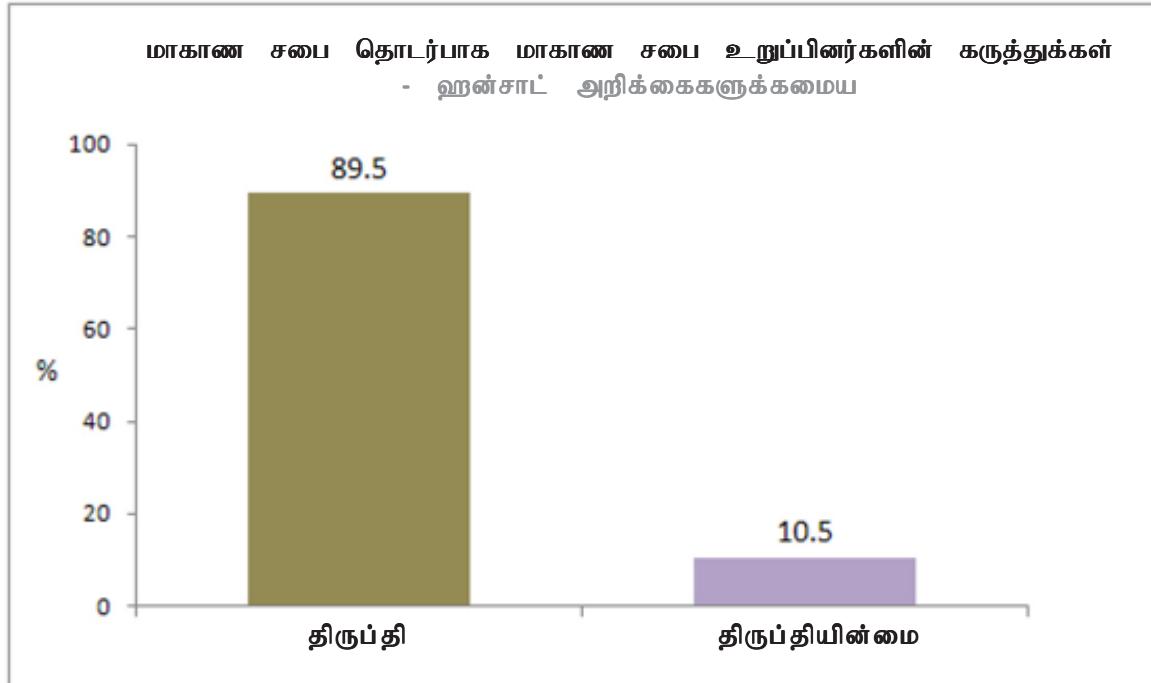
வரைபடம் 2

மக்கள் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதன் மாகாண சபையில் அதுவரை நிகழ்ந்த சேவைகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டால் அவை யாவை?

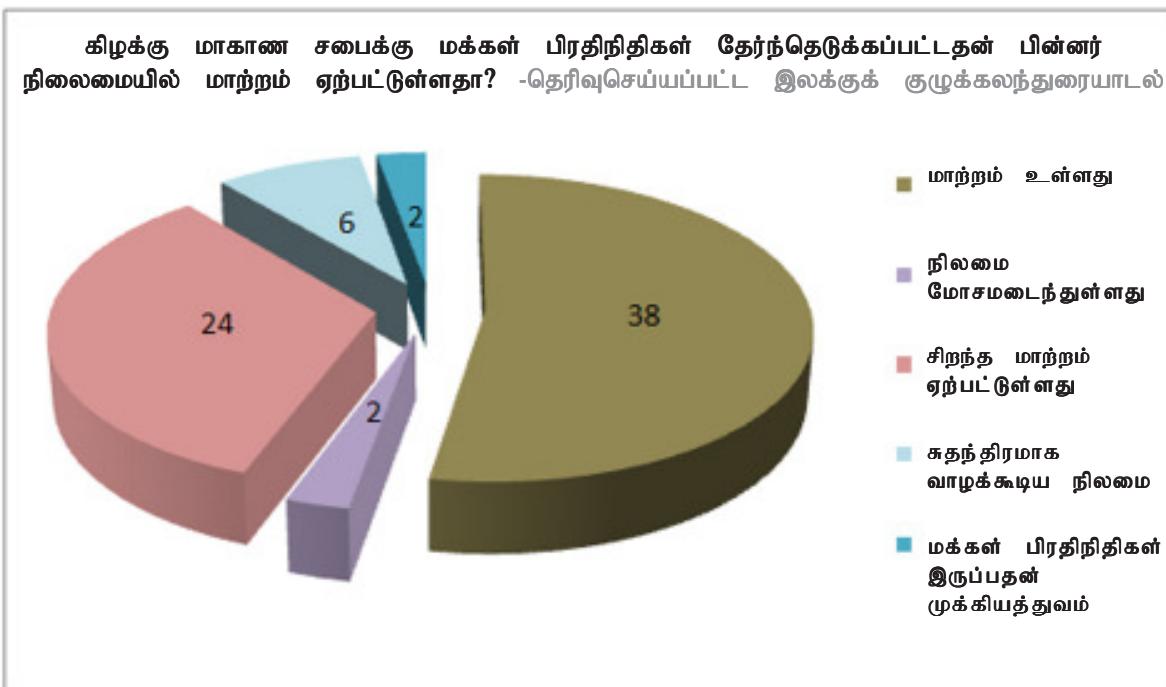
- உத்தியோகத்தர்

வரைபடம் 3

வரைபடம் 4

2. மாகாண சபையின் பிரதான பிரச்சினைகள்

i. மக்கள் பிரதிநிதிகளின் கருத்துக்கள்

மாகாண சபை ஹன்சாட் அறிக்கையை நோக்கும் போது இவ்விடயங்களில் மாகாண சபை உறுப்பினர்கள் வெளியிட்ட கருத்துக்களில் அதிக முக்கியத்துவம் “மாகாண சபை அமைப்பிலுள்ள அதிகாரங்களுக்கே” கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவ்விடயம் தொடர்பாக மாகாண சபை உறுப்பினர்கள் கதைத்திருப்பதை விகிதாசார முறையில் எடுத்துக் கொண்டால் 10.6% ஆகும். அதற்கு அப்பால் பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் பிரச்சினைகள் (9.6%), இன ஒற்றுமை (7.1%), நிதி ஒதுக்கீடு (7%), பாதுகாப்பு (6.6%) மற்றும் மத்திய அரசாங்கம் (6.1%) போன்ற விடயங்கள் தொடர்பாக உறுப்பினர்கள் சபைக்கூட்டங்களில் பேசும் போது கவனம் செலுத்தி இருந்தார்கள் என்பதை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

யுத்தம் முடிவடைந்த உடன் அழும்பித்து, தற்போது நடைமுறைப்படுத்தும், அரசாங்கத்தின் பாரிய அபிவிருத்தி திட்டமான கிழக்கின் உதயம் தொடர்பாக மிகக் குறைந்த (0.7%) கவனத்தையே உறுப்பினர்கள் செலுத்தி இருந்தார்கள் என்பது முக்கியமாக கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய விடயமாகும். (அட்டவணை 5)

ii. மக்களின் கருத்துக்கள்

பிரதான பிரச்சினைகளில் “உட்கட்டமைப்பு வசதிகளின் குறைபாடு” என்ற விடயம் 72 குழுக்கலந்துரையாடல்களில் 40இல் மக்கள் இது தொடர்பாக கருத்துத் தெரிவித்திருப்பதுடன் குழந்தைப்பாட்டை 29 குழுக்களினாலும், 24 குழுக்கள் தொழிலின்மை பிரச்சினையையும், பயிர்ச்செய்வதற்காக நீர் மற்றும் ஏனைய வசதிகள் இன்மை தொடர்பாக 17 குழுக்களும் மற்றும் காணி உறுதிப் பத்திரம் இன்மை தொடர்பாக 15 குழுக்களினாலும் தாம் முகம் கொடுக்கும் பிரதான பிரச்சினைகளாகக் கூறியிருந்தார்கள். (வரைபடம் 6 பக்கம் 11) மூன்று மாவட்டங்களில் தமிழ், சிங்களம், மற்றும் மூஸ்லிம் என மூன்று இன மக்களினாலும் உட்கட்டமைப்பு பிரச்சினையே பிரதான பிரச்சினையாக முன்வைக்கப்பட்டது. (அட்டவணை 2)

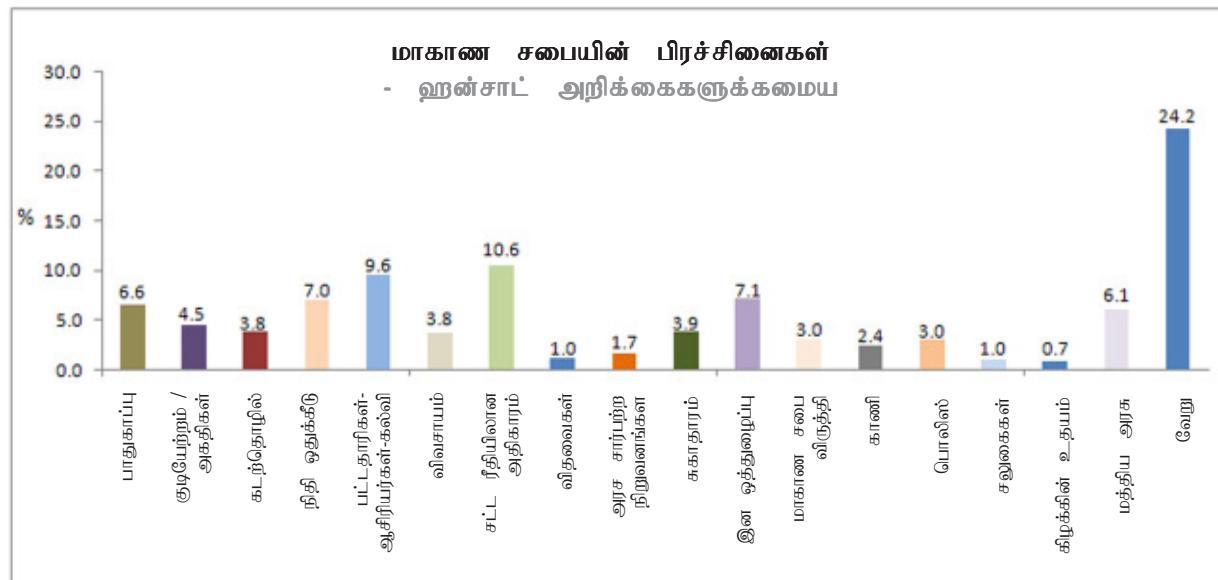
மேற்கூறிய தகவல்களின் அடிப்படையில் தெளிவாகக் காணக்கூடிய விடயம் யாதெனில் மாகாண சபை உறுப்பினர்கள் சபைக்கூட்டங்களில் முன் வைக்கின்ற விடயங்களுக்கும் பிரதேச மக்கள் தமது பிரச்சினைகளாக முன்வைத்த பிரச்சினைகளுக்கும் இடையில் முரண்பாட்டை காண முடிகின்றது. பிரதேச மக்கள் தமது பிரச்சினைகளை முன்வைக்கும் ஒரு விடயமாவது மாகாண சபை கூட்டங்களில் பேசப்படவில்லை என்பது புதுமையானதும் வியப்புக்குரியதுமான விடயமாகும்.

அட்வணை 2 – மாகாணத்திலுள்ள பிரதான பிரச்சினை என்ன?

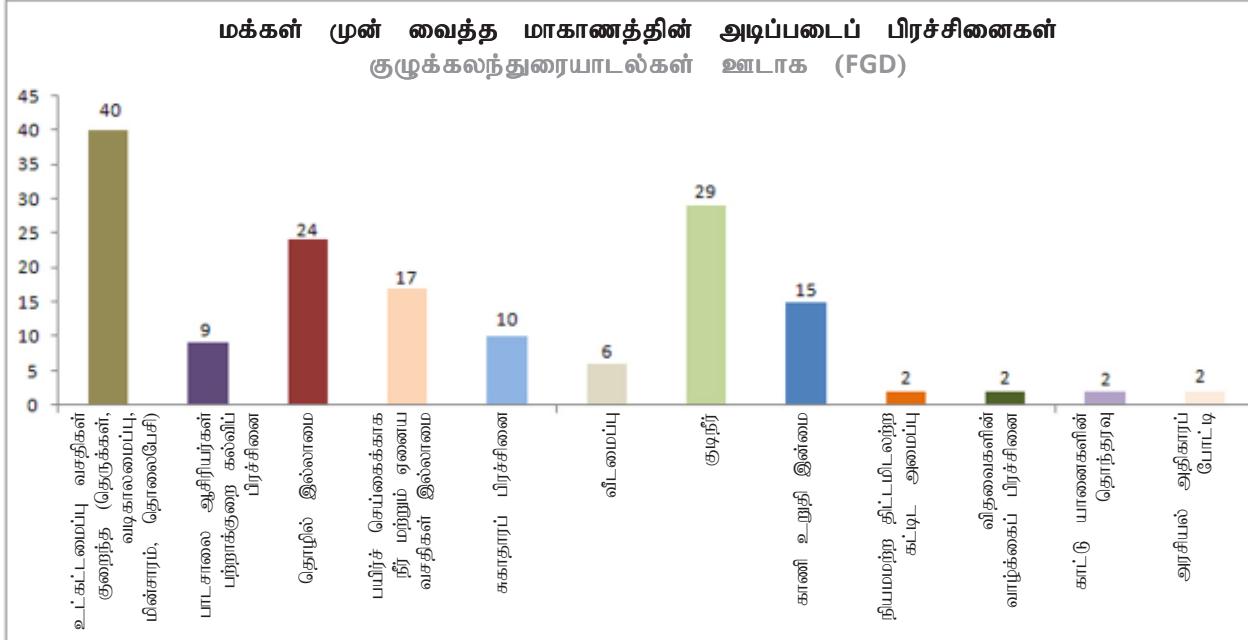
குழுக் கலந்துரையாடல்களின் உட்டான கருத்துக்கள்-மாவட்டம் மற்றும் இனக் குழுக்களுக்கு அமைவாக

	அம்பாறை			மட்க்களப்பு			திருகோணமலை			மொத்தம்
	சிங்களம்	தமிழ்	முஸ்லிம்	சிங்களம்	தமிழ்	முஸ்லிம்	சிங்களம்	தமிழ்	முஸ்லிம்	
உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் (பாதைகள், வடிகால், மின்சாரம், தொலைபேசி)	7	2	4	-	9	5	5	2	6	40
பாடசாலை ஆசிரியர் பற்றாக்குறை / கல்விப் பிரச்சினை	3	-	-	1	-	-	4	-	1	9
தொழில் இல்லாமை	4	1	2	-	9	2	2	2	2	24
பயிர்ச்செய்கைக் கான நீர் மற்றும் ஏனைய வசதிகள் இல்லாமை	5	3	3	1	2	-	2	1	-	17
சுகாதாரப் பிரச்சினை	1	-	1	1	1	1	3	-	2	10
வீட்மைப்பு	-	1	1	-	1	1	1	-	1	6
குடிநீர்	8	4	7	1	4	-	1	1	3	29
உத்தரவுப் பத்திரிகைகள்	6	2	2	-	1	1	1	2	-	15
நியமங்கள் மற்றும் திட்டமிடலற்ற கட்டிட அமைப்பு	-	-	-	-	-	-	-	1	1	2
விதவைகளின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினை	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2
காட்டு யானைகளின் தொலைலை	1	-	-	-	-	-	-	-	1	2

வரைபடம் 5

வரைபடம் 6

3. மக்கள் பிரச்சினைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட தீர்வு தொடர்பான கருத்துக்கள்

கிழக்கு மாகாண சபை அமைக்கப்பட்டதன் பின்னர் மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் முறையான நிர்வாகத்தின் கீழ் மக்களுக்கு புதிய வாழ்க்கை முறையொன்று உதயமாகுமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

i. உத்தியோகத்தர்கள்

மாகாண சபை அமைக்கப்பட்டதன் பின்னர் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு மாகாண சபையினால் வழங்கப்பட்ட தீர்வுகள் திருப்தியடையக் கூடியதாக இருக்கின்றது என்று மாகாணத்தில் கடமை புரியும் அனேகமான உத்தியோகத்தர்கள் (62%) நம்பிக்கை கொள்வதோடு உத்தியோகத்தர்களில் 38% மாணோர் மாகாண சபையின் சேவைகள் திருப்தியளிக்கக்கூடியதாக இல்லை என்றும் தெரிவித்தனர். (வரைபடம் 7)

ii. மாகாண சபை உறுப்பினர்கள்

இவ்விடயத்தையே மாகாண சபை உறுப்பினர்களிடம் கேட்ட போது அவர்களில் 55.6% மாணோர் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு மாகாண சபையினால் திருப்திப்படக்கூடிய தீர்வுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளது என்றும் அவர்களில் 44.4% ஆணோர் மாகாண சபைத் தீர்வுகள் திருப்தியளிக்கக்கூடியதாக இல்லை என்றும் தெரிவித்தனர். (வடைபடம் 8)

iii. மக்களின் கருத்து

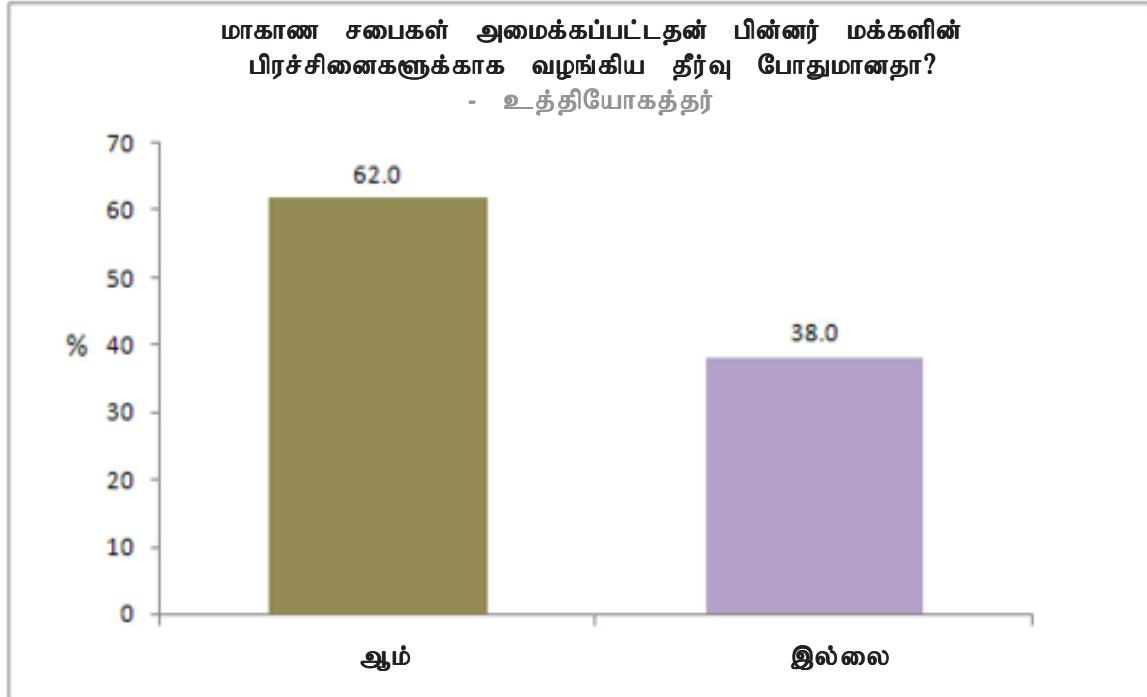
குழுக் கலந்துரையாடல்களில் தமது பிரச்சினைக்கு மாகாண சபையினால் வழங்கப்பட்ட தீர்வுகள் தொடர்பாக மக்களின் கருத்தை கேட்டபோது, முன்னதைப் போன்றே உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் மாகாண சபை உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களுக்கு மாறுபட்ட கருத்தாகவே அமைந்தது. தமது பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு வழங்கப்படவில்லை என்று 61 குழுக்கலந்துரையாடல்களில் அனேகமான மக்கள் தெரிவிக்கும் பொழுது 4 குழுக்கலந்துரையாடல்களில் அனேகமானோர் தமது பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வை வழங்குவதற்கு நிதியொதுக்கப்படவில்லை என்று உறுப்பினர்கள் தெரிவித்ததாக தெரிவித்தனர். (வரைபடம் 9)

அட்டவணை 3 - பிரச்சினைகளுக்கு மாகாண சபை வழங்கிய தீர்வு என்ன?

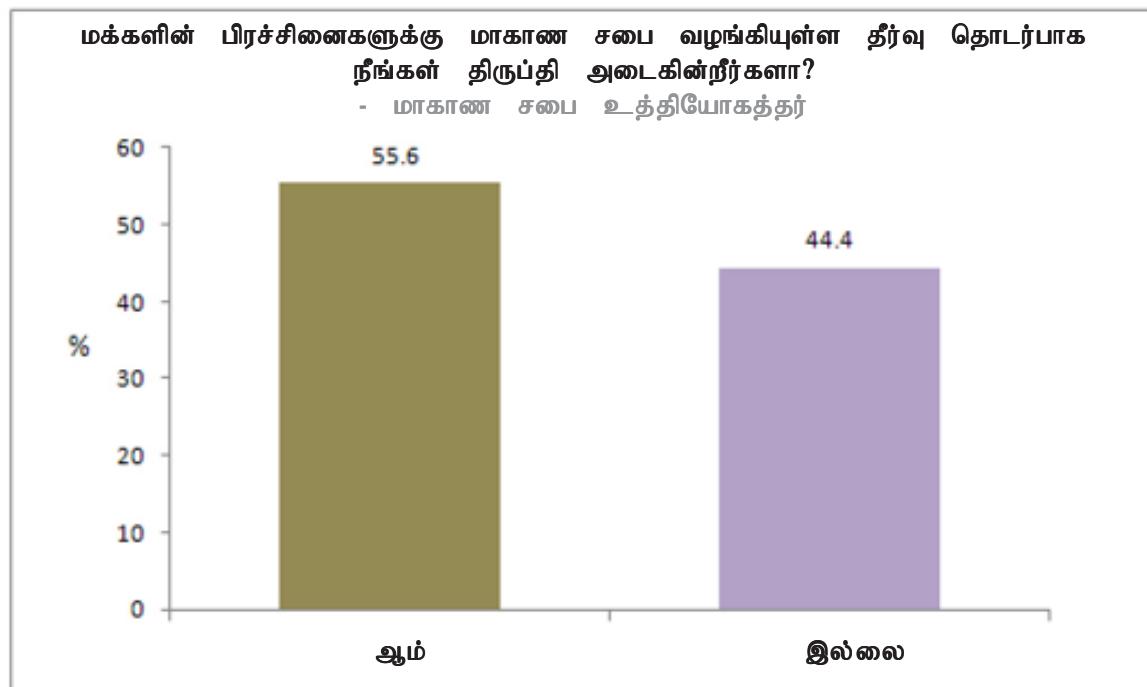
குழுக்கலந்துரையாடல்களின் கருத்துக்கள் - மாவட்டம் மற்றும் இனக் குழுக்களின் அடிப்படையில்

	அம்பாறை			மட்டக்களப்பு			திடுகோணமலை			மொத்தம்
	சிங்களம்	தமிழ்	முஸ்லிம்	சிங்களம்	தமிழ்	முஸ்லிம்	சிங்களம்	தமிழ்	முஸ்லிம்	
துலங்க வில்லை	8	4	8	1	16	6	5	4	9	61
உரிய மாகாண சபை உறுப்பினர்கள் வந்து பிரச்சினை கணக்கேட்டுள்ளனர்.	-	-	1	-	-	-	1	1	-	3
துலங்கப் பட்டது.	1	-	-	-	1	-	-	1	1	4
உறுப்பினர்கள் மாகாண சபையில் நிதி ஏஞ்சாடுகள் இல்லை என தெரிவிக்கின்றனர்.	-	-	2	-	-	-	-	1	1	4

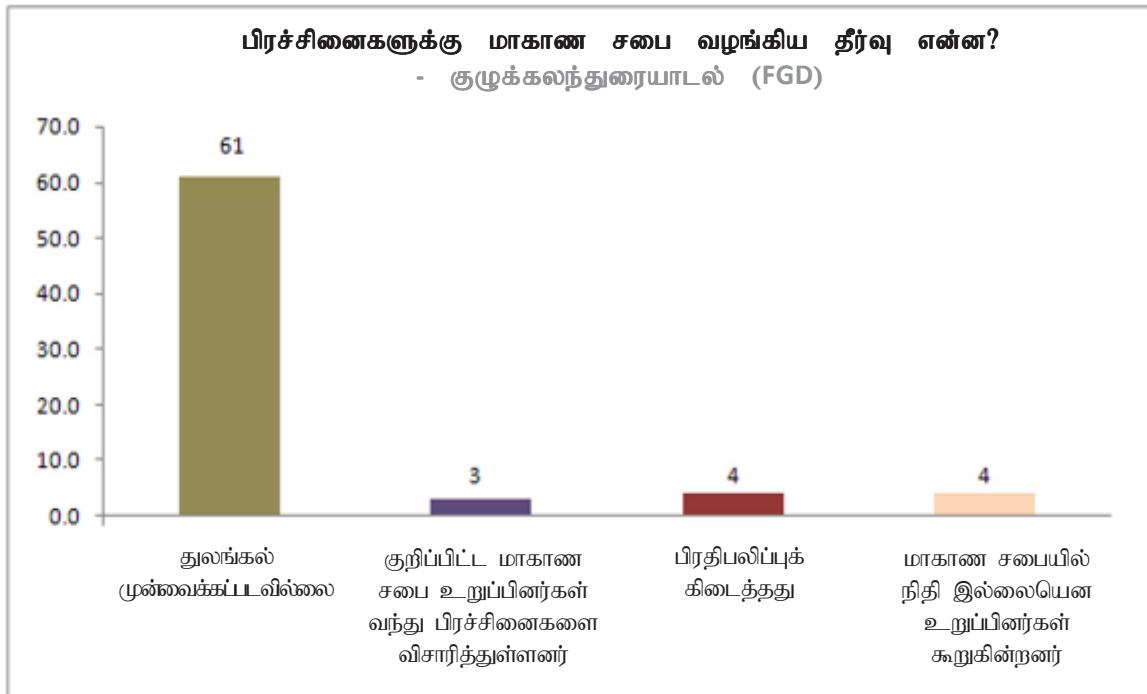
வரைபடம் 7

வரைபடம் 8

வரைபடம் 9

4. அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள்

i. உத்தியோகத்தர்கள்

கிழக்கு மாகாணத்திற்குள் மேற்கொள்ளப்படும் அபிவிருத்தி மற்றும் உட்கட்டமைப்பு வசதிகளை வழங்கும்பொழுது அவற்றில் அதிகமானவற்றை மத்திய அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் மூலம் பல்வேறு அமைச்சுக்களின் ஊடாக நடைமுறைப்படுத்துவதாக மாகாண சபையின் கீழ் கடமையாற்றும் உத்தியோகத்தர்களில் 23.7% மாணோர் தெரிவித்தனர். இதற்கு அப்பால் 20.4% உத்தியோகத்தர்கள் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் மத்திய அரசாங்கம் மற்றும் மாகாண சபை இணைந்து நடைமுறைப்படுத்துவதாக தெரிவித்ததோடு 15.1% உத்தியோகத்தர்கள் உள்ளுராட்சி சபைகளின் மூலம் இந்நடவடிக்கைகள் நடைபெறுவதாகவும் தெரிவித்தனர். 11.8% உத்தியோகத்தர்கள் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் கிழக்கு மாகாண சபை மூலம் மேற்கொள்ளப்படுவதாகத் தெரிவித்தனர். (வரைபடம் 10)

மாகாணத்தில் சரியான மற்றும் வினைத்திறனான முன்னேற்றம் ஏற்படுத்த வேண்டுமாயின் அபிவிருத்தி உட்பட ஏனைய விடயங்களின் போது எப்பிரிவு அதில் முக்கியத்துவம் பெற வேண்டும் என்ற கேள்வியை உத்தியோகத்தறிடம் கேட்ட போது அவர்களில் 44.7% மாணோர் மாகாண சபை அந்த விடயங்களில் முக்கியத்துவம் எடுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்தனர். (வரைபடம் 11)

ii. மக்கள் கருத்து

மாகாணத்தில் நடைபெறும் அபிவிருத்தி விடயங்கள் தொடர்பாக மக்களின் கருத்தை குழுக்கலந்துரையாடல்களின் மூலம் கேட்டறிந்த போது மத்திய அரசாங்கத்தினால் அந் நடவடிக்கைகள்

மேற்கொள்ளப்படுவதாக 34 குழுக்களின் அனேகமானோர் தெரிவித்ததோடு 34 குழுக்களந்துரையாடல்களில் உள்ளாட்சி சபைகள் மூலம் இவ் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதாக மக்கள் தெரிவித்தனர். அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் மூலம் இவ் விடயங்கள் மேற்கொள்ளப்படுவதாக 15 குழுக்களின் மக்கள் தெரிவித்தனர். (வரைபடம் 12)

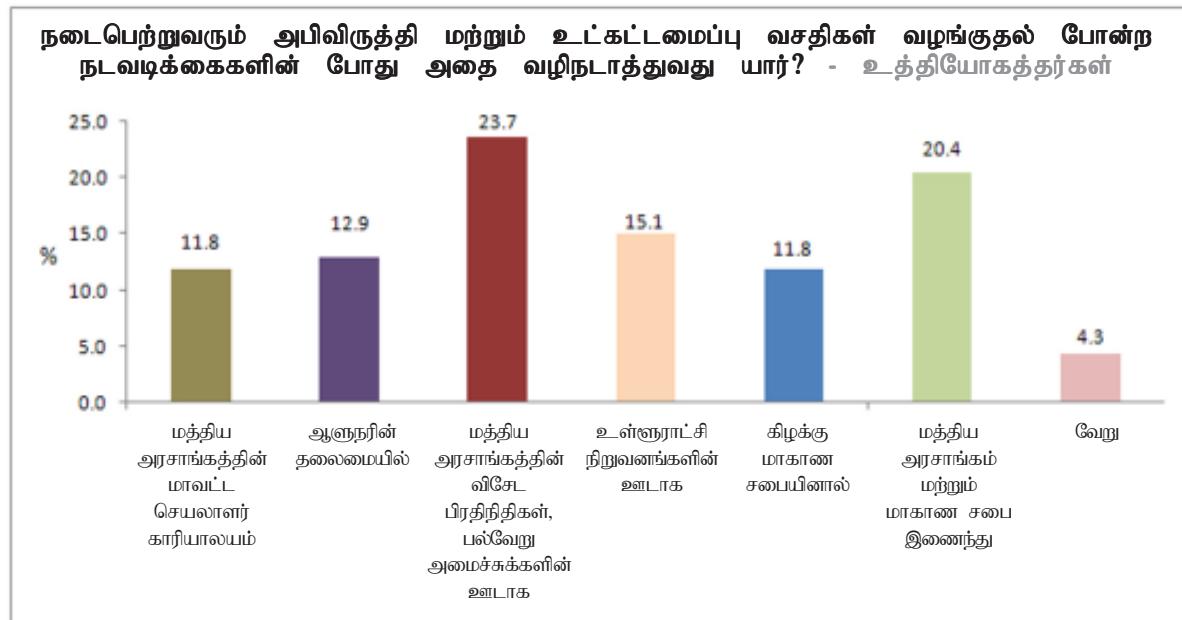
அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளில் பயன்பெறும் மக்களிடம் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளின் பொழுது மக்களின் கருத்துக்களை பெற்றுக்கொள்கின்றார்களா? என்று கேட்ட பொழுது 61 குழுக்களில் பங்குபற்றியவர்கள் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளின் பொழுது மக்களின் கருத்துக்கள் அல்லது அவர்களுக்கு அறிவுட்டுதல் என்பன நடைபெறவில்லை என்று தெரிவித்தனர். (அட்டவணை 4)

இதற்கமைய மாகாணத்தின் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளின் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக மக்கள் மத்தியில் சரியான தகவல்களை கொண்டு செல்வதில் அல்லது மக்களை அச்செயற்பாடுகளில் பங்குதாரர்களாக இணைத்துக்கொள்வதற்கு மாகாண சபையினரால் முடியாமல் போடுள்ளது.

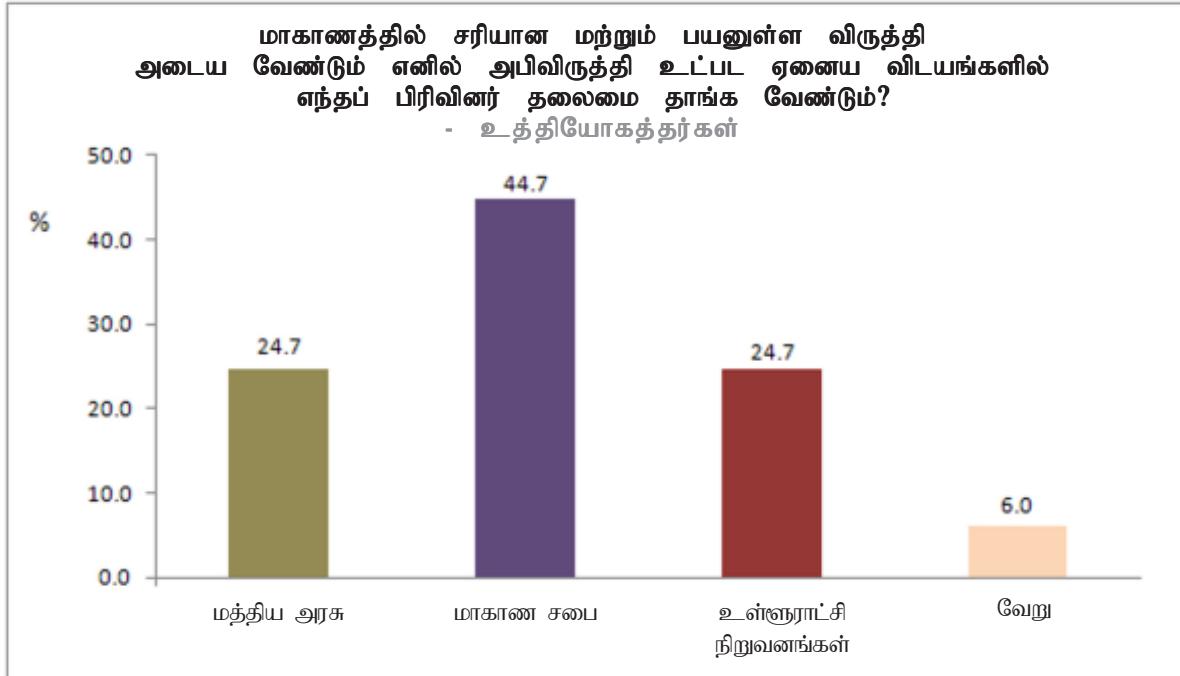
அட்டவணை 4 – மாகாணத்தின் அபிவிருத்தி மற்றும் ஏனைய பிரதான விடயங்கள் எவ்வாறு நடைபெறுகின்றன? (மக்களை அறிவுட்டி மற்றும் அவர்களின் கருத்துக்களை கேட்டறிந்து) குழுக்களந்துரையாடலின் கருத்து மாவட்டம் மற்றும் இன அடிப்படையில்

	அம்பாறை			மட்டக்களப்பு			திருகோணமலை			மொத்தம்
	சிங்களம்	தமிழ்	முஸ்லிம்	சிங்களம்	தமிழ்	முஸ்லிம்	சிங்களம்	தமிழ்	முஸ்லிம்	
இல்லை	8	4	11	-	15	6	4	5	8	61
சில நடவடிக்கைகள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன	1	-	-	1	2	-	2	2	3	11

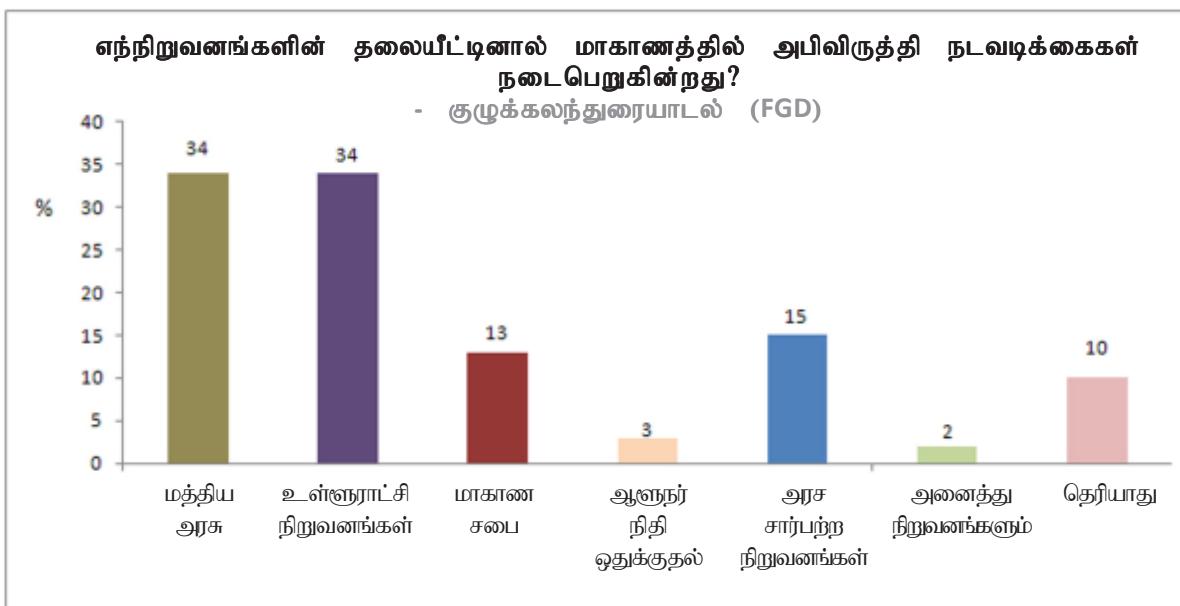
வரைபடம் 10

வரைபடம் 11

വര്ണപടම் 12

5. கிழக்கு மாகாணத்தினுள் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகள்

i. உத்தியோகத்தர்கள்

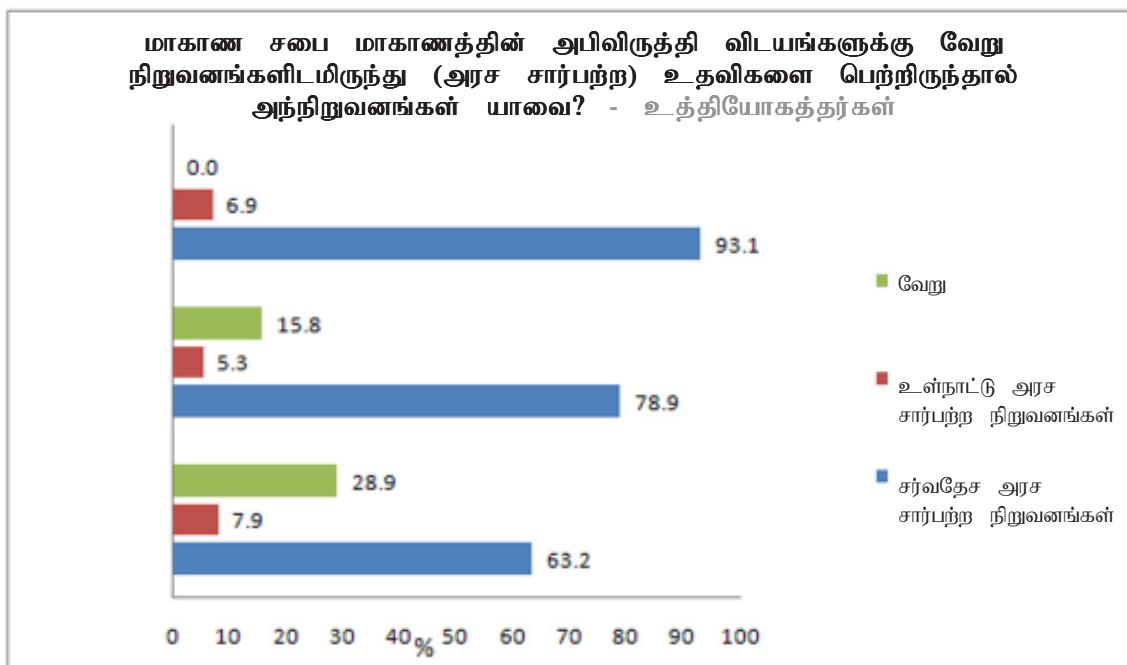
கிழக்கு மாகாணத்தின் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளின் போது வெளி நிறுவனங்களின் ஒத்துழைப்பை கடந்த வருடத்தில் பெற்றுக்கொண்டதாக தெரிவிக்கும் அநேகமான மாகாண சபை உத்தியோகத்தர்கள் சர்வதேச அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களே அவ்வாறு ஒத்துழைப்பை வழங்கியது எனவும் தெரிவித்தனர். அனைத்து மாவட்டங்களின் உத்தியோகத்தர்கள் தெரிவிக்கும் விதத்தில் உள்ளூர் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் இவ் விடயத்தில் மிகக் குறைந்த ஒத்துழைப்பையே வழங்கியுள்ளன. அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்கு வெளி நிறுவனங்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெற்றுக்கொண்டதாக கூறும் மட்டக்களப்பு மாவட்ட உத்தியோகத்தர்களில் 93.1% மாணோர் தமது மாகாணத்திற்கு சர்வதேச அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் ஒத்துழைப்பு கிடைத்ததாகக் கூறினார்கள். (வரைபடம் 13)

அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளின் பொழுது வெளி நிறுவனங்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெற்றுக்கொண்டதாகக் கூறும் உத்தியோகத்தர்களில் குறிப்பிடும்படியான விகிதத்தினர் அவ்வாறு ஒத்துழைப்பைப் பெற்றுக்கொள்வதினால் ஏற்படும் மாற்றும் யாதெனில் சரியான இணைப்பின் மூலம் செயற்படுவதற்கு மாகாண சபைக்கு முழுந்துள்ளதாக தெரிவித்தனர். அம்பாறை (42.1%) , மட்டக்களப்பு (37.9%), மற்றும் திருகோணமலை (28.9%) மாவட்டங்களில் உத்தியோகத்தர் இந்தக் கருத்தைக் கொண்டிருந்தனர். அதேபோன்று திருகோணமலை மாவட்டத்தில் 36.8% மான உத்தியோகத்தர்கள் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளின் பொழுது வெளி நிறுவனங்களின் ஒத்துழைப்பை பொதுமக்களுக்கு அறிவுட்டாமல் பெற்றுக்கொள்வதாக தெரிவித்தனர். (வரைபடம் 14)

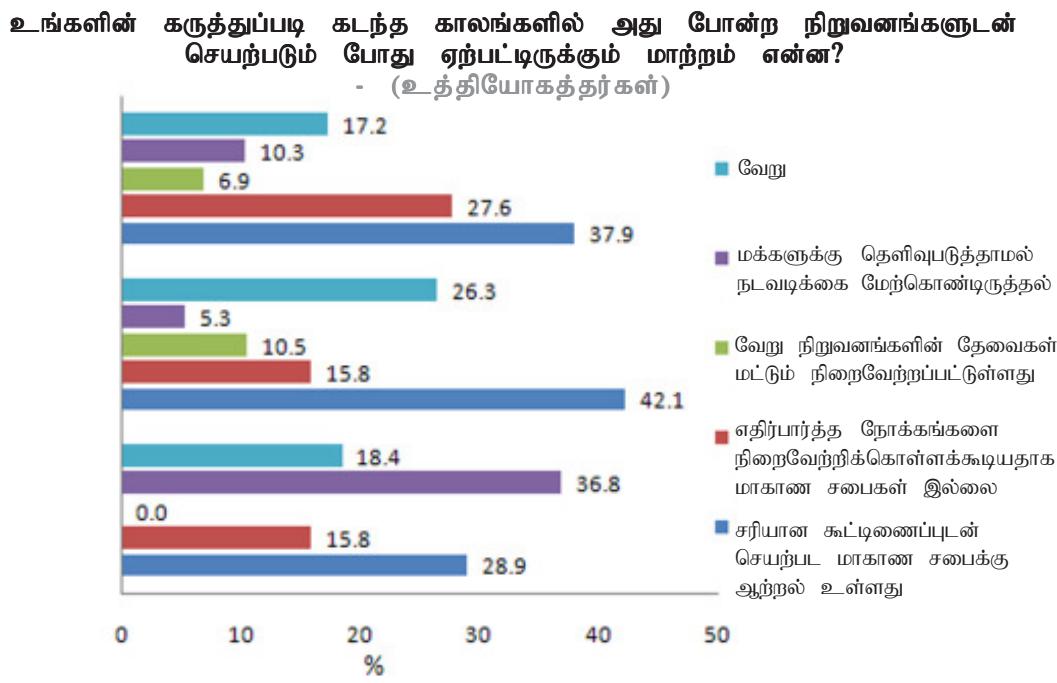
ii. மக்கள் கருத்து

கிழக்கு மாகாணத்தினுள் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் செயற்பாட்டாக 53 குழுக் கலந்துரையாடல்களில் அநேகமான மக்கள் தெரிவித்தனர். மேலும் 7 கலந்துரையாடல்களில் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களினால் மோசடிகள் நடைபெறுவதாகவும் மக்கள் தெரிவித்தனர். (வரைபடம் 15)

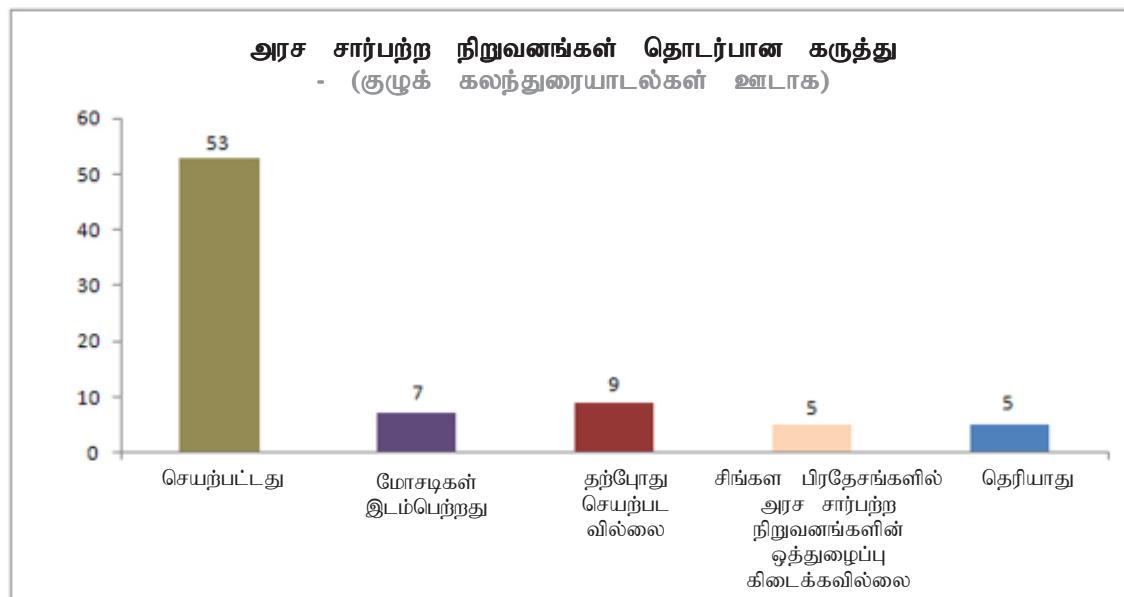
வரைபடம் 13

வரைபடம் 14

வரைபடம் 15

6. மாகாண சபையின் இன்றைய செயற்பாடுகள்

i. உத்தியோகத்தர்களின் கருத்து

கிழக்கு மாகாண சபை அமைக்கப்பட்டதன் பின்னர் அதன் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக மாகாண சபை அமைப்பதற்கு முன்பிருந்தே மாகாணத்தில் சேவை புரிந்த உத்தியோகத்தர்களிடம் கேட்ட போது அவர்களில் 59.3% மாணோர் தாம் இன்றைய மாகாண சபையின் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக திருப்தியடையவில்லை என்று தெரிவித்தனர். அதன் இன்றைய செயற்பாடுகள் தொடர்பாக திருப்தியடைவதாக 40.7% மான உத்தியோகத்தர்கள் மாத்திரமே தெரிவித்திருந்தனர். (வரைபடம் 16) இவ்வாறு திருப்தியடையாமைக்கான காரணங்களாக அவர்களில் அனேகமானோர் தெரிவிப்பது யாதெனில் “மாகாணசபை மக்களுக்காக செய்ய வேண்டிய கடமைகளை சரியான முறையில் செய்யாமை” என்பதாகும். மட்டக்களாப்பு மாவட்டத்தில் 54.3% மான உத்தியோகத்தர்களும் அம்பாறை மாவட்டத்தில் 43.5% மான உத்தியோகத்தர்களும் மற்றும் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் 29% மான உத்தியோகத்தர்களும் இக்கருத்தையே கொண்டிருந்தனர். மத்திய அரசாங்கம் போதியளவு ஒத்துழைப்பை வழங்காமை இன்றைய மாகாண சபை தொடர்பாக இவ்வாறு அதிருப்தி நிலை ஏற்படுவதற்கு காரணமாக அமைந்ததென்று அம்பாறை மாவட்டத்தில் 43.5% மான உத்தியோகத்தர்களும் மற்றும் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் 35.5% மான உத்தியோகத்தர்களும் கருத்து தெரிவித்திருந்தனர். (வரைபடம் 17)

ii. மாகாண சபை உறுப்பினர்கள்

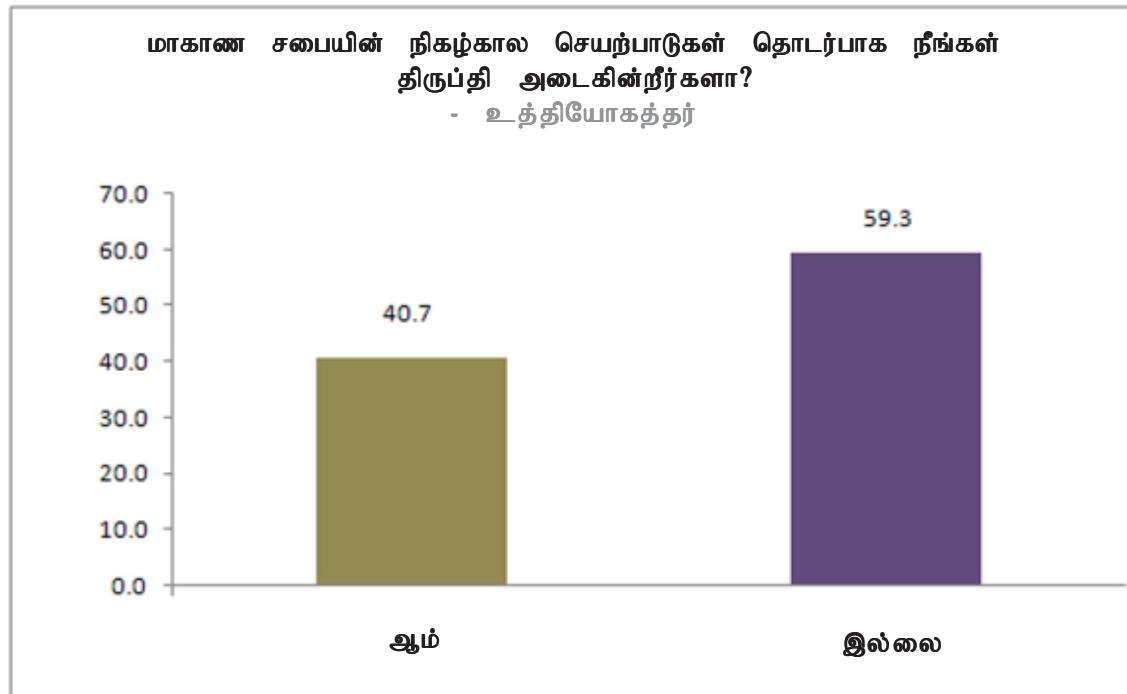
கிழக்கு மாகாணத்தில் புதிய மாகாண சபை அமைத்ததன் பின்னர் ஏற்பட்ட மாற்றும் தொடர்பாக மாகாண சபை உறுப்பினர்களிடம் கேட்டபோது அவர்களின் திருப்திகரமான தன்மையும் குறைவாக இருப்பதாக அறிந்துகொள்ளக்கூடியதாக இருக்கின்றது. “தீர்மானத்தை நிறைவேற்றும் பொழுது ஆளுநர் தமது எண்ணத்தின்படி மாகாண சபைகளின் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கின்றார் என்று அம்பாறை (40%) மற்றும் மட்டக்களாப்பு (55.6%) மாவட்டங்களில் அனேகமான மாகாண சபை உறுப்பினர்கள் வெளியிட்ட கருத்தாகக் காணப்படுகின்றது”. இருப்பினும் ஆச்சரியப்படும் விதத்தில் திருகோணமலை மாவட்டத்தின் கருத்து மாறுபட்டாகும். திருகோணமலை (41.7%), மட்டக்களாப்பு (33.3%), மாவட்டங்களின் உறுப்பினர்களினால் அழுத்தமாக முன் வைக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டாக தீர்மானங்களை நிறைவேற்றும் பொழுது மாகாணத்தில் பாரானுமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் அமைச்சர்களின் அழுத்தங்களுக்கு மத்தியில் செயற்படவேண்டி இருப்பதாகத் தெரிவித்தனர். (வரைபடம் 18)

iii. உத்தியோகத்தர்கள்

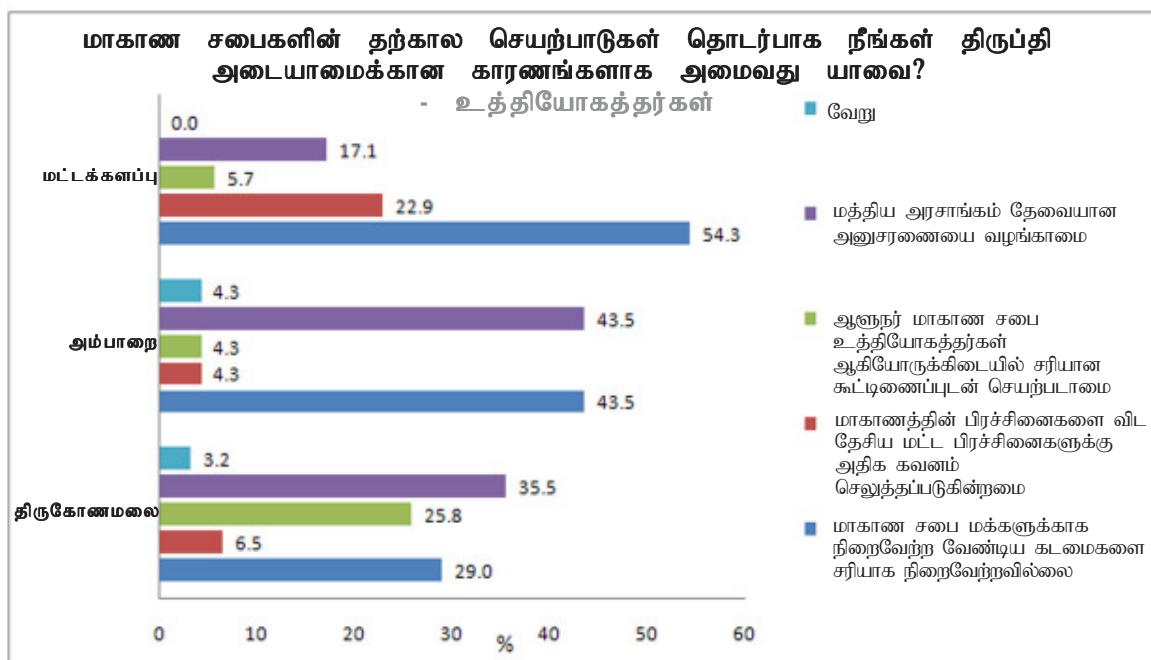
மாகாண சபை நடவடிக்கைகள் மாகாண சபை உறுப்பினர்கள் மற்றும் உத்தியோகத்தர்கள் ஒன்றாக இணைந்து திட்டமிட்டு அல்லது செயற்படுத்தும் நிலை காணப்படுகின்றதா? என்று மாகாண சபையின் கீழ் கடமைப்பியும் உத்தியோகத்தர்களிடம் கேட்ட போது அவர்களின் 52% மாணோர் அவ்வாறு ஒன்றிணைந்து நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதாகவும் 48% மாணோர் அவ்வாறு நடைபெறுவதில்லை என்றும் தெரிவித்தனர். (வரைபடம் 19) மக்கள் பிரதிநிதிகள் தெரிவிசெய்யப்பட்டிருக்கும் போது சரியான தொடர்பு இல்லாமல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு பிரதான காரணமாக இவ் உத்தியோகத்தர்கள் “மாகாணத்தின் நடவடிக்கைகள் வழமைபோன்று தற்போதும் ஆணையாளரினால் மேற்கொள்ளப்படுதல்” (31.9%) என்று தெரிவித்தனர். “மக்கள் பிரதிநிதிகளில் மக்கள் சேவைகள் மற்றும் அபிவிருத்தி போன்ற நடவடிக்கைகளுக்காக போதியளவு திடசங்கற்பம் இன்மை” இந்த நிலைமை தான் காரணமாக அமைகின்றது என்று 27.8% மான உத்தியோகத்தர்கள் தெரிவித்திருந்தனர். (வரைபடம் 20)

நிகழ்கால மாகாண சபையின் செயற்பாடு தொடர்பாக உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் சபை உறுப்பினர்கள் ஆகிய இரு பிரிவினரும் திருப்தி அடையவில்லை.

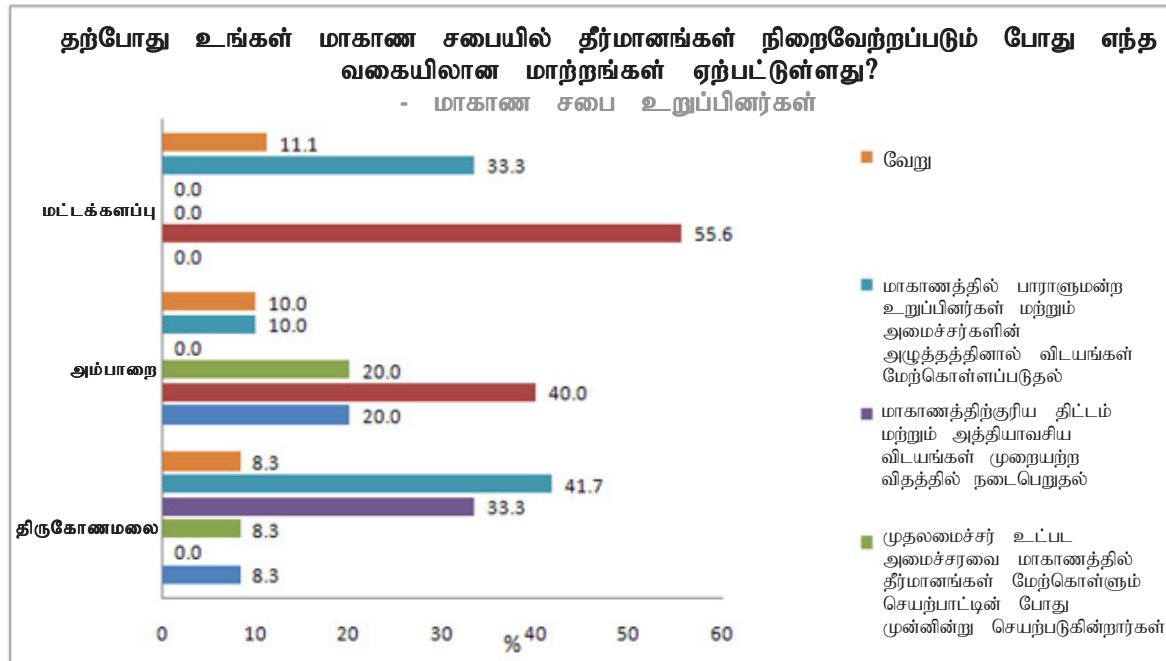
வரைபடம் 16

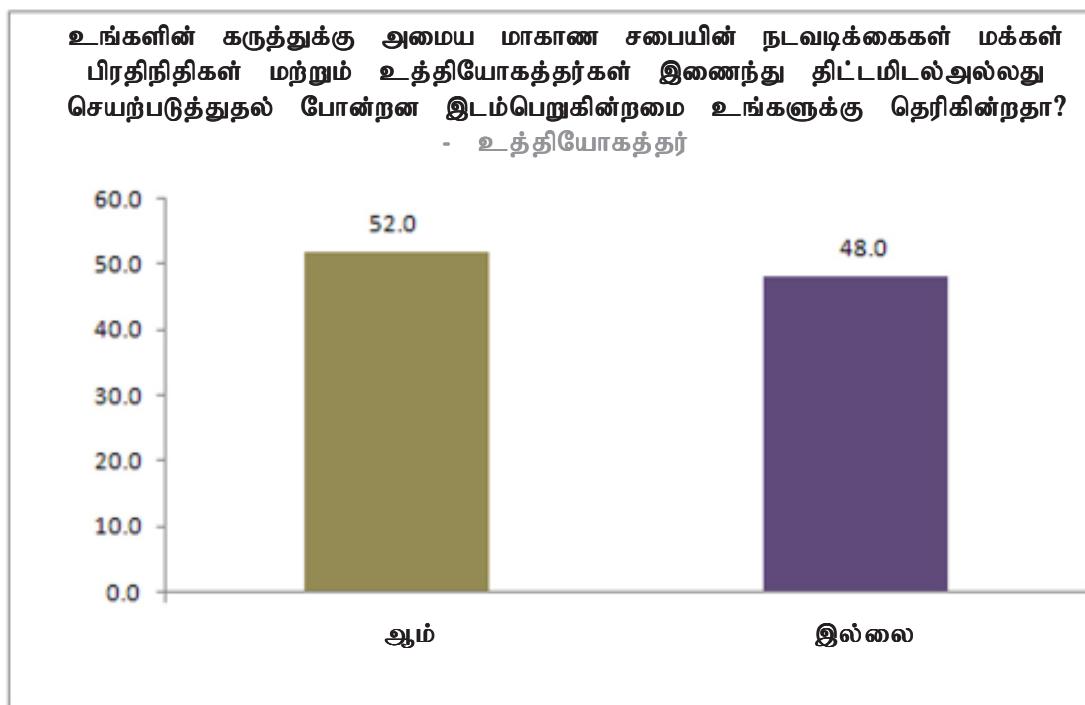
வரைபடம் 17

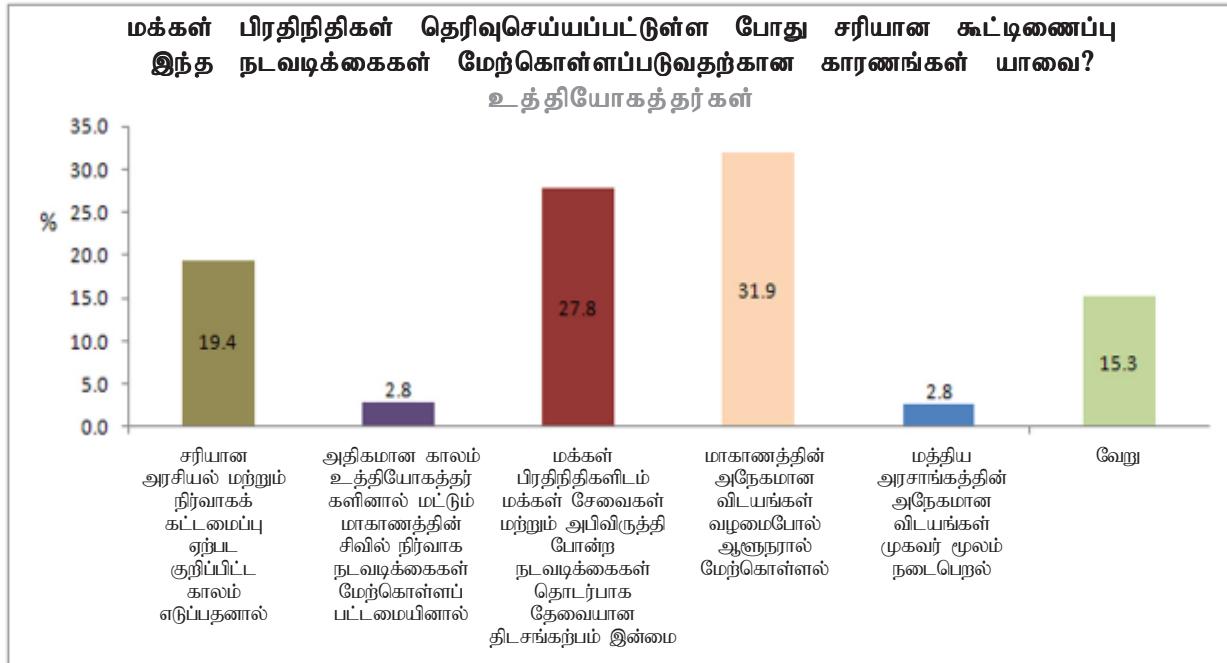
வரைபடம் 18

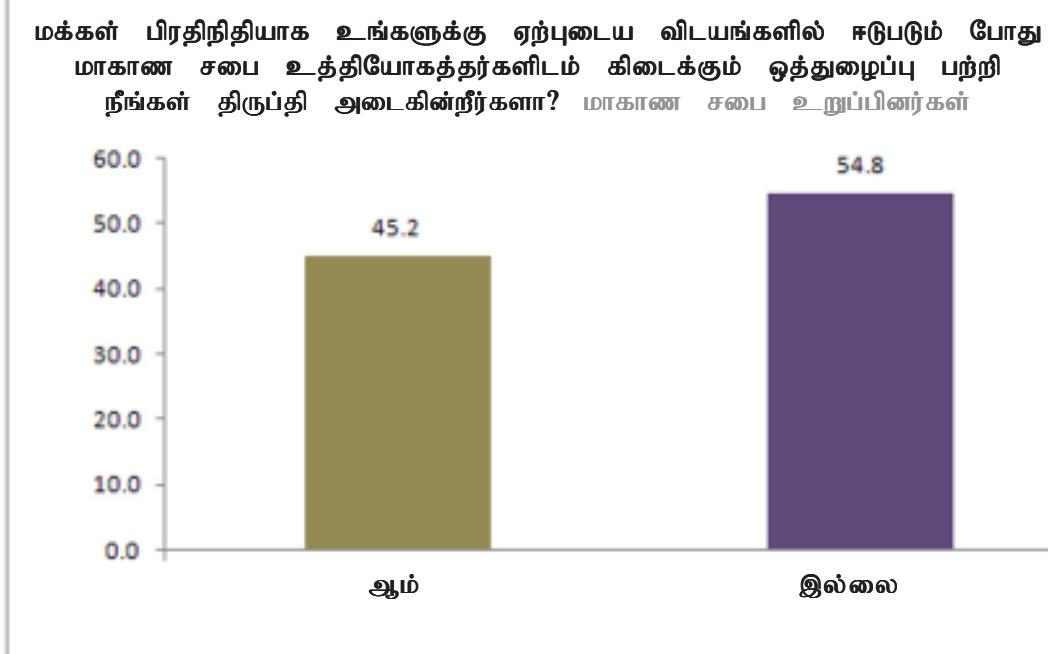
வரைபடம் 19

வரைபடம் 20

வரைபடம் 21

7. மாகாண சபை உறுப்பினர்கள் மற்றும் உத்தியோகத்தர்கள் தொடர்பான மக்களின் கருத்து

i. மக்களின் கருத்து

மாகாண சபை நடவடிக்கைகளின் பொழுது மாகாண சபை உத்தியோகத்தர்களிடமிருந்து கிடைக்கும் ஒத்துழைப்பு தொடர்பான அனுபவம் என்ன என்று மக்களிடம் கேட்ட பொழுது உத்தியோகத்தர்கள் தொடர்பாக திருப்தியான எண்ணத்தில் மக்கள் இல்லை என்பதைக் காண முடிகின்றது. மாகாணத்தின் நடவடிக்கைகளின் பொழுது உத்தியோகத்தர்களின் ஒத்துழைப்பு கிடைப்பதில்லை என்று 42 குழுக் கலந்துரையாடல்களில் போது மாகாண சபை உத்தியோகத்தர்கள் மக்களிடம் நெருக்கமில்லை என்றும் மக்கள் தெரிவித்தனர். தமது மாகாணத்தின் நடவடிக்கைகளின் பொழுது உத்தியோகத்தர்களின் ஒத்துழைப்பு கிடைக்கின்றுதென்று 12 குழுக் கலந்துரையாடல்களில் மட்டுமே அநேகமான மக்கள் தெரிவித்திருந்தனர். (அட்டவணை 5)

மக்கள் பிரதிநிதிகள் பிரதேச மக்களுடன் வைத்திருக்கும் தொடர்பைப் பற்றி மக்களிடம் கேட்டபொழுது 45 குழுக்களில் மக்கள் தெரிவித்தது யாதெனில் அத்தொடர்பு மகிழ்ச்சியற்ற தன்மையில் உள்ளது என்பதாகும். (அட்டவணை 6)

அட்டவணை 5 – மாகாண நடவடிக்கைகளுக்காக மாகாண சபை உத்தியோகத்தர்களின் ஒத்துழைப்பு கிடைக்கும் விதம் தொடர்பான அனுபவம் - குழுக்கலந்துரையாடல்களின் கருத்து மாவட்டம் மற்றும் இன அடிப்படையில்

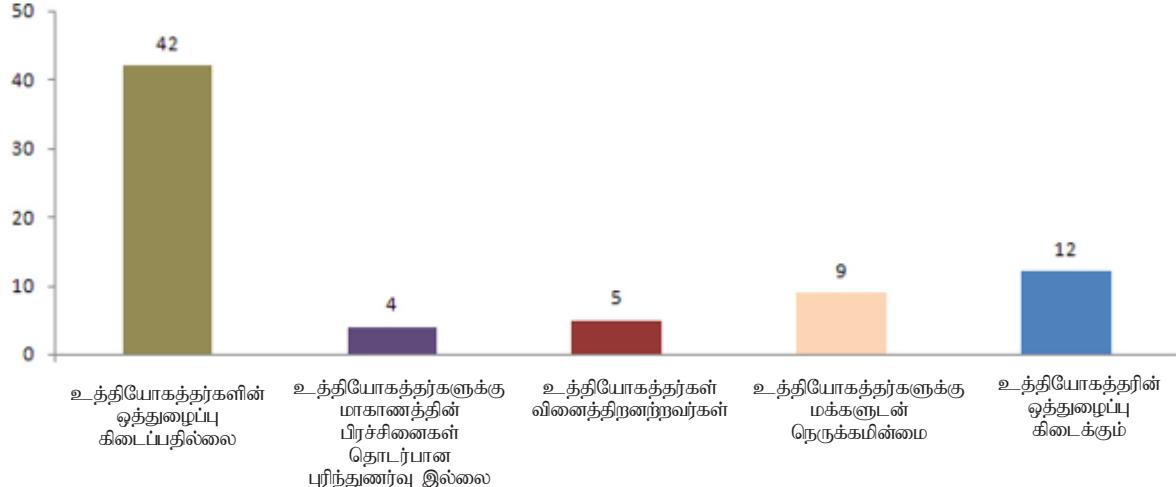
	அம்பாறை			மாட்க்களப்பு			திருகோணமலை			மொத்தம்
	சிங்களம்	தமிழ்	முஸ்லிம்	சிங்களம்	தமிழ்	முஸ்லிம்	சிங்களம்	தமிழ்	முஸ்லிம்	
உத்தியோகத்தர்களின் ஒத்துழைப்பு கிடைப்பது தில்லை	4	3	8	1	12	5	1	3	6	42
உத்தியோகத்தர்களுக்கு மாகாணத்தின் பிரச்சினை தொடர்பாக புரிந்துணர்வு இல்லை	-	-	-	-	1	-	2	1	-	4
உத்தியோகத்தர்களின் விவைத்திறன் அற்ற தன்மை	1	-	1	-	-	-	2	-	1	5
உத்தியோகத்தர்கள் மக்களிடம் நெருக்க விள்லை	3	-	-	-	1	-	1	2	2	9
உத்தியோகத்தர்களின் ஒத்துழைப்பு கிடைக்கின்றது.	1	1	2	1	3	1	-	1	2	12

அட்டவணை 6 – மக்கள் பிரதிநிதிகள் பிரதேச மக்களுடன் எவ்வாறான தொடர்பை பேணுகின்றனர். – குழுக்கலந்துரையாடலின் கருத்து மாவட்டம் மற்றும் இன அடிப்படையில்

	அம்பாறை			மாட்க்களப்பு			திருகோணமலை			மொத்தம்
	சிங்களம்	தமிழ்	முஸ்லிம்	சிங்களம்	தமிழ்	முஸ்லிம்	சிங்களம்	தமிழ்	முஸ்லிம்	
மகிழ்ச்சி விள்லை	9	3	6	1	7	3	3	5	8	45
மகிழ்ச்சி	-	-	5	-	6	3	2	1	2	19
பக்கச் சார்பாக செயற் படுதல்	-	1	-	-	4	-	1	1	1	8

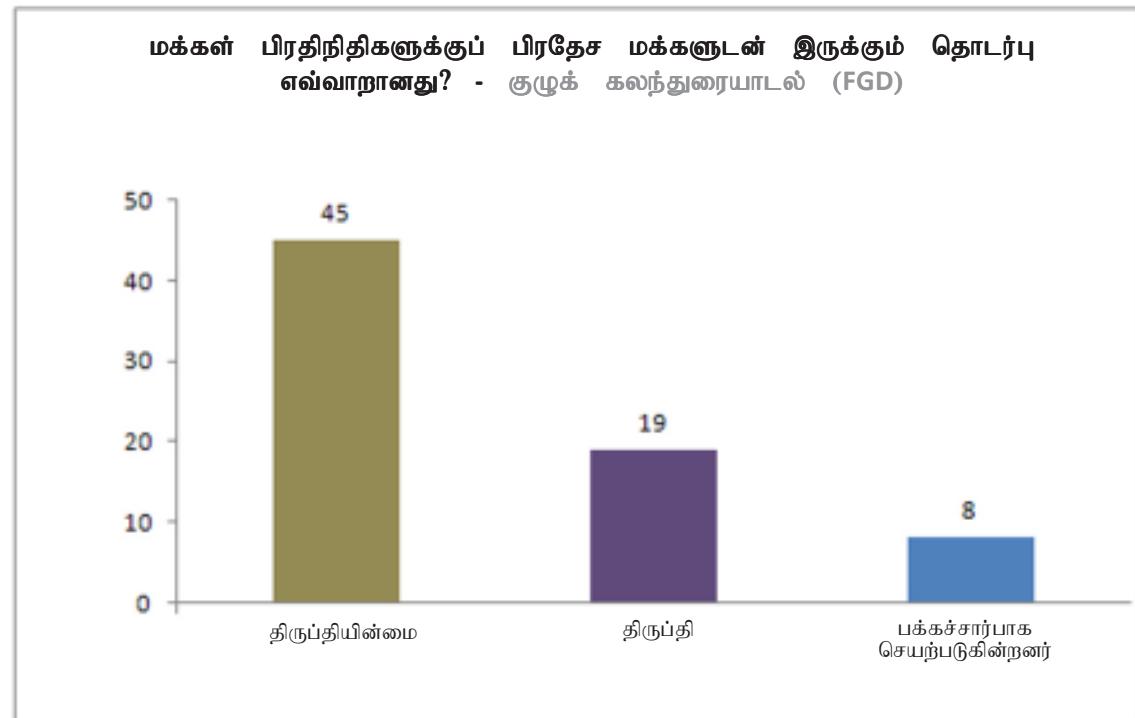
வரைபடம் 22

மாகாணத்தின் நடவடிக்கைகளின் போது மாகாண சபை உத்தியோகத்தர்களின் ஒத்துழைப்பு கிடைக்கும் முறை தொடர்பான அனுபவங்கள் - குழுக் கலந்துரையாடல்

வரைபடம் 23

மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்குப் பிரதேச மக்களுடன் இருக்கும் தொடர்பு எவ்வாறானது? - குழுக் கலந்துரையாடல் (FGD)

8. ஊடகம் பற்றிய எண்ணக்கரு

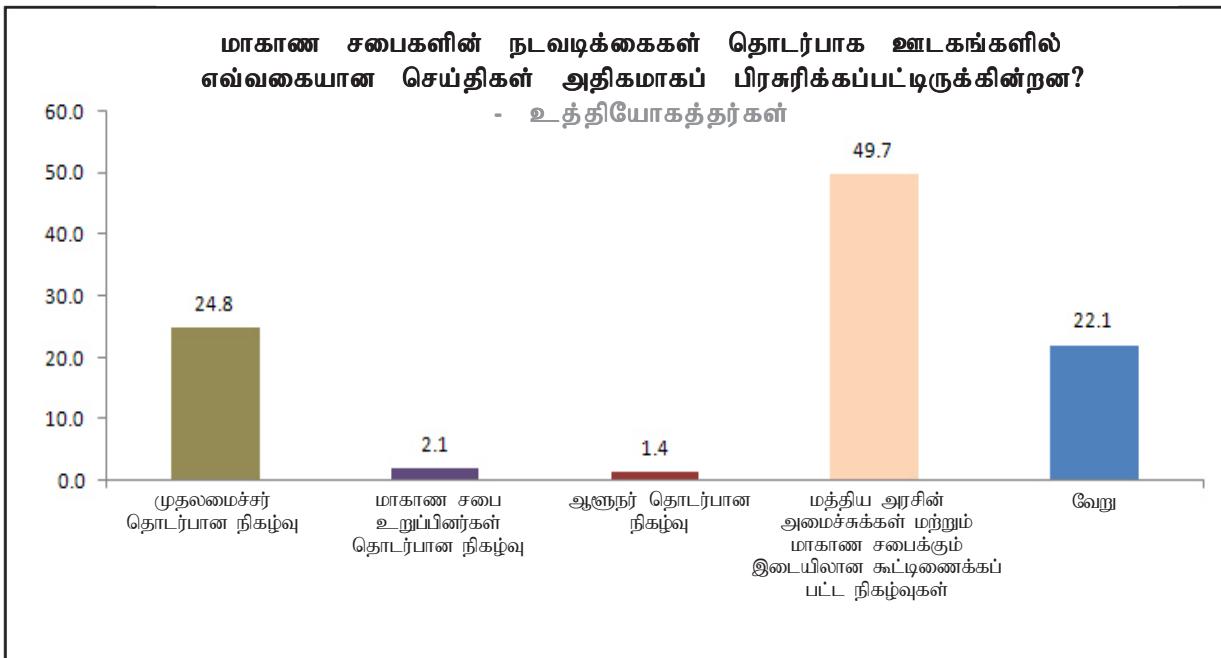
i. உத்தியோகத்தர்கள்

பத்திரிகை வாசிப்பதற்கும் வானொலி கேப்பதற்கும் அல்லது தொலைக்காட்சி பார்ப்பதற்கும் ஆர்வமுடையோர் எனக் குறிப்பிடப்படும் அதிகாரிகளில் 49.7% வீதமானவர்கள் தெரிவிப்பதாவது மாகாண சபை தொடர்பில் ஊடகங்களில் அதிகமாக பிரசரிக்கப்பட்டிருப்பது “மத்திய அரசியன் அமைச்சு மற்றும் மாகாண சபை இணைந்து நடைமுறைப்படுத்தியவைகளே” என்பதாகும். முதலமைச்சர் தொடர்புடைய செய்திகள் பிரசரிக்கப்பட்டிருப்பதாக நான்கில் ஒரு பகுதியினர் அதாவது 24.8% சாரார் தெரிவிக்கின்றனர். (வரைபடம் 24)

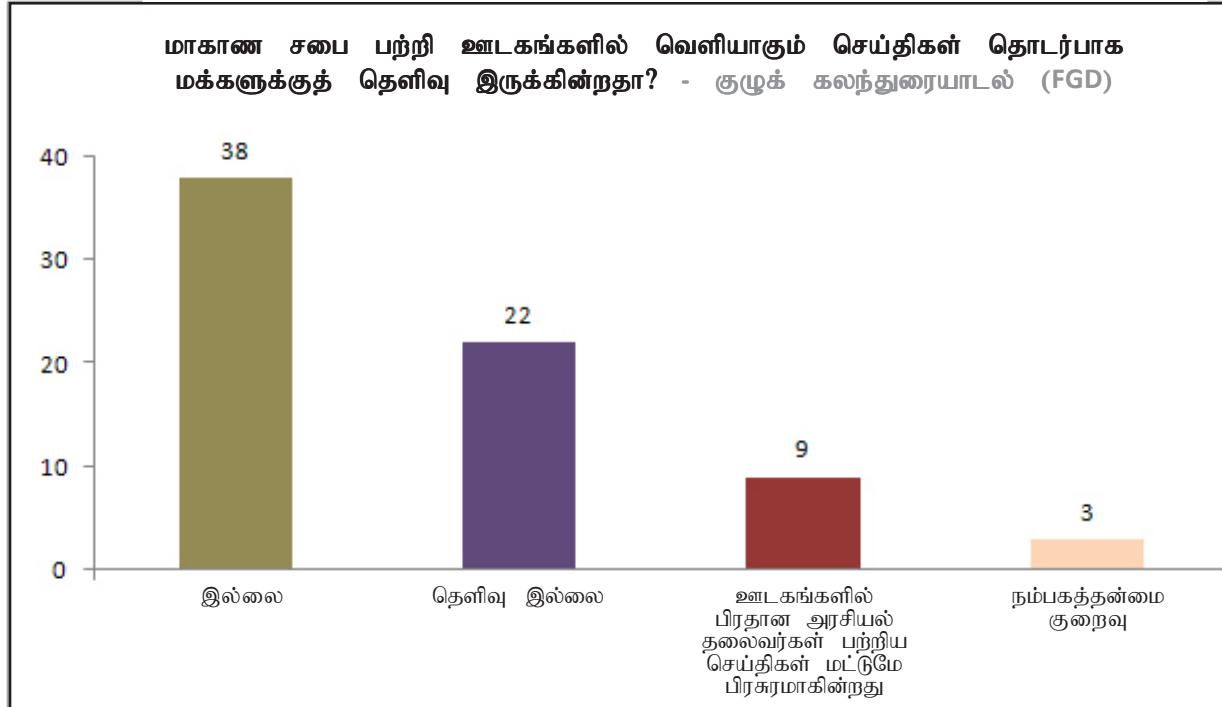
ii. மக்களின் கருத்து

மாகாண சபை தொடர்பாக ஊடகங்களின் பங்களிப்பு பற்றி எந்தளவு தெளிவு உள்ளது என பொதுமக்களிடம் விளைய போது அது தொடர்பில் எந்தவித தெளிவும் இல்லை என 38 குழுக்கலந்துரையாடல்களில் கலந்துகொண்டவர்களில் கூடுதலானோர் தெரிவித்த அதேவேளையில் தமக்கு அது தொடர்பில் ஓரளவு தெளிவு உள்ளதென 22 குழுக் கலந்துரையாடல்களில் கலந்து கொண்ட மக்கள் தெரிவிக்கின்றனர் (வரைபடம் 25)

வரைபடம் 24

வரைபடம் 25

9. நிறுவனங்களுடன் தொடர்புபடுவதற்குள்ள சந்தர்ப்பங்கள் பற்றிய கருத்துக்கள்

i. மக்களின் கருத்து

பிரதேசத்தின் நடவடிக்கைகளின் போது பொது பொதுமக்களுக்கு மிகவும் நெருக்கமுடைய நிறுவனங்கள் தொடர்பாக ஆய்வு செய்யும் போது பெரும்பாலான அதாவது 48 குழுக்கலந்துரையாடல்களில் கலந்து கொண்ட மக்கள், தெரிவித்ததோடு உள்ளுராட்சி மன்றங்களே தமக்கு மிகவும் நெருக்கமான நிறுவனங்கள் என்றும் இதற்கு மேலதிகமாக நாம் மிகவும் நெருங்கி செயற்படும் நிறுவனம் பிரதேச செயலகம் என 20 குழுக்களும், கிராம உத்தியோகத்தை என இன்னும் 11 குழுக்களும் மக்கள் குறிப்பிட்டனர். (அட்வணை 7)

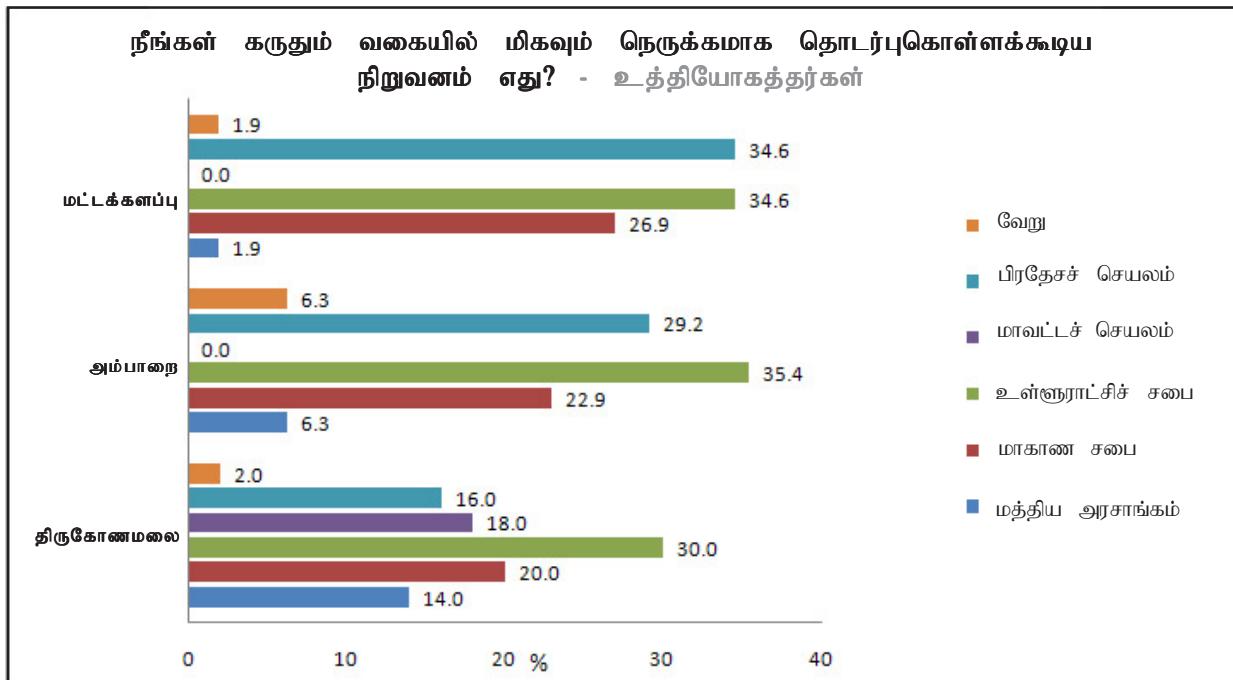
ii. உத்தியோகத்தர்கள்

தமக்கு மிகவும் நெருங்கி செயற்படக் கூடிய நிறுவனங்கள் யாவை என மாகாண சபை அதிகாரிகளிடம் வினவிய போது அவர்களில் பெரும்பாலானோர் தெரிவித்தது தமக்கு மிகவும் நெருக்கமான நிறுவனங்கள் உள்ளுராட்சி மன்றங்களுக்கு (திருகோணமலை 30%, அம்பாறை 35.4% மற்றும் மட்டக்களப்பு 34.6%) மற்றும் பிரதேச செயலகம் என்றே குறிப்பிட்டனர். (வரைபடம் 26)

அட்டவணை 7 - மாகாண சபை விடயங்களின் போது மக்கள் எந்த நிறுவனத்துடன் மிக நெருக்கமாக உள்ளன? - குழுக்கலந்துரையாடல்களின் கருத்துக்கள் மாவட்ட மற்றும் இன அடிப்படையில்

	அம்பாறை			மட்டக்களப்பு			திருகோணமலை			மொத்தம்
	சிங்களம்	தமிழ்	முஸ்லிம்	சிங்களம்	தமிழ்	முஸ்லிம்	சிங்களம்	தமிழ்	முஸ்லிம்	
உள்ளாட்சி சபை நிறுவனங்கள்	7	4	9	2	8	3	6	2	8	48
பிரதேச செயலகம்	5	-	3	-	7	1	3	-	1	20
மாவட்ட செயலாளர் காரியாலயம்	-	-	-	-	-	-	2	-	-	2
சிராம சேவகர்	1	-	2	-	3	2	1	1	1	11
அனைத்து நிறுவனங்கள்	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1
மாகாண சபை	-	1	1	-	1	1	-	1	1	6
ஆளுநர்	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1

வரைபடம் 26

10. மாகாண சபைகளுக்குரிய அதிகாரங்கள்

i. உத்தியோகத்தர்கள்

தமது மாகாணத்திற்கு மிகச் சிறந்த சேவையை பெற்றுக்கொடுப்பதற்கு தற்போதைய மாகாண சபைகளில் இருக்கின்ற அதிகாரங்கள் போதுமானவை அல்ல என எண்ணுகின்ற மாகாண சபைகளில் கடைமையாற்றுகின்ற அதிகாரிகளில் பெரும்பாலானோர் வீதத்தினர் அதாவது 48.6% மானவர்கள் காணி அதிகாரம் மற்றும் பொலிஸ் அதிகாரம் ஆகிய இரண்டு விடயங்களும் மாகாண சபைகளுக்கு கிடைக்க வேண்டும் என்றே எண்ணுகின்றனர். வெளிநாட்டு நன்கொடைகளை நேரடியாக பெற்றுக்கொள்ளும் அதிகாரம் மாகாண சபைகளுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என 19% மான அதிகாரிகள் சிந்திக்கும் அதேவேளை இன்னும் 14.3% மானவர்கள் காணி அதிகாரம் மாகாண சபைகளுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என எண்ணுகின்றனர். (வரைபடம் 27)

ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் அடிப்படையில் இக்காரணிகள் தொடர்பில் ஆராயும் போது ஏனைய மாவட்டங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் மட்டக்களப்பு மாவட்ட அதிகாரிகளில் மூன்றில் இரண்டிற்கு அதிகமானோர் அப்படியாயின் 70.2% மானவர்கள் மாகாண சபைகளுக்கு காணி மற்றும் பொலிஸ் ஆகிய இரண்டு அதிகாரங்களும் வழங்கப்பட வேண்டும் என தெரிவிக்கின்றனர். அம்பாறை மாவட்ட அதிகாரிகளில் 40% மானோர் மற்றும் திருகோணமலை மாவட்ட அதிகாரிகளில் 24.2% மானோர் இக்கருத்திற்கு உடன்படுகின்றனர். ஏனைய மாவட்டங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் திருகோணமலை மாவட்டத்திலே அதிகாரிகளில் கூடுதலான வீதத்தினர் அதாவது 27.3% வீதத்தினர் வெளிநாட்டு நன்கொடைகளை நேரடியாகப் பெறும் அதிகாரம் மாகாண சபைகளுக்கு கிடைக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை கொண்டிருக்கின்றனர். (வரைபடம் 28)

அதே போல் அதிகாரிகளில் இனவிகிதாசாரப்படி ஆராயும் போது தமிழ் அதிகாரிகள் 57.6% மானவர்களும் முஸ்லிம் அதிகாரிகள் 47.2% மானவர்களும் காணி அதிகாரம் மற்றும் பொலிஸ் அதிகாரம் ஆகிய இரண்டும் மாகாண சபைகளுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என தெரிவிக்கின்றனர். இங்குள்ள விசேட அம்சம் என்னவெனில் சிங்கள அதிகாரிகளில் எவருமே காணி, பொலிஸ் அதிகாரங்கள் அல்லது அவை இரண்டும் மாகாண சபைகளுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என தெரிவிக்கவில்லை. சிங்கள அதிகாரிகளில் 33.3% வீதமானவர்கள் வெளிநாட்டு நன்கொடைகளை நேரடியாகப் பெறும் அதிகாரம் மாகாண சபைகளுக்கு கிடைக்க வேண்டும் என தெரிவிக்கின்றனர். (வரைபடம் 29)

ii. மக்கள் பிரதிநிதிகள்

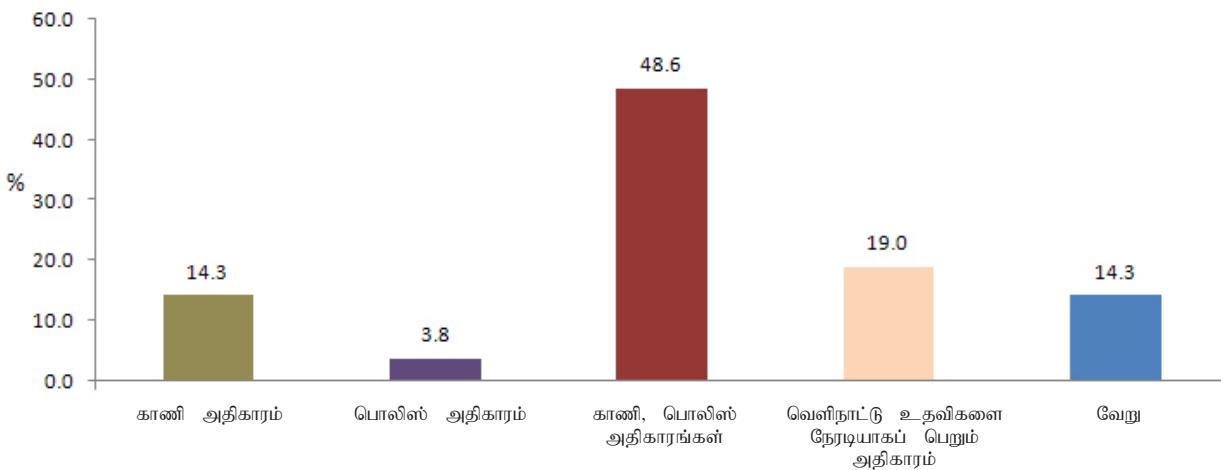
மக்கள் பிரதிநிதிகள் என்ற வகையில் மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றப் போதுமான அதிகாரம் கிழக்கு மாகாண சபையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதா என மாகாண சபை உறுப்பினர்களிடம் வினவிய போது சிங்கள உறுப்பினர்களில் பெரும்பாலானோர் அதாவது 62.5% மானவர்கள் அவ்வாறு அதிகாரம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்றே தெரிவித்தனர். தமிழ் உறுப்பினர்களில் 72.7% வீதமானவர்கள் மற்றும் முஸ்லிம் உறுப்பினர்களில் 75% வீதமானவர்கள் மக்கள் தேவைகளை நிறைவேற்ற தேவையான அதிகாரம் மாகாணத்தில் உருவாக்கப்படவில்லை என்று தெரிவிக்கின்றனர். (வரைபடம் 30)

iii. மக்களின் கருத்து

மாகாண சபைகளுக்குறிய அதிகாரங்கள் தொடர்பாக குழுக் கலந்துரையாடல் ஊடாக பொதுமக்களிடம் வினவிய போது 41 குழுக்களைச் சேர்ந்தவர்களில் பெரும்பாலானோர் காணி, பொலிஸ் போன்ற அதிகாரங்கள் மாகாண சபைகளுக்கு வழங்கப்பட்டு மாகாண சபைகளை மேலும் வலுப்படுத்த வேண்டும் என தெரிவிக்கின்றனர். (வரைபடம் 31)

வரைபடம் 27

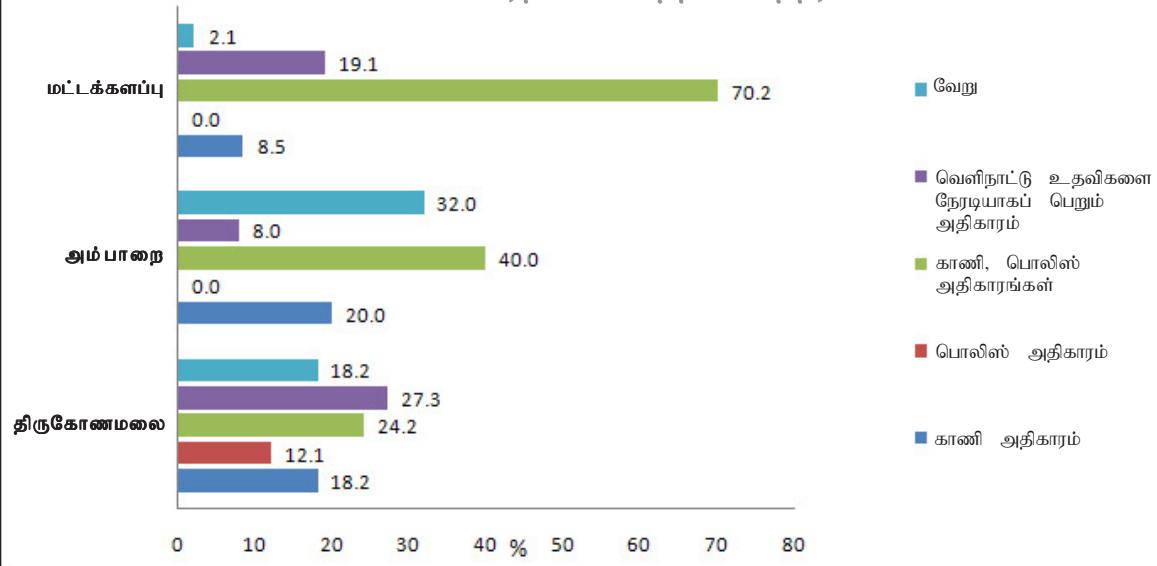
உங்களது மாகாணத்திற்கு அதிக சேவையை வழங்க மாகாண சபைக்கு தேவையான அதிகாரங்கள் இல்லை என்று நீங்கள் நினைத்தால் தற்போது இருப்பதை விட கிடைக்கவேண்டிய அதிகாரங்களாக நீங்கள் கருதுவது என்ன? உத்தியோகத்தர்கள்

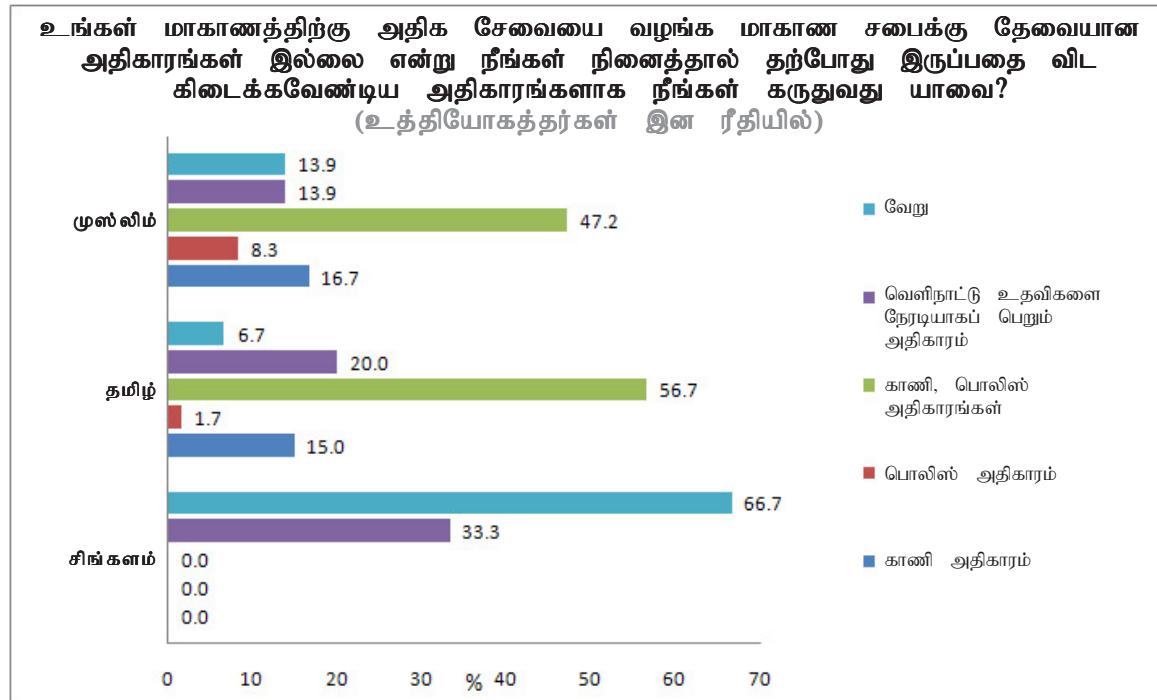
வரைபடம் 28

உங்களது மாகாணத்திற்கு அதிக சேவையை வழங்க மாகாண சபைக்குத் தேவையான அதிகாரங்கள் இல்லை என்று நீங்கள் நினைத்தால் தற்போது இருப்பதை விட கிடைக்கவேண்டிய அதிகாரங்களாக நீங்கள் கருதுவது யாவை?

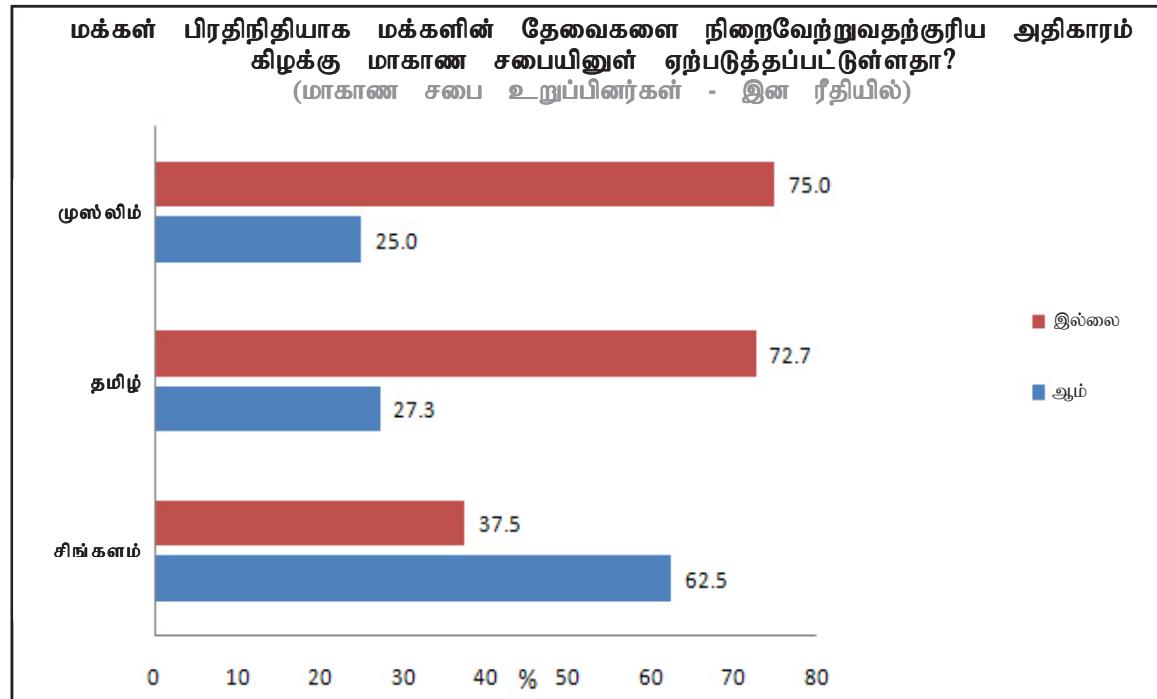
- மாவட்ட ரீதியில் உத்தியோகத்தர்கள்

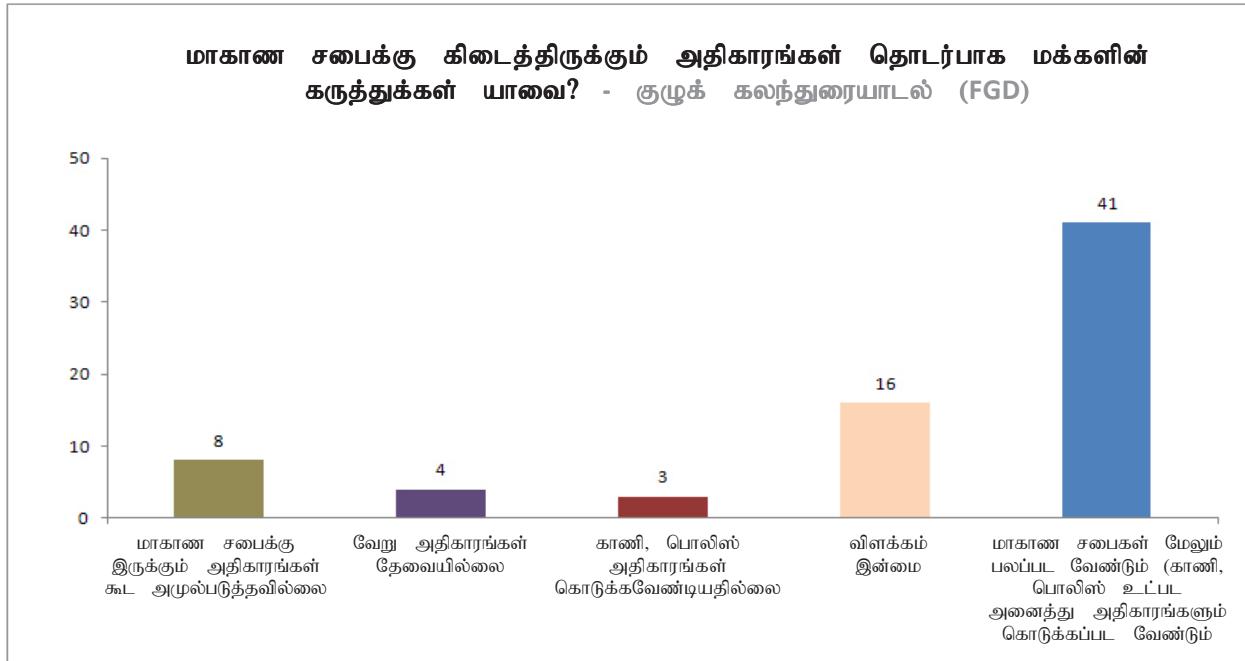
வரைபடம் 29

வரைபடம் 30

வரைபடம் 31

11. பத்திரிகை அறிக்கையிடல் தொடர்பான ஆய்வு – சுருக்கம்

i. பத்திரிகை அறிக்கையிடல் தொடர்பான ஆய்வு

2008 மே மாதம் 10ம் திகதி முதல் 2009 ஆகஸ்ட் 10ம் திகதி வரையான சிங்கள மற்றும் தமிழ் மொழிலான அச்சு ஊடகங்கள் ஆய்வுக்குப்படுத்தப்பட்டன.

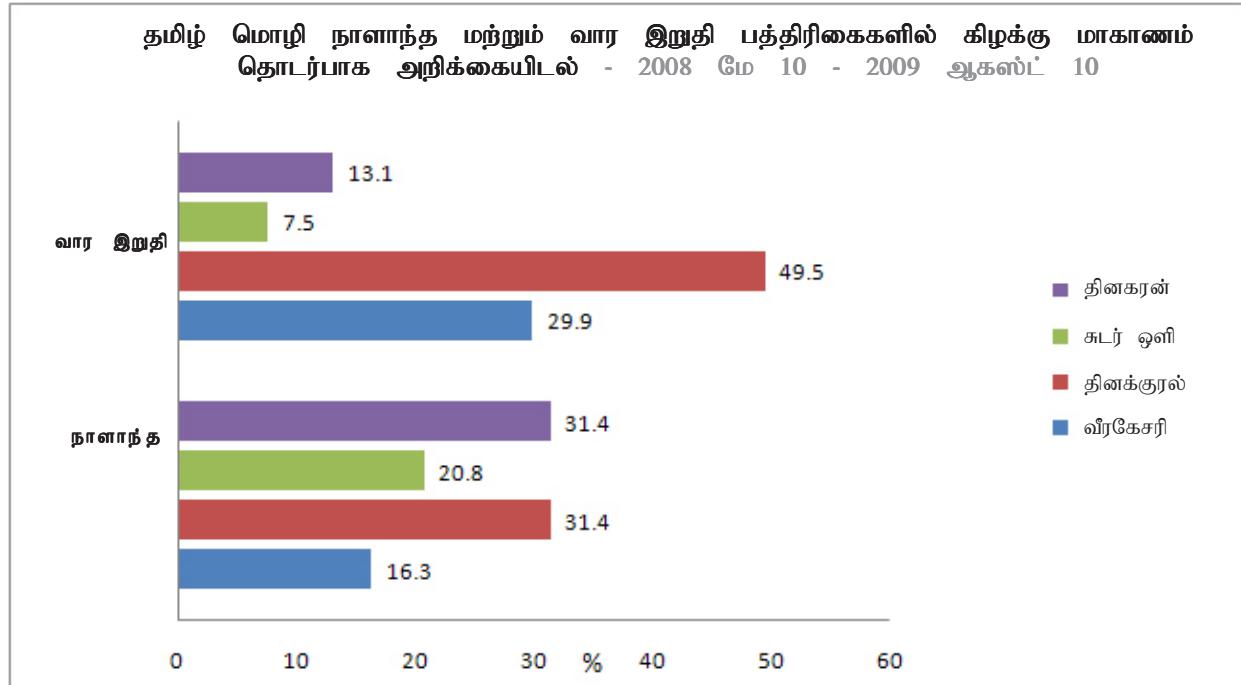
தமிழ் ஊடகம்

2008 மே 10 தொடக்கம் 2009 ஆகஸ்ட் 10 ஆம் திகதி வரை தமிழ் பத்திரிகைகளில் கிழக்கு மாகாண சபை பற்றிய செய்திகள் இவ் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. அதற்கமைய தினக்குரல் பத்திரிகையில் கிழக்கு மாகாண சபை தொடர்பாக வெளியான மொத்த செய்திகளின் எண்ணிக்கையை ஏனைய பத்திரிகைகளுடன் ஒப்பிடுகையில் அதிகமான இடம் மாகாண சபை செய்திகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. வார இறுதி தினக்குரல் பத்திரிகையில் 49.5% மும் நாளாந்த தினக்குரல் பத்திரிகையில் 31.4% மும் மாகாண சபை தொடர்பாக பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது. (வரைபடம் 32)

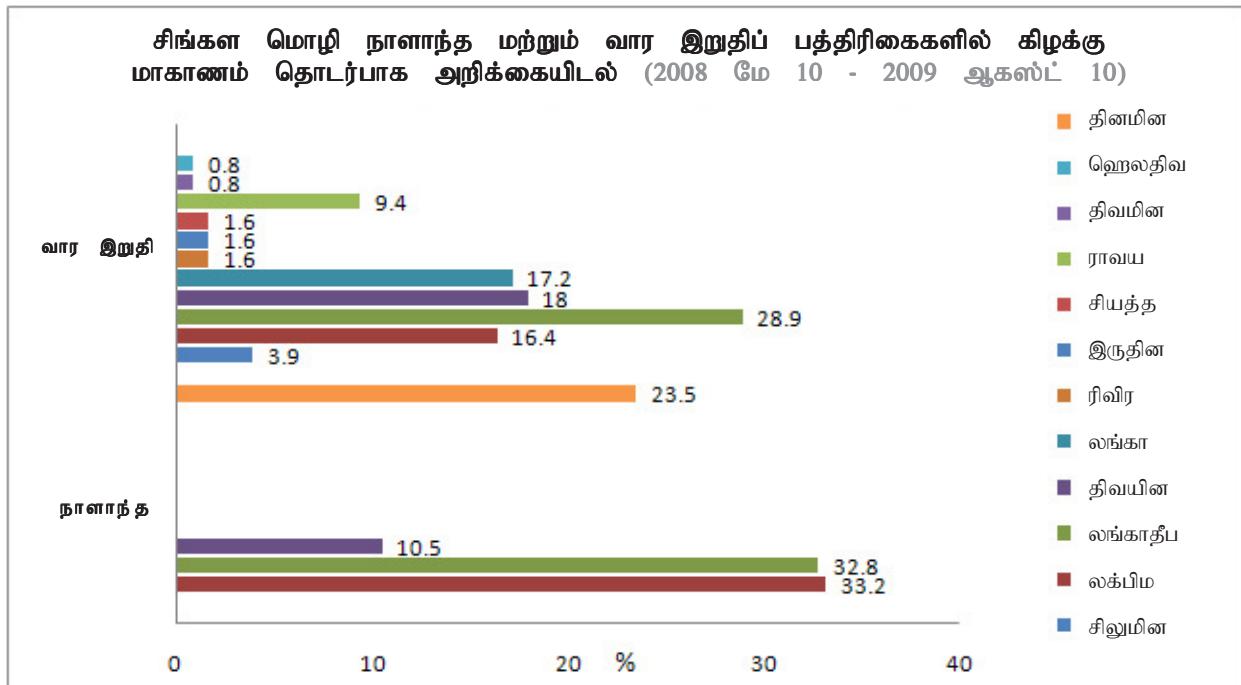
சிங்கள ஊடகம்

2008 மே 10 தொடக்கம் 2009 ஆகஸ்ட் 10 ஆம் திகதி வரை சிங்கள பத்திரிகைகளில் கிழக்கு மாகாண சபை பற்றிய செய்திகள் இவ் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. அதற்கமைய சிங்களப் பத்திரிகைகளில் கிழக்கு மாகாண சபை தொடர்பாக வெளியான மொத்த செய்திகளின் எண்ணிக்கைகளில் லங்காதீப நாளாந்த பத்திரிகையில் 32.8% மும் ஞாபிறு (வார இறுதி) லங்காதீப பத்திரிகையில் 28.9% என்ற ஆடிப்படையில் சிங்கள மொழியில் வெளியான ஏனைய பத்திரிகைகளுடன் ஒப்பிடுகையில் மாகாண சபை செய்தி தொடர்பாக அதிக இடம் ஒதுக்குவதில் முதலிடம் வகிக்கின்றது. (வரைபடம் 33)

வரைபடம் 32

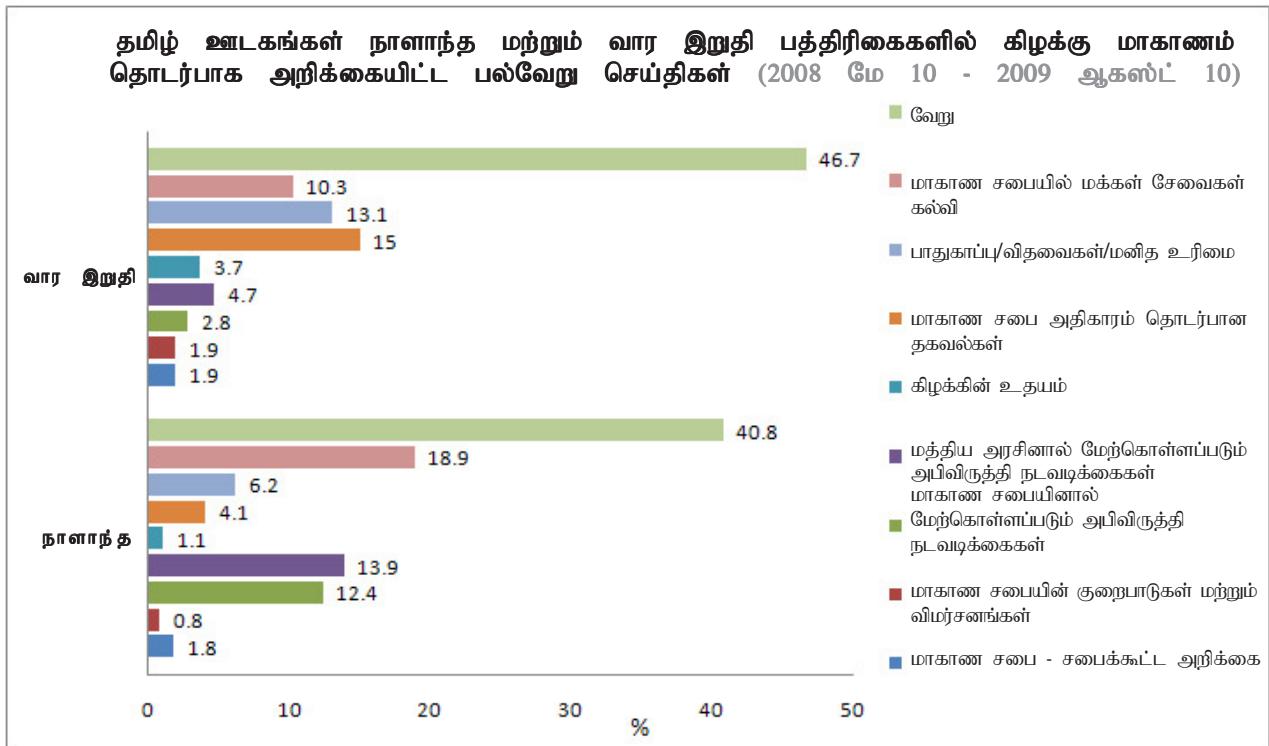
வரைபடம் 33

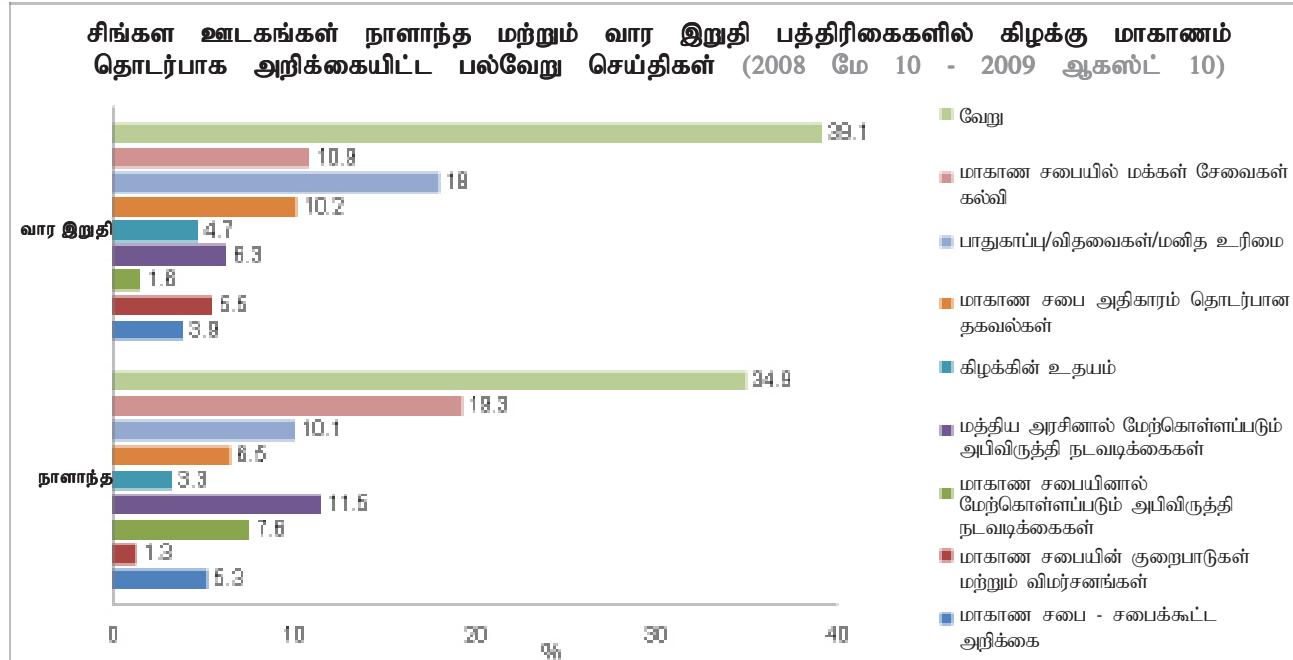
இதற்கு மேலதிகமாக அக்காலப்பகுதியில் பிரசுரமாகிய மாகாண சபை தொடர்பான செய்திகளின் உள்ளடக்கத்தை கவனிக்கும் போது தினசரி 18.9% மற்றும் வார இறுதி 10.3% ஆகிய இரண்டு பத்திரிகைகளும் மாகாண சபையின் கல்வி, சுகாதாரம், விவசாயம், கடற்தொழில் போன்ற மக்கள் சேவை தொடர்பான காரணிகளுக்கு கூடுதலான இடத்தை ஒதுக்கியிருப்பதை காண முடிகின்றது. (வரைபடம் 34)

மாகாண சபை தொடர்பான செய்திகளின் உள்ளடக்கம் தொடர்பில் சிங்கள பத்திரிகைகளில் கவனிக்கும் போது மாகாண சபையில் அவ்வாறான பொதுமக்கள் சேவை தொடர்பில் செய்திகளைப் பிரசுரிக்க கூடுதல் இடத்தை ஒதுக்கியிருப்பதை காண முடிகிறது. தினசரி பத்திரிகைகளில் 19.3% மும் வார இறுதிப் பத்திரிகைகளில் 10.9% என்றவாறு அமைகின்றது. இதற்கு மேலதிகமாக சிங்கள பத்திரிகைகள் பாதுகாப்பு / விதவைகள் / மனித உரிமை போன்றவற்றிற்கும் கணிசமான இடத்தை ஒதுக்கியுள்ளது. சதவீதத்தில் கணிக்கும் போது தினசரி பத்திரிகைகளில் 10.1% என்றவாறும் வார இறுதி பத்திரிகைகளில் 18% என்றவாறும் காணப்படுகின்றது. (வரைபடம் 35)

வரைபடம் 34

வரைபடம் 35

ஆனந்த மற்றும் அமைச்சர்களின் செயலாளர்களின் கருத்துக்கள்

- கிழக்கு மாகாண சபையின் நிகழ்கால பின்னணி தொடர்பான ஆய்வு –
(அமைச்சர்கள் மற்றும் உத்தியோகத்தர்களுடன் நடத்திய நேர்காணல்களின் சாராம்சம்)

கிழக்கு மாகாண சபை அமைந்து கடந்த 18 மாத காலத்தில் கிழக்கு மாகாண சபையில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றுங்கள் தொடர்பாக முக்கியமான பொறுப்பு மற்றும் புரிந்துணர்வுள்ள பிரிவினராக அதன் முதலமைச்சர் உட்பட அமைச்சர்கள் மற்றும் உத்தியோகத்தர்களை கூற முடியும். அதற்கமைய மாகாண சபையின் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக அதிகமாக அழுத்தம் கொடுக்கும் முக்கிய காரணிகள் சில தொடர்பாக மேற்கூறப்பட்டோரிடம் நடத்தப்பட்ட நேர்காணல்களின் சாராம்சத்தை கீழே காண முடியும்.

- ஆனந்த மற்றும் அமைச்சர்களின் செயலாளர்கள் உட்பட ஏனைய பிரதான உத்தியோகத்தர்களின் கருத்துக்கள்

- அபிவிருத்தி திட்டங்கள் உட்பட மாகாண சபை நடவடிக்கைகளுக்கான நிதி ஒதுக்கீடு

நிதி ஆணைக்குமுனினால் மாகாண சபைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட DG மற்றும் CBG ஒதுக்கீடுகள் மாகாண சபைகளுக்கு கிடைத்தாலும் அந்நிதி ஒதுக்கீடும் போதுமானதாக இல்லை என்பது உத்தியோகத்தர்களின் கருத்தாகும்.

உட்கட்டமைப்பு வசதிகளுக்கான அபிவிருத்திக்குரிய பாரிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பல தற்போது நடைபெறுவதுடன் அத்திட்டங்கள் அரசின் மற்றும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் இணைந்து நடைமுறைப்படுத்துவதாக தெரிய வருகின்றது. திரைசேரியினால் நிதி ஒதுக்கீடும் போது பகுதியாக நிதி வழங்குவதன் மூலம் பல பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றது என்பது உத்தியோகத்தர்களின் பொதுவான கருத்தாகும்.

- மாகாண சபை உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் ஊழியர்களை சேர்த்தல்.

மாகாண சபை கட்டமைப்பினுள் உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் ஊழியர்களை நியமிக்கும் அதிகாரம் மாகாண சபை சட்டத்திற்கு அமைய ஆனநாடுக்குரியதாகும். அனைத்து நியமனங்களிலும் அதிகாரத்தை அவர் பெறுவதோடு அமைச்சர்களிடம் முழுமையான புரிந்துணர்வு மற்றும் வரவேற்பு இருப்பதாக காணக்கூடியதாக இல்லை. அமைச்சரவையினால் ஒரு உத்தியோகத்தரை இடமாற்றும் செய்தல், சேவையை இடைநிறுத்துதல், அல்லது இடமாற்றும் செய்தல், சம்பள அதிகரிப்பை நிறுத்துதல் போன்ற நடவடிக்கைகளில் உபதேச குழுவாக செயற்படும் என்று எதிர்பார்த்தாலும் அது நடக்காமல் ஆனநாடுக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதற்கு முயற்சித்தல் அவ்வளவு தூரம் சிறந்த செயலன்று.

விசேடமாக அமைச்சரவை ஆனநாடுக்கு உள்ள அதிகாரம் தொடர்பாக சரியான கவனம் செலுத்தாதபடியால் பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஆனநார் அரசு முகாமைத்துவ சேவையின் நடைமுறைக்கு அமைய மற்றும் பிரதான மூன்று இனங்களின் பிரதிநிதித்துவத்துடன் சேவையில் இணைத்துக்கொள்வதற்காக எச்சந்தரப்பத்திலும் செயற்படுவார். அரசியல் நியமனங்களை வழங்கி தமது ஆதரவாளர்களுக்கு இடையில் பிரசித்தமாவது அமைச்சர்களின் எதிர்பார்ப்பாகும். இருப்பினும் மாகாண சபை அரசு சேவை நடைமுறைக்கு அப்பால் செயற்படுவதற்கு எவருக்கும் சந்தரப்பத்தை பெற்றுக் பெற்றுக்கொடுப்பதற்கு ஆனநார் தயாராக இல்லை.

- மத்திய அரசு மற்றும் மாகாண சபைகளுக்கிடையில் உள்ள தொடர்பு.

ஆனநார் அரசிற்கும் மாகாண சபைக்குமிடையில் செயற்பாடுகளை சரியான முறையில் முகாமைத்துவம் செய்தாலும் அமைச்சரவைக்கு மற்றும் அரசிற்கும் இடையிலான தொடர்பு சிற்சில காரணங்களினால் பழுதடைந்துள்ளது. உள்ளூராட்சி தேர்தல் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை ஏனைய மாகாண சபைகள் ஏற்றுக்கொண்டாலும் கிழக்கு மாகாண சபை அதை ஏற்றுக்கொள்ளாதது கருத்து வேற்றுமைக்கு உரியது அரசாங்கத்தினால் எடுக்கும் தீர்மானங்களை மாகாண சபை ஏற்றுக்கொள்வதை காணக்கூடியதாக இல்லை.

- மாகாண சபைகளுக்காக நேரடி வெளிநாட்டு நிதி உதவிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல்.

அநேகமான சந்தரப்பங்களில் வெளிநாட்டு நிதி உதவிகளை பெற்றுக்கொள்ளும் போது மத்திய அரசாங்கத்திற்குரிய அமைச்சரவை அல்லது தினர்சேரி தலையிட்டுள்ளது. அது போன்ற கலந்துரையாடல்கள் நடந்தும் போது அரசாங்கத்துடன் முறையான தொடர்பை பேணுவதற்கு எச்சந்தரப்பத்திலும் முயற்சி எடுக்கும்.

- ஆனநார் மற்றும் மாகாண சபைக்கிடையிலான இன்றைய தொடர்பு.

ஆனநார் மாகாண சபை சட்டத்திற்கு அமைய மிகச் சரியான அதேபோன் று சிறந்த சேவையை ஆழ்விவருகின்றார். மாகாண சபைக்குள்ள அதிகாரங்கள் அமைச்சரவைக்கு உரிய ஒன்றாகக் கருதி செயற்படுவதனால் வீணான முரண்பாடுகள் தோன்றியுள்ளது.

- அனைத்து இனங்களுக்கிடையே சகவாழ்வு மற்றும் மாகாண அபிவிருத்தி

அனைத்து அமைச்சக்களும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை திட்டமிடும்போது பிரதான மூன்று இனங்களும் பயனடையும் விதத்தில் திட்டமிடுகின்றார்.

- மாகாண சபை அமைச்சக்களின் செயலாளர்கள் உட்பட உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் மாகாண சபை உறுப்பினர்களுக்கிடையிலான தொடர்பு

கிழக்கு மாகாண சபையில் மக்கள் பிரதிநிதிகள் இன்றி இல்லாமல் செயற்பட்ட காலத்தில் உரிய நடவடிக்கைகளை உத்தியோகத்தர்களே போதியளவு நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளனர். மாகாண சபை செயற்பாடு தொடர்பாக முறையான மற்றும் சரியான புரிந்துணர்வு இல்லாமல் சில உறுப்பினர்களில் செயற்பாடுகளினால் பிரச்சினைகள் தோன்றியுள்ளது. விசேடமாக ஆளுநரின் கண்காணிப்பு மற்றும் தலைமைத்துவத்தின் கீழ் செயற்பாடுகள் நடைபெறாமை பிரச்சினைகள் ஏற்படுவதற்கு பிரதான காரணமாகும்.

- மாகாண சபை விடயங்களுக்குரிய நியதிச் சட்டங்களை தயாரித்தல்

நியதிச் சட்டங்களை தயாரித்தல் மிக விரைவாக செய்ய வேண்டிய விடயமாக இனங்காணப்பட்டுள்ளது. தற்போது இரண்டு நியதிச் சட்டங்களே நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன.

1. கிழக்கு மாகாணத்தின் நிதி நியதிச் சட்டம்
2. கிழக்கு மாகாண வீதிப் போக்குவரத்து, மக்கள் போக்குவரத்து அதிகார சபை நியதிச் சட்டம்.

மாகாண சபைகளுக்கு நியதிச் சட்டங்களை தயாரிப்பதற்கு உரிய தகுதியுடையவர்கள் இன்மை பாரிய பிரச்சினையாகும். உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் உறுப்பினர்கள் சட்டங்களை விரைவாக தயாரிப்பதற்கு மிகுந்த ஆர்வத்துடன் உள்ளனர்.

- மாகாண சபை மற்றும் வேறு நிறுவனங்கள் / அமைப்புக்களுக்கிடையில் இருக்கும் தொடர்பு.

மாகாண சபை அமைந்ததன் பின்னர் மக்கள் பிரதிநிதிகள் தெரிவு செய்யப்பட்டவுடன் சிவில் சமூக அமைப்புக்களுக்கிடையிலான தொடர்பு ஓரளவு பலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் இதுவரையில் மாகாண சபை நடவடிக்கைகளில் சிவில் சமூகத்தின் ஒத்துழைப்பைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு முறையான செயல்முறைகள் இல்லை.

- மாகாண சபையினுள் நிதி ஒதுக்கீடு மற்றும் வரவு செலவு

ஆளுநர் மாகாண சபையினுள் நிதி ஒதுக்கீடும் செயற்பாட்டின் பங்குபற்றாமையோடு அது அமைச்சரவை உட்பட மாகாண சபையின் செயலாகும். வரவு செலவின் இறுதியில் ஒப்புதல் வழங்குதல் ஆளுநரின் செயலாகும். அதேபோன்று நிதி வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் பொறுப்புக் கூறுதல் சரியாக இருக்கின்றதா என வினவுது ஆளுநரின் கடமையாகும். அது தொடர்பாக கேட்டபோது மாகாண சபை உறுப்பினர்கள் ஆளுநரின் தலையீடு தொடர்பாக அவ்வளவு தெளிவுடன் செயற்படுவதாகக் காணமுடிவதில்லை.

3. முதலமைச்சர் உட்பட அமைச்சர்கள் மற்றும் சபைத் தவிசாளரின் கருத்துக்கள்

- அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் உட்பட மாகாண சபை நடவடிக்கைகளுக்குரிய நிதி ஒதுக்கீடு

கிழக்கு மாகாண சபைத் தேர்தல் காலத்தில் மற்றும் அதற்கு அமைவான அடிப்படை விடயங்களின் போது கிழக்கு மாகாண அபிவிருத்தியில் முக்கியமான காரணியாக மாகாண சபையை வெளிக்கொணர்ந்தபோதும் இன்றைய பின்னணி முற்று முழுதாக மாற்றமடைந்து காணப்படுகின்றது. விசேடமாக சரியான காலப்பகுதியில் நிதி ஒதுக்கீடுகள் கிடைக்காமையில் இருந்து மாகாண சபையின் தேவைக்கேற்ப கிடைக்கும் நிதி ஒதுக்கீடுகளின் மூலம் சேவைகள் மேற்கொள்வதும் கடினமான காரியமாகக் காணப்படுகின்றது. சிற்சில அமைச்சக்களின் ஊடாக விடேமாக தேசத்தை கட்டியெழுப்பும் அமைச்சின் ஊடாக அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடுகள் பல வேலைத்திட்டங்களுக்காக கிடைத்தாலும் மிகவும் முக்கியமாக அமைய வேண்டியது யாதெனில் நிதி ஒதுக்கீட்டை வழங்கும் செயற்பாடு முறையாகச் செயற்படுத்துவதாலும் மாகாண சபை ஆரம்பித்து மிகக் குறுகிய காலம் ஆதலால் வருமானத்தை ஈட்டிக்கொள்ளும் நிலையான செயன்முறைகள் இதுவரை அமுல்படுத்தாமையால் நிதி ஆணைக்குமுனினால் ஒதுக்கப்படும் நிதி சரியான காலத்தில் கிடைப்பது மிகவும் முக்கியமானதாக அமைகின்றது.

- மாகாண சபை உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் தொழிலாளர்களை நியமித்தல்.

மாகாண சபை செயற்பாட்டின் போது மாகாண சபை சேவைக்கு உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் ஊழியர்களை நியமித்தல் தொடர்பாக ஆளுநருக்கு இருக்கும் அதிகாரம் பற்றி எந்த விவாதமும் இல்லை. அவருக்குள் அதிகாரம் தெளிவானதாகும். இருப்பினும் பிரச்சினை யாதெனில் மக்களுக்கு பொறுப்புக் கூறுவது யார் என்பதாகும். வேறு மாகாண சபைகளில் தமது நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் பொழுது அமைச்சக்களின் பற்றாக்குறையை சரியான காலப்பகுதியில் நிறைவு செய்வதோடு அனைத்து தீர்மானங்களையும் முதலமைச்சர் எடுத்ததன் பின்னர் ஆளுநரால் அனுமதி வழங்கப்படும். காரணம் யாதெனில் இருவரினதும் தேவை மாகாண சபையை முறையாக நடத்தி செல்வதற்கு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதாகும். இருப்பினும் கிழக்கு மாகாண சபையின் சில அமைச்சர்கள் தற்போது தமது அமைச்சின் ஊடாக ஒரு நியமனத்தைக் கூட வழங்கவில்லை. இருப்பினும் விரைவாக நியமனங்களை வழங்கக்கூடிய நூற்றுக்கும் அதிகமான பற்றாக்குறைகள் கிழக்கு மாகாண சபையிலே இன்றும் காணப்படுகின்றது. தமது நடவடிக்கைகளை சரியான முறையில் மேற்கொள்ள வேண்டுமாயின் உரிய பற்றாக்குறைகளை இனங்கண்டு சரியான நிறுவன சட்டத்திட்டங்களுக்கமைய தமது அமைச்சின் செயலாளரின் ஊடாக பற்றாக்குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அமைச்சர் ஒருவர் கட்டாயமாக மேற்கொள்ள வேண்டியிருப்பினும் அதற்காக வேண்டி நீண்டகாலமாக விவாதங்களை நடத்துவதும் இம் மனக்கசப்பிற்கு காரணமாக அமைகின்றது. சுகாதார அமைச்சை மையமாகக் கொண்டு நோக்கும் போது அண்மையில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலே கதருவெல வைத்தியசாலையில் கட்டிடங்கள் மற்றும் வைத்திய உபகரணங்கள் அதே போன்று மிகவும் கடினமான விடயங்களில் ஒன்றான நிரந்தர வைத்தியர் ஒருவரை தங்க வைப்பது போன்ற அனைத்து பிரச்சனைகளுக்கும் தீர்வு காணப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும் பிரச்சினை யாதெனில் அவ்வைத்தியசாலைக்கு தேவையான தொழிலாளர்களை இணைத்துக்கொள்வதற்கு சுகாதார அமைச்சருக்கு அனுமதி இல்லாமையாகும். இந்த வைத்தியசாலையின் சேவை மக்களுக்கு கிடைக்காவிட்டால் அவர்கள் நேரடியாக மக்கள் பிரதிநிதிகளையே குறை கூறுவார்கள்.

- மத்திய அரசு மற்றும் மாகாண சபைக்கிடையில் உள்ள தொடர்பு

கிழக்கு மாகாணத்தில் மக்களுக்கு யாதேனும் நன்மை அல்லது அபிவிருத்தி விடயங்களுக்குரிய நடவடிக்கைகளின் போது மாகாண சபை எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் மத்திய அரசாங்கத்துடன் சுமுகமாக நடந்துகொண்டுள்ளது. இருப்பினும் குறைந்தது 13வது அரசியலமைப்புத் திருத்தத்திற்கு அமைய மாகாண சபைக்குரிய அதிகாரங்கள் கூட கொடுக்காமல் இருக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் அதற்கெதிராக மாகாண சபையிலே ஒன்றியைந்து எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. குந்தளாய் பிரதேசத்தில் அதிகளவான நிலங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் செயற்திட்டம் ஒன்றிற்காக கேட்ட சந்தர்ப்பத்தில் அதற்கு மாண சபை எதிர்ப்பு தெரிவித்தது. அதே போன்று உள்ளுராட்சி சபை தேர்தல் திருத்தச் சட்டம் தெளிவாக சிறுபான்மையினருக்கு தீங்கை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒன்றாகும். அதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிப்பதென்பது அரசாங்கத்திற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிப்பதல்ல. இருப்பினும் சமாந்தர அமைச்சக்களுடன் செயற்படும் பொழுது அமைச்சரவையினால் மிகவும் நன்மை பயக்கக்கூடிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பல நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது.

- மாகாண சபைகளுக்கு நேரடி நிதியுதவிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல்

மாகாண சபைகளின் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக நோக்கும் போது மாகாண சபைகளுக்குரிய அபிவிருத்தி வேலைத்திட்டங்களுக்கு வெளிநாட்டு உதவிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இருப்பின் அது மிகவும் பயனுடையதாக அமையும். உலக வங்கியுடன் சுகாதாரம் மற்றும் வீதி அபிவிருத்திக்காக பாரிய அளவிலான வேலைத்திட்டங்கள் தொடர்பாக நீண்ட மற்றும் பயனுடைய கலந்துரையாடல்கள் பல நடத்தப்பட்டாலும் அவை இடைநிறுத்தப்பட்டன. மத்திய அரசாங்கத்தின் கவனத்துடன் நேரடியாக நிதியுதவிகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக மாகாண சபைகளுக்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படுமாயின் அது கிழக்கு மாகாண மக்கள் பெறும் வரப்பிரசாதமாகும்.

- ஆனந்த மற்றும் மாகாண சபைக்கிடையில் உள்ள தொடர்பு

அமைச்சரவை உட்பட மாகாண சபையின் முழுமையான ஒத்துழைப்பை ஆனந்துக்கு பெற்றுக்கொடுப்பதில் எந்த சிக்கலும் இல்லை. இருப்பினும் அது போன்றதொன்று நடைபெறுவது ஆனந்த அமைச்சரவை விடயங்களில் ஆலோசனை மற்றும் ஆசிர்வதிக்கும் மட்டத்தில் பங்குபற்றினால் மாத்திரமே ஆகும். ஆலோசனை வழங்கும் மட்டத்தில் இருந்து மேல் சென்று மக்கள் பிரதிநிதிகளின் பிரதிநிதித்துவத்தை மதிக்காத சந்தர்ப்பங்கள் கடந்த ஒரு வருட காலமாக நிகழ்ந்து வருகின்றன. வரவு செலவு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் அது மிகவும் தீவிரமடைந்தது. முதலமைச்சருக்கு ஆலோசகர் ஒருவர் நியமிப்பது தொடர்பான அனுமதியைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் தீர்மானத்தில் ஆனந்தின் செயற்பாடு பொருத்தமற்றதாகக் காணப்பட்டது. முதல் கட்டத்தில் மூன்று மாதங்களுக்கு மாத்திரம் நியமனம் வழங்கப்பட்ட போதிலும் அதன் பிறகு நிடிப்பதில்லை என்ற தீர்மானம் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

- இனங்களுக்கிடையிலான சகவாழ்வு மற்றும் மாகாண அபிவிருத்தி

மாகாண சபை அமைச்சரவை எச்சந்தர்ப்பத்திலும் இனங்களுக்கிடையிலான சகவாழ்வு தொடர்பாக புரிந்துணர்வுடன் செயற்படும். அபிவிருத்தியின் பலன்களை பிரதான மூன்று இனங்களுக்கும் கிடைக்கக்கூடிய விதத்தில் திட்டமிடுவதற்கு உத்தியோகத்தர்களுக்கு ஆலோசனை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

- மாகாண சபை அமைச்சர் அவர்களின் செயலாளர்கள் உட்பட உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் மாகாண சபை உறுப்பினர்களுக்கிடையிலான தொடர்பு

மாகாண சபை உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் அமைச்சர்களுக்கிடையில் மிகவும் புரிந்துணர்வுடன் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இருப்பினும் இடைக்கிடையே சிறு சிறு கருத்து முரண்பாடுகள் தோன்றுகின்றன. முறையான அபிவிருத்தி செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமோயின் உத்தியோகத்தர்கள் அமைச்சர்களுடன் மிகுந்த தொடர்புடையவர்களாக செயற்பட வேண்டும். இருப்பினும் ஆனந்த தொடர்ச்சியாக உத்தரவுகளை வழங்குதல் மற்றும் அமுத்தம் கொடுப்பதற்கு மத்தியில் நிலைமை சந்று சிக்கலாகக் காணப்படும் சந்தர்ப்பங்களும் காணப்படுகின்றன. நேரடியாக ஆனந்தின் கீழ் செயற்படும் உத்தியோகத்தர்களாக தொடர்ந்து செயற்படும் நிலைமை இந்த மாகாண சபையில் ஏற்படுமானால் ஒரு விடயத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மக்கள் பிரதிநிதிகள் மாகாண சபையில் பங்குபற்றுவது தேவையற்ற ஓன்று என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

- மாகாண சபை விடயங்களுக்கு உரிய நியதிச் சட்டங்களை தயாரித்தல்

தற்போது இரண்டு நியதிச் சட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. சட்டங்கள் தயாரிப்பதில் இருந்து நிறைவேற்றிக்கொள்ளும் வரை செய்யக்கூடிய விடயங்களுக்குரிய மிகுந்த அனுபவம் உள்ள உத்தியோகத்தர் அல்லது நபர்கள் மாகாண சபையில் இல்லாமலிருப்பது பிரச்சினைக்குரிய விடயமாகும். அதே போன்று சட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொள்ளும் செயற்பாடு மிகக் கடினமான மற்றும் நீண்டகாலம் எடுப்பது மற்றுமொரு தடையாகும்.

- மாகாண சபை மற்றும் வேறு நிறுவனங்கள் / அமைப்புக்களுக்கிடையில் நிகழும் தொடர்பு

முறையான மற்றும் திட்டமிட்டு மக்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற்று அபிவிருத்திக்குரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு சில காலம் செல்லும். தற்போது மாகாணத்தில் அனைத்து அமைப்புக்கள் மற்றும் நிறுவனங்களுடன் கலந்துரையாடப்படுவதுடன் அவற்றை மாகாணத்தின் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்கு பங்குபற்றச் செய்வது முக்கியமாக செய்ய வேண்டிய விடயமாகும். அதற்கு முன் மாகாணத்தின் அமைச்சர்கள், மாவட்ட செயலாளர் காரியாலயம் மற்றும் பிரதேச செயலகங்களுடன் சரியான புரிந்துணர்வை

ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். காரணம் யாதெனில் பொது அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளின் பொழுது சில நிறுவனங்கள் மாகாண சபையைக் கைவிட்டு செயற்படுவதை காணக்கூடியதாக இருப்பதனாலாகும்.

- மாகாண சபையினுள் நிதி ஒதுக்குதல் மற்றும் வரவு செலவு

மாகாண சபை உறுப்பினர்களுக்கு பெற்றுக்கொடுக்கப்படும் நிதி இதுவரையும் பெற்றுக்கொடுக்க முடியாதிருப்பதுடன் அதற்கான காரணம் யாதெனில் அரசாங்கத்தினால் பெற்றுக்கொடுக்கப்படும் நிதி இதுவரை பெற்றுக்கொடுக்காமையாகும். இருப்பினும் சமாந்தர அமைச்சக்களினால் கிடைக்கும் நிதியினாடாக பல அபிவிருத்தி செயற்றிட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன. விசேஷமாக உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்தி மிகக் கடினமாக நடைபெறுகின்றது. வேறு வசதிகளை ஏற்படுத்துவதற்கும் அரசு மாகாண சபைக்கு மிக அதிகமான நிதியை வழங்கியுள்ளது. இந்த அனைத்து விடயங்களையும் நல்ல நோக்குடன் பார்ப்பதோடு பிரச்சினை யாதெனில் அமைச்சரவையின் இணக்கப்பாட்டிற்கேற்ப சுயாதீன் மாகாண சபை ஒன்றாக செயற்படுவதற்கு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்வது அவசியம். ஆனநாடிடம் வருடாந்த வரவுசெலவு அறிக்கையை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்கு எடுக்கப்படும் முயற்சி மிகக் கடினமான ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. அவ்வாறு தேவையற்று காலத்தை எடுப்பது மற்றும் அழுத்தங்களைக் கொடுப்பது மாகாண சபையின் நன்மைக்கு தீங்கு ஏற்படுத்தும் ஒன்று என்பது அமைச்சரவையின் கருத்தாகும்.

பிரதிநிதித்துவ மக்கள் பரம்பல்

அட்வணை 1 - பால் நிலை

பால்	உத்தியோகத்தர்கள்	மாகாண சபை உறுப்பினர்கள்
பெண்	48	1
ஆண்	102	30
மொத்தம்	150	31

அட்வணை 2 - இனத்துவம்

இனம்	உத்தியோகத்தர்கள்	மாகாண சபை உறுப்பினர்கள்
சிங்களம்	38	8
தமிழ்	71	11
முஸ்லிம்	41	12
மொத்தம்	150	31

அட்வணை 3 - கல்வி நிலை

கல்வி நிலை	உத்தியோகத்தர்கள்	மாகாண சபை உறுப்பினர்கள்
சாதாரண தரம் வரை	3	-
சாதாரண தரம்	12	2
உயர் தரம் வரை	39	7
உயர் தரம்	27	8
தொழில் பயிற்சி / டிப்ளோமா	46	-
பட்டத்தை எதிர்பார்ப்பவர்	5	-
பட்டதாரி மற்றும் அதற்கு அப்பால்	11	14
மொத்தம்	150	31

அட்வணை 4 - குழுக்கலந்துரையாடல்களில் பயன்படுத்திய மொழி

	அம்பாறை	மட்டக்களப்பு	திருகோணமலை
சிங்களம்	9	1	6
தமிழ்	4	17	7
முஸ்லிம்	11	6	11
மொத்தம்	24	24	24

ஆய்வை மேற்கொள்ள உதவியோர்

மஞ்சள் கஜ்நாயக்க
ஷநஜல் நுகவெல
சந்திரிகா காடியவசம்
அசோக ஹேரத்
எஸ். கமலாதேவி
ஜீவரத்னம் கேதீஸ்வரன்
சந்திரசேகரன் மணிமாறன்
நிர்மலா ஆரியதாச
ப்ரியான் அமரசிங்க
கெளமதி ரணவீர
திலுபா அதுலவன்ச
சாமர குருகே
சரத் கால்லகே
எம்.எம்.சுக்ரி
எஸ். தேவராஜ்
எம். நஶார்
எம். பெளசர்
இ. தேவநேசன்
ஆர். ஹூரிச்சந்திரன்
என். கிருஷ்ணராஜா
கே. சுமன்ராஜ்
என். சந்திரலேகா

ஃபெட்ரிச் நியுமான் மன்றம் (FNF)

ஃபெட்ரிச் நியுமான் மன்றம் (FNF) ஜேர்மனியின் பன்மைத்துவக் கட்டமைப்பான அரசியல் தளங்களில் ஒரு முக்கிய இடத்தை வகிக்கும் அமைப்பாகும். இந்த மன்றத்தின் பணி சுதந்திரம் மற்றும் பொறுப்புணர்வு சம்பந்தமான உள்மையை விழுமியங்கள்மீது கவனம் செலுத்துவதாகும். FNF அமைப்பு தனது கருத்திட்டங்களினுடாகச் சகல மக்களும் சுதந்திரமாகவும், மனித கெளவுத்துடனும், சமாதானமாகவும் வாழக்கூடிய ஓர் உலகத்துக்குப் பங்களிப்பு வழங்குகின்றது. தாராளவாத அரசியல் கட்சிகள், அரசியல் சிந்தனை அமைப்புகள் மற்றும் ஏனைய அரச சார்பிற்க நிறுவனங்கள் போன்ற பங்காளர்களுடன் இணைந்து FNF சட்டத்தின் ஆட்சி மற்றும் ஒரு சந்தைப் பொருளாதாரத்தின் அபிவிருத்தி என்பவற்றின் அடிப்படையிலான ஐன்றாயக நிறுவனங்கள் பரிணமிப்பதற்கு ஆதரவு வழங்குகின்றது. நன்கு நிறுபிக்கப்பட்ட தாராளவாத எண்ணக்கருக்களை முன்னேற்றுவதனுடாக, FNF மக்கள் தமது சொந்த சுபிட்சத்துக்காகப் பணியாற்றும் வாய்ப்புகளை அதிகரிப்பதற்கும் பங்களிப்புச் செய்கின்றது.

FNF இலங்கையுடன் நான்கு தசாப்த காலத்துக்கு மேலான உறவுகளைக் கொண்டுள்ளது. இலங்கையில் இந்த மன்றத்தின் பணி பின்வரும் விடயங்களை மையமாகக் கொண்டதாகும்:

- சட்டத்தின் ஆட்சியையும் பொருளாதார சுதந்திரத்தையும் முன்னேற்றுதல்
- வேட்பாளர்கள், இளம் அரசியல் வாதிகள், மற்றும் எதிர்காலத் தலைவர்களுக்குப் பயிற்சி வழங்குதல்.
- இலங்கையில் அரசியல் தீவிரவாதத் தன்மையடைதல் மற்றும் துருவப்படுத்தப்படுதல் என்பவற்றைத் தடுக்கும்வகையில் மிதவாத அரசியல் அமைப்புகளுக்கு வலுவுட்டுதல்.

FNF இலங்கையில் ஐன்றாயகச் செயல்முறையை வலுப்படுத்தும்வகையில் அரசியலமைப்பு எண்ணக்கருக்கள் சம்பந்தமாக, பங்குடைமையாளர் அமைப்பாகிய மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்துடன் (CPA) இணைந்து பணியாற்றுகின்றது. பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்த மிதவாதிகளுடன் நெருக்கமான அரசியல் தொடர்புகளினுடாக, அரசியல் செயல்முறையினுள் தாராளவாதக் கொள்கைகள் அறிமுகஞ்செய்யப்படுகின்றன.

FNF ஐன்றாயகம் மற்றும் தலைமைத்துவத்துக்கான நிறுவகத்துடன் (IDL) இணைந்து, கடந்த சில வருட காலமாக நாடு முழுவதிலும் தாராளவாத இளைஞர் களரிகளை (LYG) உருவாக்கியுள்ளது. இக்களரிகள் அரசியல் கல்வியை வழங்குவதோடு, வளர்ந்த இளைஞர்களும், எதிர்கால அரசியல்வாதிகளும் தம்மை ஒரு ஐன்றாயக வழியில் ஒழுங்கமைத்துக்கொள்வதற்கான ஊக்க ஆர்வத்தை வழங்குகின்றன. அது தனது பங்காளராகிய வியாபாரத் தொழில் அபிவிருத்தி சேவைகள் மன்றத்துடன் (BDS) இணைந்து ஒரு ஐன்றாயக, குடியியல் அரசியல் கலாசாரத்துக்கு ஆதரவு வழங்கும்வகையில், இளைய தலைமுறையினர் சமூகத்துடனும், தொழில் சந்தைகளுடனும் ஒன்றிணைக்கப்படுவதுகுறித்துக் கவனம் செலுத்துகின்றது. இலங்கை வர்த்தக மற்றும் கைத்தொழில் பேரவைகளின் சம்மேளனம் என்னும் பங்காளியுடன் இணைந்து (FCCISL) SMED என்னும் கருத்திட்டத்தை ஏற்படுத்தியது. இது சிறிய மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்முயற்சிகளின் உற்பத்தித்தகவையும், போட்டித்தகவையும் முன்னேற்றி அவற்றின் நிலைத்தகவை உறுதிசெய்வதற்காகும்.

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் (CPA)

CPAயின் ஆரம்பத்தில் இனங்காணப்பட்ட அதன் பணிப்பாணை ஓர் உரிமைகள் அடிப்படையிலான சட்டகத்தினுள் சமாதானம் மற்றும் ஆட்சிமுறை விடயப்பற்புகளில் பொதுக் கொள்கையில் அபிப்பிராயம் மற்றும் தீர்மானம் மேற்கொள்ளலுக்கு சிவில் சமுகத்தின் பங்களிப்பை வலுப்படுத்துவதாகும். இதன் பிரகாரம் CPA யின் குறிக்கோள்கள் பின்வருமாறு:

1. சமுகத்தில் பொதுக் கொள்கை மற்றும் நடைமுறையாக்கம் சம்பந்தமான சகல அம்சங்களிலும் விழிப்புணர்வை வலுப்படுத்துவதனாடாக ஆட்சிமுறையில் பொது வகைப்பொறுப்புக்குப் பங்களிப்பு வழங்குதல்.
2. பொறுப்புள்ள, சிறந்த ஆட்சிமுறையை உறுதிசெய்யும்வகையில் அரசியலமைப்புச் சட்டவாக்க மற்றும் நிர்வாகத் துறைகளில் பொதுக் கொள்கை வகுத்தல் மற்றும் நடைமுறையாக்கச் செயல்முறைகளுக்கு உள்ளீடுகளை வழங்குதல்.
3. அரசாங்கம், பாராளுமன்றம், மற்றும் ஏனைய சகல கொள்கை வகுத்தல் அமைப்புகளுக்கும், நிறுவனங்களுக்கும், ஜனநாயகம், பன்மைத்துவம், சட்டத்தின் ஆட்சி, மனித உரிமைகள் மற்றும் சமூக நீதியை வலுப்படுத்திப் பாதுகாக்கும் வகையிலான ஆக்கபூர்வமான மாற்றுக்கொள்கைகளை முன்மொழிவுசெய்தல்.
4. இலங்கையிலும், தெற்காசியிப் பிராந்தியத்திலும் நிறுவனங்களை வலுப்படுத்தி, ஜனநாயக ஆட்சிமுறைக்கான ஆற்றலைக் கட்டியெழுப்பும்வகையில் முரண்பாட்டுத் தீர்வுச் செயல்முறைக்குப் பங்களிப்பு வழங்குதல்.
5. அபிவிருத்தியில் சமூக மற்றும் அரசியல் விளைவுகள் மீது கவனம் செலுத்துதல்.

மேற்கூறிய குறிக்கோள்களை ஈடுக்கொள்ளும்வகையில், பின்வரும் செயற்பாடுகளை நிறைவேற்றுவதற்குப் பிரதிக்கை பூண்டுள்ளது:

- ஆராய்ச்சி மற்றும் ஆய்வு நிகழ்ச்சித்திட்டங்களும், பொதுக் கொள்கை சம்பந்தமான ஆவண நிலையமொன்றை ஏற்படுத்துதலும்.
- கருத்தரங்குகள், மாநாடுகள், வெளியீடுகள் மற்றும் அச்சு, இலத்திரனியல் ஊடகங்களின் உபயோகம் உள்ளிட்டவகையில் கருத்துப் பரிமாற்றும் என்பவற்றினாடாக ஆராய்ச்சி மற்றும் ஆய்வு என்பவற்றைப் பரப்புதல்.
- தீர்மானம் மேற்கொள்வோரிடையே ஆதரவுப் பிரசாரம் மற்றும் பொதுமக்களின் அபிப்பிராயங்களை உருவாக்குதல் என்பவற்றினாடாக ஆக்கபூர்வமான மாற்றுக் கொள்கைகள் குறித்த பரப்புரை.
- நிறைவேற்றுத்துறை, சட்டவாக்கத்துறை, நீதித்துறை, ஊடகங்கள் மற்றும் ஏனைய பொது நிறுவனங்கள் என்பவற்றைக் கண்காணித்தல்.
- ஒரேவிதமான நோக்கங்கள் மற்றும் குறிக்கோள்களைக்கொண்ட உள்ளாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு நிறுவனங்களுடன் உறவினைப்படுகளை ஏற்படுத்துதல்.